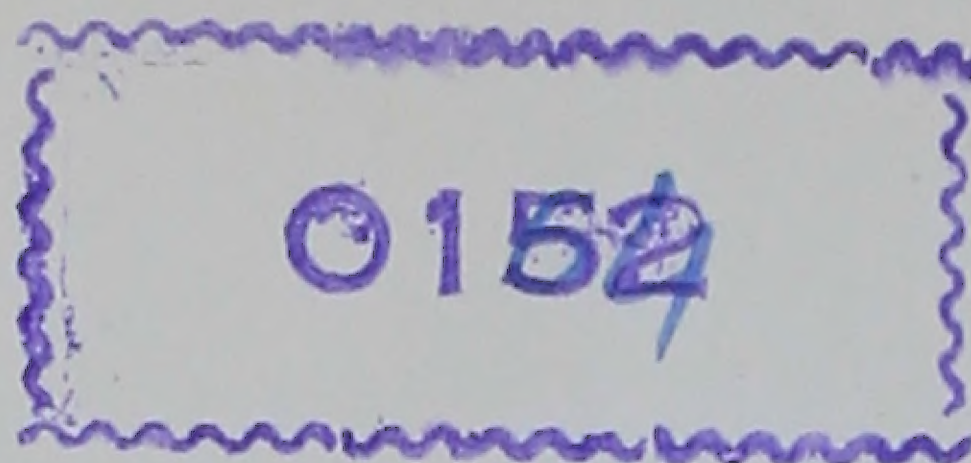

10
7 MAY 1975

3511
S. No. - 3506 Hengh
7

~~24/3/70~~

~~24/3/70~~

12 APR 1973

2 MAY 1973

15 MAY 1973

1926 9/11 mab

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

J & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. if the book is kept beyond that day.

3624

دائرة المعارف
ن ٥٤ هزار ساله ايران

صفات شاردن در حقيقت
المعارف جامعہ كاملا است

DATE LABEL

Call No.....

Date.....

Account No.....

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above.
An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is
kept beyond that day.

~~24/3/70~~

~~24/3/70~~

12 APR 1973

2 MAY 1973

15 MAY 1973

Q26 9/12 ~~mab~~

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

J & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day, if the book is kept beyond that day.

DATE LABEL

Call No.....

Date.....

Account No.....

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above.
An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is
kept beyond that day.

Translogne

DATE LABEL

Call No.....

Date.....

Account No.....

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above.
An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is
kept beyond that day.

دائرة المعارف تہذیب ایران

سیاحتنامہ شاردن

ترجمہ

محمد عباسی

باحثی و تعلیقات و توضیحات لغوی و تاریخی ، و فرهنگ اصطلاحات

و فہارس اعلام و تصاویر عتیق و باستانی

جلد دوم

حق طبع محفوظ

طہران - شہریور ۱۳۳۵ شمسی

شاردن و تالیفات وی (۱)

«... در دائرة المعارف بریتانیا، در شرح حال شاردن آمده است، که: «صحت مندرجات و واقعیت محتویات آثار سر جان شاردن شایان توجه مخصوص است.»

«تالیفات این جهانگرد بزرگ، بسیار پر مغز و مشحون از بدایع تحقیق و تاریخ میباشد. فلاسفه و مورخین عالی مقام سده هیجده میلادی مونتسکیو، ژان ژاک روسو، دیدرو، هلویشیوس و گیبون در - تحقیقات فلسفی و تاریخی خود از سیاحتنامه شاردن استفاده های شایان توجهی کرده اند.

«این جهانگرد بزرگ در هزار و هفتصد و سیزده میلادی فوت، و در وست منیستر لندن مدفون گشت...»

مورخ شهیر گیبون در تاریخ کبیر خود گوید: شاردن يك نفر محقق فیلسوف، و جهانگرد دانشمند عظیم النظیر است (تاریخ انحطاط و سقوط امپراطوری روم، جلد پنجم، ص ۳۴۶ چاپ ۱۸۹۸).

«تالیفات شاردن در حقیقت دائرة المعارف جامع و کاملی است که تمام شئون و خصوصیات تمدن درخشان سه هزار ساله ایران بدقت

شاردن و تألیفات وی

تمام ، با اسلوب دقیق علمی، در آن تحلیل و تدوین شده است .

(مقدمه مترجم بر جلد اول ص ۱۶)

« شاردن معتبر ترین مورخ عهد صفوی است »

(ادوارد بروان ، تاریخ ادبی ایران جلد چهارم ،

صفحات ۱۰-۲۰-۱۱۳ از متن انگلیسی)

تهران شهریورماه ۱۳۳۵ شمسی

م. محمد نوری عباسی

J & K UNIVERSITY LIB.

K. DIVISION

Acc No..... 70919

Date..... 15.9.96

تصحیحات

در مقدمه جلد اول صفحه شانزده :

صحیح: (اول از هزار و ششصد و شصت و پنج میلادی تا اواخر هزار و ششصد و هفتاد میلادی ،
و مرتبه دوم از هزار و ششصد و هفتاد و سه میلادی تا هزار و ششصد و هفتاد و هفت میلادی)

ایضا مقدمه جلد اول صفحه سی و دو و سی و سه

صفحه	سطر	غلط	صحیح
۳۲-۳۳		فی جوف الفری	فی جوف الفری
۷۴	۵	آلپ	حلب
در مجلد دوم			
صفحه	سطر	غلط	صحیح
۱۵۲		حاشیه (۱) زاید است و باید حذف شود	
۲۳۲	۱۰	نمیباشد	نمیگیرد
۲۴۱	حاشیه (۱)	باخط	جاخط
۲۲۷	۱۹	منبی	(نهی)
۲۳۰	۱۵	کردستان	کدروژی

سپا حتماً به شاردن

از تفلیس به تبریز

بازار کاشید   پس از آنکه کشتی حامل مادر بندر ایسگائور (۱)
لنگر انداخت، چنانکه گفته شد، من به همراهی
بازرگان یونانی بساحل حرکت کردم و امیدوار بودم که وسایل خوراکی
و دیگر حوائج ضروری را از اینجا فراهم بیاورم؛ البته این يك هوس خامی
نبود، زیرا هفت فروند کشتی در بندرگاه توقف داشت و اینهمه مایه
امید و نوید فراوانی بود، ولی افسوس که بلافاصله خود را در سراب بی
پایانی یافتم، و هیچ چیزی بهیچوجه مشاهده نکردم. سراسر سواحل مستور
از جنگلهای سبز و خرم است، و در فاصله صد قدمی ساحل ایسگائور
میدانگاهی مشاهده میشود که دوست و پنجاه گام درازا و پنجاه پهنای
آنست؛ و بازار کاشید در آنجا تشکیل میگردد. معبری که در هر جانب
آن قریب صد دستگاه آلاچیق کوچک از شاخه های بهم بافته درختان
بوجود آمده است، در میدانگاه دیده میشود. هر بازرگانی یکی از این
حجرات را اشغال و در همانجا باستراحت و خواب میپردازد و معمولاً
کالایی را همراه دارد که بتواند در طی دوسه روز بفروش برساند. نظر

بفقدان امنیت عمومی در ساحل، معمولاً کالاهای خریداری شده و
 امتعهای که فی الفور امکان فروش ندارد، در سفاین نگهداری میشود.
 چیز دیگری بهیچوجه در این بازار دیده نمیشود، و حتی کابه دهقانی
 در حول و حوش آن مشاهده نمیگردد. رفیق رهنمای من از چند نفری
 که در بازار حضور داشتند، خواست که روز دیگر مقداری قم (۱) برای
 ما همراه بیاورند. این ماده غذای مخصوصی است که از حبوباتی بهمین
 نام تهیه میشود و بجای نان و شراب و هرگونه خورد و خوراک دیگر
 بکار میرود. دهاتیان بیا وجود قولی که دادند، هرگز بعهده خود وفا
 نکردند و برای ما قم نیاوردند، و چون ذخیره غذایی ما رو باتمام
 بود من سخت متالم و متأثر شدم. در این بازار غیر از بردگان غل و زنجیر-
 شده و قریب دوازده نفر بیسرو پای برهنه مجهز بتیر و کمان که هیکل
 وحشتناکی داشتند، چیز دیگری دیده نمیشد: این عده مامورین گمرکات
 بودند. اما تأثر و وحشت من هنگامی بحد اعلای خود رسید که اطلاع پیدا
 کردم ترکان عثمانی و پادشاه گوریل (۲) مسلح و مجهز گشته دست بجنک زده اند
 یعنی مشغول نهب و غارت، تاراج و یغمای مساکن و منازل مردمان همسایه
 خویش هستند، و هرگونه انسان و حیوانی که گیر می افتد بغارت
 برده می شود.

بسوی سرحدات   من هنگام عزیمت بکاشید، مبلغین مسیحی آباء
 امپراطوری صفویه   تی تن (۳) را برای خود پشت و پناهی بشمار آورده

۱ - gom

۲ - Gurriel

۳ - théains

بودم و اطمینان داشتم که توسط آنان بسرعت از مینگرلی گذشته و اردسرحدات ایران خواهم شد. مساکن میسیونرهای مزبور در فاصله چهل میلی ایسگائور از راه خشکی واقع شده است و از طریق دریا پنجاه و پنج میل باید پیمود تا بمقصد رسید. من بعنوان رئیس هیأت مبلغین نامه‌ای نگاشتم و توسط برید سریع السیری ارسال داشتم، در این مراسله متذکر شده بودم که اینک من وارد کاشید گشته‌ام، و برای انجام يك رشته کارهای مهم قصد عزیمت بخاک ایران رادارم، بعلاوه توصیه نامه‌های سفیر فرانسه، وزیر مختار جمهوری ژن و اسقف اعظم کاپوسنهای (۱) یونان و رئیس‌تی‌تنهای مقیم استانبول را که به همراه منست می‌خواهم بحضور ایشان تقدیم بدارم، ضمناً تقاضا کردم که کسی را با وسایل مقتضی برای تدارک مقدمات حرکت و مسافرت من گسیل دارد. من می‌خواستم برای برید اعزامی مزد نقدینه بدهم، ولی نظر بامتناع وی از قبول پول، پرداخت حقوقش را با کتان تقبل نمودم. رهنمای من معامله را با پیک بتحويل دو قطعه کتان آبی فیصاه داد، مشروط بر اینکه در مدت دو روز نیم مراجعت کند. در کفه (۲) این دو قطعه چهار فرانک ارزش داشت. با مشاهده اوضاع محیط محزون و متاثر، مغموم و متالم بکشتی برگشتم، در سرزمینی که هیچگونه وسایل خواربار و منزل و ماوایی وجود ندارد، چگونه میشود زندگی کرد، در جائیکه پول ارزشی نداشته باشد، چطور می‌توان گذران نمود! تماشای هیکل مخوف و وحشتناک مامورین گمرکات و وضع مدهش و مهیب غول آسای آنان که کاملاً همانند قطاع الطریق و آدمکشان بودند، و همچنین

مشاهده بردگان زن و مرد زنجیری که دو بدو بسته و مغلول بعابرین نظاره میکردند، دل آدمی را سخت در تنگنای وحشت و دهشت میافکند. ولی مع هذا که من هیچگونه بیمی بخاطر راه ندادم و با کمال خونسردی بنشستم و صبر پیشه گرفتم.

از این مقولات با رفیق راه و آدمهای خود بهیچوجه حرفی بمیان نیاوردم، و حتی گفتم که وعده کرده اند عنقریب خورد و خوراکی برایم تحویل دهند. با وجود این محض احتیاط خوبست که حتی الامکان در مصرف خوار بار صرفه جویی و اقتصاد رعایت گردد.

خبر حدوث جنك بهیچوجه مایه نگرانی و هیجان بازرگانان کشتی مانده بود، بطوری که علی الصباح در سپیده صبحدم هر يك از تجار بساحل رفته یکی از آلاچیقهای بازار میدانگاه را اشغال و کالای خود را در معرض فروش گذاشتند.

در نیمروز هیجدم، رهنمای من بکشتی آمده پاسخ رئیس هیأت تی تن را برایم تسایم کرد. جواب کوتاه و مختصر بود، و گفته میشد در این دو سه روزه سوار سفینه ای خواهد شد و بهمراهی قایقی بكمك من خواهد آمد و با تمام نیرو و توانایی خویش برایم یارو یاور خواهد بود. در غروب روز نوزده خبر وحشتناکی بساحل ایسگائور رسید. توضیح آنکه عده ای از دهقانان که خود را نجات داده بودند، چنین حکایت میکردند که ابخازیانرا (۱) سلطان کاشید در جنك علیه ترکان عثمانی

۱ - حکیم نظامی گنجوی : در مخزن الاسرار فرماید :

مال یتیمان ستن ساز نیست   بگذر از این غارت ابخاز نیست

بكمك خویش خواسته است ؛ و آنها نیز اینك مشغول نهب و غارت، و تاراج و تطاول در سرتاسر این حدودند و از بندرگاه چندان دور نیستند، انسان و حیوان و هرچه بدستشان میرسد، میبرند و مابقی را آتش میزنند. بمحض استماع این خبر وحشت اثر هر کس هرچه داشت، فی-الفور بقایقهای سفاین انتقال داد. دیر وقت بود، کشتیها در فاصله يك میلی ساحل لنگر انداخته اند، فقط دو بار آمد و رفت انجام گرفت. فرمانده هر سفینه ای دستور داد که دو قبضه توپ بساحل انتقال داده شود و آنها را در معابر بازار عمومی کار گذاشتند و تمام شب را آماده آتش کشيك دادند. قلم من از تعریف و توصیف شدت وحشت دهشت این خبر ناگهانی عاجز است، فی الواقع صحرای محشر در پیش چشم مجسم شد، و قیامت را بمعاینه میدیدم. اختیار اراده و زمام عقل از کف من خارج شده بود، مخصوصاً از این لحاظ که فرمانده کشتی ما ابتدا عقیده داشت که باب مذاکرات را با ابخازیان و چرکسان (۱) افتتاح کند، و بدین طریق دوباره به کفه مراجعت نماید. در نتیجه این تصمیم، ما میبایستی سه ماه دیگر در سطح دریاشناور باشیم و بالاخره در پایان سال بساحل کریمه برگردیم. اختیار این روش سرنوشت مرا کاملاً تغییر می داد، خطر غرق در امواج متلاطم دریا، فقدان غذا و خواربار و عدم امکان تهیه و تدارك مجدد وسایل زندگی کاملاً در جلو چشم من مجسم بود. حالا همه اینها یکطرف مصیبت عظیم آن بود که دوباره وارد خاك ترکیه بشوم و سرزنش اشخاص را بشنوم، مورد تهمت و منسوب بفقدان حزم و احتیاط گردم. من گمان میکردم که از غوغای امواج مهیب و متلاطم بحر اسود نجات یافته ام،

و از چنگال عمال عثمانی آزاد شده ام ، ولی مع التاسف باید از نو وارد
 محفل دوستان قسطنطنیه بشوم ، و مجدداً مبتلای مصائب و نوایب بشمار
 و غیر مترقب بگردم . با مشاهده عجز و انکسار خدمتگزاران خود و
 استماع ناسزا و نفرین آنان نسبت بطالع و تقدیر ، و محیط و سرزمینی که
 وارد آن شده بودیم و بالاخره سب و لعن کسانی که مرا وادار بمسافرت از
 دریای سیاه کرده بودند ، یاس و حرمان من بعد اعلای خود رسید ، و
 فی الجمله مواجه با غرقاب اضطراب و مشرف بسقوط در گرداب عظیمی
 بودم که خداوند بداد من رسید ، و قوت قلب پیدا کردم و بتقویت روحیه
 خدمتگزاران خویش پرداختم ، ولی چه فایده که بالاخره کاسه صبر آن
 بیچارگان لبریز گشته بود ، زیرا گرفتاری در گرداب گرسنگی منظره هولناک
 مرگرا درپیش چشم ایشان مجسم میکرد ، همگانرا بفنا و نابودی محکوم
 میساخت و موجبات خشم و غضب و حشیانه آنانرا فراهم مینمود .
 در روز بیستم تمام مسافرین ما و کلیه کسانی که در بندرگاه بودند
 سوار کشتی شدند . بازرگانان و تجار انصراف از پشم و نمک و بدل چینی
 را بر سر اسارت بدست ابخازیان ترجیح دادند . بطوریکه تاکید میکردند
 ابخازها خیلی نزدیک شده بودند ، و فی الحقیقه هم نزدیک بودند . زیرا
 ساعت ده شب بود که بازار طعمه آتش گردید و کسانی که علی الصباح به-
 ساحل رفتند جز خاکستر و آثار حریق چیزی در آنجا نیافتند . هنگامی
 که همراهان ماسوار سفینه شدند ، من سعی داشتم که نان خشک و برنج
 و کره و روغن و سبزی خشک از آنان خریداری نمایم ، ولی تمام مساعی
 من در اینمورد بیهوده ماند ، زیرا همه کس از مراجعت بکفه وحشت
 داشتند . اما بالاخره بزور زر موفق شدم که هفت لیور کره و دوازده لیور

برنج خریداری نمایم. مع هذا باید متذکر شد که این اغذیه برای شش
نفر انسان خیلی کم بود، ولی با صرفه جوئی و اقتصاد مناسب مدتی مدید
خوار بار مزبور زندگی ما را کفاف بخشید، در صورتیکه من قبلاً بهیچوجه
چنین امیدی نداشتم. در سفینه ماماھی خشک فراوان بود، و ما غیر از
این تقریباً چیز دیگری نمیخوردیم. من تهیه و تدارک خوراک بدون نان
و رضایت خدمتگزاران را از آن، بفال نیک گرفتم.

در روز بیست و هفتم، چون دیدم که از رئیس هیأت مبلغین
تی تن (۱) بهیچوجه خبری نشد و از اتخاذ هر گونه تصمیمی در اینمورد
متردد بودم، لذا در میان خدمتگزاران خود يك چنین راه حلی مطرح
کردم، که یکی از آنان برای جستجوی رئیس رهبانان شتاب کند، نجات ما
از این مخمصه هولناک و مصائب و متاعب روزافزون و بیشمار فقط بدست وی
امکان پذیر می باشد. البته فقدان خوار بار و یاس و حرمانیکه بر روحیه ایشان
مستولی شده بود، قبول این پیشنهاد را بیچون و چرا مسلم ساخت و یکی از
خدمتگزاران داوطلب عزیمت بمقرتی تنها گشت. در اینموقع در کنار
کشتی ما يك قایقی وجود داشت که متعلق به آنارگی (۲)، روستای ساحلی
واقع در بیست میلی سی پیاس (۳) محل اقامت روحانیون مزبور بود. نوکر
اعزامی در این قایق که نمک آورده بود، با تجهیزات کافی حرکت کرد،
چهار دو کای (۴) طلا، مبلغی پول، مقداری اجناس خرازی باین آدم دادم
و کلیه مکاتیب و مراسلاتیکه بعنوان رئیس مبلغین همراه داشتم توسط وی بحضور

(۱) théatins

(۲) Anarguie

(۳) Sipias

(۴) سکه طلای قدیمی.

ایشان ارسال کردم. اینهمه سعی و تلاش برای آن بود که با این توصیه نامه‌های مقامات عالیه و مراسلات دوستان رئیس هیأت مزبور، ایشانرا بکمک و معاونت خویش وادار کنم و از این مخمسه مهیب و هولناک استخلاص پیدا نمایم، ضمن تقاضای کمک عاجل از حضور ایشان، نوشته بودم که پیک اعزامی و جوه کافی نیز همراه دارد و لذا تمنی میشود مطران برای هزینه راه از آن استفاده فرماید و در عین حال مرامنون و سپاسگزار زحمات خویش نماید.

در سپیده صبحدم چهارم اکتبر، نوکر اعزامی من به همراه رئیس مبلغین تی تن وارد شدند. چنانکه سابقاً گفته‌ام ایشان از اهالی مانتو (۱) و موسوم به ماری ژوزف زامپی (۲) میباشند. من شتابان باستقبال وی شتافتم و خیر مقدم عرض کردم. مطران در این موقع چنین اظهار داشت: «خداوند کسانی را که بشما این راه پر خطر را ارائه و در معرض مصایب و متاعب قرار داده‌اند پیامر زاد. اینک شما وارد بدترین و وحشی‌ترین کشور جهان گشته‌اید، و مصلحت آنست که در نخستین فرصت با قرب و سایل خود را باستانبول برسانید.» بدین طریق مسرت و شادمانی حاصله از مشاهده ایشان مبدل بیاس و حرمان گردید. بالاخره بهمراهی راهب و رفیق را هم وارد اطاق خویش گشتم و شروع بمشاوره و کنکاش نموده بچاره جویی پرداختم. من ابتدا از زحماتی که ایشان در پیمودن چنین راه دور و درازی متحمل شده بودند، سپاسگزاری کردم. مطران اظهار داشت که در وقت موعود بملاقات ما می‌آمده‌است، ولی ظهور جنک و تاخت و تازا بخازیان تمام راهها را

(۱) Mantoue (واقع در لمباردی ایتالیا)

(۲) Marie josephe zampi

مسدود و پرمخاطره و غیر قابل عبور ساخته بود. من یاس و حرمان حاصله از اظهارات رهبان را متذکر شدم، از حضورشان استدعا کردم که مبادا فرمایشات ایشان که همراه باملاطفت بی‌پایانی بعمل آمده، ناشی از مخارج مهمانداری و این قبیل چیزها باشد. رئیس هیأت مبلغین چنین پاسخ داد که با کمال افتخار بقدر مقدور و در دایره امکان ما را معاونت و مساعدت خواهد کرد، و با احساس تمایل بتوقف از طرف ما، بمهمانداری ما مباحثات خواهد نمود، منتهی صلاح کار در اظهار حقیقت و تذکر واقعیات است، زیرا اوضاع کشوری که اینک معبر و مسیر حرکت ما میباشد چنین وحشتناک است، نان پیدا نمیشود، خوار بار با حوادث فعلی بهیچوجه وجود ندارد، آب و هوای اقلیم بسیار ناسالم و بد است، و خلق مودنی و مزاحم میباشد و بهمین جهات است که مسافرت از این حدود و حوالی نا مناسب و سخت و صعب میباشد. من گفتم که توصیه نامه مخصوصی بعنوان پادشاه کلشید همراه خویش دارم. مطران جواب داد: «که پادشاه غارتگر عظیمی است و در نهب و تاراج همانند رجال و درباریان چپاول پیشه خویش میباشد. آنگاه چنین حکایت کرد که سه سال پیش هنگامیکه از ایتالیا وارد دربار پادشاه شدم مقدار معتنابهی هدایا و تحف همراه داشتم که تقدیم سلطان و ملکه کشور و نخست وزیر و درباریان دیگر کردم. ولی پادشاه معذرا کله ناراضی و مدعی بود که هنوز هم چیزی از رم آوردهای گران بها در پیش من باقی مانده است، لذا ماموری اعزام و دارو ندارم را بیغما برد! بعلاوه با وجود اینکه سمت پزشک مخصوص دربار همایونی و وزیران و بزرگان را دارم، نخست وزیر مرا زندانی کرده غل و زنجیر بگردن و پایم بست تا پولی از من بگیرد و بالاخره پس از تادیبه چهل اکو

از چنگال این جانور خونخوار استخلاص پیدا کردم . حضرات ! این حقایق را برای استحضار خاطر شما از جریان اوضاع مینگرلی بعرض میرسانم و اگر با این وصف میل دارید که وارد کاشید شوید و از این کشور عبور و مسافرت نمائید ، من با کمال رضا و رغبت یارو یاور شما خواهم بود ، و در حفظ و حراست اموال و محمولات شما خواهم کوشید ، و شما را با فراغ خاطر تمام بسرحدات ایران عبور خواهم داد .»

من نمیخواهم بهیچوجه در باره اظهارت مطران مزبور وارد بحث شوم . خطرات و بلایایی که در کشور کاشید در انتظار من بود ، مربوط بآینده و بعقیده من اجتناب پذیر جلوه میکرد ، خودم نیز نمیدانستم که این خوشبینی ناشی از چه سری است . اما مصائب و متاعبی که اینک من مبتلای آنها بودم ؛ در پیش چشمم موجود و کاملاً حاضر و مجسم بود ، روح و جسم من در چنگال نوایب جانگداز و جانگزا اسیر و زندانی گشته بود . برای رئیس هیات مبلغین توضیح دادم که خطرات محتمله در مملکت مینگرلی در مقابل مراجعت به کفه که منجر بنابودی ما خواهد شد ، خیلی کوچکتر و کمتر میباشد . آنگاه بطول و تفصیل تمام چنین گفتم : ما اینک هیچگونه خوار باری و آذوقه‌ای نداریم ؛ کشتی حامل ما کهنه و فرسوده است و همه روزه آنرا از انواع و اقسام بندگان زن و مرد ، پیرو جوان پرمیکنند ، بطوریکه از کثرت آنان جنبش در عرشه سفینه محال و ممتنع گشته است ، بعلاوه از بام‌تاشام عده کثیری از ابخازیان و کلشیدیان سوار کشتی میشوند و باخود جانوران گزنده و خطرناکی همراه می‌آورند و بدینطریق در نتیجه کثافت ممکن است طاعون مخوفی پدید آید . اما کشتی بهر صورت زودتر از دوماه بحرکت نخواهد افتاد ، و چنانکه

معلوم است آنموقع مصادف با طوفانی ترین ایام دریای سیاه خواهد بود، در این فصل امواج مهیب و متلاطم بحر اسود سفاین را سخت در معرض تهدید قرار میدهد. و بالاخره فرضاً هم که بکفه رسیدیم، کشتی اگر بخواهد باستانبول برود، زودتر از چهار ماه بمقصد نخواهیم رسید و تازه آنگاه دوباره بمبدأ مسافرت برگشته ایم و از نو باید شروع بکار کنیم. در این موقع با تحمل غرامتهای بی پایان و مصایب و متاعب فراوان، مواجهه بامامورین گمرکات و هزاران هزار حوادث و وقایع غیر مترقب ناگوار دیگر که هر لحظه ای بیم نابودی در آن میانست، بایستی سرزمین ترکیه عثمانی را طی کرد. در مقابل اینهمه مهالک عظیم، خطرات محتمل در مینگرلی کوچک و حقیر مینماید، مخصوصاً اینکه مدت توقف ما در این کشور خیلی کم خواهد بود و برای وصول بمنطقه امنیت بیش از چهار روز راه در پیش نداریم.

جناب مطران ماری ژوزف زامپی بهیچوجه در صدد نقض دلایل من بر نیامد. مسافرت مادر مینگرلی برای ایشان و هیأت مبلغین مسیحی تی تن مفید و سودمند بنظر می آمد. رئیس مبلغین فی الفور ما را از کشتی بیرون کشیده حرکت داد. قایقی که خدمتگزاران من رهبانرا در آن آورده بود، مثل کشتی بادی دراز، ولی عریض و عمیق بود. تمام محمولات و اجناس و موادی که معادل صد اکو توسط مطران در عرشه سفینه مزبور خریداری کرده بودیم بقایق انتقال داده شد و من و همراهانم بمعیت رئیس هیات مبلغین سوار کرجی مزبور شده پیش از نیمروز بصوب مقصد عزیمت کردیم، من مخصوصاً از جناب مطران خواهش کردم مواد و لوازم مورد احتیاج مردم کلشید را خریداری فرماید، تا بدین طریق در مینگرلی

آنها را بجای پول مصرف کنیم ، زیرا چنانکه گفته‌ایم در این سرزمین پول رواجی ندارد و فقط مثل کالا در معرض عرضه و تقاضا قرار می‌گیرد. پس از استخلاص از سفینه مزبور شادی و مسرت مرا حد و حصری نبود، در این سیه چال‌یازندان بردگان ، که کنیزان و غلامان بدو شاهامگاهان زیر زنجیر قرار گرفته و صبحگاهان از قید آهنی بطور موقت آزاد می‌شدند ، جز تنفر شدید و زندگی شنیع و حزن آمیز در این تیره بختان سیه روز چیزی دیده نمیشد . صدای منحوس این رشته زنجیرها مدام روح مرا دچار شکنجه و عذاب می‌ساخت. معمولا در سپیده صبحدم در ساحل آتشی افروخته می‌شد و بدین طریق حضور بردگان جدید و امتعه دیگر برای معاملات اعلام میگشت . بامشاهده شعله آتش، قایقی از سفینه بساحل اعزام می‌شد و کسانی که میخواستند کالای خود را اعم از کنیز و غلام و یا چیز دیگر بمعرض فروش برسانند سوار قایق شده بکنار کشتی می‌آمدند، سپس معاملات انجام میگرفت .

حدوث جنك در سرزمین ككشید برای تجار و بازرگانان بسیار سودمند افتاد، زیرا ابخازیان هرچه نهب و غارت میکردند، برای فروش باین سوداگران بسفینه ما می‌آوردند. يك روز یکی از رجال برجسته ابخاز بکشتی ما آمد؛ این شخصیت دارای هفت یا هشت نفر ملترم رکاب و همچون یکی از غارتگران بنام جهان جلوه میکرد. این رجل نامدار سه برده برای فروش همراه آورده بود، و اعضای اسکورتش نیز مقدار معتنابهی اشیاء غارتی در بغل داشتند، که از جمله يك قاب نفیس تصویر مذهبی بود که از نقره ناب ساخته شده بود. من توسط یکی از همراهان از ایشان سؤال نمودم که تمثال مقدس چارچوبه را کجا گذاشته‌اند ، برایم

توضیح دادند که نظر بخوف و وحشتی که از تصویر مقدس داشته‌اند، آنرا در کلیسا جا گذاشته‌اند، زیرا میترسیده‌اند که بدست تمثال کشته شوند.

در سفینه ما، هنگام خروج من از آن، چهل برده و بنده وجود داشت.

فرمانده کشتی و بازرگانان ترك و مسیحی آنها را از طریق مبادلهٔ اسلحه، آلات و پوشاک و ملبوسات و اجناس دیگر خریداری کرده بودند. از این قبیل کالاها هر چه خواسته میشد، تجار بقیمتهای خیلی گران و گزاف و بیشتر از دو مقابل قیمت تمام شده به مشتریان تسلیم میکردند. معمولاً غلامان بیست و پنج تا چهل ساله برای بازرگانان پانزدها کو تمام میشد، و بردگانی هم که هشت و یا ده سال بیشتر عمر داشتند، بهمین قیمت معامله میگشت.

کنیزان زیبای سیزده تا هیجده ساله بیست اکودرمی آمد، ولی آنهایی که سن و سالشان بیشتر و یا وجهتشان کمتر بود، ارزانتر تمام میشد، معمولاً زنان دوازده و کودکان سه یا چهارا کو قیمت داشتند. يك بازرگان یونانی که صاحب اطاقی درهمسایگی من بود، مادری را با كودك شیرخوارش بدوازده اکو ابتیاع نمود. این زنی بود بسیار زیبا و فوق العاده خوشگل با چهرهٔ سوسنی و بیشتر از بیست و پنج سال نداشت. سینهٔ سیمین و گردن بلورین و رنك و رخساره نمکین، این مه پیکر طناز در سرتاسر جهان نظیر نداشت، نظارهٔ این مه پارهٔ عابد فریب دوحس متضاد و مخالف در طبیعت آدمی بوجود میآورد. اشتها و شهوت، رقت و رحمت، ولی من که محزون و متالم، و مشرف بسقوط در ورطهٔ هولناکتر از وضع کنیزان و غلامان بودم، بهیچوجه تحت تاثیر این وجهت خارق العادهٔ شوم قرار نمی گرفتم، من نه میل و آرزویی در قلب خود احساس میکردم و نه رقت و رحمتی؛ فقط چیزی که موجب تعجب و مایه تحیر من بود، عدم اعتنای این موجودات

بدبخت بوضع رقت بارخودشان بود . اربابان پس از انجام معامله ، بجای ژنده پاره ، ملبوس سفید و تمیزی بتن زرخردان خویش میکردند و آنگاه آنها را بکار و امید داشتند . معمولا مردان و پسران متقبل امور کشتی میشدند و زنان موظف بدوخت و دوز بودند . علی الظاهر تمام غلامان و کنیزان از پوشاك و خوراك خود كاملا راضی بنظر میرسیدند . اما انجام کار برایشان شاق و بسیار مشکل بود ، لذا مدام با چوب و چماق مضروب و مجروح میگشتند . پس از مشاهده مدام طبیعت فوق العاده تنبل و روحیه کاهل این تیره بختان ، این عقیده درمن قوت گرفت که دربارها و حرمسراها چنانکه گفته اند زندان موافق و متناسب و بسیار دلچسبی برای این قبیل افراد است ، خلاصه من ایمان آوردم که سلولهای مجلل و باشکوه حرمسراهای مشرق ، زمین کاملا فراخور طبع و شایسته خوی زنان کلاشید میباشد که از بام تا شام غیر از خوردن و خوابیدن کاری ندارند ، مگر اینکه بزور و اجبار آنها را بانجام عملی وادار سازند . باغ و بوستان روح پرور و غذا و خوراك متنوع و فراوان و هر گونه حوايج و لوازم زندگی کاخهای حرم كاملا موافق میل و مطابق آرزوی آنها است . البته باید متذکر شویم که این قبیل جاه و جلال و زندگی قرین رفاهیت فقط مخصوص بانوان طناز و بسیار زیبا و رعنا میباشد ، اما زنان عاری از وجهت مدام مجبور بانجام اعمال شاقه و محکوم بخوردن تازیانه هستند . همچنین من عقیده پیدا کردم که در عهد باستان ، دردوره جمهوریهای یونان مهربریان کلاشید و چرکس از حیث وجهت و صباحت ، بهیچوجه زیباییان یونانی ، تفوق کنونی را نداشته اند ، زیرا در تاریخ قدیم فقط اسم ژاسن (۱) بچشم میخورد که برای پیدا کردن مهربریان باین قسمت

(۱) Jason پادشاهی که بکلاشید آمد و مده را بهمسری برگزید . م

از جهان مسافرت کرده است، سرزمینی که امروزه از تمام اطراف واکناف مشرق زمین، بازرگانان برای جستجوی پری پیکران، با آنجا هجوم میآورند، و ارزش فوق العاده ای که بزرگان قائل میشوند، آنها را فی الواقع همچون گنجینه حقیقی جلوه گر میسازد.

باد مساعد و موافقی در اهتزاز بود، وقایق کوچک، بكمك نسیم و نیروی پارو حرکت میکرد. من در طی راه با مطران زامپی مشغول مذاکره و صحبت بودم و میخواستم رموز و فنون مسافرت در سرزمین کلشید را یاد بگیرم، تا بلکه دچار نهب و غارت، و قتل و تاراج نگردم. در این موقع رشته صحبت ما با رئیس مبلغین، بتوصیه نامه ها و کسانی که آنها را برای من نوشته بودند، کشیده شد. مطران اظهار داشت که مکتوب سفیر فرانسه جزا المثنای مراسله ای که در سال گذشته راجع بمذهب کلشیدیان نگاشته بود، چیز دیگری نمیباشد و عین نامه را نیز بمن ارائه داد. این موضوع فوق العاده مایه تعجب من شد که چنین چیزی را برای توصیه نامه بما داده اند. آنگاه برای اینکه مبادا مطران زامپی در مورد محبت و ملاطفت سفیر نسبت بمن دچار سوء تفاهمی بشود، عین نامه ای را که بیادشاه کلشید نگاشته و مرا بتسلیم آن قرین مباحثات کرده بود، بحضور رهبان تقدیم کردم، و اینست رونوشت آن:

«امپراطور فرانسه، ارباب متبوع من، مر اماموریت

سلطان شهیر

بخشیده است که هر گونه منافع شما در باب عالی

و عالی مقام

عثمانی در هر مقام و مکانی شامل حمایت ایشان بشود.

اینك با کمال مسرت علاوه بر همین مراسله، توسط خود جنابان آقایان شاردن و رزن (۱) حاملین گرانمایه نامه نیز مراتب تأیید خود را برای

اطمینان کامل خاطر مبارك اظهار میدارد. جنابعالی با شمول ظل عنایت عالی در باره این حضرات که مورد توجه تام و تمام من هستند، مراممنون و سپاسگزار خواهید فرمود، و در مدت اقامت آنان در دربارعالی و یا در طی مسافرت ایشان از قلمرو و شما بکشور ایران در دایره امکان حمایت و عنایت ملو کانه شامل حال ایشان خواهد شد. امیدوارم که با کمال لطف و مرحمت موجبات رضای خاطر ایشانرا فراهم و بر مراتب اطمینان اینجانب خواهند افزود.

چاکر كوچك و محقر و مطیع جنابعالی دو نواتل (۱) سفیر اعلیحضرت پادشاه مسیحی، امپراطور فرانسه مقیم باب عالی عثمانی. در نیمه شب وارد درودخانه آستولوف (۲) شدیم. این نهریکی از رودخانه های بزرگ کاشید بشمار میرود و مادر مدخل آن توقف کردیم و دو نفر از ناویان خود را برای کسب خبر از جنگجویان دشمن به آنارگی (۳) اعزام داشتیم تا از اوضاع اهالی قصبه باخبر بشویم و ببینیم آیا همه سکنه متواری شده اند و یا کسی در آنجا باقیمانده است. آنارگی قریه بزرگی میباشد که در فاصله دومیلی دریا واقع شده است، این ناحیه مهمترین مناطق کشور کاشید بشمار میرود و صدخانه و آشیانه در آن وجود دارد، ولی فواصل بناها بی اندازه از هم دور است، بطوریکه از خانه نخستین تا آشیانه آخرین دومیل راه باید پیمود. این قصبه مدام مملو از بازرگانان ترك است که برای خرید کنیزان و غلامان با انجامیآیند و قایقهای مخصوصی نیز برای حمل زر خریدان همراه دارند. روایت میکنند که در محل شهر بزرگ موسوم به هراکله (۴)

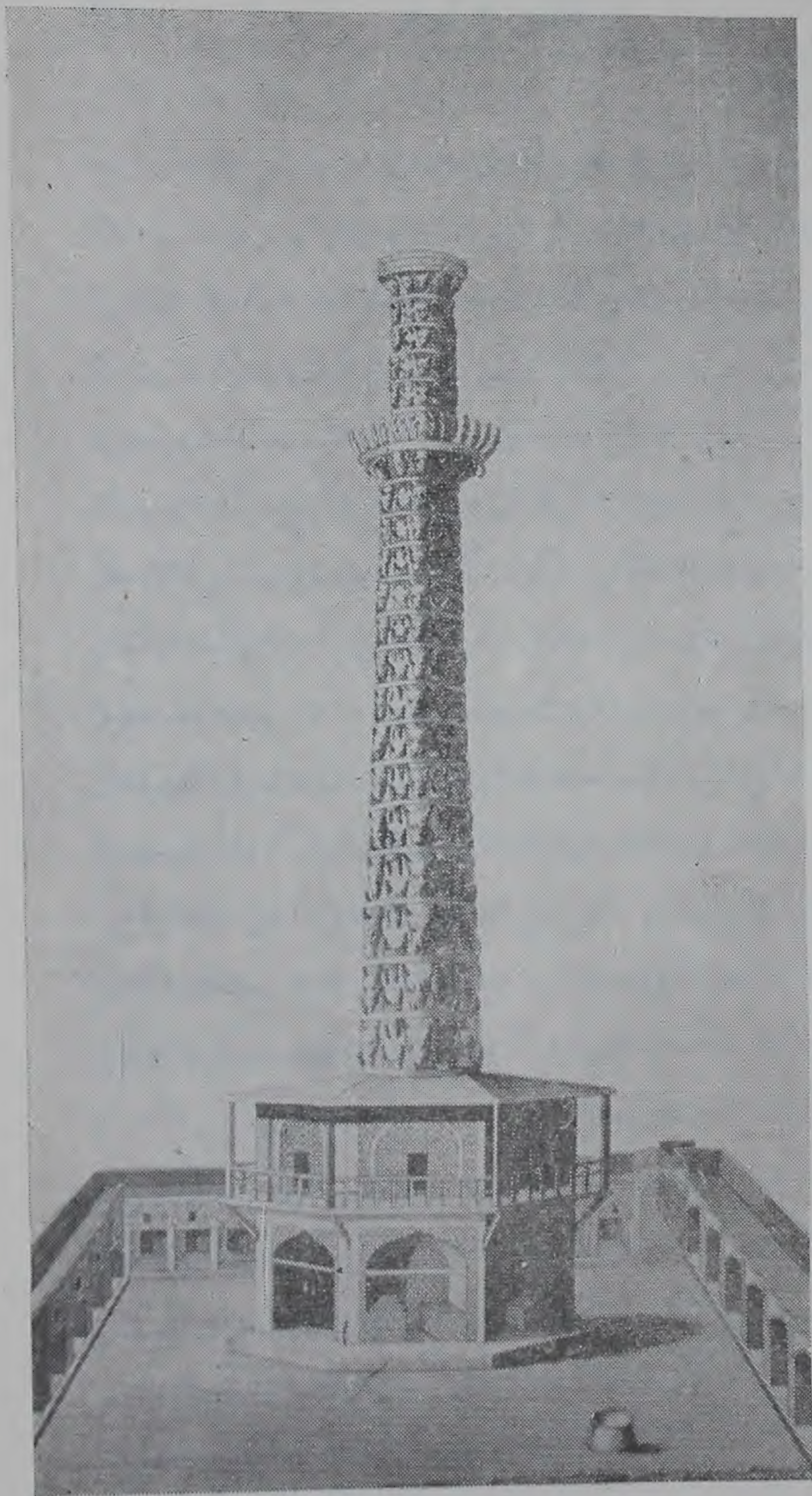
(۱) De Nointel

(۲) Astolphe

(۳) Anarguie

(۴) Heraclée

کله منار یا قلم منار (در اصفهان)

DATE LABEL

Call No.....

Date.....

Account No.....

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above.
An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is
kept beyond that day.

بنا شده است .

روز پنجم ، پیش از طلوع آفتاب دوملاح مزبور مراجعت کردند و گزارش دادند که ابخازها هرگز باین حدود و حوالی نرسیده اند ، و از فاصله پانزده میلی این مناطق گذشته اند ، و اینک همه چیز بحال طبیعی و اوضاع کاملاً عادی است . مطران زامپی دستور داد که بسرعت پیش از اینکه تردد در طرق و معابر آغاز شود ، حرکت کنیم و بمقصد برسیم تا محمولات را قبل از مشاهده کسی ، از کرجی خارج نمائیم . با کمال سهولت بمقصد رسیدیم و در خانه دهقانی سکونت گزیدیم ، این منزل بهترین خانه محل بود . صندوقهای زیادی همراه داشتیم ، و بزرگترین آنها انباشته از کتاب بود . مطران زامپی بمن توصیه کرد که بمحض ورود ، آنرا بیپانه جستجوی چیزی کاملاً خالی نمایم ، تا صاحبخانه گمان نبرد که در صندوقها گنجینه ای موجود است . بدین طریق او در میان مردم شایع خواهد کرد که ما راهب هستیم و اشخاص روحانی میباشیم . من این دستور را طابق النعل بالنعل اجرا کردم و کاملاً بنتیجه مطلوب خویش رسیدم . اهالی خانه از مشاهده کتابها هاج و واج شدند و فکر میکنم یقین کردند که صندوقهای دیگر نیز از این قماش چیزها انباشته شده است .

در روز نهم . يك نفر تی تن (۱) غیر روحانی که یگانه پزشك و جراح سرزمین کاشید بود ، ببازدید ما آمد . استقبال گرمی که پادشاه و بزرگان این سرزمین از این پزشك بعمل آورده اند ، او را فوق العاده مغرور و متکبر جلوه گر ساخته است . او برئیس هیات مبلغین و آباء مسیحی هیچگونه توجهی نداشت ، و گفتار و کردارش فوق العاد ناپسند و غیر قابل تحمل مینمود .

من از این آدم پذیرایی بعمل آوردم و مطابق طبیعت بوالهوس و خودپسند وی رفتار کردم. پزشك تى تن برایم هزاران جور وعده حمایت و مساعدت داد و گفت که بمحض کسب اطلاع واثق از ابنخازیان مراتب را در اسرع اوقات در دسترس ما خواهد گذاشت، او بگفتار خود عمل کرد، چنانکه در روز سیزدهم ماه با ابلاغ این خبر خوش خاطر ما را قرین مسرت ساخت. پزشك حکایت میکرد که روز پیش که در دربار سلطان حضور داشته از این جریان اطلاع پیدا کرده است. آنگاه از قول منہیان پادشاه چنین گفت که ابنخازها هزار و دویست آدم و مقدار کثیری اغنام و احشام را غارتیده اند، خانه یکی از تى تنها را خراب کرده سه نفر شانرا نیز بارسارت برده اند. اينك پادشاه كلشید دو نفر از بزرگان دربار خود را بحضور سلطان ابنخازیان اعزام داشته و ضمن دستور ابلاغ مراتب شکوه و شکایت خود، او را سخت تهدید کرده و تذکر داده است که سلطان ببهانه كمك بکلشیدیان در مقابل ترکان عثمانی، خائنانه وارد سرزمین مینگرلی شده و بدون اینکه اقدامی بنفع وی بعمل آورد، بنهب و غارت و قتل و تاراج پرداخته است. پس از نقل این حکایات، پزشك خطاب بمطران زامپی اظهار داشت که اينك ما میتوانیم به سی پیاس (۱) مقر و منزل تى تنها برویم. در خاتمه فرمایشات پادشاه و اسقف اعظم را دایر بخیر مقدم ما و بذل مساعدت از لحاظ اعزام محافظ و مرکوب برای مسافرت ما به گرجستان ابلاغ کرد، و ما نیز تصمیم گرفتیم که علی الصبح حرکت نماییم. هنگام اقامت در آ نار گی (۲)، من از حیث خوراك و غذا بهیچوجه در تنگنا نبودم، چنانکه انواع و اقسام ماکیان

(۱) Sippias

(۲) Anarghie

و پرندگان، کبوترهای وحشی، خوک و بز به سهولت بدست میآید. آدمهای من با معاوضه کتان و سوزن، جوهر و شانه و چاقو هر گونه مواد خواربار بدست میآوردند. این قبیل اجناس برای آنها بقیمت بسیار مناسب و ارزانی فراهم آمده بود. شراب بسیار فراوان و فصل انگورچینی بود، من فقط نان را در سفره کم داشتم، در آنارگی یک بانوی متشخصی سکونت داشت که در این اواخر در قصبه مزبور رحل اقامت افکنده بود. این زن بیوه بود و شوهرش سابقاً سمت وزارت پادشاه کلشید را داشته است. مطران زامپی مرا با وی آشنا ساخت، و من نیز از اجناس موجود خود بخشی را بعنوان هدیه تقدیم حضور مشارالیه کردم. او همه روزه یک قطعه نان نیم لیوری برایم ارسال میکرد و بدین طریق در کرامت و سخاوت با من بمبادله میپرداخت و البته اجناس و لوازم دیگری هم دریافت میداشت، یک روز برایم گوشت گراز، روز دیگر قرص نان روغنی، گاهی قطعه عسل و گاهی قرقاولی میفرستاد، و در مقابل چاقو و قیچی، نواری کاغذ میخواست و بدین طریق بهای هدایای خویش را بطور مضاعف دریافت میداشت. روزی این مخدره معظمه برای بازدید من تشریف آورد و مرا مورد ملاحظت فراوان خویش قرار داد، و البته چیزهای بسیاری هم تقاضا نمود. من از اینگونه معامله بهیچوجه رضایتی نداشتم، ولی بهر حال برای خاطر تحصیل نان، با وی طریق مماشات می سپردم، بدون اینکه بفهمم این قرصها را از کجا بدست میآورد.

مطران زامپی مرا یک شخص روحانی کاپوسن (۱) معرفی میکرد و میگفت که من قصد الحاق بکاپوسنهای مقیم گرجستان را دارم، و برای

مصونیت از آزار ترکان مسلمان و سهولت عبور لباس عادی و غیر روحانی پوشیده‌ام. راهب برای تاکید این حکایت و استتار این سیاست، مرا وادار کرده بود که ملبوس محقر و ژنده‌ای بتن کنم و عابرین را بدین طریق برقت آورم، البته من در ایفای نقش خود کمال مهارت بخرج میدادم، ولی فقط رفتار و کردار خدمتگزارانم در این مورد مواعی پیش می آورد. چنانکه اوضاع آبدار خانه و آشپزخانه من با این روشی که اختیار کرده بودم کاملاً منافات داشت. مثلاً آدمهای من انواع و اقسام مواد خوار بار را بهر قیمتی که میشد خریداری و تهیه میکردند، و همین حقیقت موجبات شك و تردید اهالی را در باره فقر و مسکنت فوق العاده من بر می انگیخت.

در چهاردهم، دو ساعت پیش از طلوع آفتاب آنارگی را ترك گفتیم، دو فرسنگ راه در نهر آستولف (۱) رو بیلا رفتیم، و بالاخره از قایق پیاده شده محمولات خود را بشش عراده كوچك بار کردیم و براه افتادیم. دو ارابه دیگر انباشته از اجناس و موادی بود که مطران زامپی خریداری کرده بود. اما این هشت دستگاه عراده انباشته سرو صدای زیادی براه انداخت، زیرا در کشور گلشید مردم هیچوقت عادت بحمل و نقل این مقدار محمولات ندارند و چنین چیزی ندیده‌اند. بطوری که در مدت کمتر از دو روز در سرتاسر سر زمین مینگرلی شایع شد که يك عده اروپایی بهمراهی هشت ارابه انباشته از محمولات وارد گلشید گشته‌اند. این خبر باشاخ و برك فراوان انتشار یافت و چنانکه حکایت خواهیم کرد موجبات صدمات فراوانی را برای ما فراهم آورد. خلاصه بعد از طی چهار فرسنگ و نیم

راه هنگام غروب آفتاب وارد سی پیاس شدیم .

سی پیاس (۱) اسم دو کلیسای کوچکی است که
 یکی متعلق بحوزه روحانی کاشید میباشد ، و
 دیگری باضافه محوطه متعلق باین دومعبد ، به
 آباء مبلغین مسیحی تی آتن (۲) واگذار شده

استقرار آباء مبلغین
 مسیحی بعنوان پزشک
 در کشورهای قفقازیه

است. محوطه مزبور بسیار وسیع و بزرگ میباشد ، چنانکه منازل متعدد
 چوبی بسبك متداول کشور، در این جایگاه بنا شده است. بعضی از این
 خانه ها يك اشکوبه و برخی دیگر دو طبقه است. هر يك از روحانیون
 در یکی از این منازل بطور منفرد زندگانی میکنند، و کاملاً از یکدیگر
 جدا هستند. خانه های محقر و کوچک مخصوص بردگان کشیش ها است
 و دو خانواده دهاتی از رعایای آنها نیز در اینجا سکونت دارند .

تی آتنها در سال هزار و ششصد و بیست و هفت میلادی وارد کشور
 کاشید گشته اند . آنها با شغل پزشکی وارد این سرزمین شده اند . در
 آن ایام پادشاه مقتدری بر این کشور فرمانروایی داشت ، برای سلطان
 توضیح دادند که ورود این قبیل اشخاص ذیفن و متخصص برای بهبودی و
 سلامت مردم قلمرو وی بسیار مفید و مثمر ثمرات فراوانست. پادشاه قدوم
 آنانرا گرامی شمرد و برایشان منازل و مزارعی عطا فرمود و دهاقینی برای
 کشت و زرع و تهیه شراب و غلات تخصیص داد . بیست سال پیش آباء
 یسوعیین قسطنطنیه دو نفر از همقطاران خود را باین سرزمین اعزام داشتند،
 ولی این مبلغین چنان زود زندگی را بدرود گفتند که موجبات ترس و

(۱) Sippias

(۲) théatins

وحشت دیگران را فراهم آورد، بطوریکه دیگر هیچکس جرأت حرکت باین سرزمین را درخود نداشت. آباء مبالغین مسیحی تی آتن درسالهای پیش در اکثر مناطق این حدود از قبیل تاتارستان و گرجستان و چرکستان و ایمیریت منزل و ماوا داشته اند، ولی نظر بعدم استقبال مردمان ممالک مزبور از آئین کلیسای رومی (غربی) و کثرت فرساینده کارهای پزشکی، منازل و مساکن مذکور را ترك گفته اند و اینك همه آنها مبدل بویرانه و کاملاً مخروبه گشته است.

آباء تی آتن تاکید میکردند که قرارگاه موجود در کلشید را نیز نظر بملاحظات مزبور میخواستند که مدتها پیش ترك بگویند، ولی نظر باینکه کلیسای مغرب مایل است که افتخار اهتزاز لوای آئین کاتولیک در سرتاسر جهان نصیبش شود، و نیز خود آباء مذکور افتخار این یگانه مأموریت را در عالم داشته باشند و مقام و احترامشان همچنان مصون و محفوظ بماند، لذا هنوز هم در این سرزمین استقرار دارند.

کلشیدیان معتقدند   درسی پیاس (۱) هنگام ورود خود چهار نفر
که اروپائیان مسیحی   تی آتنی دیدم که سه نفرشان معمم و یکیشان
نیستند   مکلا بود. کشیشان بفن طبابت اشتغال داشتند

و مرد غیر روحانی هم پزشك و هم جراح بود، این شخص در تمام عالم به جراحی شهرت است. راهبین مذکور میگویند که فعالیت روحانی آنها در کشور کلشید، منحصر و محدود است به تعمید کودکان، و البته چنانکه معلوم است این مراسم را مردم مملکت مزبور بهیچوجه رعایت نمیکند و یا اینکه بطرز ناپسندی بر گزار مینمایند. رهبانان تی آتن اعتراف دارند

که در میان مردم کلشید دیگر هیچگونه تبلیغات روحانی ندارند، مضافاً بر اینکه اهالی این سرزمین عقیده دارند که اروپائیان مسیحی نیستند، زیرا بهیچوجه مثل مردم کلشید متحمل ایام متعدد و متوالی امساك، و پرهیزهای سخت و صعب نمیباشند و بعلاوه برای تصاویر و تمثالهای مقدس مذهبی احترام بسزائی قائل نیستند. حتی بندگان خاص تن آنها نیز در مراسم و آداب مذهبی آنها شرکت نداشتند، راهبین حکایت میکردند که بهیچوجه من الوجوه توفیق نیافته اند که یکی از آنها را وادار بشرکت در تشریفات مذهبی سرود قداس و برگزاری مراسم تقدیس شراب و نان بنام خون و جسم حضرت مسیح (۱) بنمایند.

آباء مبلغین تی آتن، چنانکه بکرات و مرآت مشاهده کردم مدام بتعمید کودکان میپرداختند و معمولاً در خانه‌هاییکه مدتی مدید تردد نکرده بودند و در خوانواده‌هاییکه برگزاری مراسم این

حیله آباء مبلغین
مسیحی برای تعمید
کودکان کلشید

تقدیس مذهبی را بیاد نداشتند، هر کسی را که می یافتند تعمید میدادند. من ایام متوالی با رئیس هیات مبلغین مزبور همراه و شاهد طرز و ترتیب تعمید کودکان بودم. اغلب اوقات هنگامیکه طفل بیماری را برای معالجه بحضور می‌آوردند، دستور میداد که طشتك آبی برای شستشوی دستهایش حاضر کنند. آنگاه پس از تنظیف دستها بدون اینکه آنها را خشك نماید با انتهای انگشتانش پیشانی کودک را لمس میکرد و مالش میداد. اما برای حاضرین بتاکید تمام اظهار میداشت که این عمل را برای تشخیص بیماری مریض انجام میدهد.

رئیس هیات برای تعمید کود کان سالم معمولاً دستهای خود را شسته بالای سرشان حرکت میداد، و این عمل را علی الظاهر بطریق مطایبه و شوخی با تمام میرسانید. نخستین بار که من شاهد اینگونه عملیات وی بودم، ملاحظه میکردم که چگونه درزیر لب مشغول قرائت ادعیه و اذکار است و تبسم کنان مرا نگاه می کند. ولی بعداً که از ماهیت مسئله پرسش کردم، مطران زامپی پاسخ داد که تشریفات مذهبی تعمید را برگزار نمیکرده، و بدین طریق سعادت مسیحیت شامل حال صاحبخانه و اولیای کودک شده است. من از رئیس هیأت مبلغین سؤال کردم که چه نامی هنگام تعمید برای طفل مزبور نهاده است. او جواب داد نظر باینکه جنسیت کودک معلوم نبود، از تسمیه وی صرف نظر کرده است، و اضافه نمود که این مسئله چندان حایز اهمیت نمیباشد، موضوع مهم آنست که قطره آبی بر روی کودک افشانده شود و تشریفات تعمید از لحاظ روحانی برگزار گردد.

در خاتمه باید بگویم که آباء تی آتن در کشور کلشید هیچگونه احترام و عزتی ندارند، دارو ندار آنها را غارت و با کمال خشونت با ایشان رفتار میکنند، و فقط در مواقع بیماری و مرض این اوضاع حالت استثنایی پیدا مینماید.

در روز هیجدهم ملکه کلشید بقرارگاه تی آتنها آمد. رئیس هیات مبلغین با عجله و شتاب تمام باستقبال وی شتافت. در کشور دلشید و ممالک همسایه ملکه ها را دید و پال می نامند، این

ملاقات با ملکه کلشید،
و پرسش و پاسخ
در باره عشق و عاشقی

کلمه لغت گرجی و بمعنای پرنسس میباشد. ملکه سواراسب و ملتزمین

رکابش عبارت بودند تقریباً هشت نفر زن و ده نفر مرد و کسانی که پیاده در کنار مرکوب وی بودند. این اسکورت از حیث ملبوس و مرکوب محقر و پست بود. ملکه بمطران زامپی اظهار داشت شنیده است که زاد و توشه مقرر و معهود آباء تی آتن از استانبول فرارسیده، و اروپائینی که دارای محمولات عظیمی هستند در منزل وی فرود آمده اند، اینک از اجتماع این خبر خاطرش قرین بشاشت و مشتاق عرض خیر مقدم است. بدین مناسبت مرآتوصیه کردند که برای عرض سلام شرف حضور پیدا کنم و ضمناً مطران زامپی چنین گفت: حسب المعمول این سرزمین خوبست که هدیه ای تقدیم خدمت ملکه نمایم، و معمولا همیشه هنگام شرفیابی بحضور پادشاه و ملکه تحفه ای تسلیم میشود. من از رئیس مبلغین استدعا کردم که از ملکه استمهال نماید، تا اینکه هدیه ای هنگام شرفیابی بدربار بحضور ایشان تقدیم بدارم، و این تقاضا مورد اجابت قرار گرفت. ملکه اطلاع داشت که من بالسنه ترکی و پارسی آشنا میباشم، لذا فی المجلس دستور فرمود یکی از بندگانش که ترکی را خوب میدانست حاضر شود، آنگاه هزار گونه پرسش راجع بشخصیت و مسافرت من مطرح نمود. من پاسخ دادم که شخصی روحانی و از فرقه کاپوسن (۱) هستم، ولی فکر میکنم که علیاحضرت باظهارات من و ثوق نداشتند، چنانکه مدام مسائل عاشقانه مطرح میکردند (۲) و میپرسیدند که آیا درد دل خود احساس عشق و محبت نمیکنم، و یا اینکه هرگز دچار آفت مهر و معاشقه نبوده ام، و اینکه چگونه

(۱) Capucin

(۲) البته خوانندگان وقوف دارند که در آئین مسیح روحانیون راهب و عزب هستند، و شاردن هم خود را روحانی کاپوسن جلوه گر ساخته، و عزب میباشد!

چنین چیزی ممکن است و چطور میشود در زندگی از زن گذشت . ملکه با اشتیاق تمام ولذت خاطر و شایان توجهی این رشته مذاکرات را تعقیب میکرد و همراهانش نیز از شرکت در این قبیل مقولات حظ و افری میبردند! اما من که غوطه ور در دریای یاس و حرمان بودم ، میخواستم هر چه زودتر از چنگال علیاحضرت استخلاص پیدا کنم . من مدام میترسیدم که مبادا ملکه دستور نهب و غارت محمولات مرا صادر نماید ، زیرا سه بار تاکید کرده بود که مشتاق تماشای اموال من و زاد و توشه راهبین است . چنانکه گفته ام از استانبول انواع و اقسام ضروریات آبء مبلغین تی آتن را ارسال میدارند و راهبین مجبور هستند که سهمیه شاه و ملکه ، نخست وزیر و اشراف و اعیان کشور را از این مرسولات بموقع تسلیم مقامات عالیه مزبور نمایند . مطران زامپی وعده کرد که علی الصباح هدیه مزبور را بحضور علیاحضرت تقدیم خواهد داشت ، بعلاوه من نیز بنوبه خود تحفه لازم را تسلیم خواهم نمود . شکر خدا را که ملکه پس از اخذ این تأمینات مارا از شر خویش خلاص کرد .

صبح روز نوزدهم ، ملکه دعوتی برای ناهار از من بعمل آورد . من نیز به همراهی رئیس هیات مبلغین و یکنفر تی آتن شرفیاب حضور شدم . علیاحضرت در کاخی بفاصله دو میلی از منزل ما ، سکونت داشت . او با پادشاه در يك عمارت زندگی نمیکرد ، سلطان طاقت تحمل وی را نداشت و بی نهایت از او متنفر بود و حتی آرزوی مرگش را داشت ، ازدواج پادشاه گلشید با وی صورت اجبار داشته است . در این روز ملکه خیلی آراسته تر از روز پیش جلوه مینمود ، بطوریکه هفت قلم آرایش کرده و سعی داشت که زیبا در نظر آید ، پوشاکش زربفت و زلفهایش مزین بجواهر بود ،

روسی بسیار نفیس و شایان توجهش بخصوص جلب نظر میکرد، نه یا ده نفر خدمتکار مخصوص، بانوی بانوان کلشید را که بر روی فرش جلوس کرده بود احاطه نموده بودند. از قرار معلوم بعثت حدوث جنک ندیمه-های وی یک قلعه مستحکم انتقال داده شده بود. تالار پذیرائی از نگهبانان نیمه برهنه‌ای که در باریان ملکه را تشکیل میدادند، پر بود. پیش از شرفیابی هدیه تقدیمی از من مطالبه شد؛ و خدمتگزاری که تحف مزبور را حمل میکرد آنرا تسلیم در باریان نمود: نوارهای ابریشمی، رشته فرنگی، کاغذ، سوزن، غلافهای فوق العاده زیبای قیچی و کارد، مجموع این هدایا در حدود بیست و چهار فرانک ارزش داشت، ولی در کشور کلشید قریب شصت فرانک می‌ارزید. پرنسس فوق العاده اظهار رضایت کرد و پس از معاینه تحفه‌ها مرا اجازه شرفیابی عطا فرمود. در کنار ملکه یک صندلی نهاده بودند، که بدعوت یک غلام ترکی‌دان در روی آن نشستیم، بانوی بانوان کلشید در ابتدای سخن تمایل خود را دایر باز دواج من بایکی از دوستانش اظهار داشته و چنین گفت: بسیار علاقمند است که من در این سرزمین رحل اقامت بیافکنم و در کشور وی بمانم، و وعده فرمود که در صورت اجابت این دعوت برایم زمین و مزرعه، رعیت و برده نیز عطا خواهد کرد. در این موضوع ملکه میخواست تجدید مطلع کند که خوانسار ما را بصرف ناهار دعوت نمود و مطلب مسکوت ماند.

تعریف و توصیف	کاخ مسکونی ملکه در وسط پنج‌وشش عمارت
خوان ملکه کلشید	دیگر که هر یک بفاصله صد قدم از یکدیگر و
	فاقد دیوار و چپر بودند، قرار داشت. در مقابل
	کاخ یک صفت چوبی با ارتفاع هیجده شست (۱) وجود داشت که گنبد کوچکی

آسمانه آنرا تشکیل میداد. سطح صفه را فروش کردند و پرنسس جلوس فرمود، بانوان مقرب حضور نیز بفاصله چهار قدمی ملکه روی فرشهای دیگری بزمین نشستند. درباریان کم اهمیت دیگر که تعدادشان بالغ بر پنجاه نفر میشد، دایره وارد روی سبزی و چمن استراحت اختیار کردند، در کنار صفه دو نیمکت وجود داشت که من و راهبین تی آتن (۱) از یکی بجای صفه و از دیگری بمنزله میز استفاده کردیم. پس از جلوس پرنسس، خوانسار سلطنتی سفره کتان منقش بالا بلندی در محضر ایشان پهن کرد و در یکطرف خوان لوازم غذاخوری را قرار داد که عبارت بود از: دو ظرف بلور بزرگ و دو کوچک، چهار بشقاب و هشت فنجان و استکان بقطرهای مختلف، یک ظرف سوپ و ملاقه و یک کفگیر، و کلیه این لوازم از نقره ساخته شده بود. خدمه دیگر در اینموقع مشغول گستردن صفحات چوبی در جلوی دیگران بودند و از این صفحهها بجای سفره استفاده مینمودند. برای بانوان مقرب حضور نیز یک چنین صفحهای گسترده شد. بعد از این تشریفات منظره پاتیل قم (۲) عمومی که بوسیله چهار نفر حمل میشد پدیدار گردید و یک دیگر که محتوی قم سفید بود توسط دو خدمتکار در میدان نهاده شد. چنانکه متذکر شده ام قم خمیری است که مردم کلشید از آن مثل نان در میان ملل دیگر استفاده و تغذیه میکنند. آنگاه بروی تخت روانیکه بدست دو نفر حمل میگشت سرو کله خوک آبگوشتی پیداشد. چهار آدم دیگر نیز هر یک کوزه شراب بزرگی بدست وارد مجلس گشتند. از همه این اغذیه و اشر به ابتدا سهم ملکه و بانوان بارگاه ویرامیدادند سپس قسمت ما و درباریان پرنسس را تقدیم میکردند. بعلاوه در سفره ملکه

در يك بشقاب بزرگ و عمیق چوبین مقداری نان و سبزیجات محرك و بسیار تند و اشتها آوری نهاده بودند، و نیز در بشقاب بزرگ سیمینی دو مرغ بریان و آبگوشتی با چاشنیهای فوق العاده تندی گذاشته بودند که من بهیچوجه نتوانستم چیزی از آن بخورم. پرنسس مقداری نان و سبزی برای من عطا فرمود و گفت که بناهار ادامه بدهم و تذکر داد که گاوی نیز قربانی خواهد شد. این يك تعارف بیغل و غشی بود.

ملکه کمی بعد برایم دو قطعه مرغ فرستاد و سؤال
روحانیون مسیحی کرد که چرا از اروپائیان هنرمند و صنعتگر و آشنا
پیشرو استعمارند

بر موزوفنون فلز کاری، ابریشم و پشم بافی کسی
به سرزمین کاشید نمیآید و فقط کشیش و راهب که هیچ کاری از ایشان
ساخته نیست و هیچگونه نیازمندی بوجودشان نداریم وارد میشود؟ من
از طرح این سؤال سخت متعجب و دچار بهت و تحیر شدم.

ملکه با لحن بلند و رسایی بزبان کلشید سخن میگفت، و غلام وی
نیز مقصود او را با آهنگ بلندی بترکی برایم حکایت میکرد. البته خوانندگان
گرامی خودشان مراتب شرمندگی آباء مسیحی مبلغ تی آتن را در مقابل
این سؤال کاملاً احساس میکنند، اما در حقیقت این خطاب عتاب آمیز شامل
حال من نیز میشد، زیرا من هم خود را روحانی کاپوسن (۱) معرفی کرده بودم
و بنابراین از طرف آباء مزبور و خودم چنین پاسخ دادم که هنرمندان و
صنعتگران اروپائی منافع مادی را منظور نظر دارند و این مقصود در سرزمین
آباء و اجداد ایشان با کمال سهولت فراهم میآید و احتیاجی بمسافرت در
کشورهای دیگر نمیباشد، اما راهبین و روحانیون که رضای خدا و هدایت

خلق (۱) مدارزندگی آنان را تشکیل میدهد رنج سفر را تحمل و ترك وطن را برای خویش سهل می‌شمروند .

ملکه مطلق العنان

بخاطر استفاده

ناهار دو ساعت طول کشید . پس از ساعت اول
ملکه گیلان شرابی برایم ارسال و پیغام فرمود
که این فنجان مخصوص ایشان و شراب موجود
در آن بلب مبارك معزی‌الیه‌ها خورده است و درست سه بار بدین ترتیب
مرا قرین مباحات و افتخار ساخت. بانوی بانوان کاشید از مشاهده داخل
کردن آب در شراب توسط من سخت دچار تعجب شد و گفت : این اولین
بار است در عمر خود چنین چیزی می‌بیند . ملکه و بانوان مقرب حضور
همه‌شان شراب را خالص و لاجرعه و بمقادیر زیاد بسر می‌کشیدند. در خاتمه
غذا غلام ترکی دانا را پیش من فرستاده سؤال کرد که آیا ادویه جات و
چینی آلات هم همراه دارم؟ هفت هشت بار پیغام‌های مشابهی برای تقاضای
چنین چیزهایی برایم فرستاد . بهمین جهت من می‌خواهم بگویم این
موجود پست ، البته در صورتیکه بتوان ملکه مطلق العنانی را چنان
خواند ، فقط بخاطر استفاده این تشریفات را برای من قائل میشد. تمام
جواب‌های من منفی بود، بطوری که بالاخره بدین طریق موجبات خشم و غضب
پرنسس فراهم آمد و بحالت تغیر آمیزی چنین گفت : پس دستور میدهم
محمولات شما را تفتیش کنند . من پاسخ دادم که هر چه دلشان بخواهد
میتوانند بکنند ؛ البته این جواب را برای اختناق حرص طمع ملکه ؛
و استتار خوف و وحشت خویش ایراد کردم .

(۱) چنانکه خود شاردن اعتراف دارد سؤال ملکه کاشید فوق العاده حساس و غیر قابل
جواب بوده است . اما مبلغین مسیحی مغرب زمین همیشه در تمام کشورهای مشرق پیشرو استعمار
بوده اند . جنایات و فجایعی که با اصطلاح روحانیون امریکایی مقیم ارومیه آذربایجان در جنگ اول
جهانی مرتکب شده اند ، برای محکومیت همه آنان کاملاً کافی میباشد . م .

پرنسس اظهار داشت که شوخی میکرده است، من نیز اگرچه علی الظاهر این حرف را باور نمودم ولی بمحض اینکه ناهار تمام شد از یکی از آباء تی آتن تمنی کردم که فی الفور رفیق مرا از قصد ملکه آگاه سازد تا برای مواجهه با هر گونه پیش آمدی آماده باشم. پس از پایان غذا ملکه کاشید باز هم در موضوع ازدواج من تجدید مطلع کرد و اظهار داشت که ممکن است در اقرب اوقات زن مورد نظر را بدیدار من برساند. ولی من باز هم مثل سابق جواب دادم که روحانی راهب بهیچوجه نمیتواند شریک زندگی اختیار نماید؛ و بعد از این پاسخ مرخصی یافتم. بدبختانه در موقعیکه من مراسم تعظیم بجای آورده و بیرون میرفتم چشم پرنسس بملبوس زیرین سفید و نفیس من افتاد، که نظیر آن بهیچوجه در این کشور پیدا نمیشود و در تحت قبای کهنه من نهان مانده بود. در این هنگام ملکه بمن نزدیک گشته، آستینم را بالا زد و بازویم را بدست خویش گرفت و با چنین حالتی مدتی با یکی از بانوان مقرب حضور بصحبت پرداخت. باوجود تبسم پرنسس و اظهار بشاشت از طرف ایشان من سخت دلواپس بودم و در حقیقت احساس هیچگونه التذاذی نمیکردم، نکته ای که بیش از پیش موجبات زحمت مرا فراهم میآورد آن بود که او با اشاره و اماره بمن، صحبت میکرد، ولی من چیزی از گفتار وی را درک نمیکردم من نمیدانستم در این موقع باین وضع و هیئت در انظار عامه در مقابل چنین زن مقتدر و مطلق العنانیکه مظهر بیشرمی و وقاحت درباریانست چگونه رفتار نمایم. چگونه بلانازل میشود با این همه تا آن لحظه من فقط مشوش بودم، ولی هنگامی دچار بهت و حیرت شدم که ملکه خطاب به طران زامپی اظهار داشت: « شما هر دو نفر مرا فریب می - دهید. میخواهم که صبح یکشنبه هر دویتان اینجا بیایید، و راهب تازه -

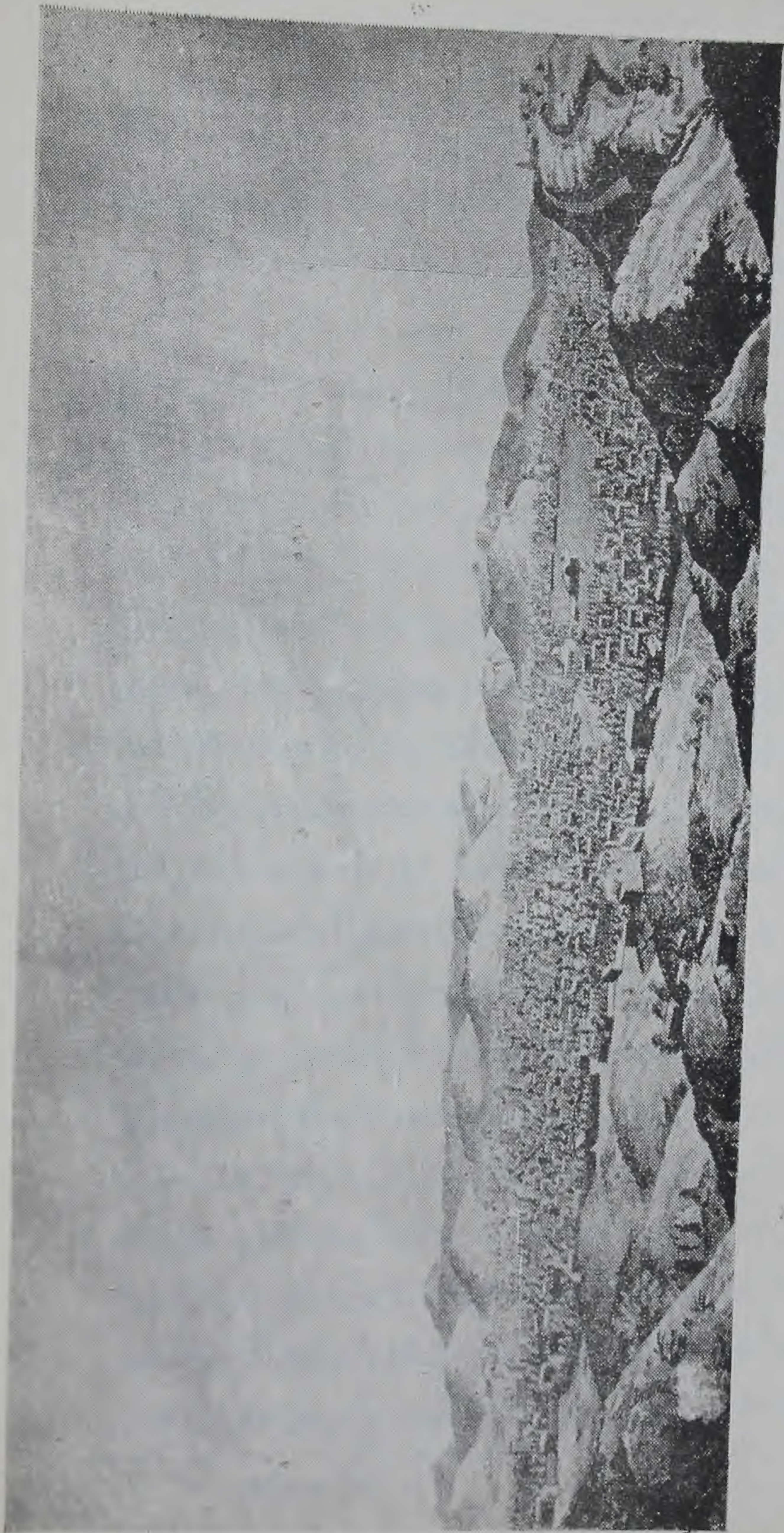

وارد برایم سرود قداس بخواند». رئیس هیئت مبلغین میخواست سخنی بگوید که پرنسس از ما رو گردانید و گفت برویم.

هنگام مراجعت بمنزل من سخت مبهوت و متفکر، و محزون و غمگین بودم. این حرف ملکه کاشید مرا فوق العاده متوحش و مضطرب کرده بود، زیرا بیم داشتم که مبادا اژدهای حرص و طمع وی را وادار با اقدامات سوء و ناپسندی علیه من بنماید. زامپی مرا آگاه ساخت که این موضوع حتمی الوقوع و برو برگردی ندارد؛ لذا من نیز برای مواجهه با هر گونه پیش آمدی از آنشب ببعد هر چیز قیمتی که همراه داشتم بقلب خاك امانت سپردم، ابتدا دستور دادم در اطاق يك مبلغ تی آتن حفره‌ای بعمق پنج پا بکنند، سپس صندوقی محتوی ساعت‌های جواهر نشان و يك گاه شمار مرجانی را در آنجا جای دادم. این کار با چنان مهارتی انجام شد که هیچکس را بهیچوجه سوء ظنی حاصل نمیشد. آنگاه برای دفن گنجینه دیگری میخواستم از کلیسا استفاده کنم، مطران زامپی توصیه کرد که قبر یکی از تی آتن‌ها را که شش سال پیش مدفون شده است، برای این کار مورد استفاده قرار دهم و صندوقچه کوچکی را در میان بقایای اجساد متوفی بامانت سپارم.

خداوند که عالم بر خفیات و آگاه بر آینده است، مرا از تعقیب این نظریه باز داشت. من ترجیح دادم که حفره عظیمی نظیر آنچه که در اطاق کنده شده بود، در يك گوشه‌ای از کلیسا، در پشت در و رودی حفر شود، و سپس صندوقچه‌ای را که محتوی دوازده هزار دو کای (۱) طلا بود، در آن جای دادم. آنگاه يك قبضه شمشیر و يك عدد قداره جواهر نشان گرانبهایی را در سقف اطاق مسکونی خودم که مستور از گاه (کاهگل)

منظره ۴۰۰ می شهر تبریز

~~24/3/70~~

~~37/4/73~~

12 APR 1973

2 MAY 1973

15 MAY 1973

Q26 9/11 ~~map~~

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

J & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day, if the book is kept beyond that day.

بود پیدا کردم. بالاخره چیزهای گرانقیمت سبك وزنی را هم پیش خودمان،
من و رفیقم نگاه داشتیم ولی اشیاء کم بها را برای حفاظت به آباء
تی آتن سپردیم.

روز بیست و سوم بود که مائده موعود ملکه نازل و اوامر مقتضی
برای تفتیش محمولات من شرف صدور یافت. روزیکشنبه بود و من مدتی
را بقرائت ادعیه و اذکار و استغاثه و استرحام و آرزوی استخلاص از این
مخمصه مخوف و مهلكه هولناك گذرانیده بودم. من خود را چنان گرفتار
واسیر حس می کردم که جرئت تمنای نجات از درگاه الوهیت، در خود
مشاهده نمی کردم. در این موقع، اسارت در غل و زنجیر تر کانرا برگرفتاری
بدست سلیطه کلشیدی، این میدیای (۱) مشئوم ترجیح میدادم. تازه ناهار
خورده بودیم که برئیس هیأت مبلغین اعلام داشتند که دو نفر از اعیان
کشور آمده اند و دم در او را می خواهند. این دو نفر همسایه تی آتنها
بودند، و مسلح و مجهز و زره پوش و سواره تشریف آورده بودند. هریك
از این رجال قریب سی نفر افراد سوار و پیاده همراه خویش داشتند.
مطران زامپی از مشاهده آنان بهیچوجه نگران نشد، زیرا ایام جنگ
بود. دو نفر اعیان مزبور برئیس مبلغین اظهار داشتند که با وی و اروپائیان
تازه وارد قصد صحبت دارند و بلافاصله از اسب پیاده شدند. مطران
زامپی من و رفیقم را صدا کرد، و ما نیز بملاقات آنان شتافتیم. من ابتدا
هیچگونه سوء ظنی نسبت باین مهمانان ناخوانده نداشتم ولی فی الفور با
خبت نیت آنان آشنا گشتم؛ بمحض اینکه در کنارشان قرار گرفتیم دستور
باز داشت ماصادر گردید. برای آباء مبلغین تی آتن نیز دورباش اخطار

گردید و گفته شد که اگر درصدد مداخله بر آیند خونشان بهدر خواهد رفت. رئیس هیات که سخت مضطرب و مشوش گشته بود، فرار را بر قرار ترجیح داد، اما دیگران از ما جدا نشدند، مخصوصاً پزشك تى آتن غیر-روحانی دلیرانه پیامردی برخاست و با وجود مشاهده لب تیغ ستمگران بر گردن خویش ما را ترك نگفت. حسب الامر روسای غارتگران نوکرهای ما بازجروشکنجه بازداشت شدند، اما یکی از آنها که درصدد مقاومت بر آمد، و باقداره کمر بندش از خود بدفاع برخاست، بیرحمانه با ضربات نیزه مضروب و بدرختی بسته شد.

آدمکشان اعلام کردند که قصد تفتیش محمولات ما را دارند. من در پاسخ اظهار داشتم که شما صاحب اختیار مطلق هستید؛ ما راهبی مفلوك كاپوسن میباشیم، و تمام ما يملك ما عبارتست از کتاب و کاغذ و پوشاك كهنه و ژنده؛ اينك همه چیز ما در دسترس شما قرار خواهد گرفت و فقط خواهش میکنم از اعمال قوه قهریه خود داری فرمائید و درصدد اذاء و اذیت ما بر نیائید. البته در حالیکه من گرفتار و مغلول و آدمکشان مالک مطلق و حاکم بر سر نوشت منزل و مأوی و ساکنین آن بودند، غیر از این کار دیگری از دستم ساخته نبود. سپاس خدا را که همین وضعیت روزنه رهایی برویم باز کرد. دست و پای مرا باز کرده و گفتند که در خانه مسکونی خود را که در اشکوبه اول قرار داشت، باز نمایم. پس از جست و جوی کافی چیزی که چنگی بدلشان زند گیر نیاوردند. چنانکه گفته ام، جواهرات گرانبها را مادر پهلوی خود مان پنهان کرده بودیم. رفیقم مال خویش را در یقه نیم تنه بلند و بزرگ خزی خود دوخته بود، اما من سنگهای قیمتی خود را در دو پاکت كوچك همپور پنهان ساخته، میان صندوق

کتابها گذاشته بودم . نظر بخوف و وحشتی که از قتل و مرگ، پوست کنده شدن و یا ببردگی فروخته شدن داشتم، آنها را از خود دور ساخته بودم. من پیزشك غیر روحانی و رفیق خودم توصیه کردم که با مذاکره و صحبت و تقدیم کمی نقدینه به دواشراف سردسته، سر آنها را شیرمالیده مشغولشان کنند، تا بدین طریق من اغتنام فرصت کرده دو پاکت محتوی جواهرات را در جایی مخفی بسازم؛ و این نقشه قرین موفقیت گردید.

من فی الفور داخل خانه شده در را بروی خود
سفیر شاهنشاه صفوی
 بستم. اما این عمل موجبات سوءظن قطاع الطریق را فراهم آورد و موضوع را بسردستگان رسانیدند. در این موقع دو اعیان کلشید خودشان بجانب در ورودی حرکت کردند، امامدخل محکم بسته بود. من صدای رفیق را دریافتم که آهسته هشدار میدهد و میگوید که از شکاف در مرا تحت نظر گرفته اند. با شنیدن این اخطار فی الفور دو پاکت را از سقف، که میخواستیم در آنجا پنهانشان سازم بیرون کشیدیم و طوری اینعمل را انجام دادم که از دید آدمکشان در امان باشم. پاکتهای جواهر را در جیب خویش نهادم، ولی چون از دور دیدم که مهاجمین در را شکسته اند، لذا از راه پنجره خود را بحیاط باغچه پرت کردم (۱). این اقدام بمنزله انتحار بود، و من بهیچوجه هنگام مواجهه بایک حالت ضرورت غیر خارق العاده بچنین تهوری دست نمی یازیدم. خلاصه بمنتهی الیه باغشتافته دو پاکت را بمیان خاروخاشاك انداختم. در این موقع چنان مضطرب و مشوش بودم که بزحمت میتوانستم محل دفن گنجینه را

(۱) اینکه قارئین ملاحظه فرموده اند که منزل مسکونی شاردن در طبقه اول بود و سقوط از پنجره آنرا معادل با انتحار دانسته، ناشی از آنست که اروپائیان اشکوب اول را با اصطلاح ما بحساب نمی آورند، بنابراین منظور در حقیقت پنجره طبقه دوم است.

در خاطره خود تجدید کنم. بلافاصله بخانه برگشتم و منزل را مملو از دزدان یافتم، بعضی از قطاع‌الطریق رفیقم را شکنجه میدادند و برخی دیگر با ضربات سهمگین صندوقهای مرا میکوبیدند و میخواستند بشکنند. من که میدانستم در توی اینها چندان چیزی وجود ندارد، با کمال شجاعت بایشان اعلام داشتم که در اقدامات خود از رعایت جانب احتیاط فروگزاری ننمایند، من سمت سفارت پادشاه ایران را دارم؛ و سلطان گرجستان انتقام این اعمال وحشیانه را با کمال شدت از آنها خواهد کشید؛ و فی الفور گذرنامه سیاسی اعطایی شاهنشاه صفوی را برایشان ارائه دادم. یکی از دو اشراف کشید آنها را از دست من گرفته اظهار داشت که در عالم از هیچکس باکی ندارد و بکسی واقعی نمیگذارد و خواست که فرمان را پاره نماید. ولی دیگر از اینکار ممانعت بعمل آورد: طغرای طلایی و مهر زرین او را هشدار داد و با احترامش واداشت. او بمن دستور داد که صندوقهایم را باز نمایم و اظهار کرد که هیچگونه آسیبی بمن نخواهد رسید؛ ولی اضافه نمود که در صورت امتناع و مقاومت کلام را خواهد کند. من میخواستم پاسخ دهم و از گشودن صندوقها خودداری نمایم و البته این برایم گران تمام میشد. چنانکه یکی از نظامیان قطاع‌الطریق شه شیر خود را بقصد فرود آوردن بمغز من از غلاف بیرون کشید، ولی پزشک غیر روحانی بازوی او را متوقف ساخت. در این این حین من صندوقها را باز کردم و شاهد نهب و غارت عجیبی گشتم، هرچه را دلشان میخواست بیغما بردند.

هنگام نهب و تاراج من در مقابل پنجره‌ای ایستاده بودم، و برای اینکه تأثر و تألم بیشتر نشود رویم را بخارج برگردانیدم. موقعیکه بیاب می نگریستم، مشاهده کردم که دو نفر سرباز مشغول جستجو در میان

آن قسمت از خاروخاشاک هستند که من بسته های جواهرات را در آنجا پنهان ساخته بودم. من با خشم و غضب فراوان بمحل حادثه دویدم و یکی از آباء تنی آتن نیز همراه من آمد؛ اما نمیدانم چرا نظامیان بمحض دیدن ما از آنجا کنار کشیدند. من فی الفور در صدد پیدا کردن پاکت های مزبور بر آمدم، ولی تشویش و اضطراب شدید مانع از آن بود که محل دفینه را بخاطر بیاورم. با وجود مجاهدات فراوان از کشف بسته ها عاجز ماندم و یقین کردم که آنها را برداشته و برده اند. قارئین بسهولت میتوانند درجه یاس و حرمان شدید مرا حدس بزنند، زیرا این سنگ های گرانبها بیست و پنج هزارا کو (۱) ارزش داشت، اگر خداوند بداد من نمی رسید زنگی را در همان آن بدرود گفته بودم. اما لطف الهی همیشه شامل حال من بود و در تمام مراحل زندگی مرا یار و یاور و آرامش بخش خاطر است. مع هذا در این موقع رفیق و پزشک غیر روحانی مرا با آوای بلندی صدا کردند، من نیز از باغ خارج شده بطرف خانه و بسوی آنها دویدم. بمحض ورود بمنزل دوسر باز مرا بازداشت کردند و بگوشه ای برده جیب هایم را خالی ساختند؛ اما چیز معتنا بیهی در آن وجود نداشت. آنگاه بازوان مرا گرفته خواستند که دستهایم را ببندند. من داد و فریاد راه انداختم و بمقاومت پرداخته برایشان فهمانیدم که مرا پیش روسای آدمکش ببرند؛ سپس سردستگان گفتم که بردن و کشتن نیازی بدستبند ندارد، زیرا هر طور که دلشان بخواهد من حاضر خدمت هستم و برای تحمل هر گونه بلایی آماده میباشم. سردستگان پاسخ دادند که چون ما سمت سفارت داریم، مارا میخوانند بحضور پادشاه کلشید ببرند. من در جواب گفتم که مابدون

دستبند آماده حرکت هستم ، و امیدواریم که اعلیحضرت موازین عدالت را درباره ما مجری و معمول بدارند ؛ بعلاوه ما حامل نامه‌هایی میباشیم که بطور حتم برایشان مورد توجه و شایان دقت خواهد بود . خیلی دیر وقت بود ، شب فرا رسیده بود ، و کاخ سلطنتی در فاصله پانزده میلی قرار داشت . ما را رها ساختند و از بردنمان منصرف شدند ، و فقط یکی از نوکران را که در صدد مقاومت بر آمده بود ، همراه خویش بردند . پانزده روز بعد من ویرا بده پیاستر (۱) باز خریدم .

داستان اللهویردی ارمنی

پس از استخلاص از چنگال قطاع الطريق بسوی باغ شتافتم . یکی از آباء مبلغین مسیحی که هنگام جستجوی بسته‌های جواهرات بامن بود ، تمام داستان را برای همراهان حکایت کرده و از وقوع این سانحه هایلّه آنها را خبردار ساخته بود . همه حضار متفق القول بودند که بهیچوجه سربازان مرا مشاهده نکرده‌اند و هرگز بتعقیب من نپرداخته‌اند و موضوع اختفای پاکتهادر میان خار و خاشاک از نظرشان مطلقاً پنهان مانده است . یکی از نوکران ما که ارمنی و موسوم به اللهویردی (۲) بود ، در دنبال من بیابان آمد ، و از اینکه دیدم با چشم گریان بازوان خود را بگردنم انداخت سخت در شگفت شدم . او خطاب بمن چنین گفت : « مسیو ، ما بدبخت شده‌ایم ! » من که از فرط وحشت هیچکس را باز نمی‌شناختم ، سخت دستخوش هیجان شدم و فکر کردم که یکی از کلشید یانست که در صدد

(۱) Piastre سکه نقره قدیمی .

(۲) Allverdi ، این شخص را بمناسبت صمیمیت عدیم النظیرش در اینجانام میبرم

و هنگام مراجعت پیاریس از نخستین دوره مسافرت ، دوستانم وی را در پیاریس دیده‌اند . شاردن . این کلمه ترکی و بمعنای خدا بخش عطا الله و دیوژن است . م

قتل من بر آمده است . ولی بمحض اینکه نوکر خود را باز شناختم شفقت و محبت او مرا متأثر ساخت ، و برایش گفتم که از گریه و ناله باز ایستد ، آنگاه اللهویردی از من پرسید : مسیو بفرمائید ببینم خوب کاوش کرده اید؟ من جواب دادم که بقدری بجستجو پرداخته ام که بکمال بدبختی خود اطمینان قطعی دارم ، اما او بهیچوجه این پاسخ مرا رضایت بخش ندانست و محل دفن گنجینه و کیفیت پنهان ساختن آن را جویا شد . من تمام ماجری را که ماهو حقه برای وی حکایت کردم ، و البته اینهمه نقالی را فقط بخاطر محبت و صمیمیت نوکر نمودم و طوری بفقدان بسته های گران بها یقین داشتم که سعی او را در این مورد کاملاً باطل و حتی همکاری با اللهویردی را در این مورد بیفایده می شمردم . درد شب درد و الم سراپای مرا فرا گرفته بود ، و طوری مبهوت و محزون ، پژمرده و افسرده بودم که نمیدانستم چه میکنم و کجامیروم و چه می اندیشم که ناگهان یکبار دیگر با کمال تعجب مشاهده کردم که نوکر فقیرم گردنم را در میان بازوان خویش فرا گرفت : اللهویردی دوبسته جواهر گمشده را بسینه من چسبانید . بشاشت و مسرت حاصله از این حادثه را حد و حصری نمیتوان شناخت ، اما حقیقت آنست که انبساط خاطر من از لحاظ بازیافت بیست و پنج هزار اکو نبود . بلکه شمول عنایت و لطف الهی بحالم ، مرا بیش از پیش ممنون و سپاسگزار می ساخت . باملاحظه این کرامت از درگاه ربوبیت ، دیگر من هیچگونه نگرانی و وحشت از وضع فعلی و حوادث آینده نداشتم ، خداوند در تمام حالات ، در اوج عزت و وحشیض مذلت همیشه یار و یاور و نگهدار من بوده است .

پس از یافتن پاکتهای گرانبهای جواهرات دیگر اهمیت و توجهی به اموال منهبه و دارایی تاراج رفته خود نداشتم . من فی الفور بخانه رفتم

و باز یافت گنجینه گمشده را برفیق خود مرده دادم . او نیز در این مدت سرو سامانی بمنزل محقر بخشیده بود . اشیائی که از صندوقها بغارت رفته بود ، عبارت بود از البسه و اسلحه ، ظروف آلات مسین ، پوشاک و پیراهن زیرین و دیگر چیز های بیقدر و قیمت . ما تصمیم گرفتیم که باز یافتن بسته های گرانبها را مطلقاً پنهان نمائیم و بدین طریق دیگر کسی فکر نکند که ما چیزی قیمتی همراه خود داریم ، این طرح نتایج مفید و مثبتی بخشید . آباء تی آتن گمان داشتند که ما دارو ندار خود را از دست داده ایم ، در صورتیکه از لطف الهی بیش از چهارصد اکو از اشیائمان بغارت نرفته بود . در صبح روز بیست و چهارم رئیس هیأت مبلغین و پز شک غیر روحانی مرا برای دادخواهی بحضور اسقف اعظم و پادشاه کشور بردند . اینها بمن توصیه کردند که خوبست هدایائی برای ایشان همراه ببرم ، ولی من در این مورد باحتیاج و مخالفت برخاستم و گفتم: «مرك و غارت زدگی باتقدیم هدایا بهیچوجه تجانسی ندارد.» اما آداب و عادات مرا بتبعیت از این دستور (۱) وادار کرد : يك قبضه كارد، قاشق، و چنگال نقره ، و يك عدد كلاه كه اسقف اعظم (۲)، بخصوص از من خواسته بود ، برایش ارمغان بردم . آنگاه فرمان و گذرنامه شاهنشاه ایران را به کاتولیکوس (جاثلیق) و بسلطان کلشید نشان دادم ، اما از تسلیم مکتوب سفیر کبیر فرانسه خودداری کردم ، زیرا آباء تی آتن این مسئله را صلاح ندانستند .

نه پادشاه و نه اسقف اعظم بهیچوجه در صدد ترضیه خاطر من بر نیامدند ، و اعلیحضرت متذکر شد که نظر بحدوث جنك زمام اختیار

(۱) اذا دخلت فی قرية فعاشر بآدابها . م

(۲) Catholicos

اشراف و اعیان کشور از دست وی خارج شده است ، و ضمناً وعده فرمود که در فرصت مناسب کما هو حقّه بموضوع در اسرع اوقات رسیدگی خواهد کرد و باتمام قوا در اعاده اموال منهبه خواهد کوشید . کاتولیلوس نیز بهمین نهج بصحبت پرداخت و بجای علاج و چاره جویی بتسلای خاطر من مشغول شد . با وجود اینها ، از طرف هر يك از مقامات عالیّه مزبور یکی از اعیان مملکت مأمور رسیدگی و استرداد اموال منهبه گشت .

اما نکته شایان توجهی که طی این شرفیابی
پادشاهی که شريك
اجباری ، برایم عیان گشت موضوع مشارکت
دزدان بود

دادیان ، پادشاه کلشید در سانحه مخوف مزبور بود ، از قرار معلوم يك سوم آنچه را که غارتیده بودند بعنوان سهمیه بایشان تسلیم کرده بودند . اکتشاف این نکته مرا کاملاً بهوش آورد و دانستم که در چه سرزمینی مسافرت مینمایم و بدین طریق برایم مسلم گشت که سوانح و خطرات این مرز و بوم تا چه پایه مقدرو محتوم و اجتناب ناپذیر است . دو نفر اعیان عالی مقام مذکور که بمساعدت ما گماشته شده بودند شب را بمنزل مسکونی ما تشریف آوردند . حسب المعمول بمناسبت تشریف فرمائی ایشان ، تقدیم هدیه ای بحضورشان لازم مینمود . حضرات بما وعده فرمودند که علی الصباح در صدد تعقیب قضیه برخوانند آمد ، اما از این وعده ها چیزی بدست نیامد ، و در عصر روزیست و ششم بما اعلام داشتند که در حصول نتیجه بهیچوجه توفیقی حاصل نکرده اند ، و دیگر تعقیب و دنبال کردن موضوع غیر مقدور میباشد زیرا خبر رسیده است که ترکهای عثمانی وارد کلشید گشته بقتل عام اهالی و آتش زدن کشور مشغولند ، بهمین جهت مجبورند که در اسرع اوقات بخدمت مخدومین خود رهسپار گردند .

فرار را برقرار

ترجیح دادیم

من چنان محزون و متألّم بودم که استماع این خبر وحشت اثر هیچگونه تغییری در حالم پدید نیاورد. اما آباء مبلغین مسیحی تی آتن بسیار متوحش و مضطرب گشتند، زیرا هجوم عثمانیان مسلمان برای آنان سرنوشت شومی در برداشت. خلاصه ما مہیای فرار گشتیم، در نیمه شب طنین طوفان دو شلیک توپ بگوشتمان رسید، این اعلامیه ای بود که از قلعه رك (۱) صادر و نزدیک شدن دشمن را بیان میکرد. بمحض شنیدن صدای توپ همه کس هرچه داشت، برداشته در میان جنگلها و استحکامات طبیعی پناه جست. در سپیده صبحدم روز بیست و هفت، ما نیز مثل دیگران در صدد فرار برآمدیم. من بهیچوجه از اشیاء گرانبهای مدفون شده در دل خاک و یا مخفی در پشت بام نگرانی نداشتم و بنظرم این چیزها، از آنچه که ما بهمراه خود میبردیم، بیشتر در امن و امان بود. آباء تی آتن از وسایل نقل و انتقال فقط یک دستگاہ ارابه گاو کش و دو رأس اسب داشتند. اسباب و اثاث خانہ و دو کودک را بر عراده انباشته بودند، و پزشک غیر روحانی سوار یکی از اسبها و رفیق من نیز که مریض و بیمار بود در پشت دیگری نشسته بود، این ترتیب حرکت بسیار بطی و کند، و فرار ما را فوق العاده بتأخیر میانداخت. دو روحانی تی آتن و من نیز پای پیاده در دنبال ارابه راه میرفتیم. بردگان و تمام خدمه خانہ بهمراه ما مشغول حرکت بودند و فقط یکی از آباء برای نگهبانی در منزل توقف اختیار کرده بود. نظر بفقدان وسایل حمل و نقل هزاران چیز هنوز در خانہ باقی مانده بود. دفاتر و کتابها و بسیاری از اسناد و نوشته هایم و همچنین ابزار محاسبات خود را

همچنان در خانه گذاشته بودم، زیرا فکر میکردم که بهر صورت اینها چیزهایی است که نه بدرد ترکهای عثمانی میخورد و نه مورد نظر مردم کلشید میباشد. پدر روحانی که در منزل مانده بود، بمحض استماع صدای عثمانیان بجنگل میدوید و در آنجا ماوی میجست، و هنگام غروب دوباره بمنزل مراجعت مینمود. چنانکه گفته‌ام جنگهای کلشیدیان با همسایگان خود جز راهزنی و غارت چیز دیگری نیست، بطوریکه اغلب اوقات در مدت کوتاهی مخاصمات پایان میابد و در ایام معدودی مهاجمین بجای خود مراجعت میکنند. بهمین جهت معمولاً در این قبیل موارد همیشه یکنفر برای پاسبانی در منزل باقی میماند، تا از یغمای حبوبات و غلات و شراب و دیگر اشیاء قابل انتقال بدست همجواران، جلوگیری نماید. بعضی اوقات نگهبانان گرفتار چنگال خصم میشوند، ولی این حادثه بندرت اتفاق میافتد، زیرا که معمولاً این قبیل آدمها در بیغوله‌ها نهان میباشند و بعلاوه از جان پناهای غیر قابل نفوذ جنگلها و بیشه‌های نزدیک نیز استفاده میکنند.

مشاهده فرار دسنة جمعی این مردم بیچاره
توصیف شده‌ای از فجایع
فوق العاده رقت انگیز و غیر قابل وصف است.
عساکر ترکیه

زنان جگر گوشه‌های خود را در آغوش گرفته و بسته‌ها را همراه خویش میبردند، مردان نیز محمولات سنگین را در پشت خود داشتند، یکی اغنام را میراند و دیگری ارابه انباشته از اثاث البیت را حرکت میداد. اغلب اوقات بسیاری از افراد خسته و مانده در گوشه و کنار راهها مشرف بموت بودند. اکثر سالمندان و پیران، کودکان و خردسالان از راه پیمایی عاجز مانده بناله و ضجه، واستغاثه و استرحام میپرداختند. مشاهده اینهمه فجایع رقت انگیز، و وقایع شوم و

شنیع دل آدمی را آب میکند، در این میان فقط عساکر ترکیه هستند که از دیدار قربانیهای وحشت انگیز خود لذت میبرند. اما کثرت آلام و مصائب، و بدبختیها و متاعب شخصی من در حقیقت مانع اظهار احساسات همدردی و اشکباری بحالت این بیچارگان بود. محلی که ما در آنجا پناه جستیم، یکی از استحکامات موجود در همان جنگل بود که مکرر من به توصیف آنها پرداخته ام.

فرمانفرمای این قلعه ساباتار (۱) نام گرجی بود که بآئین اسلام گرویده، ولی دوباره بمذهب مسیح درآمده بود. این شخصیت کمتر بدزدی و چپاول شهرت داشت و ما پس از پنج فرسنگ راه پیمایی در میان گل ولای بمقر فرماندهی وی واصل شدیم. ارا به سنگین و سخت در میان گل ولای فرو مانده بود، و بنظر من راه فرجی بنظر نمی رسید. قریب بیست بار محمولات آنرا بر زمین گذاشتند و دوباره بیانباشتند. اینجا نمیخواهم از مشاهده مکرر نزول بلا و قتل و غارت قریب الوقوع در طی راه صحبت بمیان آورم، زیرا من در تمام ایام مواجه با خطرات بیشماری بوده ام. پس از ورود بقلعه باستقبال گرم و دوستانه ساباتار مواجه شدیم. آباء تنی آتن مرا بعنوان يك رفيق شفیق و صدیق صادق بحضور فرمانده قلعه معرفی کردند. میزبان محترم ما را در يك صومعه محقری که در حقیقت کوره ای بیش نبود، منزل داد. این مأوی مدام در معرض جریانات جوی بود و ما فقط با ملازمت حضور ارباب از بارانهای متوالی در امان بودیم، و با وجود همه اینها ما من مزبور بسیار مغتنم شمرده میشد، زیرا ما را از بدبختیهای بیشمار و مصائب و متاعب بیحد و حصر تینها محافظت میکرد و در امان نگه میداشت. هنگام ورود ما

به قلعه سرتاسر محوطه از پناهندگان بیچاره پر شده بود، بطوریکه هشتصد نفر انسان که اغلبشان زن و بچه بود، در آن جای گرفته بودند.

شرح مقدمات و تفصیل پیش از ادامه و تشریح حوادث و سوانحی که بر سر من آمده است، میخوامم مختصری درباره علل مهاجمات ترکان عثمانی و مقدمات تهاجم ترکان عثمانی صحبت کنم. در

اینمورد من مطالعات و مشاهدات خویش را در جنگهای اخیر کشور گلشید و سرزمین خلیفهای ایمیریت و گوریل (۱) که همسایگان مهیب و مخوف آنها، ترکان و ایرانیان در این مناطق با هم در افتاده اند، بیان مینمایم. اتفاقات و حوادث این مرز و بوم چنانکه قارئین ملاحظه خواهند فرمود شاید از لحاظ تاریخ شایان توجه و دقت باشد و همین حقیقت که این دول و ملل کوچک و محقر، موجبات اینهمه حوادث بیشمار و وقایع ناگوار را فراهم میآورند، خود بخود نکته شنیدنی و مسئله سنجیدنی میباشد، امیدوارم که خوانندگان ضمن مطالعه سطور آتی مرا بعزت تحقیر و توهین سکنه آشوبگر و قطاع الطریق این سرزمین، در معرض تهمت قرار ندهند. مندرجات ساده و بی آرایش اینداستان که بدون هیچگونه کم و کاست و چنانکه مشاهده شده است نقل میشود، ذهن قارئین گرام را در اینمورد شاید روشن خواهد ساخت.

بزرگترین پادشاه گلشید بزرگترین پادشاه کشور گلشید بعد از طغیان علیه سلطان ایمیریت لیوان دادیان (۲)، عموی حکمران کنونی این سرزمین، بوده است. پادشاه مزبور مرتکب چه فجایعی شد

(۱) Imirette ' Guriel

(۲) Levan Dadian

مردی شجاع و بخشنده ، و بسیار باهوش و عادل و خوشبخت و کامران بوده است. او با تمام همسایگان خویش بجنک پرداخته و همیشه فاتح و پیروزمند بود . این شخص اگر در کشور بهتری بوجود آمده بود، بدون هیچگونه تردید پادشاه بزرگوار و عالیقدری میشد ، ولی مع التأسف در نتیجه آداب و عادات این سرزمین یعنی اختیار زنهای متعدد و تشکیل حرمسرا حتی از اقربای نزدیک، عاقبت لیوان دادیان مرتکب چنان اعمال زشتی گردید که او را از هر گونه تعریف و توصیف مثبت محروم میسازد .

این پادشاه در ایام صغیر از پدریتیم ماند و پدرش او را تحت قیمومیت برادر خویش که عموی کودک صغیر شمرده میشد ، قرارداد . نام قیم ژورژ بود و سلطان سرزمین لیباردیان (۱) که در دامنه جبال قفقاز گسترده شده است، بشمار میرفت، ژورژ با کمال صمیمیت و صداقت وظیفه خویش را بجای آورد ، و برادرزاده اشرا در نهایت صدق و صفا بزرگ نمود و در مدت عدم بلوغ کودک کلشید را بوضع شایان توجهی اداره نمود ،

لیوان در پیست و چهار سالگی با دختر سلطان ابخار (۲) ازدواج نمود و صاحب دو فرزند شد . این ملکه بسیار زیبا و فوق العاده با هوش بود . اما وی را در عالم زناشوئی متهم بخیانیت ساختند ، ولی شاید این اتهام بمنظور انتقام از پادشاه بود که بطور علنی و آشکار نسبت بزوجه خویش خیانت میورزید . در میان زنانیکه مورد محبت و علاقه شدیه پادشاه جوان بودند، زن عموی لیوان قرارداد داشت که شوهرش با چنان وفا و صفا وظیفه خویش

(۱) Libardian

(۲) نظامی فرماید : مال یتیمان ستدن ساز نیست - بکذر از این غارت ابخار نیست . م .

را درایام قیمومیت بجای آورده بود. این خانم موسوم به دارژان (۱) و از يك خانواده مشهوری باسم بشیلاکی (۲) بود. چون بسیار زیبا و فوق العاده رعنا و لی بی نهایت خبیث و جاه طلب بود، تنها بخیانت بشوهر خویش اکتفا نورزید و از ارتکاب دو سال متوالی زنای محصنه با برادرزاده شوی خود خجالت نکشید، چنانکه بالاخره آمادگی خود را بمتار که و مزاجت با سلطان جوان اعلام داشت.

لیوان تمام مراحل این جریان را موبمو بمورد اجرا گذاشت و دارژان را بزور متصرف شد. آنگاه زن زیبای ابخازی خویش را مثله کرده، گوش و دماغ و دستهایش را برید و بدون همراهی کسی با يك وضعیت افتضاح آمیزی بحضور پدرش، سلطان ابخاز اعزام داشت. بهانه این جنایت فجیع اتهامی بود دایر بوجود مناسبات نامشروع بین ملکه و صدراعظم موسوم به پاپونا (۳)، و پادشاه کلشید برای اثبات ادعای خود، در همان روزی که زن خود را مثله میکرد وزیر مزبور را نیز بدهان توپ گذاشت. با وجود همه اینها تمام عالم گواه بیگناهی متهمین بودند و وجود هر گونه رابطه نامشروعی را بین وزیر و ملکه انکار داشتند، و معتقد بودند که اینهمه جنایات فجیع در نتیجه کینه و حسادت و تحریکات دارژان بوقوع پیوسته و منجر بقربانی ملکه و صدراعظم کلشید گردیده است.

شربت عشق و وصال دارژان ازدها سیرت و فرشته صورت بقیمت چنان قربانیهای گران و گزاف از گلوی لیوان فرورفت، اما هنوز دیو حسادت این زن ناپاک تشنه خونهای گرانبهاتری بود. پادشاه دو جگر گوشه نرینه

(۱) Darjan

(۲) Chilaké

(۳) Papona

خویش را که از ملکه ابخازی داشت ، بدست خود مسموم ساخت .
دارژان شیلاکی که سلطانرا بارتکاب چنان فجایع مافوق تصورات انسانی
و اداشته بود ، آرزو داشت که اولاد خودش در وراثت بلامانع باشند ، و
بی چون و چرا بیادشاهی برسند .

اعلیحضرت ژورژ علی رغم فحشاء و زناکاری زن خویش ، او را
فوق العاده دوست میداشت ، و تصرف وی بجبر و عنف از طرف سلطان جوان
بی نهایت او را خشمناک ساخته با حرمان و حشت انگیزی مواجه کرده بود .
ژورژ سوگواری مفصالی راه انداخت و چهل روز تمام چنانکه معمول به مردم
این سرزمین درباره اموات است ، برای متعلقه خویش عزا برپا کرد ؛ و
سپس دست باسلحه برده بقلمرو برادرزاده نابکار خویش هجوم آورد . ولی
چون تجهیزات و سپاهی لیوان خوب و فراوان ، و خودش نیز شجاع و دلاور
بود ، عمویش مواجه با شکست سختی گردید و بکوهستان کشور خود
ملتجی شد ، و بالاخره از فرط غصه و شدت آلام زندگی را بدرود گفت .
پادشاه ابخاز نیز در صدد انتقام عملیات وحشیانه و شرم آور لیوان
برآمده ولی چنانکه باید و شاید در اقدامات خود توفیق نیافت . ملک
ابخازیان برای کینه کشی از فجایعی که پادشاه کلشید درباره دخترش مرتکب
شده بود ، بجمع آوری نیرو و پرداخت و علیه لیوان بجنگ آغاز کرد . ولی چون
نتیجه نبرد چندان مثبت نبود ، لذا بهیچوجه تن بصالح و متار که نداد و
بالاخره با فوت داماد جنایتکار مخاصمه پایان پذیرفت .

حریف سومی که مقتدر تر و مخوف تر از دیگران بود ، بمخالفت لیوان
علم طغیان برافراشت ، ولی وی نیز از این پیکار طرفی نسبت . یوسف
برادر سلطان کلشیدیان بطرفداری از عمویش ژورژ و پادشاه ابخاز در

در صدد جنگ و اخذ انتقام از لیوان بر آمد. او یکی از نگهبانان ابخازی دربار را بسوء قصد علیه برادرش وا داشت. ساقی سلطان نیز با مخالفین معاضدت داشت، و طرح توطئه بدین ترتیب بود: روزی که یوسف در دربار دعوت داشت، قرار شده بود که نگهبان ابخازی در پشت سر سلطان نیزه بدست منتظر فرصت باشد؛ آنگاه هنگامیکه لیوان بخواهد جام شراب بسیار بزرگی را که کلشیدیان در پایان خوان بدهان می‌برند، بنوشد، با اشاره ساقی، نیزه در پشت پادشاه فرو کند. توطئه نزدیک با تمام بود که مواجهه باشکست سختی شد، وعدالت الهی اقتضا داشت که جلادان و آدمکشان که مدتی مدید یار و یاور وی بوده و از خفقان سلطان جابر خودداری کرده بودند، بالاخره خودشان نیز قربانی هوا و هوس و جنایات مخدوم‌خاین خویش بشوند (۱). لیوان ناگهان ملتفت اشاره ساقی شد و مثل اینکه عارف بقضایا است، بسرعت خود را بیائین انداخت و نیزه به هدف اصابت نکرد. نگهبان ابخازی جان از مهلکه بدربرد و فرار کرد ولی ساقی گرفتار شد و تحت شکنجه و عذاب سختی قرار گرفت و پس از اعتراف و تشریح تار و پود توطئه شقه‌اش کردند و نابودش ساختند. حسب الامر سلطان چشمان یوسف را از حدقه بیرون کشیدند و شاهزاده کمی بعد زندگی را بدرود گفت و از وی پسری ماند که اینک پادشاه کلشید می‌باشد.

لیوان از ازدواج نامشروع خود دو پسر و یک دختر یافت که هر سه فدای وروستم پدر تاجدار خویش گشتند: هر سه فرزندان افلیج بودند. برای مداوا و درمان آنها زمین و زمان را زیر پا گذاشتند، ولی هیچگونه علاجی حاصل نشد. کلیه پزشکان کشور کلشید، اطبای تی آتن و یک

طیب حاذق یونانی که بنا بدعوت سلطان از استانبول آمده بود، در مقابل این درد بیدرمان عاجز و ناتوان ماندند. پسر کوچک و دخترک تقریباً بیست ساله بودند که زندگی را بدرد گفتند، ولی فرزند ارشد، موسوم به اسکندر بیشتر عمر کرد و حتی ازدواج نمود و دختر پادشاه گوریل را بزنی گرفت. او از این ازدواج پس از یک سال صاحب پسری شد، ولی هنوز پدرش لیوان زنده بود که جوانمرک گشت.

لیوان در سال هزار و ششصد و پنجاه و هفت درگذشت. دارژان شیلایکی با استفاده از مقام و موقعیت خویش، پسری را که از شوهر نخستین به همراه داشت ولی مردم مدعی بودند که ثمرهٔ مقاربت نا مشروع لیوان است، بتخت سلطنت کلبشید نشانید. حکومت این سلطان جوان که موسوم وومکا (۱) بود، دیری نپائید، نایب السلطنه این قسمت از گرجستان که تحت سلطهٔ ایران است، پس از نهب و تاراج کشور کلبشید و سرزمین ایمیریت او را از سلطنت موروثی و قانونی محروم ساخت، چون این حادثه کاملاً مربوط و مناسب باد استان ما است، لذا شمه‌ای از علل و موجبات آن ذکر میشود.

پادشاه مرحوم ایمیرت (۲) موسوم به اسکندر (۳) داستان یک ملکه محیل که در سال هزار و ششصد و پنجاه و هشت درگذشت،

دوزن داشت که نخستین دختر سلطان گوریل (۴) بود و تamar (۵) خوانده

(۱) Vomeka

(۲) Imirett

(۳) Alexandre

(۴) Guriel

(۵) Tamar

میشد ، پادشاه مزبور از ملکه مشارالیه‌ها يك پسر و يك دختر داشت ، ولی نظر بارتکاب خیانت نسبت بمناسبات مقدس زناشویی باوی متارکه بعمل آورد . پسر پادشاه متوفی موسوم به باکرات میرزا (۱) اينك وارث پدر و سلطان کشور ایمریت بشمار میرود ، اما دخترش ملکه کلشیداست که بطول و تفصیل تمام درباره وی صحبت شده، او بود که میخواست اموال مرا منسوب و باخودم نیز ازدواج نماید . دومین زن اسکندر دارژان (۲) نام داشت ، که شاهزاده خانم مشهور و صبیبه سلطان بزرگ و معروف اخیر گرجستان ، طهمورث خان بود . پادشاه ایمریت از این بانو فرزندی نداشت ، و پس از چهار سال او را بیوه گذاشت . زیبایی و ملاحظت، صباحت و وجاهت این زن شهره آفاق و سحر انگیز بوده است . پس از جلوس پسر شوهرش باکرات بتخت سلطنت ، دارژان خواست که بعقد ازدواج وی در آید . در این موقع سلطان جوان بیش از پانزده سال نداشت و هنوز معصوم و پاک بود، بطوریکه بهیچوجه دلش آماج تیرهای جانسوز و جاهت ملکه زیبا قرار نگرفت ، بعلاوه آداب و عادات شوم سرزمین اجدادی هنوز در رگ و پی او قوت نگرفته و کاملاً فاسدش نساخته بود . لذا از این پیشهاد سخت متوحش گردید و جوابهای سرزنش آمیزی بنامادری داد . دارژان که از احراز مقام ملکه کشور ایمریت مأیوس گشت ، تدبیر دیگری بکار برد . او دخترک دوازده ساله‌ای را که از منسوبان نزدیک خویش و موسوم به سیستان دارژان (۳) ، و صبیبه داتونا (۴) برادر طهمورث خان بود ، بسرعت باین مقام

(۱) Bacrat Mirza

(۲) Darejan

(۳) Sistan Darejan

(۴) Datona

گماشت . باکرادپانزده ساله بادختر مزبور ازدواج کرد . بدین طریق دارژان بعنوان قیمومت بطور مدام زمام امور را بکف خویش گرفت و بر تق و فتق مهمات و معضلات کشور پرداخت . دارژان با کمال تزویر و ریابیتد با کراد را مطمئن ساخت که بهیچوجه در صدد کسب نفوذ و اعمال قدرت نمیباشد . بدین طریق سلطان جوان که سلیم الطبع و نیک فطرت بود ، کاملاً بنامادری اظهار اعتماد نمود و هرگز بمخیله اش خطور نکرد که اهریمن خاین مشغول طرح توطئه ای علیه او می باشد . دارژان تمارض کرده خود را ب بیماری زد و از پادشاه تقاضای عیادت نمود . باکراد با کمال نیک نفسی از نامادری عیادت بعمل آورد ، ولی زن خاین که قبلاً کسانی را در گوشه و کنار اقامتگاه خود پنهان ساخته بود ، در این موقع دستور داد دست و پای سلطان جوان را ببندند و بقلعه کوتائیس (۱) که مرکز کشور و فرمانده آن فرمانبردار دارژان بود ، اعزام دارند ، و خودش نیز بلافاصله به سرعت تمام بآنجا رفت و دستور احضار تمام بزرگان و اشراف کشور را که ریزه خور خوان و مورد اتکای وی شمرده میشدند ، صادر کرد و در باره تعیین مقدرات پادشاه محبوس و مغلول پنج روز با آنان بکنکاش و مشاوره پرداخت . بعضی از این رجال در نظر داشتند که باکراد میرزا اعدام شود و برخی دیگر معتقد بودند که چشمانش در آورده شود ، و نظریه عده اخیر اکثریت داشت و بدین طریق سلطان جوان از نعمت بینایی محروم گشت ، این حادثه هائله هشت ماه بعد از انجام مراسم عروسی بوقوع پیوست و بطوریکه میگفتند هنوز در این موقع جوانک شربت وصال ننوشیده بود .

در میان اعیان و اشراف طرفدار دارژان ، مردی بنام واکتانگل

وجود داشت که ملکه محیل شیفته و دل‌باخته وی بود، بهمین جهت بلا-
 فاصله با رجل مورد نظر خویش بساط عروسی براه انداخت و او را در
 قلعه کوتائیس سلطان کشور ایمریت خواند. اما این اقدام موجب تحریک
 شدید و حس حسادت رجال و بزرگان دیگر کشور را فراهم ساخت. که خود
 را کاملاً موهون و خوار احساس میکردند. بهمین جهت از دارژان بریده
 بجنبه مخالف او پیوستند و اسلحه بدست گرفته بجنک برخاستند؛ و برای
 پیشرفت کار از سلاطین گوریل و کلشید استمداد کرده و گفتند که سر-
 زمین ایمریت متعلق بکسی خواهد بود که در معاونت بایشان پیشقدم
 باشد. و ومکی دادیان (۱) پادشاه کلشید باتمام قوای کشور خویش در
 هجوم پیشدستی کرد و بلافاصله مالک تمام قلمرو دارژان باستانی قلعه
 کوتائیس گردید. استحکامات اینمحل تحت محاصره قرار گرفت. ولی
 نظر بفقدان توپ و توپخانه از گرد فرو گرفتن کوتائیس جز آزادی عبور و
 مرور بهره‌ای نگرفتند و حتی اگر چاره جویی یکی از رجال کشور
 اوتیاشیکاوزه (۲) نبود مدت محاصره خیلی بیشتر طول میکشید. او
 تدبیری اندیشید که بنیروی زور اجرای آن غیر مقدور بود. اوتیا بداخل
 قلعه رفته روبه صفتانه خود را بیای دارژان افکند و خود را مظلوم و
 محروم، بی‌پناه و بیچاره جلوه گرساخت و تقاضای عفو و بخشش نمود و
 استدعا کرد که در مقابل فجایع پادشاه کلشید وی را پناه دهد. دارژان گرفتار
 خدعه گشت و از مشاهده حرارتیکه اوتیا در راه منافع مخصوص وی نشان
 میداد کاملاً فریب خورد، این شخصیت سیاستمدار وارد جرگه شورای

(۱) Vomeki Daeian

(۲) Ottia checaizé

سلطنتی دارژان گردید. این شورا از مدتی پیش در نتیجه ورود اسقف تفلیس (۱) و کاتولیکوس (جاثلیق) گرجستان عظمت خاصی پیدا نموده بود، این رجال را نایب السلطنه کشور مزبور بدینجهت اعزام داشته بود که محارم و معتمدین بملکه خیانت نورزند.

خلاصه علی رغم دانش و بینش اینهمه بزرگان، هیچیک از آنان ملتفت این اغفال نگردیدند. اوتیا در حضور تمام اعضای شورای سلطنتی خطاب به دارژان چنین گفت: یگانه راه نجات و طریق صواب در وضع فعلی آن است که برای دفع پادشاه کاشید بایستی بترکان عثمانی متوسل شد، و صلاح آنست که ملکه شوهر خویش را باستانبول گسیل دارد و از سلطان عثمانی استعانت جوید و پایه های سلطنت خود را استحکام بخشد، بعلاوه کشور ایمیریت باج گزار باب عالی بشمار میرود و خلیفه ترك حق دارد که با قوای خود برای استقرار مقام سلطنت و دفع آشوب و فتنه در این سرزمین اقدامات کافی بعمل آورد. دارژان از ته دل شیفته این پیشنهاد گشت، و هنگامیکه اوتیا شخصاً آمادگی خود را در اجرای نقشه مزبور اعلام و اظهار داشت که حاضر است شخصاً و اکتانگل (۲) را بدربار عثمانی هدایت نماید، ملکه تشکر و تقدیر عادی را نسبت بوی کم دانسته بمنظور انجام مراسم سپاسگزاری صمیمانه و کامل، خویشتن را بیای پیشنهاد کننده انداخت. و اکتانگل برای سرعت عمل و اختفای نقشه بیش از دو کس را به همراه خویش نبرد.

اوتیا شیکازه، هادی محیل بدین طریق شکار گرانها را در آغاز

(۱) Tibilis

(۲) Vactangle

شب از محفظه استحکامات خارج و در مدت کمتر از یکساعت از طریق
بیراهه ها ویرا بار دو گاه دشمنان هدایت کرد. پادشاه کاشید دستور داد
چشمان واکتانگل را در آورده بخدمت دارژان بفرستند، تا از سر نوشت
شوم شوی خویش آگاه شود. این حادثه چنان ملکه را مضطرب و مشوش
ساخت که پاك خود را بباخت و چنان اراده و تصمیم از وجودش سلب
گردید که کمی بعد آن حصن حصین را تسلیم دشمنان نمود و تمام دفاین و خزاین
قلعه در معرض نهب و غارت و تاراج و یغما قرار گرفت.

از ثقات شنیدم که پادشاه کاشید از استحکامات
پله های قصور سلاطین
کو تائیس غنائم سرشار و ثروت بیشماری بغارت
از نقره ناب بود
برد که از جمله محمولات سه عراده انباشته از

ظروف و اثاث سیمین را ذکر میکند. سلاطین ایمریت چنانکه میگویند
چنان ثروت بیکرانی داشتند که در کاخ مسکونی آنها تقریباً همه چیز از
نقره شمش بود، و حتی پله های قصر را از نقره ناب ساخته بودند. این
روایت کاملاً قابل قبول است، زیرا در کشوری که اینقدرها از مواهب
طبیعت بهره مند و از حیث بازرگانی و تجارت موقعیت شایان توجهی دارد؛
و مجاور با ممالکی است که در روزگار گذشته ثروتمندترین نقاط جهان
بشمار میرفته، و بعلاوه علی الظاهر ضرب سکه در آن رواج نداشته، همچنان-
که فعلاً نیز خیلی کم مسکوکات دیده میشود، اینقبیل تجملات شگفت-
انگیز هیچگونه استبعاد ندارد. پادشاه کاشید سلطان و ملکه ایمریت،
دارژان اهریمن و شوهرش واکتانگل تیره بخت را به همراه خویش برد،
ولی دو شخصیت روحانی عالیمقام را با تجلیل فراوان بخدمت نایب-
السلطنه گرجستان اعزام داشت. چنانکه میدانیم روحانیون مزبور برای

هدایت و مشورت بحضور پرنسس آمده بودند .

شهناوز خان نایب
السلطنه ایران

نایب السلطنه گرجستان شهناوز خان (۱) نام دارد که از اولاد سلاطین اخیر این کشور است، ولی برای احراز مقام نیابت سلطنت گرجستان از طرف ایران، بآئین اسلام گرویده است. نایب السلطنه فقط دوزن عقدی دارد که هر دو مسیحی اند، و یکی مسماء بمریم (۲) که خواهر پادشاه کلشید، لیوان (۳) میباشد که این داستان را ما با نام وی آغاز کردیم. پرنسس ماری پس از استماع سرگذشت برادر زاده خویش، و اینکه چگونه شیلاکی شوم وارث قانونی ایمیریت سلطنت را بنفع پسر قبلی خویش از پادشاهی محروم ساخته است، اعلیحضرت شوهر خود را تحت فشار قرار داده و خواست که نایب السلطنه از حقوق برادر زاده اش دفاع نماید و او را بعنوان وارث حقیقی و قانونی در تخت سلطنت پدری مستقر سازد. نایب السلطنه گرجستان ابتدا چنان صلاح دانست که در انجام این امر بزور و جبر متوسل نشود. کشور کلشید با جگزار خلافت عثمانی بشمار میرود، و بهمین جهت او نمیتوانست بدون اطلاع قبلی و جلب رضایت خاطر شاهنشاه ایران، بجنک مبادرت ورزیده بخصم فیروز و فائق آید. ولی بلافاصله برای انجام این مقصود فرصتی مناسب بدست آمد، توضیح آنکه بعد از اینکه پادشاه کلشید چنانکه مذکور افتاد، بکشور ایمیریت هجوم آور گردید، دارژان که از منسوبان نزدیک نایب السلطنه گرجستان و تربیت شده این نهاد است، و شوهرش واکتانگل و دیگر بزرگان و رجال طرفدار وی به شهناوز خان

(۱) Chanauascan (chânvas- Khôn)

(۲) Marie

(۳) Levan

پیشنهاد کردند در صورتیکه مقام نیابت سلطنت پادشاه کلشید را از ایمیریت طرد نماید، آنها نیز حاضرند که آرخیل (۱) پسر ارشد او را بسلطنت ایمیریت بردارند. شهنواز خان شاهنشاه ایرانرا از این پیشنهاد مستحضر ساخت و اظهار داشت که فقط موافقت اعلیحضرت کافی است که وی پیروزمندانه ممالک ایمیریت و کلشید را بامپراطوری ایران ملحق سازد، شاهنشاه نیز در این مورد اظهار رضایت فرمود. نایب السلطنه فی الفور بجمع آوری قوا پرداخته بسوی ایمیریت رهسپار گردید، اما پس از هجوم و ورود وی باین کشور، خبر رسید که یکی از بزرگان گرجستان سر بطغیان برداشته و علم مخالفت بر افراشته است و اینک با استفاده از غیبت وی مشغول نهب و غارت آن سر زمین است. شهنواز خان عقب برگشته قوای خود را متوجه یاغی ساخت، او را شکست داده و اعدام کرد و آنگاه دوباره بصوب ایمیریت تاخت.

اعیان و اشراف ایمیریت که از نایب السلطنه استعانت جسته بودند، چهار هزار سپاهی جمع آوری کرده بودند و البته این قوای مسلح نسبت بوسعت آن کشور بسیار بزرگ و مهم است؛ بعلاوه مدام تعداد قوا افزایش می یافت، زیرا عده ای از ترس و وحشت و گروهی از فرط علاقه و محبت بقوای مسلح می پیوستند. شهنواز خان در سرزمین ایمیریت و کلشید با هیچگونه مقاومتی مواجه نشد. و ومکی (۲) پادشاه کلشید بسرزمین سو آنها (۳) واقع در اعماق جبال قفقاز عقب نشینی اختیار کرد. نیروی سواره نظام بهیچوجه نمیتواند باین مناطق دست یابد. بدین طریق

(۱) Archyle

(۲) Vomeki

(۳) Souïanes

سلطان گرجستان فقط بنهب و تاراج کشور پرداخت و غنائم هنگفتی از ممالک مزبور همراه آورد. بطوریکه میگویند قسمت اعظم ظروف و اسباب زرین و سیمین که در کاخ وی انبار شده از غنائم مزبور است. نایب السلطنه نواده لیوان، برادر زاده (زن) خویش را که وارث واقعی پادشاهی کشور کلشید بود، بر تخت سلطنت مستقر ساخت؛ و یکی از خواهرزادگان خویش را نامزد وی نمود و قرار شد عروس را عنقریب اعزام دارد. آنگاه آرخیل فرزند ارشد خود را پادشاهی کشور ایمریت برداشت و مراسم تاجگذاری با شکوهی بعمل آمد، با همه اینها شهنوازخان نمیدانست چگونه مشکل وومکی را حل نماید. او میخواست از جولان سلطان فراری مزبور در اعماق جبال جلوگیری نماید، زیرا بیم آن را داشت که پس از معاودت وی، وومکی دوباره باین حدود مراجعت و موجبات مزاحمت سلاطین جدید را فراهم بیاورد. یکی از رجال ایمریت بنام کوتزیا (۱) نایب السلطنه را از این نگرانی خلاص کرد. این شخصیت نامه ای به سو آنها نگاشت و تذکر داد که شهنوازخان جز تابودی وومکی نظر دیگری ندارد، اینک اگر آنها سلطان فراری را مقتول سازند، پادشاهی شایان توجهی خواهند یافت، ولی در غیر این صورت نایب السلطنه بجنک و محاربه خواهد پرداخت. سو آنها این نقشه را کاملاً اجرا کردند و سر پادشاه پناهنده را بریده بحضور سلطان گرجستان ارسال داشتند. نایب السلطنه بدین طریق بکشور خویش مراجعت نمود، ولی دو پادشاه نایب ایمریت، با کراد و واکتانگل (۲) را نیز با خویشان همراه برد تا مبادا آنها در غیاب وی با اقدام سوئی بنفع

(۱) Kotzia

(۲) Bacrad, Vactangle

خودمبادرت ورزند ، و شاهزاده خانمهای آنرا نیز در کوتائیس گذاشت .
 شهنواز خان این اقدام جانگداز و فراق خانمانسوز را بملاحظه
 حال فرزند خویش ، پادشاه ایمریت بموقع اجرا گذاشت . اما این سلطان
 جدید چنان شیفته زن باکراد بود که میل داشت او را با جبار از دست
 شویش در آورده بعقد ازدواج خویش در بیاورد .

بعد از عزیمت نایب السلطنه گرجستان بسیاری
 از بزرگان ایمریت بتوطئه علیه سلطان جدید
 پرداختند . عده ای از اشراف در نتیجه بد رفتاری
 مقامات عالیه رنجش حاصل کرده بودند ، و گروهی دیگر نیز طاقت تحمل
 اقتدار مافوق الطاقه کوتزیار انداشتند . این شخصیت مقام صدارت عظمی را
 داشت و فوق العاده مغرور و متکبر و نسبت ببزرگان کشور بسیار سختگیر
 بود . اعیان و اشراف مزبور با پاشای آکالزیکا (۱) بمکاتبه پرداختند ،
 و چنین نگاشتند که مایه تعجب است که فرمانفرمای ترکان عثمانی با کمال
 بی اعتنائی شاهد تاخت و تاز نایب السلطنه گرجستان در ممالک باجگزار
 بابعالی میباشد .

جناب پاشا ملاحظه میفرمایند که چگونه نفوس این کشورها را
 بعبودیت واداشته و سلاطین رسمی و قانونی را با سارت میبرند و اولاد خویش
 را بسلطنت نصب میکنند . اینک استدعا مینمائیم که معلوم بفرمایند ،
 آیا باب عالی تصمیم به تسلیم این مملکت به واهوس ایرانیان دارد و
 یا اینکه از ترس و بیم آنان این مسئله اینقدر مهم و مربوط بشئون مقام

(۱) Acalziké (کشور است در سرحد ایمریت و تابع ترکیه عثمانی - شاردن)

خلافت عثمانی را بسکوت میگذراند .

پاشا پاسخ داد که موضوع تاخت و تاز نایب السلطنه گرجستان بیابعالی گزاریش داده شده است ، و اینك عنقریب منتظر دریافت دستور از دولت متبوع خویش میباشد که بمحض وصول جواب مفاد آن باطلاع بزرگان ایمیریت خواهد رسید .

کمی بعد فرمانفرمای عثمانی اعلام کرد که دستورات موعود و اصل گشته است و اینك بمحض الحاق قوای اعزامی پاشای قارص و ارضروم (از استانهای ارمنستان - شاردن) بنیروی مسلح ما ، در استخلاص و آزادی شما از سلطه گرجیان اقدام خواهیم کرد ، و ضمناً لازمست شما نیز بقدر مقدور در گردآوری قوای لازم بکوشید و آماده الحاق بما باشید و سعی نمائید که کوتزیا را بقتل برسانید که مبادا عظمت قوا و حزم و احتیاط و اعتبار وی مارا با عدم موفقیت مواجه سازد . و بالاخره بدین- طریق سلطان جدید ایمیریت از فروغ تدبیر و هدایت يك شخصیت مهم و مدبر محروم گردد .

توطئه گران اصلی عبارت بودند از پیشکار کل خانواده سلطنتی و اسقف اعظم ، ژاناتل . این دو نفر برای پیشرفت کار یکی از اشراف وابسته بکوتزیا را داخل دایره خویش ساختند و وعده کردند که دختر پیشکار کل را بعقد ازدواج وی در آورند ، و اراضی متعلق بکوتزیا حسب الامر پاشای ترك بوی تعلق بگیرد و کلیه این امتیازات بشرط خیانت بمخدوم و مقتول ساختن او تحقق خواهد یافت .

خاین غدار مزبور این پیشنهادات را پذیرفت و شب هنگام ، موقعی-

که بمداوای کوتزیامشغول بود، این شخصیت مدبر و معظم را بقتل رسانید. این ضربه شدید و هولناک پرده از کار توطئه گران بر افکند و آنها را جسور و جری ساخت. تمام رجال مخالف و بزرگان منافق دست باسلحه بردند و پاشای آکالزیکا نیز بسرعت در حرکت آمد و بدین طریق پادشاه سخت مضطرب و مشوش و مات و مبهوت گشت، و فی الفور مراتب را باطلاع پدرش، نایب السلطنه گرجستان رسانید. نایب السلطنه با ارسال دستورات لازم و تبلیغ تدایر مورد لزوم، اعلام داشت که اندکی بعد با قوای مسلح بامداد و مساعدت فرزند خویش خواهد شتافت. اما پاشای عثمانی بانهایت سرعت و بدون فوت وقت به ایمریت هجوم آورد و مانع الحاق و امداد پدر پسر گردید، و چنان برق آسا بعمل پرداخت که پادشاه جوان بزور و زحمت زیاد فقط جان خود را نجات داد و پیش پدر شتافت. در این موقع خبر رسید که پاشای ترک سرتاسر کشور را اشغال و در کوتائیس، مرکز کشور پادگانی (ساخلو) مستقر ساخته است. وصول این خبر وحشت اثر موجب مراجعت نایب السلطنه گرجستان گردید، او جرئت نورزید که بدون کسب دستور از شاهنشاه ایران بمقابله مهاجمین عثمانی پردازد.

در فرمان صادره از مقام خلافت عثمانی بیپاشای آکالزیکا استدلال شده بود که چون خلقهای ایمریت و کشید از آزادی و استقلال خویش جز تهاجم و تطاول بکشوریکدیگر، استفاده ای نمیبهرند، لذا امپراطوری ترکیه در صدد اشغال اکثر نقاط مهم و مستحکم ممالک مزبور برآمده است پادشای عثمانی این دستور باعالی را موبومو بموقع اجرا گذاشت و در پرده

استتار نیات امپراطوری عثمانی را مخفی ساخت ، کوتائیس ، مرکز مستحکم کشور ایمریت را اشغال و قوای ترك را در آنجا مستقر کرد . آنگاه پاشای عثمانی اعیان و اشراف کشور را دعوت و از آنان نسبت پیادشاه جدید که گماشته تر کیه بود ، سوگند وفاداری گرفت . سلطان تازه فرزند پادشاه گوریل و يك شخص روحانی و راهب پیرو طریق سن - بازیل بود و پس از جلوس بتخت سلطنت لباس رهبانی را ترك گفت .

هنگامیکه پاشای ترك در کشور كوچك ایمریت مشغول رتق و فتق و تنظیم و ترتیب امور بود ، پادشاه کاشید شرف حضور یافته اظهار عبودیت و بندگی کرده و حاضر بتسلیم سرخویش بسرور عثمانی گشت ، و رسماً اعلام کرد که با جگزار با بعالی بوده و هست ، و نایب السلطنه گرجستان با استقرار وی بتخت سلطنت کاشید جز احقاق حق و تسلیم تاج و تخت اجدادی به وارث قانونی کاری نکرده است . فرمانفرمای عثمانی پس از دریافت تحف و هدایای گزاف ، این اظهارات سلطان کاشید را با رضایت خاطر تلقی و سلطنت وی را تصویب کرد ، آنگاه بمقر حکومت خویش آکالزیک مراجعت نمود و هنگام بازگشت دارژان فتنه انگیز و ملکه کشور ایمریت را که آرخیل تیره بخت توفیق نیافته بود با خود ببرد ، همراه خود برد .

این حوادث در سال هزار و ششصد و پنجاه و نه میلادی وقوع یافت اما پاشای ترك ، از قلمرو ایمریت خارج نشده بود که بزرگان و رجال کشور از سبکسری و غدر و خیانت خویش سخت مشوش گشته از تبعیت او امر پادشاه جدید سر پیچیدند ، آنگاه کسانی را بحضور نایب السلطنه گرجستان اعزام و بشکوه و شکایت از سلطان گماشته امپراطوری عثمانی پرداختند و استدعا کردند که باز همان با کراد ناینارا بسلطنت ایمریت برگرداند .

نایب السلطنه از بیم آنکه مبادا در پشت پرده این پیشنهاد اعیان و اشراف دسیسه و توطئه‌ای نهفته باشد، با تقاضای آنان موافقت بعمل نیاورد و ولی در پاسخ اظهار داشت در صورتیکه بزرگان ایمریت در حقیقت مخالف حکومت سلطان جدید هستند، او را نایبنا سازند و بدین طریق صمیمیت خویش را با اثبات رسانند، البته پس از انجام این مراحل با کراد بمقر سلطنت مراجعت خواهد یافت. بزرگان و رجال ایمریت این پیشنهاد را با کمال رضایت خاطر طابق النعل بالنعل بمرحله اجرا گذاشتند، چشمان پادشاه خویش را در آوردند، آنگاه سلطان نایبنا را معزول را بدر بار برادرش، سلطان گوریل ارسال داشتند. بعد از انجام این تشریفات نایب السلطنه با کراد را بسلطنت ایمریت اعزام داشت و یکی از خواهر زادگان خویش را که اخت معقوده پادشاه کلشید بود، بعقد ازدواج وی در آورد.

پادشاه کلشید جوان، با کراد نیز از نعمت بینائی

داستان زندانی زیبای

محروم بود. رجال و صاحب منصبان عالیه مقام

قفقاز

دربارهای کلشید و ایمریت سلاطین مزبور را

تحت نفوذ و سیطره خویش داشتند، و چون بزرگان هر دو مملکت باهم

نزاع داشتند، مخدومین خویش را نیز باعلان جنگ با یکدیگر وادار

کردند. بالنتیجه سلطان کلشید مغلوب و با زن خویش زندانی گشت،

فقط دو ماه بود که این ملکه از طرف نایب السلطنه بدر بار کلشید فرستاده

شده بود، و پس از این حوادث مردم چنان شایع کردند که با کراد از

این ازدواج تمتعی نبرده و اصل اشربت وصال ننوشیده است. ملکه کلشید

بسیار زیبا و فتان و آیت و جاهت بشمار میرود.

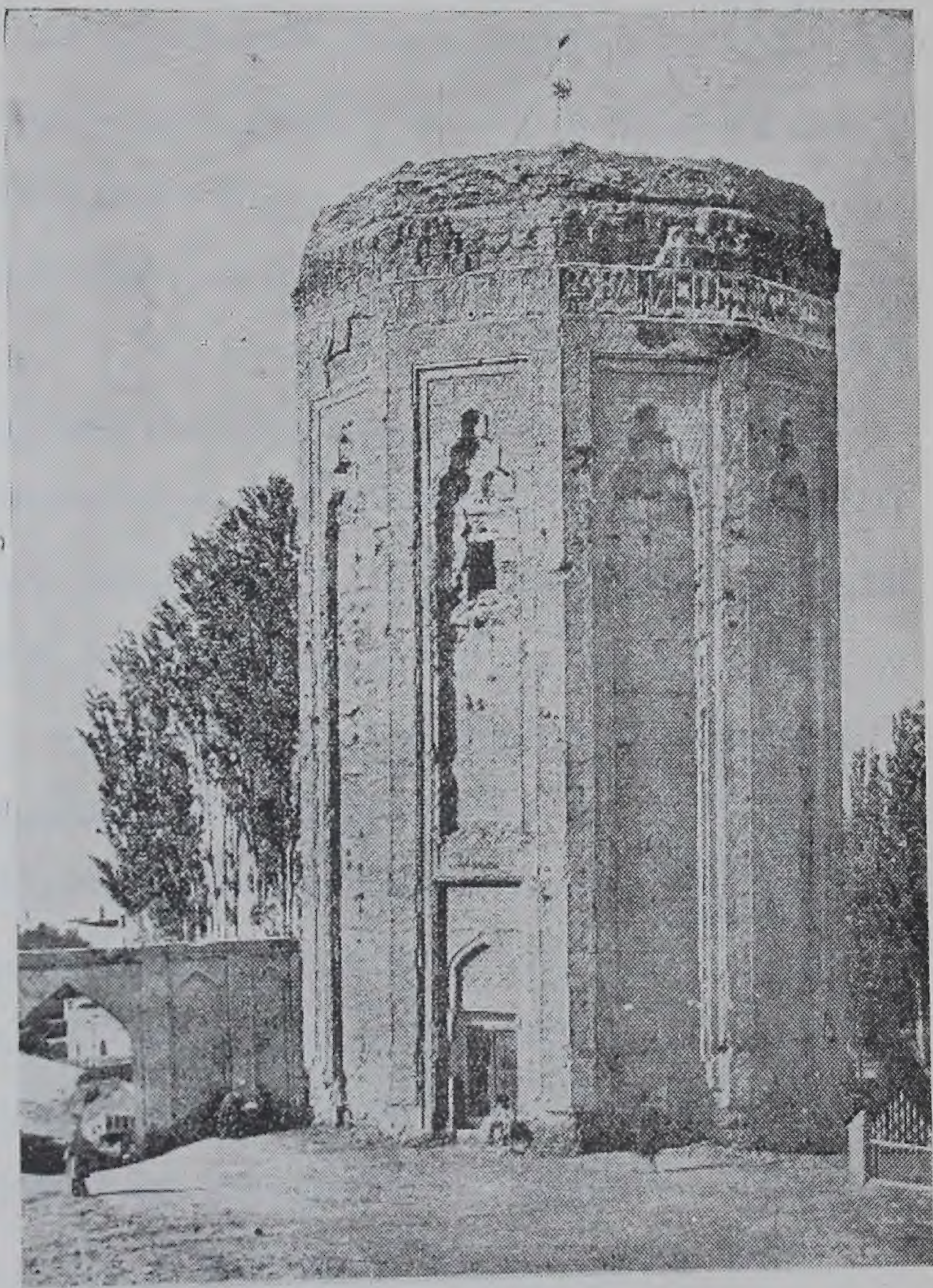
من در این کشور مهر و یان زیبای بسیاری دیده‌ام، ولی هرگز

چنان زن رعنا و دلفریب مشاهده نکردم. این شمع مجلس مسئول حقیقی و محرك واقعی عشاق پروانه صفت است : خون مردم برگردن نگاههای جگر سوز و جانگداز، چشمان فتنه انگیز و امید بخش و نوید دهنده وی میباشد ! تمام حرکات و سکنات وی حاکی از آغوش باز بروی طالبان مشتاق است . ژاناتیل (۱) ، اسقف عالی مقام که ذکرش سابقاً بمیان آمده و یکی از رجال مشهور کشور ایمیریت بشمار میرود، بمحض رویت قرص روی ماه وی شیفته و دلباخته اش گردید . این شخصیت خرپول و ثروتمند، با تقدیم تحف و هدایا ملکه مه لقا را اختصاص بخویش داد و در میان عموم چنان باوی رفتار میکند که انگار معقوده رسمی او است. حيله و حقه ای که این روحانی عالی مقام برای استفاده از وجود این زندانی زیبا بکار زد و ملکه را بتوقف دائم در ایمیریت واداشت بسیار شگفت انگیز و در عین حال مسخره آمیز میباشد .

اسقف ابتدا با تعریف و توصیف و جاهت و صباحت ملکه اسیر کلشید، تمایلات باکراد نایبنا بیچاره را سخت تحریک و تهییج کرد و آنگاه توصیه نمود که سلطان ایمیریت و جیهه زندانی را بعقد خویش در بیاورد . اسقف اعظم خطاب به باکراد چنین گفت : « اعلیحضرت همایونی منکوحه خویش را از دست داده اند و پاشای عثمانی علیاحضرت را با خویش برده و خدا میداند چه بلائی بسر ایشان آورده است. خواهر زاده نایب السلطنه گرجستان که نامزد اعلیحضرت میباشد ، بسیار کودک و خرد و معلوم نیست که چه موقعی شما خواهید توانست باوی بکنار آئید و شربت وصال بچشید ! صلاح چنانست که اعلیحضرت با ملکه

مقبره مؤمنه خاتون از آثار باستانی نخبجوان

~~12~~
24/3/70

~~37~~
10/4/73

12 APR 1973

2 MAY 1973

15 MAY 1973

1826 9/12 mab

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

J & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. if the book is kept beyond that day.

کلشید ازدواج فرمایند ، این شاهزاده خانم خواهر نامزد شما است ، و اینک بدینطریق درحقیقت اعلیحضرت با دختر خاله‌الملکه سابق ایمریت که بدست پاشای امپراطوری ترکیه باسارت افتاده ، عقد زناشویی می‌بندند ، در صورتیکه زندانی زیبا از حیث وجاهت بر ملکه سابق فوق‌العاده برتری دارد و فی‌الواقع زنی بدین کمال و جمال هرگز نصیب سلطان نخواهد شد .

پادشاه ایمریت بطیب خاطر باین پیشنهاد رضایت داد ، در صورتی - که بدین ترتیب آلت دست اسقف اعظم قرار گرفت ، زیرا استفاده‌های سلطان روحانی از ملکه جدید خیای بیشتر از سلطان جسمانی کشور ایمریت بود . پرنسس نیز با آغوش گرم از این پیشنهاد استقبال بعمل آورد و از صمیم قلب ازدواج جدید را برای خویش مبارك و میمون شمرد .

اما همه میدانستند که پادشاه کلشید معقوده خویش را فوق‌العاده دوست میدارد و هرگز حاضر نخواهد شد زنش را بسلطان ایمریت واگذار نماید بهمین جهت در صدد برآمدند

داستان کلاه شرعی که
بسر پادشاه کلشید
گذاشتند

که يك کلاه شرعی درست نمایند و بدینطریق علی‌الظاهر با رعایت موازین عدالت ملکه محبوب را از دست وی خارج سازند . سلطان ایمریت خواهر بیوه ای داشت که در دربار برادر زندگی میکرد و ما ذکر وی را آورده‌ایم ، توطئه گران که در رأس آنها اسقف اعظم قرار داشت ، به بیوه زن پیشنهاد کردند که بجای ملکه زیبای زندانی بمقام ملکه کلشید ارتقا خواهد یافت ، مشروط بر اینکه کاری نماید که سلطان کلشید را در بستر خویش غافلگیر سازد . البته اجرای این طرح اهریمنی بهیچوجه

صعوبت نداشت، زیرا خواهر حيله گر و جوان و خوش اندام يك پادشاه اشکالی ندارد که سلطان جوان ساده اسیری را بدام بیااندازد. بالاخره این دو نفر را باهم در بستر گیر آوردند، وفي الفور عقد ازدواجشانرا باهم منعقد ساختند و در همان آن قرار نکاح ملکه کلشید نیز با پادشاه ایمیریت ممضی و مختوم گشت.

بعد از از انجام مراسم این دو ازدواج جدید و نیکو، سلطان کلشید را آزاد کردند و روانه کشور خویش ساختند و در هنگام وداع او را بتصاویر مقدس و ایمان مغالطه سو گند دادند که هرگز در صدد متارکه با ملکه جدید بر نیاید و مادام که مشارالیه زنده است، زن دیگری اختیار ننماید.

پادشاه کلشید بمحض مراجعت بکشور خویش در صدد کینه جوئی و انتقام بر آمد و بایران و ترکیه شکایت برد. فی الفور سفرایی بدربار نایب السلطنه گرجستان و پاشای آکلزیکا اعزام و مراتب شکوه و شکایت خود را دایر بنهب و تاراج کشورش از طرف سلطان ایمیریت و ربودن ملکه کلشید اعلام داشت. در این موقع پاشای عثمانی از غدر و خیانت قاطبه اعیان و اشراف کشور ایمیریت و طغیان و عصیان آنها علیه سلطان گماشته امپرا-طوری عثمانی، سخت بر آشفته بود؛ و پادشاه گوریل، برادر سلطان معزول نیز از فرمانروای بابعالی استمداد و مصراً تقاضای انتقام شدیدی را داشت. دارژان طرار نیز با استفاده از وجاهت و صباحت خارق العاده خویش بتحریک و تهییج خشم پاشای عثمانی میپرداخت و بادلبری و عشوه گری گفتار و کردار خویش را توجیه نموده، اظهارات خود را منطقی جلو گرمی ساخت. بطوریکه بالاخره چنان پیشرفت پیدا کرد که پاشای بابعالی قول داد که

او و شوهرش را که در دربار نایب السلطنه گرجستان اسیر بود، بسلطنت
ایمیریت منسوب نماید، و البته استخلاص شوهر منوط بکفایت و کیاست
خود دارژان بود، چنانکه در این طرح نیز توفیق پیدا نمود و شریک
زندگانی خویش را که تحت نظر اسقف اعظم گوری (۱) بازداشت بود،
با مهارت و فطانت عجیبی ربود و به آکالزیکا مقرر فرمانفرمای عثمانی برد.
پس از اجتماع و حضور زن و شوهر، پاشای ترک آنها را بمعیت خویش بکشور
ایمیریت برد. عامل عثمانی سرتاسر مملکت را نهب و تاراج و قتل و
غارت کرد. سلطان و ملکه بقلعه‌ای موسوم به راجیا (۲) واقع در کوهستان
قفقازیه که از دسترس لشکریان ترک خارج بود، پناهنده شدند. پاشای
عثمانی دارژان و شوهرش را در تخت سلطنت ایمیریت مستقر ساخت و
پس از اخذ سوگند وفاداری نسبت بآنها از بزرگان و رجال مملکت و
قاطبه مردم ایمیریت، و گرفتن چندین شخصیت عالیمقام بعنوان گروی به
آکالزیکا مراجعت نمود. فرمانفرمای ترکیه با انبوه عظیمی از اسیران
معاودت کرد، ولی از لحاظ غارت و تاراج کمتر چیزی بگیرش آمده بود،
زیرا در طی پنج سال اخیر این سومین غارت و یغمای سرزمین ایمیریت
بدست ترکان و ایرانیان شمرده میشد.

تقدیر چنان بود که دارژان مدبر و مفتن در نتیجه

عاقبت شوم ملکه

اعتماد بیحد حصر خویش از میان برود: یکی

مدبر و مفتن

از بزرگان کشورش چنانکه دیدیم با استفاده

از روح زود باوری وی، او را شیفته و فریفته خویش ساخت و به پرتگاه

(۱) Gori

(۲) Ratchia

مهیب و مخوفی که سزای چنان زن ساده لوحی است ساقطش کرد و یکنفر
 دیگر نیز با استفاده از همین نقطه ضعف او را بچاه ویل سرنگون نموده
 گرفتار شوم ترین سرنوشت بشری ساخت. این شخص اخیر همان آدم
 حيله گری بود که، کوتزیا صدر اعظم کشورایمیریت را با غدرو خیانت بقتل
 رسانیده و خودش نیز کوتزیا نام داشت. این مرد خاین و غدار در نتیجه
 ارتکاب قتل مزبور سخت معروف و نامبردار و صاحب اقتدار گشته بود. او
 بهیچوجه پشای عثمانی سرفرو و نیاورده بود، زیرا در جبهه مخالفین
 دارژان قرار داشت و بیمناک بود که مبادا سر در سودای این مخالفت
 بگذارد. خلاصه کوتزیا پس از عزیمت ترکان به پرنسس چنین نگاشت
 نظر بسوء رفتار بیشماري که از باکراد و تمام بزرگان و رجال حواشی دربار
 وی نسبت بخویش مشاهده کرده است، مادام الحیات خصم خونین آنها
 خواهد بود و اینک اگر علیا حضرت ملکه در مقام وساطت بین او و پشای
 عثمانی بر آید، و اراضی و املاک مضبوطه وی را مسترد سازد و متعلقات
 رئیس خانواده باکراد را به او منتقل کند، حاضر خواهد بود که سلطان
 و ملکه را تسلیم حضور علیا حضرت نماید. دارژان با تمام این تقاضاها
 موافقت کرد و خاین مزبور بحضوری شتافت. ملکه برای اظهار کمال
 اعتماد و مراتب اطمینان خویش، و اعلام آشتی صمیمانه و قلبی خود اقدامی
 کرد که در میان زنان و مردان این کشور معمول و متداول میباشد، یعنی
 پستانش را در دهان وی گذاشت. این شیوه عموم مردمان ممالک این
 حدود است، و نه تنها در کلشید و گرجستان و ایمیریت متداول میباشد،
 بلکه در میان تمام خلقهای ممالک همجوار آنها نیز رواج دارد و معمولاً
 با کسانی که ازدواج با ایشان غیر ممکن است، با چنین ترتیبی مراسم قبول

فرزندى بعمل مى آید. مرد غدار پس از جلب ايمان و اطمینان کامل دارژان ، به باکراد اعلام داشت که با دارودسته اش فى الفور بتهاجم پردازد و او نیز بنوبه خود زنده یا مرده ملکه و شوهرش را تسلیم سلطان خواهد ساخت. در روزى که با کراد بهجوم پرداخت ، کوتزیا تمارض نموده خود را برخت خواب انداخت و آنگاه بملکه پیغام فرستاد که خبر بسیار مهم و شایان توجهی دارد که نمیتواند بغیر از شخص شخیص علیا حضرت بکس دیگر گزارش دهد ، بدین طریق دارژان را با قامتگاه خود خواند و بدام انداخت . هنگامیکه ملکه ایمیریت مشغول عیادت بود و غیر از ندیمه هایش کسی همراه وی نبود ، بنا بدستور کوتزیا ، مأمورین مخفی و کثیرالعدده از کمین بیرون بسته ناگهان دارژان را گرد فرو گرفتند . ابتدا ندیمه ها اطراف ملکه جمع شده از او بحمايت پرداختند ، ولی بلافاصله با قوه قهریه متفرق گشتند و فقط یکی از آنمیان وفادارى بیشتری بخرج داده مخدومه خویش را در میان بازوان باغوش خود فشرد و خویشتن را سپر ملکه قرار داده بگوشه ای التجاجست ، اما آدمکشان هر دوی آنها را ازدم تیغ بیدریغ گذرانیدند . در این موقع کوتزیا از بستر برخاسته برای دستگیری شوهر دارژان شتاب ورزید ؛ چنانکه میدانیم این بیچاره از نعمت بینائی محروم و جز تسلیم کاری نمیتوانست کرد ؛ و بدین طریق او را کوتزیا دربند کرده منتظر ورود باکراد گشت . پادشاه بمحض ورود اسیر را بحضور خویش خواند و چون آمدن وی را احساس کرد ، چنین فریاد زد : « خاین ! تو چشمان مرا در آوردی ، اینک من نیز دل ترا از سینه ات بیرون میکشم ! » پس از ایراد این جمله با هدایت درباریان خویشتن را بروی شوهر دارژان افکند و کورمال کورمال ضربات سهمگینی بحریف نابینا وارد آورد ، و آنگاه مأمورین بجان اسیر

ناینا افتاده ، قلبش را از قفسه سینه بیرون آورده تسلیم باکرادخونخوار کردند . باکرادبیش از یکساعت دل دشمن رادرچنگال خون آلودخویش بفشرد و باخشم و غضب دهشتناکی آنرا پاره پاره ساخت .

ای کشته که را کشتی
تا کشته شدی زار !
این حوادث و حشتناک بسال هزار و ششصد و شصت
و هفت اتفاق افتاد ، و از آن تاریخ تا سنه هزار و
ششصد و هفتاد و دو هزاران وقایع دهشتناک و

وحشت انگیز دیگر در همین مناطق و ممالک اتفاق افتاده است . من این
سوانح سهمگین را حکایت نمیکنم ، زیرا جز خونریزی و وحشگیری
داستان دیگری وجود ندارد ، فقط میخواهم عاقبت کوتزیای غدار را بگویم
و این خاین نیز هدف و قربانی خیانت دیگری قرار گرفت و قاتلین وی نیز
کیفر اعمال خود رادرچنگ شیکاریس (۱) یافتند ! شیکاریس قریه بزرگی
است که از منطقه اسکندر (۲) دیده میشود و از قلاع مستحکم ایمیریت
بشمار میرود ، در این محل قوای مسلح دو کشور کلشید و ایمیریت با هم
تلاقی و بنبرد پر ادختند اما نکته شایان توجه آنست که يك عدالت طبیعی
در سرتاسر تاریخ مردمان و خلقهای این ممالک کاملاً مشهود میباشد :
آدمکشان بلافاصله کشته میشوند ! جنایتکاران فی الفور و بشدت و سرعت
هر چه تمامتر کیفر می یابند ، و طوری این جنایات و مکافات مسلسل و منطقی
است که آنرا جز مظاهر عدالت طبیعت بچیز دیگری نمیتوان حمل کرد .
در سال هزار و ششصد و هفتاد و دو پاشای آکالزیکا (۳) تصمیم بنا بودی
پادشاهان محقر دو کشور کلشید و ایمیریت گرفت و خواست که قلمرو

(۱) Chicaris

(۲) Scander

(۳) Acalziké

آنها را بسلاطین دیگری واگذار نماید؛ چون مدام نایره جنک بین دو سلطان مشتعل بود، نه بیم و نه امید پاشای عثمانی و نه احکام و فرامین وی تأثیری در روحیه آنها نداشت. وارث واقعی و قانونی سلطنت کشور کلشید در دستگاه وی زندگی میکرد؛ زیرا هنگامیکه وومکی دادیان (۱) پادشاه سرزمین مزبور شد، زن اسکندر، پسر لیوان (۲) که بیم آنرا داشت مبادا دارژان شیلاکی حسود جگر گوشه اسکندر را بقتل برساند، فرار اختیار کرده کودک را با خویشان همراه برد. ملکه مزبور خواهر پادشاه کشور گوریل (۳) بود و برادرش از ترس اینکه پناه دادن آنها ممکن است آتش خشم و غضب دارژان را مشتعل سازد، لذا بخواهر خود توصیه کرد که کودک را بدستگاه پاشای عثمانی ببرد. و شاهزاده خانم بدستور برادر بچه را پاشای ترک سپرد و کودک در شهر آکالزیکا تحت حمایت عامل بابعالی بزرگ گشته بود. مریبان عثمانی بهیچوجه در صدد تغییر مذهب و آئین وی بر نیامده و فقط باین اکتفا کرده بودند که طفل را تحت تأثیر شدید و نفوذ عمیق آداب و عادات ترکها قرار دهند. پاشای آکالزیکا بدین طریق تصمیم گرفت که این شاهزاده جوان را بر تخت سلطنت کلشید مستقر سازد، تا بدین ترتیب هم حق به حقدار برسد و ملک موروثی بوارث قانونی تعلق گیرد و در ثانی امید میرفت که سلطان تازه با عداوت و نصفت حکومت کند و رعایای کشور خویش را از ارتکاب حرکات وحشتناک و اعمال دهشتناک که سرتاسر مملکت را فرا گرفته است، بازدارد. اینست علت ورود ترکان بسرزمین کلشید؛ و سلطان مملکت گوریل نیز بارتش

(۱) Vomeki Dadian

(۲) Levan

(۳) Gurriel

خود بقوای عثمانی پیوسته و اظهار مسرت میکند که خواهرزاده اش پادشاهی کلشید خواهد رسید و البته این امر مایه هزاران امید و نوید برای وی خواهد بود. فرمانفرمای ترکیه ابتدا بسرزمین ایمریت یورش برد و این کشور و پادشاه آن با کراد را تحت سلطه و سیطره خویش قرار داد.

ملکه ایمریت بهیچوجه گرفتار نگشت، زیرا اسقف اعظم ژاناتیل (۱) پانزده هزار اکو پشای عثمانی رشوه پرداخته اجازه گرفت که بازن با کراد بهرجا که میخواست برود و ضمناً مزارع و اراضی متعلق با اسقف را طعمه حریق قرار ندهند.

پشای ترک پس از ورود به کوتائیس (۲)، به دادیان (لقب پادشاهان کلشید است - شاردن ۳) پیغام فرستاد که خود را معرفی و اظهار اطاعت نماید. دادیان پس ازوقوف بر جریان امر و اطلاع از قصد تغییر سلطنت در سرزمین کلشید بمقاومت پرداخته در قلعه روکس (۴) بتحصیم مواضع خویش پرداخت. در اینموقع کارزیا (۵) صدر اعظم دادیان بمنطقه لکسیکوم (۶) که یکی از نواحی کوهستانی قفقازیه و مسکن سوآنها (۷) است، فرار اختیار نمود و از آنجا ابخازیان (۸) را بکمک مخدوم خویش خواند. ابخازها آمدند ولی بجای کمک بغارت پرداختند و چنانکه گفته ایم،

(۱) Janatelle

(۲) Cotaïs

(۳) Dadian

(۴) Ruchs

(۵) Carzia

(۶) Lexicom (Latch-Kom)

(۷) Souïanes

(۸) نظامی گنجوی فرماید :

در ابخاز گردی است عالی نژاد

که از رزم رستم نیارد بیاد.

سیس بیرون رفتند .

پاشا پس از اتلاف یکماه از وقت خویش در انتظار شرفیابی دادیان و اخذ دستور از عثمانیان، قشون خود را بسوی کلشید گسیل داشت . شنیدن خبر این حادثه وحشت اثر بود که مرا بفرار وادار کرد .
در بیست و هفتم، پیش از طلوع آفتاب رئیس هیأت مبلغین تی آتن (۱) برای آوردن مقداری ظروف آلات و ذخایر خواربار که در منزلش باقی مانده بود، حرکت کرد و ما را ترك گفت . من در نظر داشتم که بهمین منظور بهمراه وی بروم، ولی اود و ساعت پیش از بر آمدن آفتاب رفته بود .
مطران پس از ورود بمنزل خویش آنجا را مملو از پیشتاژان پاشای ترك و پادشاه گوریل یافته بود؛ مهاجمین راهب را با ضربات شدید چوب و چماق و اسلحه آلات مضروب و خواسته بودند میخند که او کلیسا را باز کند، زیرا مدعی بودند که ثروت هنگفت خانه را راهب در معبد پنهان ساخته است. اما مطران با مهارت تمام بمحض مشاهده عساكر عثمانی کلید کلیسا را در میان خس و خاشاك انداخته، و هر قدر که زجر و شکنجه اش داده بودند وی وجود کلید را اصلاً انكار و مطلقاً از تسلیم آن امتناع ورزیده بود.
بالاخره ترکها با ملاحظه مقام و منزلت روحانی راهب، فقط بغارت قسمتی از البسه و پوشاك وی و اشیاء بی قدر و قیمت و خرد و سبك خانه اکتفا ورزیده، از تاراج کتب و کاغذهای من نیز خودداری کرده بودند .

در بیست و نهم یکی از اعیان کلشید باسی نفر عسكر مظفر شب هنگام بخانه مطران هجوم آورد و سرتاسر عمارت را منهدم ساخت . او تار و پود

چنین کنند بزرگان

چو باید کرد کار !

منزل مرا بامید اینکه اشیای گرانبهای بسیاری در آنجا پنهان ساخته ام ، شکافته بود . این رجل بزرگ کلیه ظروف آلات ، صندوق واثاثیه و هر چه که از بقیه السیف ترکان بدستش رسیده بود و غالباً اشیاء سنگین وزن و سبک قیمتی بیش نبودند ، غارت کرده بود . چنانکه حکایت کردم این رجل بیشرم در دل شب بمأوای من هجوم آورده بود ، و چون برای نهب و تاراج وسیله روشنایی در دسترس خویش نداشته ، لذا اسناد و مدارک و کتابهای مرا مشتعل ساخته است . تمام این کتب گرانبها و نفیس را من در هنگام حرکت از پاریس بطرز بدیعی تجلید و تذهیب کرده بودم ، اما غارتگر برای تسهیل اشتعال اوراق و صفحات ، جلد های آنها را کنده بود . خلاصه از آنهمه آثار نفیس حتی یکی نیز برای یادگار باقی نمانده بود .

در سپیده روزی ام من از این نهب و تاراج اطلاع بدست آوردم . آلام و اندوه من در اینموقع یدرك و لایوصف است ! هنگام غروب يك چاوش (۱) ترك بقلعه ای که من پناه بسته بودم ، وارد شد و گفت که از جانب پاشا آمده است . ساباتار (۲) صاحب قلعه بخارج رفت و پیام فرمانفرمای عثمانی را دریافت . نایب پاشای ترك پیغام داده بود که اينك من در مقابل استحکامات روکس (۳) متوقف میباشم و تعجب دارم که چرا شما در تبعیت پیشدستی نمیکنید و اظهار بندگی نمی نمائید ، زیرا کشور کلشید متعلق بمقام خلافت عثمانی است ، و پاشا دستور داده است با موافقین امپراطوری عثمانی موافقت و مدارا و با مخالفین طریق مخالفت و خصومت سپرده

(۱) Chiaoux (Ctchaouch) متذکر میشویم منظور از چاوش در ترکیه عثمانی

گروهیان نظامی است م

(۲) Sabatar

(۳) Levan

شود؛ و اینک گر میخواهید قلعه و ثروت و زندگی و مکتب شما و هر چه که در داخل کاخ است محفوظ و از آسیب مصون بماند، لازمست فی الفور خود را بحضور پاشا معرفی و کسب دستور کنید. ساباتار جواب داد که پاشای ترک مخدوم متبوع من است، و من از لحاظ روح و جان ترك هستم نه کلتشیدی و پس از استماع ورود مسعود حضرت پاشا، تصمیم داشته ام که افتخار زیارت و دستبوسی حاصل نمایم و اینک که نایب ایشان در رو کس تشریف دارد، علی الصباح برای کسب دستورات لازم شرفیاب خواهم شد. درسی و یکم شخصیت شریف صاحب قلعه با سی مرد مسلح بملاقات نایب پاشا شتافت و بعنوان هدیه چهار برده و یک فنجان نقره و مقدار معتنابهی ابریشم و مبلغی عسل و دیگر اغذیه و اشربه باخوشتن همراه برد. ساباتار شامگاهان بار دو گاه عثمانی فرارسید و مشاهده کرد که عده کثیری از اعیان و اشراف کلتشید در آنجا اجتماع دارند. این رجال و بزرگان از بیم اسارت و ترس غارت و نهب مزارع و اراضی خویش، مثل او برای اظهار عبودیت و عرض بندگی حضور یافته بودند، نایب پاشای ترک به ساباتار اعلام کرده بود که بر حسب فرامین صادره از بابعالی بحضور پاشای عثمانی، لازمست کلیه قلاع و استحکامات کشور کلتشید ویران و منهدم شود ولی معینا کله میل دارد که کاخها و قصور اشراف موافق اتراك همچنان پایدار و استوار بماند، و بنا بامر مقام خلافت، لیوان (۱) که اینک در رو کس (۲) متحصن شده از سلطنت کلتشید معزول و شاهزاده جوانی که در آکالزیکا (۳)، در دستگاه پاشای عثمانی پرورش یافته بمقام پادشاهی منصوب میشود، اینک لازمست که او نیز سوگند وفاداری نسبت پید شاه جدید یاد نماید و یکی از فرزندان را

(۱) Quchs

(۲) Acalziké

بعنوان گروی تسلیم ترکها کند، و هدیه ای بحضور پاشا تقدیم دارد. تحفه ای که قرار شد ساباتار (۱) تقدیم کند، عبارت بود از ده نفر حوری و غلمان جوان و سیصد اکوی (۲) نقد یا ابریشم.

نمونه ای از ظلم و ستم

ترکان عثمانی

دراول اکتبر ساباتار با دریافت فرمان تضمینی از امپراطوری عثمانی برای محافظت کاخ و مزارع خویش، مراجعت کرد. او تمام شب را برای تمهید و تدارك تحفه لازم بکار پرداخت و بعموم پناهندگان و مقیمین قلعه اعلام داشت که این فرمان تضمین را ترکهادر مقابل دریافت بیست و پنج برده و هشتصد اکو اعطا کرده اند؛ آنگاه همه اینهارا نسبت پناهندگان سرشکن نمود. از هر خانواده ای که چهار فرزند داشت، یکی را بگرفت، مشاهده این منظره دلخراش و زهر آگین، یعنی جدا کردن يك جگر گوشه از آغوش مادر خویش؛ غیر قابل تحمل و فوق العاده رقت آور است. او بعد از این تشریفات فجیع و شنیع آنها را دو بدو مغلول و دست بسته تسلیم عمال ترك مینمود. من پرداخت بیست اکو ملزم گشتم.

ساباتار از همه اینها فقط قسمت معهود را بنایب پاشا تسلیم کرد و بقیه را خودش تصاحب نمود. زنان و کودکان ساباتار و تمام سکنه کاخ با مشاهده اینکه جوانترین پسر صاحب قلعه نیز با وی همراه است، ناله و فریاد با آسمان برداشتند. کودکانی که بعنوان گروی تسلیم ترکها میشود، اگر چه علی الظاهر برده و اسیر هستند ولی روزگار سیاه و تیره و تاری دارند، چنانکه هیچگاه راه استخلاصی برای ایشان متصور نمیشود و معمولا در سلك گروه عظیم

(۱) Sabatar

(۲) Eeu سکه قدیمی معادل سه تا شش لیره فرانسوی م.

جوانانیکه در حرمسرای خلافت ترکیه عثمانی پرورش می یابند منسلک میگردند. نایب پاشای ترك هدایا و تحف و گروگان را از ساباتار تحویل گرفت، و خود وی را نیز پهلوی خویش نگهداشت.

آمدند، کشتند،
 نایب پاشای ترك سه بار با اصرار تمام بیادشاه محصور
 در قلعه مستحکم رو کس کلشید، تکلیف تسلیم
 سوختند و رفتند!
 کرد. این دژ متین توسط سو آنها که صدر اعظم

دادیان بدینجا فرستاده بود، محافظت میشد. این جنگجویان رشید بیشتر از خود پادشاه کلشید بحفظ و حراست قلعه اهتمام داشتند. صدر اعظم مدام به دادیان توصیه میکرد که با کمال شجاعت و شهامت مقاومت نشان دهد، و بعلاوه خود او نیز در خارج مقدمات هجوم و حمله بعسا کر عثمانی را فراهم آورده است. بالاخره تر کها بعد از چهار روز محاصره متوالی رو کس را ترك گفتند، ولی عده کثیری اسیر که بیش از دوهزار نفر بود با خویش همراه بردند و غنایم بیحد و حصری گیر آوردند. عسا کر عثمانی چون مجهز بتوپ و توپخانه نبودند، لذا از گشودن قلعه عاجز ماندند. فرمانفرمای قوای ترك کلیه اعیان و اشراف کلشید را که اظهار عبودیت و بندگی کرده و سوگند وفاداری نسبت بسلطان جدید یاد نموده بودند، با خویشان همراه بود. حسب الامر پاشای عثمانی اسقف اعظم که بیادشاه گماشته بابعالی سوگند وفاداری یاد کرده بود، بمقام صدارت عظمای کلشید ارتقایافت و از طرف پاشای ترك برای خواستگاری دختر پادشاه ابخاز اعزام گشت.

قارئین شاید فکر کنند که ورود ارتش ترك به کلشید و خلع سلاح سکنه آن سرزمین، موجبات صلح و صفای این کشور فراهم آورد. اما

این يك خیال كاملا پوچ خامی خواهد بود : قشون عثمانی آمدند ، سوختند ،
 گشتند و رفتند ، سرتاسر مملکت را تاراج و نهب و غارت کردند ، و بیش
 از پیش دامنه اغتشاشات را آتش زدند . زیرا ترکها این سرزمین را بدو
 قسمت منقسم کردند . بخش نخست متعلق بیادشاه گماشته بابعالی بود که
 اعیان و اشراف آن سوگند وفاداری نسبت بسلطان جدید یاد کرده و
 گروگانها داده بودند ، بخش دیگر در حوزه اختیار دادیان ، پادشاه سابق
 کلشید باقیمانده بود .

در نتیجه این تفرقه و تقسیم ، نایره جنك بشدت
 در راه گرجستان
 هرچه تمامتر مشتعل گشت . من در نتیجه

مشاهده این اوضاع و احوال تیرو تار و غیر قابل تحمل ، تصمیم گرفتم
 بهر قیمتی که تمام شود و با هر گونه بلایی که مواجه گردم خود را بگرجستان
 برسانم . در کلشید من مدام گرفتار انواع و اقسام مصایب و بلیات بودم و
 نزدیک بود که از بین بروم . لیوان پادشاه مستقل کشور اعیان و اشراف مطیع
 امپراطوری ترکیه را تحت تهدید قرار داده ، دارائی و املاک و قصور و کاخهای
 آنان در معرض نابودی واقع شده بود . ساباتار هنوز هم با ترکان بود ؛
 فرزندان او که در قلعه حکومت داشتند ، در آدمکشی و کلاهبرداری
 شهره آفاق و در راهزنی بی نظیر بودند . من مدام گرفتار اضطراب و
 تشویش و ترس و بیحد و حصری بودم . تهیه و تدارك غذا و خوراك بی نهایت
 صعب و سخت ، و یأس و حرمان نوکران مرا متحیر و بیچاره ساخته بود ،
 بطوریکه بحالت نزع افتاده میخواستم زندگی را بدرود بگویم . بالاخره
 اینهمه علل و اسباب موجب آن شد که علی رغم نا امنی شدید و حوادث
 ناگوار زمان جنك ، از کشور کلشید در روم و بسوی گرجستان روی آوردم ،

و در صورتیکه هنوز در خود توانایی اجرای این اقدام را احساس میکنم از حرکت باز نایستم. من در صدد پیدا کردن چند نفر رهنما بر آمدم، ولی هر چه وعده کرده و هر گونه پاداشی قول دادم، کسی حاضر به همراهی نشد و تمام مساعی من در این مورد باطل ماند. جنگجویان و نظامیان از قرار معلوم سرتاسر معا بر کشور ایمریت را که در میان کلشید و گرجستان واقع است، اشغال کرده بودند، و چون راه دیگری بهیچوجه وجود نداشت، ناچار و ناگزیر هر مسافر و عابری مسلم بود که در چنگال آنان گرفتار و اسیر و بالاخره بنده و برده خواهد گشت، لذا هیچکس جرأت ارتکاب چنین حماقت و بلاهتی را در خود نداشت. من تصمیم گرفتم که يك راه دورانی طی کنم و از طریق غیر مستقیم یا از راه جبال قفقاز و یا از جانب دریا سفر نمایم، ولی باز هم هیچکس حاضر بر راهنمایی و همراهی نشد.

بیم و وحشت کلشیدیان از مرگ و نابودی غیر قابل وصف و باور نکردنی است، بطوریکه بهیچوجه ممکن نیست هیچگونه پاداشی آنها را بمواجهه با خطر محسوسی، ولو هر قدر ناچیز باشد، وادار کند. بالاخره مصمم شدم که از راه دریا و ترکیه بمسافرت پردازم، یعنی يك طریق دورانی هفتاد فرسخی طی نمایم. لذا به آنارگی، قصبه و بندر کوچکی که ذکرش سابقاً بمیان آمده است، رفتم و در آنجا يك قایقی متعلق بترکان بمقصد قونیه (۱) کرایه کردم پس ازدادن وجوهی بعنوان بیعانه بمقر آباءتی آتن و قلعه ساباتار آمدم، تا خود را آماده سفر سازم.

در دهم نوامبر، هنوز آفتاب در نیامده بود که از قلعه مزبور خارج شدم و با رفیق راهم قرار گذاشتیم که در صورت وصول بمقصد و طی طریق

بسلامت، درصدد استخلاص وی از کشور کلشید بر آیم. مبلغ صد هزار لیره (فرانسوی) جواهر و هشتصد پیستول (۱) طلا، با کمی رخت و لباس که برایم باقیمانده بود، همراه خود داشتم. جواهرات را در یک نازبالش زین اسبی که مخصوص همینکار بود، پنهان ساختم و یکی از نوکران را که از بندگی باز خریده بودم با خود همراه برداشتم. این آدم یک کلاهبردار عجیب و خاین بسیار غریبی بود که من چنانکه باید و شاید بهویت وی پی نبرده بودم. هیچکس از خوف دسایس و توطئه هایش، او را بمن توصیه نکرده بود، و حتی من خودم نیز تصمیم به همراه بردن وی با خود نداشتم ولی بهر حال تقدیر چنان بود که او بامن بیاید. آنچه که بیش از همه موجبات همراهی نو کرمز بور را با من فراهم آورد، آن بود که این آدم از اوضاع و حوادث بسیار مأیوس و مهموم و مبتلای شرب و مسکرات بود، و ما بیم داشتیم که مبادا بالاخره او از فرط نومیدی پرده از کار ما بیفکند و اهالی بهویت ما آگاه شوند. مطران زامپی (۲) طبق عادت همیشگی خود مرا مشایعت کرد، پزشک غیر روحانی تی آتن نیز تا آنا رگی همراه من آمد. ماهمگی با پای پیاده راه میرفتیم، زیرا بهیچوجه و بهیچ قیمتی اسبی پیدا نشد تا اقلاً اسباب و اثاثیه و نوکر خود را روی آن گذارم. پزشک غیر روحانی سواره راه میرفت، اما دور و زمتوالی بود که سرشک سیل آسا از رخسارش جاری بود، و بالاخره تصمیم گرفت که در یک فرسخی قلعه خود را از بین ببرد، و بهمین قصد خود را در خندقی عمیق و پراز آب پرت کرد؛ اما با زحمت زیاد ما او را بحالت نیمه مرده از مخمصه بیرون کشیدیم. دیگر

(۱) Pistole

(۲) Zampi

نمیخواهم از مصائب و متاعب فراوانی که در آن روز و ایام بعد ب سرم آمد ، سخنی به میان آورم ؛ چنانکه در نقاط مختلف و متعددی ناگزیر با پای پیاده طی طریق کردم ، و در يك فصل بارانی در میان جنگلهای سرتاسر با طلاق و پراز آب که اغلب اوقات بیالای زانوانم میرسید راه پیمودم ، و همینقدر متذکر میشوم که در تمام جهان غیر ممکن است که سختیها و نوایی بیشتر از آنچه که در این مرحله بر سر من آمده ، وجود خارجی داشته باشد در حقیقت چشمه حیات من کاملاً خشک شده بود ، و فقط شهامت و شجاعت ، و تصمیم و اراده بحفاظت و حراست ثروتی که بمن سپرده بودند ، مرا بتحمل اینهمه خطرات و مشکلات مقتدر و توانا ساخته بود . هنگام غروب آفتاب در حالتیکه رگبار باران با عمق وجود مان نفوذ پیدا کرده بود به آنارگی رسیدیم . آنارگی در شش فرسخی قلعه ساباتار واقع شده است .

در روز دوازدهم میبایستی سوار قایق شده حرکت نمایم ، اما وصول خبری دایر بایجاد موانع از طرف چرکسها و ابخازها در سواحل کلشید ، این عزیمت را فسخ ساخت . این خبر وحشت اثر کاملاً حقیقت داشت : گرجیهای مهاجمین قایقهای این سرزمین را بتصرف خویش در آورده بود ، و حتی يك سفینه ای که برای من منافع در برداشت در زمره سفاین مضبوطه قرار داشت . این قبیل موانع و مشکلات که موجبات تاخیر و تعویق را فراهم آورده بود ، از خود بلیات و خطرات بمراتب بیشتر مرا آزرده خاطر میساخت ، بطوریکه میترسیدم هر گز از این موانع راه استخلاص برایم پیدا نشود .

در نوزدهم بمطران زامپی اطلاع دادند که در شب گذشته در کلیسایش را شکسته و راهبی را که در آنجا بنگهبانی گماشته شده بود ،

دستگیر کرده‌اند. مزاری را که در داخل معبد قرار داشته شکافته و هرچه را که یکی از آباء نگهبان در آنجا پنهان ساخته بود، بتاراج برده‌اند، و همه سوراخ سنبه‌ها را زیرورو کرده‌اند. من در این کلیسا بیش از هفت هزار پیستول پول مدفون ساخته بودم و خوانندگان می‌توانند شدت اندوه و الم مرا از استماع این خبر وحشت‌آور کاملاً حدس بزنند. فی‌الوقت کسی را بحضور رفیق راهم اعزام داشتم، اما او را نتوانسته بودند در قلعه پیدانمایند؛ زیرا او نیز بمحض شنیدن خبر حادثه هائله بمقر آباء تی‌آتن شتافته و در صدد تحقیق برآمده بود. او در طی نامه‌ای برایم اطلاع داد که خوشبختانه از لطف الهی مهاجمین به نهانگاه ما پی‌نبرده‌اند، و نقدینه همچنان مدفون و موجود است. من وصول این مژده را بفال نیک گرفتم و آنرا برای خود يك كمك غیبی دانستم و شهادت و شجاعت خاصی پیدا کردم و در همان آن بناخدایان ترك دستور حرکت دادم.

در بیست و هفتم از آنارگی عزیمت نمودم. قایق من بسیار بزرگ و قریب بیست نفر که نصف آنان ترك و نیمه دیگر برده بودند، در آن جای داشتند؛ با سوار شدن این عده نیز بمنظور دفاع از دزدان دریائی که در سواحل گشت و گذار داشتند موافقت کرده بودم، پس از یکساعت راه در رودخانه بدریار رسیدیم.

نهر لانگور (۱) را ما بسرعت پیموده و طی کردیم، اما حرکت از این رودخانه مهارت و حزم و احتیاط فراوانی لازم دارد، مخصوصاً در مورد قایق‌های مملو از محمولات که امکان خطر برخورد با صخره‌های شنی بیشتر وجود دارد، در این تصادفات سفاین بشن می‌نشینند، تمام روز را من

در ساحل دریا گذراندم ، چون ناخدا انتظار ورود دو برده دیگری را در
شام گاهان داشت و از من خواهش کرده بود که بدینجهت تاخیر ننمایم .

مراسم تعمید کلشیدیان هنگام توقف در آ نارگی مرا بدو مجلس تعمید

دعوت کردند ، من نیز برای مشاهده کیفیت این رسم
چنانکه مصنف مشاهده

در میان کلشیدیان ، در مجالس مزبور حضور پیدا
کرده است

کردم و بالنتیجه برایم معلوم شد که مطران زامپی

در رساله خود این موضوع را کما هو حقه برشته تحریر در آورده است ، و

اینك در این سطور میخواهم مشاهدات عینی خود را در منزل همسایه

نقل نمایم . صاحبخانه کسی را برای دعوت کشیشی در حدود ساعت ده صبح

فرستاده بود . راهب بمحض ورود داخل زیر زمینی شد که مخصوص

نگهداری خمهای شراب است و روی نیمکتی جلوس کرده با لباس عادی

و معمولی خویش بقرائت کتاب پاره پاره خود که بزرگی انجیل بقطع

هشت ورقی بود ، آغاز نمود . هنگامیکه او بقرائت ادعیه و اذکار مشغول

بود ؛ هنوز كودك را بحضور نیاورده بودند . طفلی که تعمید می یافت

بچه ای بود پنجساله که پس از یک ربع ساعت بمعیت پدر و پدر خوانده

تعمیدی خویش حضور یافت . پدر تعمیدی يك شعله شمع کوچکی را با سه

حبه بخور حاضر کرد ، و آنگاه پیش از انجام مراسم تعمید شمع را روشن ساخته

بدر زیر زمین نصب نمود . دیگر بهیچوجه من الوجوه شمعی روشن نمیسازند .

سه حبه بخور در اندك آتشی ریخته شد ، و کشیش در اینموقع همچنان

مشغول قرائت بود . راهب ادعیه را آهسته و بسرعت میخواند و کمتر دقت

بخرج میداد ، زیرا مدام با واردین که از وی چیزی سؤال میکردند ،

بگفتگو میپرداخت . در تمام این مدت پدر و پدر تعمیدی مشغول رفت و

آمد بودند. و طفل نیز فقط بخوردن میپرداخت. پس از قرائت مفصل و ممتد، يك طشتك چوبی مملو از آب نیمگرم جلو کشیش گذاشتند. او نیز قاشق کوچکی پر از روغن گردو داخل آب کرده پیدر تعمیدی دستور داد که کودک را لخت کند. پس از کندن لباس بچه را تمام برهنه و سرپایسته در طشتك قرار دادند، و پیدر تعمیدی شروع بشستشوی سرتاسر بدن وی نمود، بعد از استحمام کامل کودک، کشیش از کیسه چرمی که بکمر خویش بسته بود بمقداری نخودی روغن میرون (۱) پیدر تعمیدی داد و من گفته‌ام که این روغن تدهین است که در میان کلشیدیان باین اسم خوانده میشود، او نیز با آن تقریباً همه جای طفل را تدهین کرد: بالای سر، گوشها، پیشانی، دماغ، گونه‌ها، دقن، دوشها، مچها، پشت، شکم، زانوان، و پاهای کودک را میرون مالید. راهب نیز مدام مشغول قرائت بود و هنگامی خواندن ادعیه و اذکار پایان رسید که پیدر تعمیدی بچه را از طشتك در آورده لباس پوشانید. بعد از اینکه کودک پوشاك بتن کرد، پدرش مقداری نان و شراب و گوشت خوك آب‌پز حاضر آورد و از این چیزها بطفل خوراند و آنگاه مأكولات و مشروب را تقدیم حضور پیدر تعمیدی، جناب راهب و حضار و مدعوین کرد. بعد از پایان این مراسم، همگان بر سر میز غذا رفتند و پس از اینکه کاملاً مست و خراب شدند، از سفره کنار کشیدند.

آداب و مراسم تقدیس (۲) را هم در همین محل مشاهده کردم، و تشریفات آن نیز همچنان بی نظم و ترتیب، و بدون رعایت مراتب تعظیم و تجلیل برگزار می‌گردد، و در حقیقت بعینه مطابق تفصیلی است که در فصل

(۱) Mirone

(۲) Messe مراسم تقدیس جسم و خون حضرت مسیح با سم نان و شراب و سرود مقدس

مسیحیان.

مخصوص آئین و آداب کَشیدیان نقل شده است. چنانکه يك روز شاهد انقطاع مسخره آمیز مراسم قداس بودم. هنگامیکه در همان قلعه ساباتار سکونت داشتم، روزی با یکی از آباء مبالغ تی آتن از جلو کلیسائی که مراسم تقدیس در آنجا برگزار میشد، میگذشتم و توده مردم در مقابل در معبد اجتماع کرده بودند. ما از مجتمعی تقاضا کردیم که راه برایمان نشان بدهند، در این موقع کشیشی که مشغول قرائت سرود قداس بود از محراب کلیسا بمان چنین گفت:

«صبر کنید!، من خودم الان راه را بشما نشان میدهم». لحظه ای بعد، راهب بدرب کلیسا آمد، و در حالی که همچنان بالحن خفیفی مشغول قرائت سرود قداس بود، از مبدأ و مقصد ما سئوالاتی کرده، راه مطلوب را برایمان نشان داد و آنگاه دو باره بسوی محراب شتافت.

در سپیده صبحدم روز بیست و هشتم، در دریا

تعریف و توصیف بحر
اسود

بحرکت در آمدیم. هوا خوب روشن و روح

انگیز بود، چنانکه سهولت تمام در یکطرف

ساحل ارتفاعات طرابزان را مشاهده میکردیم و در طرف دیگر بلندیهای

ابخاز در افق دیدگان پدیدار میگشت، زیرا دریای سیاه (۱) در سواحل

ابخاز و آنارگی کاملاً مشرف و مسلط بحدود و حوالی طرابزان است.

درازای دریای سیاه از مشرق بمغرب در حدود دویست فرسنگ

میباشد، و این مسافت در حقیقت نصف مقداری است که هرودت برای بحر

اسود تعیین کرده است مورخ مزبور چنین میگوید: «از پونت اوکسن (۱)

(۱) برای خصوصیات شایان توجه دریای سیاه خوانندگان میتوانند بکتاب جهانگردی

مارکوپولو ترجمه و نگارش اینجانب رجوع فرمایند.

بحر اسود Pont - Euxin (۲)

تافاز (۱)، درست نه روز و هشت شب راه دریائی است، یعنی یازده هزار و صد ستاد. (۲) این مسافت معادل چهارصد و شصت و دو فرسنگ، و پانزده درجه نجومی می باشد. این اشتباه عظیم نویسنده یونانی را من نمیتوانم محملی پیدا کنم، جز این که در عهد باستان دریانوردان مسافت را طی طریق از ساحل (۳) تعیین میکردند، چون آنها جرئت نداشتند (۴) که از وسط دریا کشتی برانند زیرا بیم آن میرفت که راه را گم کنند و دچار گرداب فنا گردند. بدین طریق یعنی از پونت او کسن، از مصب نهر دانوب تا رودخانه فاز، بترتیب مذکور در حقیقت هم مسافت مضاعف میشود و دو مقابل راه دریائی (۵) میگردد. دانشمندان جغرافی عربی نیز در تعیین طول بحر اسود راه عراق پیموده دچار لغزش شده اند، چنانکه بعقیده آنها درازای این دریا هزار و دویست میل است. پهنای بحر اسود در عریض ترین مکان آن یعنی از بسفر تا بورستن (۶)، در حدود سه درجه میباشد، و این محل منتهی علیه غربی دریا است، اما جانب شرقی بنصف آنها هم نمیرسد.

بحر اسود در نظر من نسبت با بهای اقیانوس دارای صفا و خضارت و ملاحظت کمتری بمعنای حقیقی کلمه میباشد، و این موضوع بعقیده من نتیجه ورود انهار عظیم، و صغر بستر و مکان آنست، و بهمین جهت بایستی آنرا

(۱) Phase در کتاب افسانه های آسیائی گوینزو، ترجمه و نگارش نویسنده این سطور

تعریف این نهر تاریخی بنحو احسن آمده است. (چاپ طهران سال ۱۳۳۳ شمسی)

(۲) Stade

(۳) یعنی منحنی.

(۴) چون قطب نما که اختراع چینیانست، هنوز بااروپا نیامده بود.

(۵) یعنی راه مستقیم.

(۶) Boristheue

دریا نامید نه بحر، مثل دریای خزر که از لحاظ مذکور کاملاً مشابه دریای سیاه است، و هر دو فاقد جزایر و واجد طوفانهای سهمناکی هستند. وجه تسمیه بحر اسود را نباید بهیچوجه در رنگ آب آن جستجو کرد، زیرا نسبت بدریاهای دیگر بسیار سفید است، در نتیجه طوفانهای سهمناک و غرقابهای هولناک و مهیب آن که نسبت بتلاطم امواج دیگر دریاها بسیار شدید و مخوف میباشد، این نام را بدان داده‌اند. این وجه تسمیه درست نظیر نام گذاری اعراب بمدخل بحر احمر است که موسوم به باب المندب میباشد، و بمعنای شوم و نحس است، چون معبر مزبور مدام در معرض طوفانهای وحشت‌زا و سهمگین میباشد. دریای سیاه ابتدا بنام اسکناس (۱) نواده یافت علیه السلام خوانده می شده است، ولی یونانیها این اسم را مبدل به اوکسن (۲)، یا پونت اوکسن کردند که بمعنای غیر قابل تحمل میباشد، و وجه تسمیه آن کاملاً روشن و مربوط بطوفانهای سهمگین و وحشتناک مدام آنست که شرح داده شد.

ترکها آنرا قارادنیز خوانند که مفهوم دریای خشمناک را میرساند زیرا کلمه قارا در ترکی بمعنای مطلق سیاه و مجازاً صفت خطرناک و وحشتناک و خشمناک را نیز میرساند؛ مثلاً در سال مزبور جنگهای عظیم (۳) و جبال مرتفع و معظم، و انهار سریع السیر و بزرگ را نیز بدین لغت و صفت توصیف میکنند. بهمین جهت رودخانه‌های بسیاری را قارا سومی نامند، و این وجه تسمیه از لحاظ شدت جریان و طغیان آب انهار مزبور است.

(۱) Asekenas

(۲) Euxin

(۳) شیخ صفی‌الدین بزرگوار صفویه تصنیفی داشته بنام قارا مجموعه بزبان ترکی آذربایجانی (تذکره غربتی بنقل مرحوم تربیت) در دیوان لغات الترك قارا بمعنی ستاره مشتری نیز آمده است. (چاپ آنکارا در چهارمجلد)

طوفان و تلاطم امواج بحر اسود فوق العاده سهمگین و خطرناک میباشد و بهیچوجه قابل مقایسه بادریاهای دیگر نیست. و این امر اولاً معلول تنگنای بستر و مکان آنست و هیچگونه مخرجی برای آبهای خشمناک دریا وجود ندارد، بسفور را نباید در اینجا اهمیتی قائل شد، زیرا مدخل مزبور بسیار کوچک و تنگ است. بهمین جهت هنگام احداث موج و طوفان سطح آب بجوش و خروش آمده بعزت فقدان مخرج لازم بوضع وحشتناکی بلند میشود و از هر طرف کشتی را در معرض تهاجمات تند و شدیدی قرار میدهد، و با چنان سرعت و ضربت این هنگامه جریان می یابد که بهیچوجه فرجی متصور نمیشود. ثانیاً سواحل خلیجهای بحر اسود بهیچوجه از صدمات طوفان در امان نیست و فاقد پناهگاههای لازم میباشد، و در حقیقت هنگام حدوث تلاطم مخوف ساحل را با وسط دریا فرقی نیست. در باره وجه تسمیه قارادنیز ترکی این نکته را باید اضافه کرد که این نامگذاری درست مطابق اصطلاح یونانی دریای سیاه یعنی مورو تالاسا (۱) است؛ همینطور آق و نیز، دریای سفید (۲)، پروپونتید (۳) مطابق اسم یونانی آسپرو تالاسا (۴) میباشد. عربها دریای اوکسن (۵) را بحر بنتس (۶) یعنی دریای پونت (۷) میگویند.

سرتاسر دریای سیاه زیر سلطه مقام خلافت ترکیه عثمانی قرار دارد،

(۱) Maurothalassa

(۲) La Mer Blanche

(۳) Propontide

(۴) Asprothalassa

(۵) Euxin

(۶) Bahr Bontos

(۷) Pont

و فقط با اجازه بابعالی در این دریا کشتی رانی بعمل می آید و بدین طریق دریا نوردان و بازرگانان از تاراج و تطاول دزدان دریایی که بعقیده من آفت عظیمی هستند، در امان و مصون میباشند.

نظر ب اهتزاز باد مخالف، ما در تمام مدت روز فقط هیچده میل راه پیمودیم. شامگاهان وارد نهری شدیم بنام کالمحل (۱) که عمق و طول آن تقریباً همانند رودخانه لانگور (۲) است. ولی جریان آبش بآن شدت نمیباشد.

درینست ونهم، دو ساعت پیش از طلوع آفتاب

در نهر مقدس

در فروغ ماهتاب بحرکت خود ادامه دادیم در

عهد باستان

نیمروز به نهر فاز (۳) رسیدیم قریب يك میل

در این رودخانه بسوی بالا رفتیم و بمحل عمارتی رسیدیم که ناخدای کرجی مامیخواست بامقداوی کالاهای تجارتی از آن پیاده شود.

نهر فاز که گمان میکنند فیزون قدماست، یکی از چهار رودخانه بزرگی میباشد که در این بهشت روی زمین در جریان است و از جبال قفقازیه سرچشمه میگردد. ترکهای عثمانی آنرا فاکز (۴) ولی اهالی محل چنانکه من مشاهده کردم ریونی (۵) می نامند. پروکوب (۶) بااستماع این دو نام دچار اشتباهی شده و فکر کرده است که دورودخانه یکی باسم فاز و دیگری بنام ریونی در این محل جاری میباشد، در صورتیکه فی الحقیقه بیش از

(۱) Kelmehl

(۲) Langur

(۳) Phase

(۴) Fachs

(۵) Rionie

(۶) Procope

يك نهر وجود خارجی ندارد. در کوتائیس (۱) من این رودخانه را دیده بودم، آنجا جریان آب نهر شدید و دريك مجرای باریکی واقع شده، و در اغلب نقاط بی اندازه کم عمق است، بطوریکه میتوان بسهولة بگذارد زد و گذشت. اما مصب فاز که در فاصله نود میلی کوتائیس واقع شده پهنایش يك میل و نیم و بعمق شصت ذراع و بلکه بیشتر میباشد. در جاییکه نهر وارد دریامیشود، رودخانه های كوچك متعددی بدان ملحق و موجب عظمت آن میگردد. این رودخانه از مشرق بمغرب جریان دارد و آبش علی رغم رنگ تیره و تار آن بسیار گوارا و مطبوع میباشد: آریان (۲) معتقد است که در نتیجه شستشوی خاک بستر و اختلاط آن با جریان نهر رنگ آب اینقدر تیره و مات بنظر نمی آید. مورخ مزبور اضافه میکند، دیگر نویسندگان نیز با او همداستانند، که تمام سفاین در عهد باستان از آب رودخانه فاز استفاده میکردند. زیرا مشهور بوده که این نهر مقدس است و یا اینکه اعتقاد داشته اند آبش از لحاظ گوارایی مطبوع ترین میاه تمام جهان است. مصب این رودخانه دارای جزایر كوچك متعددی میباشد که بسیار قشنگ و مصفا و مستور از جنگلهای انبوه و زیبا است؛ و نیز جزیره های كوچکی در طرف بالا قرار دارد که آمد و رفت را برای کشتیهای بزرگ غیر ممکن میسازد؛ چنانکه سفاین عظیم ناگزیرند که در سه و یا چهار میلی مصب توقف کنند.

در سطح بزرگترین جزایر مزبور، در جانب مغرب، بقایای استحکامات مخروبه ای بنظر میرسد که توسط ترکهای عثمانی بناشده بود.

شکست سلطان
مراد در نهر فاز

(۱) Cotaïs

(۲) Arian

سلطان مراد در سال هزار و پانصد و هفتاد و هشت میلادی دستور ساختمان این قلعه عظیم را داده بود، و بدست فرمانفرمای کل سپاهیان ترك مصطفى پاشا در دوره جنگهای عظیم ایران و ترك، ساخته شد. امپراطور ترك تصميم بتسخیر سواحل شمالی و شرقی دریای سیاه داشت، اما این نیت لباس عمل بخود نپوشید. حسب الامر سلطان مراد سفاین جنگی عثمانی در نهر فاز بداخل قفقازیه یورش بردند، ولی این تهاجم مواجهه باشکست و یکی از کشتیهای امپراطور ترکیه در دامهای مهیب و مخوف پادشاه ایمیریت که در معا بر تنك رودخانه، تعبیه گشته بود، گرفتار و غرق شد، و بقیه موفق بفرار گشتند.

در سال هزار و ششصد و چهل قلعه مستحکم فاز بدست قشون ایمیریت اشغال و تسخیر شد. این قلعه سالیان دراز توسط پادشاهان کلشید و گوریل ابهت و عظمت خاصی پیدا کرده بود، و بیست و پنج دستگاه توپ در آن نصب شده بود ولی بفرمان پادشاه ایمیریت قلعه واستحکامات آنرا ویران و با خاک یکسان ساختند، و توپهای مزبور را نیز بکاخ خویش در کوتائیس انتقال داد، که امروزه نیز در آنجا هستند، ولی پس از تصرف کاخ بدست قشون ترك توپها دوباره بدست عثمانیان افتاد.

در جزیره فاز من سعی فراوانی کردم که معبد

در جستجوی

معروف ری آ (۱) را که آریان تعریف کرده و

معبد ری آ (رع)

گفته است که در آن عهد در این جزیره وجود

داشته، پیدا کنم. ولی تمام مساعی من در این مورد باطل ماند و هیچگونه

اثری از دیر مزبور بدست نیاوردم. با وجود این تمام مورخین تایید میکنند

که این معبد صحیح و سالم در امپراطوری سفلی وجود داشته و در عهد امپراطور زنون (۱) وقف آئین مسیح گشته است. همچنین من در صدد اکتشاف آثار شهر بزرگ و معروف سباست (۲) بر آمدم، علمای جغرافی نوشته اند که بلده مزبور در مصب نهر فاز واقع شده بود. اما چنین بنظر میآید که بقایای سباست نیز مثل کلخوس (۳) کاملاً از بین رفته است، و بهیچوجه اثری از آنها مشهود نمیباشد.

داستان پیدایش قرقاول

اما آنچه که در دهانه رودخانه ریونی (۴)، در

مجاورت دریای سیاه کاملاً مطابق نوشته های

در مغرب زمین

مورخین باستان یافتم، قرقاولهای شکیل و عظیم

آنست که از حیث لطافت در سرتاسر آفاق بی نظیر و بنظر من چنان پرندگان

با چنین گوشت مطبوع و ذائقه نواز در هیچ نقطه جهان هرگز پیدا نمیشود.

بعضی از نویسندگان، از جمله مارسیال (۵) حکایت میکند که برای نخستین

بار در تاریخ آرگوناتها قرقاول را بیونان آورده اند، و پیش از آنان کسی

در سرزمین مزبور از این پرنده خبری نداشته است و لغت فیزان (۶) از

فاز اشتقاق پیدا کرده است. نهر فاز (ریونی) کشور کلشید را از سرزمین

گوریل و قلمرو ایمیریت جدا میسازد.

آنارگی فقط در فاصله سی و شش میلی آن واقع شده است.

(۱) Zenon

(۲) Sébaste

(۳) Colchos اسم کشور کلشید از نام این شهر اشتقاق پیدا کرده است.

(۴) Rionie

(۵) Martial شاعر لائن (۱۰۴-۴۳ میلادی)، آثار مارسیال بهترین معرف آداب و اخلاق

رومیان است.

(۶) Faisan (قرقاول)

سواحل رودخانه غالباً نرم و شن آلود و مستور از درختان عظیم و جسیم و فوق العاده انبوهی است ، بطوریکه مشاهده فاصله چند قدم از میان آنها سخت دشوار میباشد .

شامگاهان با استفاده از يك بادشرطه و اهتزاز نسیم موافق در سطح دریا بحرکت در آمدیم . در نیمه شب از مقابل بندری موسوم به کوپولیت (۱) رد شدیم . این بندرگاه متعلق بسلاطان گوریل است .

بعد از نیمروز روزسی ام ، به قونیه رسیدیم . از فاز باین بلده چهل میل راه است . تمام سواحل این حدود فوق العاده مرتفع و مستور از جنگلهای عظیم و صخره سنگهای جسیم و برهنه است . این مناطق متعلق پیدشاه گوریل میباشد و قلمرو وی تا حدود نهری که در فاصله نیم میلی قونیه (۲) است امتداد می یابد .

تعریف و توصیف قونیه را که کالخوندیل (۳) گوریا (۴) می نامند ، عبارت از قلعه عظیمی است که بشکل چهار گوش از سنگهای سخت و صخره های صما بنا شده است . این بنا در ساحل دریا در يك زمین شن زار بوجود آمده ؛ سازمان قلعه قونیه عبارتست از چهار دیوار عظیم ، و دودر که یکی رو بمشرق و ناظر بدریا و دیگری در جبهه شمال است . در این قلعه من فقط دودستگاه توپ دیدم

(۱) Copolette

(۲) Gonie قونیه ، چنانکه معلوم است شنیدن این اسم انسان را یاد ملای روم انداخته در عالم ملکوت سیر میدهد . اما مترجم در تطبیق قطعی آن با محل اقامت مولانا ، یقین ندارد .

(۳) Colchondyle

(۴) Gorea

وعده معدودی ازینی چریان (۱) بحراست آن میپردازند. در داخل محوطه قریب سی دستگاه خانه بزرگ و کوچک، محقر و ناراحت که از صفحات چوب و تخته ساخته شده است، دیده میشود. در خارج قلعه، نزدیک به محوطه، قریه ای وجود دارد که تعداد آبادیهایش بیشتر از داخل آن نیست. تقریباً تمام اهالی بدریانوردی مشغولند، و اگر قول عثمانیان را قبول نمائیم، وجه تسمیه این سرزمین به لازى، لاز (۲)، که در زبان ترکی مطلقاً دریانورد را می‌رساند و بمفهوم مجازی کلمه يك آدم سخت و سنگدل و از آن قصد میشود، از شغل و حرفه مردم محل اشتقاق یافته است. اما بعقیده من لغت لازى ترکی نیست، و اسم باستانی سکنه این سرزمین است. در ایام گذشته مردم این منطقه را لازینها و مسکنشانرا لازيك (۳) میخوانده اند، و این حقیقت از آثار مورخین یونان باستان، و مخصوصاً پروکوب (۴) در شرح جنگهای روم و ایران استنباط میشود. مورخ مزبور محل و موقعیت این سرزمین را در همین محل قونیه بدقت ثبت و ضبط کرده است، بطوریکه هیچگونه تردیدی در این مورد نمیتوان رواداشت. آگاثیاس (۵) لازستان را از لحاظ کثرت جمعیت و وفور ثروت و نعمت، و مخصوصاً موقعیت مناسب و مساعد آن برای تحصیل انواع و اقسام مواد خوار و بار لازم، مهم و شایان توجه میداند.

(۱) عساکر ترکیه عثمانی.

(۲) Laz'Lasi

(۳) Lasiens'Lazi ques

(۴) مورخ ییزانس، متوفی بسال ۵۶۰ میلادی.

(۵) Agathias مورخ و شاعر یونانی در قرن ششم میلادی و مصنف تاریخ دوره ژوسیتین.

امپراطور معروف روم.

این نویسنده اضافه میکند که پس از پیدایش ارتباط میان رومیان و لازیان، آداب انسانیت و مبنای عدالت در این سرزمین بخصوص ملاحظه و مراعات میشود. اما باید بگوئیم که بعد از تسخیر این سرزمین بدست امپراطوری ترکیه، تمام این چیزها معکوس و کاملاً بازگشته است؛ بعلاوه در این ایام اغلب اهالی این سرزمین بآئین اسلام گرویده است.

اگر چه اغلب اوقات مسیحیان گرجستان و ارمنستان مثل مردم طرابزان که همسایه نزدیک لازیان هستند، باین حدود خیلی رفت و آمد دارند، ولی هرگز در لازستان رحل اقامت نمی افکنند.

اخاذی مأمورین ترکیه در قونیه اداره گمرکات ترکیه قرار دارد که از لحاظ سختگیری شهره آفاق است. اما من این دستگاه عثمانی را چنانکه میگفتند و مرا مرعوب کرده بودند، سخت و اشکال تراش نیافتم. مأمورین این اداره در مورد بازرگانان امپراطوری ترکیه مساهله میورزند، ولی درباره اروپائیان فوق العاده بیرحم و قتالند، چنانکه مقام و منزلت، شخصیت و شهرت عابریں، گذرنامه های مقام خلافت و توصیه نامه های بابعالی بهیچوجه جزئی ترین ارزشی در نظر عمال دستگاه مزبور ندارد و اگر کسانی در صدد استعانت از مقامات عالییه امپراطوری در بابعالی بر آیند، سعی بیهوده ای کرده اند، زیرا مدیران این حدود بعقیده دولت ترکیه خود را از هر گونه نظارت و دخالت مقامات مرکزی خارج میدانند.

همینکه کشتی حامل ما در ساحل لنگر انداخت، نوکر من بسرعت و بشاشت عجیبی فی الفور پیاده شده برخاک بوسه داد و بر آسمان ثنا گفت؛ آنگاه بنفرین شدید کلشیدیان و تعریف فوق العاده ترکان پرداخته لحظه ای

بعد داخل قلعه قونیه شد ، و در موقعیکه من بیش از هر وقت باو احتیاج داشتم مرا تنها گذاشت و برفت . من چنان پنداشتم که این آدم برای معرفی و افشای هویت و شخصیت من شتاب کرده است ؛ زیرا هنگامیکه متصدی گمرکات و معاون حکومت محل برای بازرسی و اخذ حقوق از محمولات قایق آمده بودند ، مقدم بر همه مرا باز شناختند ، و از فرنگی بودن من و حوادث و وقایعی که در سرزمین کلشید ب سرم آمده بود و آنکه اینک قصد عزیمت به آکلزیکا دارم ، اظهار اطلاع کردند . من از مشاهده این خیانت فوق العاده مضطرب و متعجب گشتم ، ولی معینا بهیچوجه آثار اضطراب در وجنات خود ظاهر نساختم و خداوند در حضور ذهن مرا یار و یاور بود . البته من خاطر جمع بودم که این نوکر از هویت و شخصیت من چنانکه باید و شاید اطلاعی ندارد . من او را در استانبول خریداری کرده بودم ، و او دیده بود که من با سفارتخانه ها و وزیران مختار اروپایی رابطه و رفت و آمد داشته ام ، و مورد احترام و تجلیل مقامات مزبور بوده ام ، و در دیگر اوقات مدام به تحریر و مطالعه اشتغال داشته ام . او یقین داشت که من یک جهانگرد کنجکاومیباشم . من بنو کر تعلیم داده بودم بمقامات ترك بگوید که من بازرگان هستم و برای خرید و صدور مرغان شکاری بکشور کلشید آمده ام ، ولی مقامات محلی اموال را مورد نهب و تاراج قرار داد هاند و اینک برای تظلم و عرض شکایت بحضور پاشای آکلزیکا میروم . من با همین ادعا اظهارات خود را آغاز و با کمال متانت و ثبات در گفتار خود استوار ماندم ، زیرا با وجود خیانت نو کر مذکور هیچگونه حیل و چاره ای بنظر نمی رسید . متصدی گمرکات سئوالات متعددی از من کرد ، من نیز پاسخهای رضایتبخشی دادم . آنگاه حسب الامر وی اسباب و اثاثیه مرا تفحص و تجسس کردند ،

و هیچ چیزی نیافتند.

در میان این اشیاء زین اسبی بود که در قاچ آن نهانگاهی برای اختفای چیزهای گران بها تعبیه گشته بود؛ این سوراخ پر و بسیار سنگین بود و بهمین جهت ثقل و زنه موجب تردید و تأمل مأمورین گشت، زیرا زین-های ترکان بسیار سبک و کم وزنند. مأمورین آنرا در معرض جستجو و هر طرفش را مورد دقت قرار دادند، ولی غیر از پیزر و موی یال و دم چیزی بدستشان نیامد، لذا زین را زمین انداختند.

از هشتصد پیستول (۱) که همراه بود، نصفش را در پیش خودم نگهداشته نیمه دیگرش را در همیانی که مملو از آشغال و چیزهای کم قیمت بود، گذاشته بودم، اما میدانستم که ترکها بمحض مشاهده آنرا تحت تفتیش قرار خواهند داد. هنگام عزیمت از کشید من تصمیم داشتم که آنرا در بندر کوپولیت (۲) که ذکرش سابقا بمیان آمده و در نزدیکی قونیه واقع است، بگذارم و یکی از ملاحان بسپارم. معمولا خیلی کم اسباب و اثاثیه ملوانان را جستجو میکنند و بندرت مأمورین از داخل کشتی بازدید بعمل میآورند. ولی چون باد مساعد بسرعت سفینه را بحرکت درآورده بود، ما در کوپولیت توقف نکردیم، و البته دور از حزم بود که در میان مسافرین آنرا بناویان تسلیم نمایم.

مأمورین گمرکات که در نتیجه خیانت نوکرم، از اموال من اطلاعات کافی بدست داشتند، بداخل کشتی رفته همیان را پیدا کردند و سؤال نمودند که متعلق بکیست؟ من اول جواب دادم که مال من است، و چیزی

(۱) Pistole سکه طلای قدیمی . م

(۲) Copolette

قابل گمرک در آن وجود ندارد . متصدی گمرکات از من خواست تا آنرا بازکنم ، ولی من پاسخ دادم که حاضرم آنرا بگشایم ولی در منزل نه در مقابل انظار عامه . رئیس گمرک مرا بمنزل خود برد . و معاون حکومت نیز بآنجا تشریف آورد . نایب الحکومه يك درصد و متصدی گمرکات پنج درصد از من اخذ کردند ، یعنی مجموعاً بیست و دو پیستول طلا تقدیم حضورشان کردم ، و البته از محتویات کم قیمت همیان نیز هر چه خواستند ، برداشتند .

از جمله چیزهای شایان توجهی که در معرض غارت رسمی مأمورین امپراطوری ترك قرار گرفت ، دو قبضه طپانچه بود که یگانه وسیله دفاع من در راههای مهیب و مخوف بشمار میرفت ، اما نیمه بهای آنها را برایم پرداخت کردند . آنگاه رئیس گمرک خانه خود را برای سکونت من تعارف کرد ؛ اما من در پاسخ متذکر شدم که با اینهمه اجحافات و اخذ گمرک بناحق از نقدینه من که بر حسب قوانین هیچگونه باجراهی به طلا و نقره تعلق نمیگیرد ، این تعارف مسخره آمیز است . او جواب داد که اطلاعات من ناقص میباشد و هیچگونه بیعدالتی نسبت بمن روانداشته است ، و در گمرکات قونیه بلااستثناء از همه چیز باج راه دریافت میکنند ؛ و اینک با تعارف منزل خویش مساعدتی در باره من مبذول میدارد . من گفتم که اگر حضرتعالی در هدایت من بدستگاه پاشای آکالزیکا مساعدتی بفرمائید ، موجب نهایت امتنان و کمال سپاسگزاری خواهد بود ، زیرا با انتشار این خبر که من خورجینی مملو از طلا همراه خویش دارم ، دیگر پیمودن معابر گوهستانی برایم غیر مقدور خواهد بود ، و مدام در معرض خوف و تهدید قرار خواهم گرفت ، و اینک همه میدانند که من تك و تنها و

يك فرنگی فاقد اسلحه هستم ، زیرا خود شما هم آخرین وسیله دفاع مرا
از دستم گرفته اید ؛ خلاصه اگر لطف بفرمائید ، مراد را اینمورد یاوری کنید.
متصدی گمرکات جواب داد که ترس و وحشت من کاملاً بیخود و بیجا است ،
زیرا از لطف الهی در امپراطوری عثمانی مومنین و مسلمانان بهیچوجه
بچیزی طمع نمیدارند ، قتل و سرقت در این سرزمین موهوم و غیر ممکن
است ، و او شخصاً حفاظت جان و مال مرا ضمانت میکند ، در این مملکت
از فرط امنیت طبّقی را از طلا پر کن و بسرت بگذار و برو ، و هیچگونه
بیمی نداشته باش ! ، اما راه مستقیم آکالزیکا بسیار صعب و سخت است ،
زیرا دوروز اول را بایستی بپای پیاده پیمود ، چون نشیب و فراز راههای
کوهستانی مال رونمیباشد ، آنگاه وعده کرد که فردا سحر گاهان کسانی
بر بهمراهی و حمل اسباب و اثاثیه من خواهد گماشت و مرحله اولیه را
بدین طریق پیموده ، بمراحل دیگر خواهیم رسید و همچنان مع الواسطه
به آکالزیکا وارد خواهیم شد .

پس از این بیانات ، رئیس گمرکات برای بار سوم تعارف کرد که
شیرا مهمان او باشم . او در این پیشنهاد خیلی ابرام داشت ، و بطوریکه
درك می کردم با کمال خلوص نیت و خیرخواهی اصرار میورزید . اما من
از آینده شومی که تقدیر برایم تدارك می کرد مطلقاً بی اطلاع بودم . من بیم
داشتم که مبادا او در صدد تفحص و جستجوی دقیق اشیاء من بر آید ، و
مخصوصاً نهانگاه قاچ زین را کشف کند . چنانکه گفته ام کیسه بزرگی
مملو از طلا و جواهراتی در سه جا پنهان کرده بودم .

تقریباً شب هنگام بود که من از منزل متصدی
گمرکات که فرماندار منطقه قونیه هم شمرده
میشد ، خارج شدم . نوکر سابق الذکر من ، اسباب

اسارت در چنگال
عمال ترکیه

و اثنایه مرا بکلبه کاهگلی که دیگر همراهان هم در آنجا نزول کرده بودند، انتقال داده بود. این منزل بسیار کثیف و گندیده در حقیقت مخروبه‌ای بیش نبود. حاضرین نسبت بمن بینهایت احترام و اظهار رأفت و رقت کردند، و من در حقیقت چنان فهمیدم که از ضایعه بیست و دو سکه زرین و سوء استفاده نوکرم از این وجوهات، همگان خشمگین میباشند. هر يك از حضار بنحوی مرا از اظهار اعتماد با و سرزنش میکردند. من خود را سخت اندوهناک و غمگین نشان نشان میدادم، ولی در قلب خویش خیلی راضی بودم که با این جریمه از چنگال خیانت او نجات پیدا کنم، و آرزو داشتم که هرچه زودتر آفتاب در آید و از این مهلکه مخوف استخلاص یابم.

من تازه مشغول خوردن قرص نان روغنی بودم که يك نفرینی چری (۱) بمنزل ما آمد و بنوکرم گفت که نایب الحکومه قلعه قونیه او را احضار کرده است.

فرمانفرمای استحکامات در قونیه تشریف نداشت و نایب وی وظایف او را انجام میداد. نوکر من بمعیت عسکر مزبور حرکت کرد و رفت، اما يك ساعت بعد همانینی چری مأمور احضار من گشت. من دیدم که نوکرم با نایب الحکومه قلعه در سفره نشسته و هر دو مست هستند. معاون فرماندار نظامی بزور و اجبار مرا بخوردن و نوشیدن واداشت و سپس چنین گفت: «کایه مسیحیان و رجال کلیسا که از قونیه عبور میکنند، ملزم اند که دو بیست دو کای طلا (۲) بفرمانروای نظامی تأدیه نمایند، و شما نیز از جمله آنان

(۱) عساکر ترکیه عثمانی را ینی چری گویند.

(۲) Ducat

و موظف پرداخت مبلغ مذکور هستید . من جواب دادم که . اولاً من اهل تجارت و بازرگانم نه راهب و روحانی و جنابعالی اشتباه میفرمائید، در ثانی حقوق گمرکی گزافی علی رغم قوانین و مقررات بمتصدی گمرکات پرداخته‌ام ، و شخصیت و هویت ، شغل و حرفه عابری در نظر مأمورین مربوطه بهیچوجه ملاک عمل قرار نمی‌گیرد و بهمین جهت کسی بامن کار نداشته است ، در خاتمه اگر من موظف پرداخت مبلغی بحضور جناب فرماندار نظامی هستم ، هیچ مانعی ندارد که علی الصباح این دین برگزار گردد، و اینک در دل شب چنین صحبتها بهیچوجه مناسب نمی‌باشد. پس از ادای این پاسخ میخواستم خارج شوم که حسب الامر معاون حاکم قلعه قونیه دوینی چری مرا بجبر و عنف متوقف ساختند؛ نایب الحکومه بزور و جبر مرا باز هم بخوردن و نوشیدن وادار کرد و درست دو ساعت تمام مرا زیر عذاب و شکنجه نهاد، و مورد توهین و تخفیف پیشماری قرارداد، از جمله مدعی شد که تمام مسیحیان ملک طلق ترکان هستند و متعلق بایشان می‌باشند ، و مالتیها (۱) دوتن از برادران او را گرفتار ساخته‌اند، بعلاوه برای شخصی چون من بیست پیستول (۲) ثروت کاملاً کافی میباشد. خلاصه چنانکه ملاحظه می‌فرمائید گرفتار مخمصه عجیبی شده‌بودم، سروکارم با اشخاص مست و لایعقل افتاده بود، و در این موقع نوکرم بجای اینکه بمساعدت و کمک من برخیزد ، همچون مالک الرقاب و قاضی القضاتی در سر سفره به حکومت و قضاوت مشغول بود و چنان می‌نمود که من بنده اویم و او ارباب مطلق العنان من است.

(۱) Malthois

(۲) Pistole

ناچار و ناگزیر متوسل بنو کرم گشته او را بکنار کشیدم و گفتم که احساسات مثبت و محبت آمیز مرا نسبت بصدقت و وفای خود پایمال ننماید ، و اینک از مقام و موقعیت منحصر بفرد خویش استفاده کند و باتسلیم بیست دو کای طلا مرا از چنگال نایب الحکومه ترك مستخلص سازد . این طرح و نقشه من مبتنی بر روح اعتماد و ایمان غلطی بود که انتظار ثمره مثبت و مفید از آن داشتم ، و چنان می پنداشتم که بدین ترتیب بالاخره شاید بتوانم از خیانت خارق العاده نوکر غدار جلوگیری بعمل آورم . آنگاه در حضور معاون فرماندار نظامی بعجز و لابه ، و وعد و وعید پرداختم و گفتم که با این خشونت و شدت عمل و در نتیجه انتشار خبر این قبیل تعدیات و اجحافات دیگر هیچکس قدم به قونیه نخواهد گذاشت . نایب الحکومه با کمال بی اعتنائی زد زیر خنده و بمن چنین جواب داد که این قبیل دلایل در نظر وی کاملاً پوچ و بیهوده است ، از مدت ماموریت او در این بندر گاه فقط یکسال باقیمانده است ، و اینکه پس از او کسی بقونیه بیاید و یا اینکه نیاید ، و یا اصلاً سرتاسر استحکامات با خاک یکسان شود برایش اهمیتی ندارد ، او اینک از موقعیت استفاده مینماید و فرصت را غنیمت می شمرد ، آینده در نظرش پیشیزی ارزش ندارد ؛ بالاخره چون پس از این همه جرو بحث نتوانست مبلغ مورد نظر خویش را از من بستاند ، لذا ماموری بدنبال اسباب و اثاثیه من فرستاد . نوکر خاین و غدار من در این مرحله نیز کمال بیشرمی و وقاحت از خویشتن نشان داد .

نایب الحکومه از من خواست که همیان محتوی نقدینه را باز کنم ،

ولی من با کمال عزم و ثبات مقاومت ورزیده و گفتم که هر چه بکنید
و بهر گونه جبر و عنفی متوسل شوید، محال است که بدست خود دیناری
بشما تسلیم نمایم، زیرا بهیچوجه چیزی بشما بدهکار نمیباشم؛ البته اینک
در مقابل قوه قهریه جنابعالی مفری ندارم و شما هر چه که دلتان بخواهد
میتوانید بردارید؛ اما من میدانم که چگونه و بچه طریق آنها را مسترد
سازم. در این موقع سارق عالی مقام دستور داد که يك رشته غل و زنجیر
حاضر کردند، که مشاهده آن در حقیقت لرزه بر اندام افکند، زیرا سرو
کار من با افسران مست و ناهمواری بود که با مشاهده نقدینه و طلا از
خود بیخود شده بودند، و ممکن بود که هر گونه فسادى از ناحیه آنها بمنصه
ظهور برسد. یکی از عساکر ترکیه بمن نزدیک گشته چنین گفت :
« سیر را هر اندازه بیشتر بکوبند، گندش بیشتر بلند می شود ! ». او
میخواست بگوید که فی التاخیر آفات، هر قدر کار بدر ازایانجامد، گره-
های مشکلات افزایش مییابد. در این حیص و بیص نو کرم اعلام داشت
که من حاضر م صد سکه دو کای طلا تقدیم دارم. من برای اختتام فاجعه
باین اظهار رضایت دادم و بعلاوه چهار دو کانیز بعساكر عثمانی تسلیم کردم.
با ملاحظه جواهرات و ثروتی که من در پهلوی خویش و در منزل مسکونی
داشتم، و هزاران دلیل و برهان مثبت و مسلم دیگر من بتادیه مبلغ مزبور
بنایب الحکومه تر کیه رضایت دادم. البته اگر قوه قهریه و اعمال جبر و
عنف و زور و شکنجه و بالاخره مشاهده سلسله غل و زنجیر نبود،
بهیچوجه من باین ظلم و ستم تن در نمی دادم، و حتی الامکان باندي ضایعه ای
خود را مستخلص میساختم. نایب الحکومه باعالی در حالیکه مرا بتادیه
صد دو کای طلا و امیداشت، بجبر و عنف از من میخواست که به

انجیل (۱) سو گند یاد کنم که بطیب خاطر این مبلغ را تسلیم مینمایم و بهیچوجه از این مقوله با کسی حرفی به میان نیاورم. تحصیل رضایت در این مرحله نیز با کمال جبر و خشونت انجام گرفت. من هرگز مایل بقسم خوردن نبودم، و در حقیقت میخواستم در اولین فرصت موضوع را در مقامات صالحه مطرح کنم، بعلاوه ازین طریق میخواستم که اقالا برای آینده امنیت خاطر و اطمینانی تحصیل نمایم. اما جناب نایب الحکومه راهزن اظهار داشت که قبول صد دو کامو کول بشرایط مزبور است، و من مجبورم که در حضور ایشان سو گند یاد کنم و حتی استدعا نمایم که مبلغ معهود را از اینجانب بپذیرد.

در سپیده صبح دم که غره دسامبر بود، پاسداران گمرک بکلبه کثیف من آمدند، و تا لحظه عزیمت مرا تحت نظر خویش قرار داده بودند. مأمورین مزبور دستور داشتند که زین را زیر ذره بین گذارند و خود مرا نیز از نو تفتیش کنند. اعضای گارد نو کر مرا احضار و با کمال ادب و احترام مراتب را باطلاع او رسانیدند و آنگاه بتفحص و تجسس مجدد پرداختند. بمحض اینکه عمال گمرکات زین را برداشتند، موی بر تنم راست شد و بسرحد مرك نزدیک گشتم. اما هر کاری کردند، چیزی دستگیرشان نشد، ولی مع هذا که ثقلت غیر عادی آن موجب تأمل و تردید مأمورین بود و سخت بزین چسبیده بودند. من توضیح دادم برای اینکه آنرا گاهی بجای پالان بکار ببرم، اینطور ضخیم و سنگین ساخته ام و بالاخره با اخذ رشوه از این مرحله گذشتند و در صدد جست و جوی خود من برآمدند، بدین طریق که یکایک بکنار من آمده اظهار میداشتند اگر متاعی از دیدار متصدیان قاچاق شده است، با دریافت هدیه و یا تحفه ای حاضریم از

معاینه شما صرف نظر نمائیم. البته من نیز پیشکش لازم را تقدیم و از تحقیقات لازم مصون ماندم، آنگاه خطاب بایشان گفتم: دوستان عزیز! از معاینه و تفتیش من خودداری نکنید، و بفرمائید با کمال متانت و جسارت همه جای مرا بگردید!، آنگاه جلیقه خود را باز و جیبهایم را بیرون آورده بمأمورین مربوطه نشان دادم. این خطاب به تهور آمیز مرا از مخلصه تحقیق و تفحص نجات بخشید. پاسداران گمرکات چنان پنداشتند که اگر مراریگی در کفش بود، هرگز چنین تهور و جسارتی بخرج نمیدادم، خلاصه بدین ترتیب از چنگال آنان مطلقا استخلاص پیدا کردم. پس از این تشریفات بهمراهی اعضای گارد بحضور رئیس اداره گمرک شتافته، با کمال حزن و اندوه، و ندبه و ناله اظهار داشتم که در نتیجه عدم اجابت دعوت شما، دچار تاراج و یغمای شدیدی شده‌ام و بخشی از طلاهایم بجبر و عنف از دستم خارج شده است. جناب رئیس جواب داد که بلی من از این قبیل پیش آمدهای سوء ترا پیشاپیش با خبر ساخته بودم و وقوع چنین حادثه‌ای را حدس می‌زدم، آنگاه با صراحت زیاد از من خواست که ماجرای را برایش بازگویم و مرتکب را معرفی کنم، و قول داد که بطور حتم بموضوع رسیدگی خواهد شد و دادرسی بعمل خواهد آمد. من در پاسخ عرض کردم که کشف این سر ممکن است بمرک من منجر شود، و در حقیقت مرا تحت تهدید سختی قرار داده‌اند. اما من خودم بهیچوجه مایل باقامه دعوی و طرح ادعا نبودم و آرزو داشتم که هرچه زودتر از منطقه قونیه خارج شوم و جان سلامت برم لذا از حضور ایشان تقاضا کردم که از این مقوله منصرف شوند، و رئیس گمرکات نیز قبول فرمود دیگر در این موضوع بحثی بهمیان نیاوردند.

شاردن معمّم میشود

حاکم منطقه قونیه که متصدی گمرکات نیز بود
دو نفر را برای حمل اسباب و اثاثیه من تا حدود
غروب و وصول بمنزل نخست تعیین کردند ، و یکنفر ترك عثمانی را نیز مأمور
نمودند که مرا تا خود آکالزیکا همراهی کند . آنگاه به دو آدم مزبور
دستور داد هنگام مراجعت از منزل اول ، رسیدی بدستخط خود من برای
اطمینان کامل خاطر ایشان ، همراه بیاورند ؛ و همچنین گذرنامه‌ای
بمضمون فرمان بشخص ترك داد ، که در سرتاسر راه مورد استفاده قرار بگیرد .
اینست ترجمه متن پاسپورت مزبور :

« محافظین راه ، دژبانان ، قضات ، نواب حکومت ! صراف
مخصوص حضرت ژان را منزل بمنزل بحضور باهرالنور حسن پاشاهدایت
کنید ، اسب و آدم و نقدینه لازم را هر اندازه که بخواهد بروی تسلیم نمائید .
اسباب و اثاثیه او و دیعه ایست که بکلیه سکنه محل و معابر بامانت سپرده
شده ، و مقامات مربوطه مسئول صیانت و حفاظت جان وی خواهند بود .
رئیس کل گمرک هنگام تسلیم این گذرنامه بشخص ترکی که هدایت ما را
بعهد داشت ، چنین گفت که مرا بسمت صراف مخصوص پاشا قلمداد کرده
است و مقتضی است که من و نوکرم عمامه سفیدی بسر خویش گذارم تا بیشتر
مورد عزت و احترام قرار بگیرم . من این پیشنهاد را بجای آورده ، در
حدود ساعت هشت صبح ، در حالیکه غرق مسرت و بشاشت زاید الوصفی
بودم ، قونیه را ترك گفتم ؛ زیرا از مهلکه مخوفی برای همیشه نجات
یافته ، و از هیچ چیزی بهیچوجه دیگر بیم نداشتم ، و فارغ البال در این
سرزمین آزاد مشغول جولان بودم . تا اینموقع قریب پنج ماه بود که من
مدام دچار انواع و اقسام مصائب و متاعب ، وقایع و حوادث سهمناکی بودم

و اینک برای اولین بار پس از اینهمه نوائب نفسی براحتی میکشیدم و امکان تفکر آزاد و آرام برای خویش پیدا کرده بودم ، غرامتها ، خطرات امواج هایل دریا ، خوف بردگی و اسارت ، پیشنهاد ازدواج ، بیم فقدان ثروت و مکنّت ، مخاطرات جان و ازدست دادن آزادی انسان ، بعلاوه هزاران بلیات و مشکلات دیگر روح و جان ، فکر و اندیشه مرا در معرض فشار و شکنجه عجیبی قرار داده بود .

در آن روز من اینهمه حوادث هولناک را برای همیشه در پشت سر خویش گذاشته ، با انبساط خاطر و انشراح خارق العاده ای در حرکت بودم ، و با چنان سرعت جبال قفقاز را سیر میکردم که همراهان و حاملان دچار تعجب و تحیر میشدند . انسان وقتی که خاطرش شاد و دلش آزاد است ، همچون پرندگان بال درمی آورد ! این ادعا کاملاً حقیقت است نه مجاز ، و من مثل این بود که از ثقلات و فشار کوه عظیمی آزاد گشته در آسمانها پرواز در آورده ام . پس از پیمودن چهار فرسنگ راه در میان صخره سنگهای عظیم ، به نهری رسیدم که حد فاصل بین قاهر و امپراطوری ترکیه و کشور گوریل بود که آنرا نیز با قایقی در پشت سر خویش گذاشته و گذشتم .

در روز سوم ، پنج فرسخ راه را با پای پیاده طی کردم و سه آدم اسباب و اثاثیه مرا حمل میکردند . ما غالباً از لبه معابر چنان باریک پر نشیبی عبور میکردیم که لرزه بر اندام آدمی می افتاد . در این مرحله راه تماماً رو ببالا و پریپیچ و خم بود ، بطوریکه در سرتاسر آن فقط دو میل را بطور مستقیم طی کردیم .

در روز چهارم ، دریاك قریه مسکون از ترکان و مسیحیان که روز پیش بدانجا رسیده بودم ، رحل اقامت افکندم ، زیرا باد و برف و باران مانع

از خروج و حرکت ما بود .

توصیف و تعریف

جبال قفقاز

در پنجم و ششم یازده فرسنگ راه پیمودم ؛ و با وجود اینکه اسبهای راهواری در اختیار خود داشتم، معینا میتوانم بگویم که بیش از سه فرسخ را سواره نرفتم، چون گاه و بیگاه انسان مجبور است که از مرکوب پائین آمده پیاده راه رود، زیرا پیمودن معابر پر نشیب و باریک بسیار سخت و صعب میباشد و اسبها خویشتن را بزور نمیتوانستند روی پا نگهدارند . در هفتم و هشتم شانزده فرسنگ راه رفتم؛ چهار فرسخ اولیه را گاهی پیاده و گاهی سواره بودم، ولی بعد مسطح و خوب اما کاملاً مارپیچی بود . اینک ما بجبال قفقازیه رسیده بودیم، و سرتا سر چهار فرسنگ اخیر را رو پائین می آمدیم. در نیمه راه این قسمت، بر فراز قلل و ارتفاعات متعدد اطلال و آثار قلاع و کلیسا، مشهود بود . سکنه کشور میگویند قصور و معابر در این حدود فراوان بوده است، ولی عمال امپراطوری ترکیه آنها را خراب و ویران کرده اند . در پائین کوهستان، در دامنه جبال وارد دره سبز و خرم، و زیبا و مصفائی میشویم که سه میل پهنای آنست؛ سرتا سر این منطقه را قراء و قصبات آباد اشغال کرده است و رودخانه کور (۱) در وسط آن

(۱) Kur، با واو معدوله بتلفظ محلی و ملی ترکی آذری. محتمل است که کورش کبیر پادشاه هخامنشی نام همین نهر را برای خود اسم انتخاب کرده است، همانطوریکه با داستانهای خود را بجانواده سلطنتی ماد، منتسب ساخته (رجوع بتاریخ هرودت شود، و راجع بجعل انساب آثار الباقیه بیرونی بهترین مأخذ است). اشتقاق این لغت با تلفظ صحیح یونانی روشن تر معلوم میشود، زیرا در زبان مزبور ایگر که مثل السنه آلمانی و روسی صدای واو معدوله میدهد یعنی Kyrus با حذف us یونانی کور Kyrg یعنی Kur میشود، همچنانکه شاردن ضبط کرده است، فرانسویها K را حسب الممول به C به و سیروس میخوانند، اما انگلیسها که ایگر که را (آی) تلفظ میکنند، سیروس میگویند .

جریان دارد .

البته خوانندگان وقوف دارند که قاره آسیا با سلسله جبالی که از یکسو بسوی دیگر آن امتداد یافته، قسمت شده است ، سه رشته بلند آن با سامی زیر خوانده میشود: توروس ، ایمائوس ، قفقاز (۱) رشته نخستین در قسمت قدیمی این قاره واقع شده و سرتاسر آنرا بطور کلی بنام توروس مینامند . اینکه گفتیم بطور کلی بدین اسم موسوم میباشد ، برای آنست که معمولا هر قسمتی از يك سلسله جبال را هر ملتی بنام محلی و ملی خویش میخواند . رشته آخر کاملا در جوار قطعه اروپا ، میان دریای سیاه و بحر خزر ، مسکوی (۲) و ترکیه واقع شده است .

بسیاری از نویسندگان باستان این سه رشته را با هم اشتباه میکنند . فی المثل پلین (۳) ، و کوینتوس کورسوس (۴) بعقیده خود قفقاز را در هندوستان میدانند . اما استرابن (۵) در کتاب

پستی در باریان و
چاپلوسی نویسندگان
در باری

(۱) **Taurus ' Imaus , Caucase** گمان میرود که مقصود از ایمائوس ، رشته جبال هیمالیای هندوستان است ، ولی چون مترجم قصد دارد که اصالت اسامی جغرافیائی و اعلام تاریخی چنانکه مصنف ضبط کرده ، محفوظ بماند لذا املائی مزبور در متن اختیار شده است .
(۲) **Moscovie** ، منظور دولت روسیه است ، زیرا در ایام باستان این کشور را مسکوی میخوانده اند و معلوم میشود در دوره صفویه نیز همینطور در مغرب زمین معروف بوده است .
(۳) **Pline** ، در تاریخ روم دو پلین داریم ، اولی پلین اکبر که متبحر در علوم طبیعی بوده است و هنگام آشفشان وزوبرای مطالعه اوضاع معرفت الارضی و نجات مردم بجانب پمپی شتافت و سر خود را در سر این سودا گذاشت ، دومی پلین اصغر نوه اولی است که از دوستان تراژان امپراطور معروف روم و مصنف آثار ادبی گرانبهایست (۱۲۰-۶۲ میلادی) .

(۴) **Kuintus - Qurtius** مورخ لاتن و مصنف کتاب اسکندر ، جنبه افسانه ای این تالیف بر حقایق آن فزونی دارد . کنت کورث در سده اول میلادی زیسته است .

(۵) **Strabon** عالم جغرافیدان یونانی متولد در پنجاه و هشت پیش از میلاد مسیح و متوفی در سده بیست و پنج بعد از میلاد . شاهکار استرابن بهترین مأخذ فن جغرافی برای تمام قرون و اعصار بشمار است .

یازدهم از جغرافیای (۱) خود چنین میگوید: اگرچه مولفین مزبور در این ادعا اتفاق قول دارند، مع هذا باید متذکر شویم که این نظریه آنان ناشی از حس تملق و چاپلوسی درباریان است، آنها میخواستند بدین طریق مدلل دارند که اسکندر در فتوحات خویش بمرای کوهستانهای هندوستان نفوذ کرده است، زیرا گشودن و گذشتن از بلاد همجواری پونت - اوکسن (۲) چنان ارزش و اهمیتی نداشته است. ممکن بود قبول نمائیم که کوینت - کورس در حقیقت بنوشته خود ایمان و ایقان داشته، و این لغزش هم از جمله خطاهای دیگر مصنف مزبور است که فی المثل سر چشمه نهر گنگ (۳) را در جنوب هند میداند، و نیز یاکسارتس (۴) را تانائیس (۵) میخواند. اما مع التاسف این پندار غیر قابل قبول است، زیرا همو در کتاب ششم تالیف خود قفقازیه را در میان هیرکانی (۶) و نهر فازمیداند.

تشریح خصوصیات

دیگر جبال قفقاز

کوههای قفقازیه بلندترین و صعب العبورترین جبالی است که من مشاهده کرده ام، و چنانکه گفته ام سرتاسر معابر این کوهستان مخوف و پر نشیب و دارای پرتگاههای مهیبی است. پس از زحمات زیاد در چندین منطقه آن راههای بسیار باریکی پدید آورده اند. هنگام عبور من از این کوهستان سرتاسر آن مستور از برف بود و تقریباً در همه جا ارتفاع آن به ده گام میرسید. در اغلب نقاط رهنمایان

(۱) Géographie

(۲) Pont-Euxin دریای سیاه است.

(۳) Gange

(۴) Jaxartes

(۵) Tanis نهر دون

(۶) Hyrcanie (گرگان - سواحل جنوبی)

من با پاروراه را باز میکردند .

این اشخاص صندل (۱) مخصوصی در پای داشتند

توصیف پاپوشهای

که برای راه پیمایی در روی برف بود ، و این

برفی قفقاز

قبیل کفش را من فقط در همین کشور مشاهده

کرده ام . زیره آن از حیت شکل و درازا شبیه صفحه چوگان بی دسته

است ، اما چندان طویل نمیشد ، معمولاً بندهای مشبك آن خیلی سفت

و سخت نیست و تختش دایره ایست . این پای افزارها مانع فرورفتن عابرین

در اعماق برف میشد ، بطوریکه بیش از يك بند انگشت گودی احداث

نمیکنند ، اهالی محل با کمال سرعت با آن در معابر مستور از برف راه

میروند ، و خیلی کم آثار پایشان مشهود میگردد ، و تشخیص طریق آنها

مشکل است ، چون زیره های بیضوی چیز قابل ملاحظه ای از خود باقی

نمیگذارند ، و بهیچوجه نوک و پاشنه ای در میان نیست .

ارتفاعات جبال قفقاز مستور از برفهای جاویدان

میان برفهای جاویدان

است ، و در سرتاسر هشت فرسنگ راهیکه باید

آنها را پیمود و عبور کرد ، مطلقاً فاقد سکنه میشد .

شبهای هفتم و هشتم را من در میان برفها گذرانیدم ، و برای گرم

شدن دست و دادم از درختان صنوبر علوی و عظیمی درست کنند . هنگامیکه

باوج بلندیهای قفقاز صعود کردیم ، رهنمایان من ادعیه و اذکاری خطاب

بتصاویر مقدس مسیحی قرائت کرده ، استغاثه نمودند که از آسیب و باد و

طوفان مصون و در امان باشند در حقیقت بادهای این کوهستان معظم بسیار

(۱) ارسی (اروسی ، روسی ؟) ، در آذربایجان یکنوع کفشهای بهاری را صندل میگویند

ریشه اغت لاتین Sandalium است ، و این غیر از درخت صندل معروف میباشد که منشاء نام

کرسی نشستن است .

مهیّب و وحشتناک میباشد ، بطوریکه دریک چشم بهمزدن زمین و زمانرا تیره و تار ساخته مسافرین را در اعماق برفهای جاویدان مدفون میکنند . سپاس خدایرا که هیچگونه کولاکی پدید نیامد . اسبهای راهوار اغلب اوقات چنان در برف پیش و فرو میرفتند که من هرگز برایشان استخلاصی فکر نمیکردم . تقریباً تمام راههای صعب العبور کوهستان را من پیاده پیمودم ، بطوریکه میتوان گفت از سی و شش فرسخ که طی کردیم ، من هشتش را پشت اسب نبودم . در دوروز اخیر خیال میکردم که در آغوش برفه راه میروم ، بطوریکه مشاهده جزئیات فاصله نیست قدمی خود ، برایم مقدور نبود . اما باید بگویم که درختان صنوبر که سرتاسر کوهستان را پوشانیده اند بیشتر مانع دید و مشاهده افق بودند .

يك انتقاد از علمای
معرفة النبات ندیدم ، و این حقیقت برای من سخت تلخ بود ، زیرا

تصور میکردم که اینک براس مرتفع ترین جبال جهان و یا اقلاً آسیا (۱) صعود کرده ام ، خیلی میل داشتم که بتحقیقات نبات شناسی پردازم و صواب و خطای نظریه علمای تاریخ طبیعی را معلوم نمایم . دانشمندان مزبور معتقدند که در ارتفاعات فوق العاده جبال برگهای درختان مدام دریک حالت باقی میباشند ، زیرا ابرو و باد که موثر در وجود نباتات است ، در این امکنه مرتفعه راه ندارد و پائین تر از قلل بلند کوهستانها واقع میباشد : اما من بهیچوجه درجایی چنین چیزی مشاهده نکردم ؛ و نیز آنطور که آنها ادعا میکنند در این ارتفاعات هوا فاقد حیات نمیباشد ، البته باید

(۱) هیمالیای هندوستان مرتفع ترین جبال عالم و آسیا بشمار میرود .

بگوئیم که لطافت و رقت هوا در بلندیها بیشتر و بسیار سخت مینماید، ولی مع هذا که من فکر میکنم که در این مناطق نیز مردم میتوانند با کمال سهولت مثل نقاط بد آب و هوای دیگر زندگی کنند، اما چون طرق و معابر و وسائل ارتباط و مکاتبات، و سوداگری و تجارت در اینجا فراهم نیست، و ایجاد مناسبات لازم با نقاط دیگر جهان مشکل میباشد، لذا اهالی از سکونت در مناطق مزبور مطلقاً خودداری میکنند (۱). هنگامیکه از قلل شامخ و معظم و مدّش قفقازیه پائین می آمدیم، من مشاهده میکردم که ابرها در زیر پا می لغزند، چنانکه بالمعاینه زمین را زیر قدم خود احساس نمیکردم، و چنان می پنداشتم که در آسمانها راه میروم.

دامنه های جبال قفقازیه بسیار منبت و مشحون از

تعریف نعمات

نعمای است، چنانکه عسل و گندم و قم (۲)

و فراوانیهای قفقازیه

بسیار فراوان میباشد. داستان قم را در قسمت

کلشید آورده ام. شرابه های مطبوع و آبهای گوارای این سرزمین شهره

آفاق است؛ انواع و اقسام اغنام و احشام، گله های خوک و دیگر مواشی

در ممالک این حدود زیاد دیده میشود، دهکده ها و قراء و قصبات آباد

بسیار است، هوو تاک در اطراف درختان سربا آسمان کشیده، و بر شاخ و

برک آنها پیچیده اند، بطوریکه غالب اوقات چیدن خوشه های انگور

دشواری و سخت مینماید. ایام مسافرت من مصادف با فصل انگورچینی بود.

شرابه های کهنه و نو، و خوشه های انگور بسیار خوب و بینهایت مطبوع مینمود.

شراب در این سرزمین باندازه ای ارزان و فراوانست که در محل سیصد

(۱) امروزه مسلم است که در ماوراءاتمسفر هوای قابل تنفس و واجد حیات وجود ندارد.

لیور (۱) آنرا بیک اکومیدهند. چون دهقانان از فروش مشروبات عاجز میمانند، لذا غالباً خوشه های انگور را همچنان در روی ساقه های تاک باقی میگذارند که همچنان میماند و خشک میشود. دهاتیها در کلبه های چوبین زندگی میکنند، معمولاً هر خانواده ای چهار یا پنج باب خانه دارد. همیشه در وسط کلبه بزرگتر آتشی می افزونند و همه اعضای خانواده دور آن جمع شده گرم میشوند.

زنان دانه های غلات را بقدر احتیاج آسیا کرده،
 خمیر مینمایند، و آنگاه آنرا در داخل قطعه سنگ
 مدوری که بطرز مخصوصی تعبیه شده است میپزند.

طرز پخت نان در
 میان دهاتیان

قطر این تنور حجری تقریباً نیم پا و عمقش دو یا سه انگشت است. ابتدا آنرا سخت گرم میکنند و سپس خمیر را تویش میگذارند، آنگاه سطح آنرا با قطعات مشتعل زغال و خاکستر گرم میپوشانند. حتی در بعضی نقاط نان را فقط با خاکستر می پزند، و معمولاً برای اینکار ابتدا محل اجاق را تمیز و جارو میکنند و سپس خمیر نان را آنجا گذاشته رویش را با قطعات سرخ زغال و خاکستر داغ مستور میسازند. با همه اینها همیشه قرصهای نان سفید و بسیار خوب و مطبوع میباشد.

شراب را در این سرزمین نیز مثل کشور گلشید
 نگهداری میکنند (۲)، من معمولاً همیشه
 شامگاهان در کلبه دهقانی که مرکوب باربر
 برایم اجاره میداد، رحل اقامت می افکندم. شخص ترکی که رهنمای

قدر عافیت کسی
 داند که ...

(۱) ولیور تقریباً نیم کیلو است.
 (۲) کسنفون مورخ و سردار معروف یونانی نیز در کتاب معروف خود موسوم به آناباز (عقب نشینی) و مخزنهای شراب این حدود را تعریف نموده است.

من بود ، بسیار چابك و چالاك و زيرك و هشيار بود . مرغ و تخم مرغ و سبزی، غذای ما را تشکیل میداد، شراب و نان و میوه فراوان و بسیار زیاد بود ، زیرا همیشه هر يك از خانه‌های همسایه يك كوزه بزرگ شراب و يك سبد میوه و نان، از بابت سهمیه خود برای هزینه زندگی ما بلاعوض تقدیم میداشتند ، و هیچکس بیچوجه دیناری از من مطالبه نمیکرد ، و حتی راهنمایم مرا از اعطای هرگونه انعامی باز میداشت .

من با حرص و ولع شایان توجهی شکمی از عزا در می آوردم و غالباً قریب دوسه ساعت سر سفره بودم. البته خوانندگان گرامی میتوانند كاملاً حدس بزنند كه من در ایام توقف خود در كشور كاشید، طی سه ماه متوالی چه قحط و غلایی تحمل کرده‌ام، و چگونه در حسرت نان در فقر و فاقه بی پایان بسر برده‌ام ، و چه مصائب و متاعبی دیده‌ام. سپاس بی‌قیاس خداوند را، كه مرا از قلمرو كسانيكه در مقابل پول و نقدینه چیزی برایم نمیدادند ، بيك كشور دیگری كه بلاعوض همه چیز میدهند ، هدایت فرمود . قدر عافیت کسی داند كه بمصیبتی گرفتار آید .

اکثر سکنه این مناطق کوهستانی مسیحی میباشند و بطریق گرجیان آداب مذهبی را بجا می آورند . رنگ و رخسار و سیما و بشره ایشان بسیار زیبا و قشنگ است ، مخصوصاً بعضی از زنان بینهایت خوشگل و رعنا هستند . بطور کلی مردم این حدود ، بر خلاف کاشیدیان و دیگر خلقهای خارج از سلطه ترکیه عثمانی ، فوق العاده خوش محضر و مهربان میباشند .

در روز نهم پنج فرسخ در دشت و دمن مزبور راه پیمودم. اراضی این مناطق و منبت با کشت و زرع بسیار مناسب میباشد. تپه‌ها و پشته‌ها پر

است از خیل اغنام واحشام . شامگاهان به آکالزیکا (۱) رسیدم .

توصیف آکالزیکا

آکالزیکا قلعه‌ایست در جبال قفقاز که در آغوش
 قریب بیست رشته مرتفعات مختلف بنا شده
 است، بطوریکه از بالای هر یک از این بلندیها سهولت میتوان آنرا
 زیر آتش قرار داد. این قلعه دارای سورو باروی مضاعف و واجد برج‌های
 دیدنی است که همه‌شان مجهز به مزغل‌های قدیمی میباشد . تجهیزات
 توپخانه آکالزیکا کم و مختصر است . در جوار قلعه قصبه‌ای است که بر
 سطح تپه‌ها و پشته‌ها و ارتفاعات بوجود آمده است . این قصبه جدید
 الاحداث و حداکثر میتوان گفت که چهارصد دستگاه خانه باغچه دارد.
 از آثار عتیق و ابنیه باستانی غیر از دو کلیسای ارمنی ، چیزی دیده نمی
 شود. اتراک و ارامنه، گرجیان و یونانیان و یهودیان سکنه عمده آکالزیکا
 را تشکیل میدهند .

مسیحیان چندین کلیسا و یهودیان يك كنيسه دارند. يك کاروانسری
 كوچك جدیدالبنایی نیز در اینجا دیده میشود که مثل عمارات محل از
 چوب و تخته ساخته شده است. رودخانه کور که سرچشمه آن بفاصله دوازده
 فرسنگ در جبال قفقازیه واقع شده، کاملاً از نزدیک قصبه میگذرد. استرابن
 معتقد است که منبع این نهر در ارمنستان میباشد . بطلمیوس سرچشمه
 کور را در کلشید میداند ، اما پلین معتقد است نهر مذکور از کوهستان-
 های تاتارستان که در ماورای کلشید واقع شده است بیرون می آید ، و او این
 محل را کور آکسیسی (۲) می نامد، که بمناسبت نهر معروف کوراکس (۳)

(۱) Acalziké

(۲) Coraxici

(۳) Carax

بدین نام خوانده شده است، این رودخانه از منطقه مزبور سر چشمه گرفته و چنانکه گفته ام بدریای سیاه میریزد. این نظریات و عقاید که علی الظاهر مختلف و مخالف جلوه گر میشود، در حقیقت همه شان صحیح و منظور واحدی را تعقیب مینمایند، زیرا ارمنستان سرزمین کلشید را در آغوش خویش گرفته است (۱) و بعلاوه خود کلشید نیز در عهد سابق کشوری بزرگ و دارای شهرت و نام خاصی بوده است و ما این موضوع را سابقاً متذکر شده ایم. پاشای آکالزیکا در قلعه سکونت دارد، ولی صاحب منصبان عالی مقام و شهر بانان در دهکده های نزدیک استحکامات منزل کرده اند. از تاریخ ایران چنین بر می آید که این قلعه را گرجیان بنا کرده اند، و ترکها در اواخر قرن اخیر آنرا بتصرف خویش در آورده اند. امپراطوری ترکیه پس از تسخیر این استحکامات، قلعه ای دیگری بنام تمام (۲) در نزدیکی آن، بفاصله سه روزه راه، پدید آورد.

در سیزدهم، دو ساعت بعد از نیمه شب آکا-

ورود بسرحد
امپراطوری ایران
صفوی

لزیکا را ترك گفتم. ما بطرف مشرق حرکت می-
کردیم، پس از طی سه فرسخ راه، از عرض
دشتهای آکالزیکا کاسته شد و کوهستان آغاز

گشت، بطور کلی پهنای دشت و دمن در اینجا بیشتر از نیم فرسنگ نمی باشد. ترکها در این محل قلعه بسیار مستحکمی دارند که در جانب راست رودخانه مذکور بر سطح صخره سنک عظیمی بنا شده است. دامنه این صخره کوه پیکر راه سور و باروی مضاعفی محصور ساخته است، در

(۱) در کتاب حدود العالم که نخستین تالیف جغرافیایی بزبان پارسی است، آمده

است که با: تمام حدود و ثغور آذربایجان واران و ارمنستان درهم رفته و بهم پیچیده است.

(۲) Tamame

جوار قلعه مثل آکالزیکا قصبه‌ای وجود دارد که در اراضی واقع بین استحکامات و جبال واقع گشته است .

این شهر كوچك اوس کی ر نام دارد و سنجاقی تشکیل میدهد و دارای نیروی شهربانی و گمرک میباشد . من از گرفتاری در چنگال عمال ترکیه و مخصوصاً تحقیقات گمرکی بینهایت هراسان بودم و سعی داشتم که هرچه زودتر آنجا را ترك بگویم ، و سپاس بیقیاس خداوند را که بدون هیچ چون و چرایی راحت و سلامت از اوس کی ر گذشتم . درشکه چپ راهبر من از اهل گوری و گرجی بود . فرماندار نظامی نقطه هویت او را تحقیق و اجازه حرکت داد و همراهان کالسکه چپ نیز بدون هیچگونه مزاحمتی بحرکت درآمدند . مناسبات خان گرجستان و پاشای آکالزیکا بسیار خوب است ؛ و این نتیجه حسن رفتار ترکان نسبت به گرجیان میباشد .

پس از پیمودن دو فرسنگ راه بعد از خروج از اوس کی ر، کوهی در مقابل ما پدیدار گشت که در این منطقه سرحد کشور ایران با ترکیه عثمانی بشمار میرود . بعد از عبور از جبل مذکور ، در امتداد طول آن طی طریق میگردیم . دهکده‌های بسیاری در این کوهستان دیده میشود . و رودخانه کور در دامنه کوه جریان دارد ، اطلال و بقایای قصور و قلاع و استحکامات و کایسها در نقاط مختلط مشهود است . این همه آثار یادگار عظمت گرجیان ، و فتوحات ایرانانیان و ترکان است . پس از طی ده فرسنگ راه و حرکت تا غروب آفتاب ، در قریه کوچکی رحل اقامت افکندیم .

در روز چهاردهم فقط چهار فرسخ راه پیمودیم .
راهها بسیار سخت و صعب و کوهستانی بود . اغلب

در گوشه بهشت

اوقات جای پائی برای عبور پیدا نمیشود ، و در هر گوشه و کنار بقایای قلاع و استحکامات بچشم بر میخورد . این دشت و دمن بسیار مصفا و فوق العاده زیبا میباشد ، سرتاسر آن مستورا از جنگلهای كوچك ، دهكده های آباد و كاخها و قصور اعیان و اشراف گرجی و تفرجگاههای بیشمار است . کلیه اراضی آن زراعت میشود ؛ خلاصه اینجایکی از گوشه های بهشت بشمار میرود . در روز پانزدهم ده فرسنگ راه پیمودم که نه آن در دشت و دمن بهشت آئین مزبور بود ، و یکی از کوهستان کم ارتفاعی میگذشت که این ناحیه را از گوری (۱) ، مجزی میسازد .

در سرتاسر راه جز باغ و بوستان ، اراضی مزروع و آباد و دهكده های زیبا و مصفا چیزی دیده نمیشد . هنگام صعود بکوهستان مذکور بقایای شهر مخروبه بزرگی در دست راست دیده میشود . در این بلده اینك فقط پانصد دستگاه خانه و پاغچه مسكونی وجود دارد در صورتیکه سابقا چنانکه میگویند دوازده هزار عمارت در آن موجود بوده است . در اینجا اسقفی اقامت دارد ، و کلیسای بزرگی دیده میشود که یادگار دوره آزادی گرجیان (۲) میباشد .

هنگامیکه از کوهستان پائین می آمدم ، شب شده بود و ای من هنوز نتوانسته بودم به گوری برسم . من در نظر داشتم که مستقیما بمقر

مبلغین مسیحی
یا پیشروان استعمار

(۱) Gory

(۲) گرجستان در عهد صفویه چنانکه شاردن نیز در صفحات سابق آورده است ، از طرف

نایب السلطنه ایران اداره میشده است ، و مقصود مصنف آنست که این کلیسای عتیق پیش از استیلای صفویه نباشده .

کاپوسنهای ایتالیائی (۱) بروم، اینها مبلغینی هستند که از طرف انجمن تبلیغ حقایق (۲) در این سرزمین ماموریت یافته‌اند، چندین طغراتوصیه نامه بعنوان آنان همراه خود داشتم. مبلغین مسیحی مزبور سه سال پیش در شهر کوتائیس (۳) بیمارستانی (۴) پدید آورده بودند، و قصد داشتند که این دارالشفای را مبدأ عملیات خود قرار دهند و سپس در کشور کاشید بتوسعه عملیات و تحکیم موقعیت خود پردازند. اما در نتیجه جنگهای مداوم، و قتل و غارت متوالی که در کشور مزبور لاینقطع جریان دارد، و پادشاه مملکت نیز بی کفایت و بهیچوجه در صدد ایجاد امنیت و آرامش نمیباشد، آباء مسیحی مزبور ناگزیر گشته‌اند که بگریختن پناهنده شوند. ملاقات با هیأت مبلغین کاپوسن ایتالیائی برای من بسیار مفید و مهم بود، زیرا اینان واجد اطلاعات لازم برای رهنمائی و هدایت من و قادر بانجام مساعدت لازم بودند.

فرمان قضا

جریان سلطان صفوی

من خود را بآباء مسیحی مزبور شناسانیدم و گفتم که از طرف اعلیحضرت پادشاه ایران در فرانسه ماموریت داشته و مشغول انجام خدماتی

بوده‌ام و اینک فرمان قضا جریان سلطان صفوی همراه من است، و

(۱) Capucins italiens

(۲) Congrégation la psopaganda fide

(۳) Cotaïs

(۴) چنانکه عقلا و قوف کامل دارند، همیشه مبلغین مسیحی مغرب زمین پیشروان استعمار و طلابه داران اژدهایان سرمایه داری اروپا و آمریکا بوده‌اند. فجایع خونین، تسلیحات و توپ و توپخانه مبلغین مسیحی امریکا، مقیم ارومیه (رضائیه) که علیه مردم محل و حکومت ایران بکار افتاد، هم اکنون پیش چشم ما است، خوانندگان میتوانند به تاریخ مشروطه مراجعه فرمایند تا جزئیات این فجایع را مطالعه بفرمایند، بعلاوه در سفرنامه مادام دیولافوا مستشرق فرانسوی نیز اقراعات صریحی در اینمورد (نقشه‌های استعماری روحانیون مسیحی) موجود است.

حسب الامر همایونی کلیه استانداران و فرمانداران ممالک محروسه شاهنشاهی موظف با احترام و انجام خدمات، و ملزم به برآوردن حوائج و نیازمندیهای من میباشند.

آنگاه سرگذشت مسافرت خویش را هنگام مراجعت بایران، از طریق دریای سیاه و کشور کاشید حکایت کردم و سوانح هولناک و وقایع جانگدازی که ب سرم آمده بود باز گفتم، و متذکر شدم که ناچار و ناگزیر چیزهایی را که برای شاهنشاه صفوی همراه داشتم در کشور کاشید تحت نظر رفیقم امانت گذاشته‌ام، و حالا نیز که بگرجستان آمده‌ام منظورم آنستکه از شما استدعا و استرحام نمایم، تا مرا بنحو احسن رهنمایی فرمائید و از آراء صائب و نظریات ثاقب خود برخوردار کنید، تا با یاری و یاورى شما در انتقال امانات مزبور توفیق پیدا کنم.

آباء مزبور با نهایت مهربانی و ملاحظت از من استقبال بعمل آوردند و از استماع داستان پرهیجان و حیرت‌انگیز خودم و سرنوشت مخاطره‌آمیز رفیقم و پیش آمد های سوء و ناهنجاری که هر آن ممکن بود در مورد اشیاء گرانبهای مزبور وقوع افتد، بسیار متأثر گشتند و بچاره جوئی پرداخته مرا مطمئن ساختند که بقدر مقدور در مساعدت من خواهند کوشید، ولی چون بی‌اجازه رئیس هیات مبلغین که مقیم تفلیس (۱) است، نمیتوانند با اقدامی مبادرت ورزند، بنابراین لازمستکه من در اسرع اوقات بملاقات وی شتاب کنم. تفلیس پایتخت گرجستان و مقر نایب السلطنه است و دوروزه راه کوتاه باگوری فاصله دارد. راه بین کاپوسن بقدری در تسکین آلام و تفقد حال من کوشیدند و باندازه ای مرا تشویق کردند که من در همان آن

فی المجلس اسبهای کرایه کرده بصوب تفلیس عزیمت کردم . بنا بدستور یکی از آباء عالمقام مزبور، آنژ دو ویترب (۱) نامی که جزء هیات مذکور ولی غیر روحانی بود بهدایت من مامور گشت .

این شخص یکنفر پزشک و جراح حاذق، و مرد بسیار شریف و خوبی است . او در نتیجه مهارت خارق العاده خویش در معالجه بیماران و شفای درد های بیدرمان شهرت و معروفیت خاصی در کشورهای گرجستان و ایمریت پیدا کرده و محبوبیت و احترام فوق العاده ای بهم زده است .

او بالسنه مردمان این سرزمین آشنا میباشد و سرتاسر ممالک مزبور را سیر و سیاحت کرده است، و بسیار شجاع و متهور، صبور و متواضع و باهوش و کیاست میباشد . آنژ دو ویترب با صفا صمیمیت خاصی بهمراهی من پرداخت، و گفت که بطیب خاطر حاضر است ، در سرزمین کاشید بانهایت قدرت بمعاونت و مساعدت من اقدام کند ، و فقط کافی است که در این مورد دستوری از مقام ریاست هیات مبلغین صادر شود .

در شانزدهم دسامبر بهمراهی این متدین صدیق ، گوری را بقصد تفلیس ترك گفتم . ما هفت فرسخ راه پیمودیم که عمده آن در ساحل و بموازات رود کور بود . سرتاسر راه مستور از مزارع زمردگون و دهکده های آباد و خرم بود . طی راه بقایای يك شهر تقریباً تمام ویرانه ای را مشاهده کردیم که کالیکالا (۲) نام دارد ، و راه از وسط آن میگذرد ، این بلده در چهار فرسخی گوری واقع شده است .

(۱) Ange de Viterbe

(۲) Calicala

کلاه و لباس یکی از پیغمبران

در روز هفدهم کمی بیش از شش فرسنگ راه
پیمودیم. مسیر جاده در این قسمت مسطح ولی در
بعضی جاها کمی سنگلاخ بود. در نیمه راه این
مرحله، از مقابل کلیسای اسقف اعظم گرجستان که در کنار نهر کور بنا شده
است، عبور کردیم. يك نیمه از این معبد مخروطی و لی نیمه دیگر از دور
کاملاً آباد و مجلل جلوه میکرد. از قراریکه میگویند یک قسمت از تاج-
خار و بخشی از لباده و قبای نبی الی (۱) در این کلیسا محفوظ میباشد.
اگرچه من شخصاً این آثار متبرک را مشاهده نکردم، ولی آباء کاپوسن
مدعی هستند که آنها را دیده‌اند.

شامگاهان بشهر تفلیس (۲) وارد گشتم، علت
در پایتخت گرجستان
تاخیر نزول برف سنگینی بود که مانع سرعت
حرکت بود. پزشک کاپوسنی که همراه من بود، مرا بمقر آباء مبلغین
هدایت کرد. چون فوت فرصت بهیچوجه جایز نبود، فی الفور بمحض ورود
رئیس هیأت کاپوسن را از مقاصد خود آگاه ساختم، توصیه نامه‌های لازم
هویت و شخصیت مرا که ماهو حقه روشن میساخت، و اینک من جز توضیح
و تشریح اهمیت موقع و ارزش عظیم امانات بافته در کلتشید و انتظار وقوع
هر گونه حادثه‌هایله و شوم، کاری نداشتم و لزوم تشریک مساعی هیأت
را در اینمورد متذکر گشتم. آنگاه عقیده خود را در مورد استخلاص
امانات بر رئیس مبلغین چنین شرح دادم که بنظر من برای وصول بمقصود
دوراه موجود است و هریک از این دو دارای محاسن و معایبی میباشد.

از انبیای بنی اسرائیل. Elie (۱)

(۲) در کتاب جهانگردی مارکوپولو، ترجمه و نگارش نویسنده این سطور، شرحی
درباره تفلیس آمده است که خوانندگان میتوانند بدان رجوع فرمایند.

طریق نخستین این بود که من بحضور پادشاه (۱) گرجستان معرفی گردم و فرامین شاهنشاه (۲) متبوع ویرا ارائه نمایم و برای استخلاص اشیاء مخصوص اعلیحضرت همایونی از کشور کلشید، از او استمداد کنم. طریق دیگر عبارت بود از مسافرت مخفیانه بسرزمین مزبور، بدون اعلام مقصد بکسی و اظهار مقصود به احدی. من اگرچه راه اخیر را ترجیح میدادم، ولی نخواستم در اظهار نظر برویه و عقیده رئیس روحانیون سبقت بجویم. مطران برای اظهار نظر خویش از من فرصت طلبید و توصیه نمود که برای پیشرفت کار و حصول نتیجه مطلوب، خوب است که موضوع را با آباء کاپوسن که اکثرشان در کشورهای کلشید و ایمیریت اقامت داشته‌اند در میان نهم؛ بازمتذکر شد که از طریق ریاست روحانی خویش، استتار کامل موضوع را با آنان توصیه خواهد کرد. من موافقت خود را با نظریات جناب مطران اظهار، و آباء کاپوسن را باتارو و پود سرگذشت خویش آشنا ساختم و استدعا کردم که هر يك بقدر مقدور مراد رحل مشکلات و رفع خطرات یاری نمایند.

سرگذشت بطریق مسکوی

بعد از نیمروز هیجدهم، رئیس هیأت مبلغین مرا باطاق مخصوص خویش که تمام روحانیون کاپوسن در آنجا اجتماع کرده بودند، دعوت کرد و نظریات و عقاید خود را در باره کارهای من تشریح و توضیح نمود، آباء

(۱ و ۲) خوانندگان گرامی باید متوجه باشد که شاردن بهیچوجه در کتاب خود اصطلاح شاهنشاه را نیاورده و با کلمه (شاه)، سلاطین صفوی ایران را توصیف کرده است در صورتیکه بعضی از نویسندگان معروف مثلاً ولتر فیلسوف شهیر فرانسوی پادشاهان ایران را صریحاً شاهنشاه خوانده است، بهر صورت اختیار این عنوان در این ترجمه بمنظور متابعت از اصطلاحات بوده است که معمولاً پادشاهان هندوستان را راجه، ترکستان را خاقان، چین را فغفور، ژاپن را میکادو، آلمان را قیصر روس را تزار میخوانند. م

مسیحی نیز آراء خویشان را بروی دایره ریختند و بطور کلی تقریباً همه شان متفق القول بودند که بایستی از طریق استتار استفاده کرد و با اختفای کامل بکشدید مسافرت نمود و امانات را مستخلص ساخت. پایه استدلال آنها چنین بود: صحیح است که پادشاه گرجستان در کشور مزبور و سرزمین ایمیریت بسیار محترم و متنفذ است، و بطور حتم برای نقل و انتقال محمولات گرانبها از بذل هیچگونه مساعدتی خود داری نخواهد کرد، و با کمال رضایت در این مورد تشریک مساعی خواهد نمود، اما معیناً کله سر و صدا راه انداختن بهیچوجه مقرون بصواب نمیشود، زیرا تمام معابر و طرق آنطرف و بلاد و ممالکی که بایستی در آنهاراه پیمود مملو از قطاع-الطریق و مشحون از آدمکشان مخوف است؛ تمام اهالی جز نهب و غارت، قتل و تاراج کاری ندارند و مخصوصاً گرجی ها بسیار غدار و خائن میباشند (۱). بنا بر این مقدمات بایستی احتیاط کامل مبذول داشت و بسیار حازم بود، چنانکه چند سال پیش يك بطریق مسکوی هنگام عبور از گرجستان دچار نهب و غارت شد و بطوریکه میگفتند در این فاجعه گویا پادشاه کشور دخالت داشته، چون روحانی مزبور ثروت زیادی با خویشان همراه داشته است.

بعلاوه سلطان گرجستان نسبت بشاهنشاه ایران اطاعت کاملی ندارد، مضافاً بر همه اینها، فرض نمائیم که او با صداقت و صمیمیت تمام در این اینمورد اهتمام نماید، اما نباید موضوع هدایا و تحف سنگینی که باید

(۱) نظریه آباء مبلغین کاپوسن ویا خود شاردن مثل کلیه اروپائیان و امریکائیان است که با کمال وقاحت تمام ملل و اقوام شرقی را «وحشی» و «خائن» می خوانند، در صورتیکه غدر و خیانت، وحشیگری و بربریت خود آنها شهره آفاق میباشند. در این مورد کافی است که فجایع لرد کیچینر انگلیسی را در آفریقای جنوبی و جنایات فرانسه را در الجزیره و مراکش و تونس متذکر شویم.

به وی تقدیم نمود، از نظر دورداشت، بخصوص که فامیل و اعضای خانواده و درباریان پادشاه گرجستان بسیار طماع و حریص میباشند.

شاردن کشیش تی آتن می شود

از وحدت نظر آباء کاپوسن (۱) با نظریات خودم بسیار شاد و مشعوف گشتم، و قرار بر این شد که من مخفیانه به همراهی پزشك کاپوسن آنژ (۲)

بسرزمین کاشید مسافرت نمایم، و در گرجستان چنین شایع نمایم که من یکی از راهبین تی آتن (۳) هستم، و اینك در نتیجه حدوث جنك از طرف آنها ماموریت دارم که از کاپوسنها برای مساعدت و یاری بایشان استمداد کنم و در استخلاص آنها فعالیت نمایم. پس از تصمیم قطعی در این مورد، من آماده حرکت گشتم، و کلیه جواهراتی را که در زین و نازبالش پنهان کرده بودم، بیرون آورده بر رئیس هیات مبلغین امانت سپردم. و چنانکه معلوم است بهیچوجه فکر نمیکردم که کسی حاضر شود برای مسافرت بکاشید مرکوبی بکرایه دهد، ولی بالاخره بزور زر موفق شدیم، دو سورچی پیدا کنیم که بشرط تسلیم بهای اسبها و پول زین و یراق آنها در صورت وقوع سوء حادثه ای، چندین مرکوب راهوار بما کرایه بدهند. در روزیستم به همراهی پزشك آنژ و یکنفر گرجی که آدم کاپوسنها بود حرکت کردیم. این مرد گرجی از اهالی کوتائیس و باتاروپود سرتاسر کشور کاشید و تمام حوالی این حدود آشنایی داشت. رئیس هیات مبلغین او را برای مواقع باریك و حل معضلات همراه من کرده بود، و کاملاً مورد

(۱) Capuscins معتقدین - ن - فرانوا که پیش انقلاب کبیر فرانسه، اداره امور

آتش نشانی بهیده آنها بوده است -

(۲) Ange

(۳) Théatins

اطمینان و شایسته اعتماد شمرده میشد .

ما جمعا پنج نفر بودیم که با چهار اسب حرکت میکردیم . دورأس
ازمر کو بهادر اختیار من و پز شک آثر بود ، دو اسب دیگر بحمل آذوقه و خوار
بار اختصاص داشت ، درهمه جا میگفتم که برای استخلاص آباء تی آتن

بکشدید میرویم .

من پیش از عزیمت از تفلیس نوکر خودم

که زنگی بشستن نگر دو سفید

را مرخص کرده بودم ، این آدم خاین نسبت

بمن هزار گونه خیانت ورزیده و چندین بار در هلاکم سعی کرده بود .
داستان مصیبتی را که در قونیه بسرم آورد ، برای قارئین نقل کرده ام ؛ آباء
کاپوسن معتقد بودند که برای دادخواهی او را بزندان بسپارم . ولی من
نظر بشمول عنایات الهی درباره خود ، او را از مجازات معاف داشتم . فکر
کردم در اینموقع که تفضل الهی شامل حال من است ، مجازات این آدم
بدبخت ممکن است موجبات تحریک خشم و غضب خداوندی را برایم
فراهم آورد . حق و حساب تمام مدت خدمتش را پرداخته مرخصش کردم
ولی کلیه غدر و خیانتهایش را متذکر گشته ، تمنی نمودم که در صدد اصلاح
خود بر آید ، اما این خوبی و انسانیت بهیچوجه در حال او تاثیری نداشت . او
از اخراج خویش سخت خشمناک گشت و حتی چنان آثار غضب از خود نمایان
ساخت که من بیم داشتم سخت برایم اسباب زحمت شود . من خواستم
که از موقعیت و اعتبار آباء کاپوسن در گرجستان استفاده نموده ، او را زیر
غل و زنجیر قرار بدهم ، مع هذا اینکار را نکردم ، تامل در نحوست این قبیل
اقدامات سوء مانع از انجام نیت مزبور شد . در اینموقع من بیش از پیش
برافت و شفقت احتیاج داشتم و بهمین جهت میتوانستم درباره دیگران نیز

رئوف و شفیق باشم .

قارئین در آینده ملاحظه خواهند فرمود که چگونه خداوند مرا در استخلاص از دام مخوفی که بازاین آدم‌خاین زیرپایم گسترده بود، مورد عنایت و تفضل خویش قرار داد .

در روز بیست و یکم در گوری بودم .

در بیست و دوم ، در يك دهکده ای که درشش فرسخی گوری واقع است ، و در سر راه آکالزیکا می‌باشد ، رحل اقامت افکندیم ، من موقعیکه به تفلیس می‌آمدم از اینجا گذشته بودم .

در سپیده صبحدم روز بیست و سوم ، برای افتادیم و راه آکالزیکا در جانب چپ ما ماند . هنگام نیمروز يك شهر کوچکی رسیدیم که علی (۱) نام داشت و در نه فرسخی گوری در میان کوهستان واقع شده است . بعد از خروج از این بلده دو فرسخ راه رفته بودیم ، که وارد معبر باریکی گشتیم و از يك دروازه بزرگ چوبی عبور کردیم ، اینجا مرز وحد فاصل مابین گرجستان و کشور ایمریت شمرده میشود . یک فرسخ دیگر هم رفتیم و در قریه کوچکی فرود آمدیم .

در روز بیست و چهارم هشت فرسخ در کوهستان راه پیمودیم ، سرتاسر مسیر پوشیده از برف بود ، و مدام قطعات درشتی چون پرغاز از آسمان نازل میگشت . این کوهستان شاخه ای از جبال قفقاز و مستور از جنگلهای بزرگ و درختان آسمان خراش است . هنگام عبور از اینجا بیم گم کردن راه را داشتیم ، زیرا همه معابر مستور از برف بود و پیدا کردن راه بسیار مشکل مینمود . در دهکده ای بنام کولبور (۲) رحل اقامت

(۱) Aly

(۲) Colbaure

افکندیم . این قریه دویست باب خانه باغچه دارد ، منازل در این دهکده در یک ردیف و بسیار دور از همدیگر بنا شده اند ، بطوریکه فاصله نخستین با آخرین بیش از یک فرسنگ است .

دریست و پنجم فقط سه فرسخ راه پیمودیم ، زیرا برف و بوران ، صولت سرما و تاریکی هوا مانع از سرعت حرکت در این کوهستان بلند بود . در یک قریه سی خانه ای فرود آمدیم .

بیست و ششم آسمان روشن و خوب و برف قطع گشت ، هوا نیز چندان زیاد سرد نبود ، در این قسمت راه مناسب و نشیب و فرازها بسیار بلند و سخت نبود ؛ شش فرسخ راه پیمودیم که سرتاسر آن مستور از درخت و جنگل بود ، و بالاخره در یک دهکده کوچکی که در کنار نهر بزرگی واقع شده است ، رحل اقامت افکندیم .

دریست و هفتم با قایقی از این رودخانه گذشتیم

در دره بهشت -

و سه فرسنگ در یک سرزمین مشابه با طرق ایام

نشان ایمیریت

سابق مسافرت کردیم ، آنگاه از کوهستان پائین

آمده یک دره بسیار بزرگ و زیبائی که تا منتهای افق گسترده شده بود ،

وارد گشتیم و در یک قریه ای موسوم به سیزانو (۱) فرود آمدیم . پهنای

این دره تقریباً در همه جا در حدود یک فرسنگ و بسیار منبت و

و مصفا و فوق العاده خوش آب و هوا است ؛ و بامیاه لطیف و خوبی آبیاری

میشود . این دره تا کلسید گسترده میشود و زیباترین منطقه کشور ایمیریت

بشمار میرود . تمام کوههای اطراف ، که آنرا احاطه کرده اند پوشیده از

جنگل و دهات آباد است . اغلب نقاط این کوهستان قابل کشت و زرع و

مملو از تا کستانهای زیبا و فراوان میباشد. در دره مزبور هوا مثل بهار خوب و خرم است و برف بسیار کم میباشد.

قریه سیزانو نزدیک کاخ يك خانم پیر، عمه پادشاه کشور ایمریت واقع شده است؛ بانوی سالخورده هنگام عبور ما از آنجا بیمار بود. پس از اطلاع بر ورود یکی از آباء کاپوسن کسی را برای احضار وی فرستاده بود، تا در معالجه اش اقدام کند. در این سرزمین مردم تمام مبلغین مسیحی را پزشك میدانند و این بدانجهت است که آباء مزبور همه شان در دادن دارو درمان شرکت میکنند. پزشك همراه من بحضور بانوی معزی الیها شتافت تا شاید کمکی از وی برای کار مابدست آورد. هنوز دوسه ساعت از حرکت آنژ نگذشته بود که ناگهان یکی از کاپوسنهای گوری را مشاهده کردم که سوار اسب با يك رهنما فرود آمد. این راهب برای آن آمده بود که مرا از غدرو خیانت تازه نوکر سابقم آگاه نماید. توضیح آنکه این آدم بعد از اخراج از خدمت من، از تفلیس به گوری آمده و از مقاصد نهانی من همه را مطلع ساخته است و سوگند یاد نموده که مرا بهر صورت از بین ببرد، و اینك نیز معلوم نیست که بکجا رفته است. این اخطار سخت مایه نگرانی من شد، و البته قبلا نیز خودم نسبت بنوکر خاین سوء ظن کافی داشتم. از راهب کاپوسن خواهش کردم که با من مراقبت نماید و همراه باشد. آنگاه مراتب سپاسگزاری خود را نسبت بمحبت و صمیمیت خارق العاده هیأت مبلغین اظهار داشتم و از مهربانی و علاقه آنان در مورد کارهای من تشکر و تمجید کافی کردم. و افعال این قبیل اقدامات نشانه کمال محبت و آیت لطف و مرحمت بود.

تعریف و توصیف اسکندریه قفقاز

در روز بیست و هشتم ، در دشت و دمن سابق الذکر پنج فرسخ راه پیمودیم ، سرتاسر این سرزمین مستور از قراء و دهات ، و مملو از بیشه و جنگل میباشد ، مراتع سبز و خرم چنان انبوه و فراوانست که اسبهای ما بزحمت میتوانندستند . برای خود راه باز کنند . پس از طی دو فرسنگ راه ، قلعه اسکندر (۱) را در جانب راست خود گذاشته و گذشتیم . اهالی محل آنرا بنام اسکاندا (۲) میخوانند و معتقدند که اسکندر کبیر قلعه مزبور را بنا کرده است . قارئین اطلاع دارند که در مشرق زمین این پادشاه را اسکندر مینامند . همچنین حکایت میکنند که امپراطور مقدونی شانزده شهر یا قصبه بنا کرده و با سم خویش موسوم ساخته است . این قلعه ممکن است یکی از ابنیه شانزد هگانه باشد که کونت کورث در کتاب هفتم خود داستان آنرا آورده است . وضع و قرار ظاهری قلعه بنظر من موید این ادعا میباشد ، این بنا در دامنه کوهستان بوجود آمده است ، اما چندان شایان توجه و حایز اهمیت نمیباشد ، فقط دو برج مربع در آن دیده میشود ، و هیچگونه سورو بارویی ندارد ، ساختمانی نیز برای سکونت تخصیص داده شده که علی الظاهر چندان قدیمی نیست . پرو کوب که ذکر این بنا را آورده ، آنرا لیاندس (۳) خوانده است . قلعه اسکندر در تاریخ جنگهای ایران و روم که طی قرون متوالی از سده هفتم پیدایش امپراطوری روم تا ظهور اسلام لاینقطع دوام داشته ، مقام و اهمیت خاصی دارد و مدام در دست قوای متحارب طرفین اشغال و تخریب ، و یا تجدید و تعمیر شده است .

(۱) Scander

(۲) Scanda

(۳) یعنی آلکساندر تلفظ نمیکند ، چنانکه معمول مغرب زمین است .

(۴) Liands

پس از عبور از قلعه اسکندرو طی يك فرسنگ راه به شیکاریس (۱) رسیدیم که قریه ایست دارای پنجاه خانوار ولی درایمیریت آنرا شهر مینامند در صورتیکه فاقد سور و حصار و هر گونه امتیاز و رجحان شایان توجه نسبت بدهات و قراء دیگر است. ما در فاصله يك فرسنگی این محل رحل اقامت افکندیم.

خونبهای آدمی چه

مبلغی بود

روزهای بیست و نهم و سی ام در همانجا متوقف بودیم، زیرا سورچیها بهیچوجه مایل بحرکت نبودند. اخبار جنگ که توسط عابرین و مسافرین نقل و شیوع می یافت، شجاعت و شهامت آنها را از بین برده بود. مردم می گفتند که عاقبت این مسافرت هلاکت است یا اسارت؛ بهمین جهات فوق العاده اسباب زحمت مامیشدند، امامن با صبر و حوصله فراوان آنها را تشویق و تشجیع میکردم. از دو مبلغ کاپوسن نیز تمنی میکردم که همین رویه را اختیار کنند، آنگاه توضیح میدادم که هنگام حرکت از تفلیس من همه اینها را میدانستم و پیش بینی می کردم که بدون شجاعت و شهامت کافی، و صبر و حوصله وافی نخواهیم توانست بمقصد برسیم و بر موانع عظیم و مشکلات فراوان فایق گردیم، و اینك لازمست که با نوید و امید، حسن رفتار و نرمخویی سورچیها را پیش برانیم و به کلتشید برسیم، البته بعد از ورود بکشور مزبور خود آنها در حرکت بر ما سبقت خواهند جست، و بیم جان و مخاطرات دیگر موجبات تعجیل و تسریعشانرا مطابق میل و دلخواه ما فراهم خواهد ساخت.

بعد از این مقدمات مکاریها و مردگرچی را که رئیس هیأت کاپوسن

در اختیار من گذاشته بود، احضار و بنطق و نصیحت پرداختیم و گفتیم که بابا جان ترس و هراس شما کاملاً بيمورد است، ما اطلاعات کافی از اوضاع جنك و احوال محل در دسترس خویش داریم، بعلاوه مسئولیت جان و مالتان را بعهده خود گرفته‌ایم، مضافاً بر این که ما هم آدم هستیم، زندگی و ثروت داریم و مسلماً در مسئله حیات و ممات مشترك می‌باشیم و صیانت و حراست همگان کاملاً مرعی و منظور نظر ما است. یکی از آنها و کالتاً از طرف هر سه نفر چنین اظهار داشت: خوبست که شما نوشته‌ای بما لطف کنید که در آن تعهد فرمائید، در صورتیکه ما در این سفر دچار اسارت بشویم مارا باز خرید کنید، و اگر بهلاکت رسیدیم صد و بیست اکو بز و خانمانمان تسلیم نمائید. من با کمال رضایت باین پیشنهاد موافقت کردم و وعده‌های کلانی دادم. بهمین جهت کاروان باز بحرکت افتاد.

در سی و یکم براه خود ادامه دادیم، اما هوا
 فوق‌العاده بد و راه بسیار سخت بود، از سه
 رودخانه عریض و سریع‌السیر گذشته شامگاهان
 به کوتائیس رسیدیم و در منزل اسقف ژانانتیل (۱) سکونت گزیدیم، با
 وجود اینکه خود اسقف در منزل تشریف نداشت، مع هذا استقبال گرمی
 از ما بعمل آوردند. صاحب‌منصبان با پزشك آنژ (۲) آشنائی داشته و می-
 دانستند که صاحب خانه همیشه چگونه قدوم وی را گرامی می‌شمارد.
 کوتائیس (۳) قصبه‌ای است که در کنار تپه‌ای بنا شده و ناظر بر نهر

تعریف و توصیف
 کوتائیس

(۱) Janatelle

(۲) Ange

(۳) Cotaïs

فاز (۱) و در حقیقت در ساحل آنست . مورخین یونانی سده ششم این بلده را گوتز (۲) می نامند و اهمیت و عظمت آنرا بخصوص متذکر میشوند . در این ایام بیش ازدوستان دستگاه خانه باغچه در آن دیده نمیشود . کاخهای بزرگان و قصر سلطان در حول و حوش قصبه و نسبتاً با فاصله است . کوتائیس فاقد استحکامات و هر گونه سور و بارو میباشد . باستثنای قسمتهایی که آب رودخانه و ارتفاعات کوهستان محصور داشته ، بقیه بلده بازو ورود بآن بلامانع است . در جانب دیگر نهر ، روبروی قصبه ، در بالای يك تپه بلندتری ، قلعه کوتائیس بنا شده که سابقاً بمناسبت ذکر انقلابات ایمیریت (۳) تعریف آن بمیان آمده است . من داخل این قلعه را ندیده ام ، ولی از بالای تپه مقابل کاملاً میتوان خصوصیات خارجی آنرا مشاهده کرد ، بطوریکه چندین برج نظامی و يك برج بسیار بزرگ جنگی و سور و باروی مضاعف بسیار مستحکمی آنرا احاطه کرده است .

پس از ورود بکوتائیس بکسب اخبار و اطلاعات
خلاصه اخبار جنگ پرداختم . آخرین و صحیحترین خبر آن بود که

پادشاه مینگرلی (۴) و سلطان گوریل (۵) در نتیجه عدم مداخله و حمایت ترکهای عثمانی از جنگ دست کشیده اند ، و اشراف و اعیانیکه سوگند وفاداری نسبت بسلاطین مزبور یاد کرده بودند ، خود را کنار کشیده از معاضدت با آنها باز ایستاده اند ؛ و که صدراعظم دادیان در صدد بوده ،

(۱) Phase

(۲) Coteze

(۳) Imirette

(۴) Mingrelie (همان کلشید است)

(۵) Gurriel

با قشونی که فراهم آورده است ، از جبال هجوم آورد ؛ نخست وزیر مزبور پس از اطلاع بر عقب نشینی پادشاهان سابق الذکر و قوای امپراطوری ترکیه ، هشتصد مرد بخدمت دادیان اعزام داشته و نوشته است که اعلیحضرت از قلعه خود خارج و بقدر مقدور بجمع آوری نیرو و پیردازد ، صدراعظم طی اعلامیه ای کلیه مخالفین سابق را که اینک آماده الحاق بقشون وی باشند مشمول عفو عمومی ساخته است ، و بالاخره به کوتائیس آمده و پادشاه ایمریت نیز با گروه عظیم بزرگان کشور خود به وی پیوسته است و اینک همگی اجتماع کرده بطرف کشور سلطان گوریل یورش برده اند . متحدین مزبور میخواستند سرتاسر قلمرو سلطان اخیر را غرق آتش و خون نمایند ، زیرا مسبب اصلی مداخله شوم عثمانیان و نهب و تاراج اردوی ترکیه در این جنگ هم بوده است . قوای مهاجمین سه روز پیش از ورود ما ، از نهر فاز گذشته بودند ، و بدین طریق زمینه برای اقدامات من بسیار مناسب و فوق العاده مساعد بود ، و بیم هیچگونه تصادم و تصادفی با قوای جنگی نمیرفت .

در غره ژانویه سال هزار و ششصد و هفتاد و سه
 یک رسم خوب و شایان توجه
 بمنظور برگزار کردن تشریفات و مراسم مذهبی
 در کوتائیس بودم . من و دو کاپوسن نیکو کار بر حسب رسوم این مرز و بوم که آقایان و نوکران با هم گرد یک میز برای خوراک می نشینند ، با سورچیها و مرد گرجی رهنما در سر یک سفره نشسته مشغول صرف غذا بودیم ، که ناگهان دیدم نوکر خاین و غدار سابق من که بتفصیل از خیانات وی صحبت شده است ، به همراهی یک ارمنی آکالزیکایی و یکنفر کشیش کوتائیزی که سمت راهنمایی داشت ، سرزده وارد منزل گشت . ورود ناپهنگام این

مهمان ناخوانده برای من خیلی غیرمترقب و بهت آور نبود، زیرا من کاملاً حاضرالذهن و از خطراتی که ممکن بود از ناحیه وی متوجه من باشد، اطلاع داشتم.

دنباله داستان نو کر خاین
اما من بهیچوجه آثار خوف و اضطراب از خود
ظاهر نساختم، و چنان فهمیدم که این آدم اینک

تبعه ترکیه شده است، زیرا عمامه سفیدی برسم عثمانیان بر سر خویش گذاشته بود. دزد خاین با يك حالت خشم و غضب شدید وارد منزل من گشت و بدون چون و چرا در کنار آدمهای من نشست. این گستاخی و بیحیایی او بیش از پیش بمن بد آمد و از وی پرسیدم که با چنین حدتی از کجا دارد می آید. او در پاسخ گفت که از آکالزیکامیاید و دوروزه اینرا راطی کرده است.

من سؤال کردم که آیا راهها اینقدر خوب و معابر جبال چقدر کم برف بوده که اینهمه مسافترا توانسته در دوروز طی نماید، در جواب گفت که تمام طرق و معابر مثل راههای قونیّه بسیار بد و پوشیده از برف است و شمانیز آنها را خواهید دید، زیرا بنا بفرمان پاشای آکالزیکا که در دست منست ماموریت دارم شمارا بحضور ایشان ببرم. من گفتم که اگر زور تو بمن چربید، میتوانی مرا مجبور بحرکت نمایی، من کاری در آکالزیکا ندارم و بهیچوجه نمیخواهم بآنجا بروم، و آنگاه چنین اضافه کردم، پسرک، ترا وارد بیراهه کرده اند، از مردم آزاری دست بردار و پی کارت برو، خاطر جمع باش که خداوند تبارک و تعالی مانع انجام نیات پلید و نقشه های شیطانی تو خواهد بود. در تفلیس تمام حق و حساب ترا تسویه و حقوقت را داده ام و اگر باز هم مطالباتی داشتی، میتوانستی در همانجا ادعایم.

من این صحبتها را برای آزمایش وانصراف وی میکردم . او در پاسخ چنین گفت : در تفلیس بداد کسی نمیرسند ، ولی در آکالزیکا موازین عدالت رعایت میشود . من گفتم که برای رسیدگی بچنین دعاوی محقری احتیاج به آکالزیکا رفتن نیست ، و تو میتوانی در کوتائیس مقامات صالحی برای قضاوت و رسیدگی پیدانمایی .

من در بیانات خود حداکثر ملاطفت و ملایمت ممکنه را رعایت میکردم ، اما این آدم رذل و بیشرف بهیچوجه روح نصفت و انسانیت نداشت ، بطوریکه با کمال تندی رویش را بطرف رفیقش گردانیده چنین گفت : برویم دنبال مامورین ترك ! آنگاه بلافاصله از اطاق خارج گشت ، ولی برای من مسلم بود که این ادعا دسیسه ای بیش نمیباشد ، زیرا کسی از ترکهای عثمانی در محل نبود که آنها بدنبالشان بروند . معذاکه بسیار متوحش و مضطرب بودم و خود را از دست رفته میدانستم .

کشیش کوتائیزی از جریان صحبت ما مطلقا بی اطلاع بود ، زیرا ما ترکی صحبت میکردیم و او از این زبان چیزی نمیفهمید . لذا از پزشك آنر موضوع دعوی را سؤال کرد ، او نیز که اندکی با لسان مزبور آشنایی داشت ، مسئله را برای راهب حکایت کرد .

آنگاه من بکشیش فهمانیدم که راضی بودم مقامات صالحه محل و اشخاص شریف و ذیصلاحیت بدعاوی او رسیدگی کنند ، و نیز امتناع این رذل و بیشرف را از قبول پیشنهاد من و اصرار او را بر آمیزش را بکشانیدن دعوا ، با کالزیکا باز گفتم .

کشیش و انبوهی از گرجیان پس از استماع سرو صدا و داد و بیداد ما اجتماع کرده با توجه بحقانیت و نصفت پیشنهاد من سعی و کوشش فراوانی

مبذول میداشتند که این بدبخت را بقبول آن وادار سازند ، ولی هر اندازه آنها در اینمورد ابرام و اصرار میورزیدند ، او وقاحت و بیحیایی بیشتری از خود نشان میداد و تهدید و ارعاب میپرداخت . دیگر طاقت من طاق و اختیار از دستم خارج شد ، فریاد زدم خاین ! ، معلوم میشود تو غیر از شرارت مقصود دیگری نداری ، با توجهات و عنایت الهی تو بهیچوجه نمیتوانی مرا با کالزیکا بکشی ! اینرا گفته شمشیر بدست پریدم بروی او ، ولی حضار دست مرا گرفتند ، دزد غدار نیز لرزان و مرتعش از چنگم خلاص شد و رو بفرار گذاشت . بعد از این حوادث من هیچگونه اطمینانی نداشتم و میخواستم فرار اختیار کنم . ولی خوانسالا رژان تیل مرا از اینکار بازداشت و گفت : بهیچوجه هیچگونه بیمی نداشته باش ، که در مقر مخدوم من هیچکس نمیتواند آسیبی بتو برساند ، و مطمئن باش که هرگز ترکان در صدور دستگیری تو بر نخواهند آمد .

بالاخره پس از مشاوره با روحانیون کاپوسن ، قرار بر این شد که علی الصباح پزشك آنر بسوی کلشید حرکت کند ، ولی من و راهب ژوستن دولیورن (۱) در همانجا باقی بمانیم . اتخاذ این تصمیم بطور کلی نتیجه کمیابی مرکوب بود ، زیرا هیچگونه اسبی نه برای فروش وجود داشت و نه برای کرایه ، و بنا بر اطلاعاتی که در دست داشتیم ، میدانستیم که در کلشید نیز بهیچوجه مرکوب پیدا نمیشود ، و بهمین جهت خودم در کوتائیس اقامت اختیار کردم و اسبهای را که قبلا در اختیار داشتم ، فارغ و خالی فرستادم تا در موقع مراجعت ، رفیق راه سابقم از آن استفاده کند . در روز دوم ، پزشك آنر بهمراهی اسبها و کلیه کسانی که از تفلیس در

در معیت ما بودند ، حرکت کرد . من نیز باراهب ژوستن به شیکاریس (۱) واقع در هشت فرسخی کوتائیس مراجعت کرده ، در آنجا رحل اقامت افکندیم؛ در انتظار و امید توفیق مأموریت و مسافرت پزشك آنژ ، ما این محل را اختیار کردیم زیرا بلدۀ مزبور در نزدیک عمارت ییلاقی ژاناتیل قرار داشت ، و ملکه و او در آنجا تشریف داشتند و ما میتوانستیم در صورت لزوم از ایشان استمداد نمائیم و استعانت بجوئیم .

در پنجم از طرف اسقف ژاناتیل و ملکه کشور
الناس علی دین ملوکهم پیغام رسید که بحضورشان شرفیاب شویم . ما نیز

شرف حضور پیدا کرده با آنان در سر سفره نشستیم و صرف غذا کردیم ، و در روزهای بعد نیز چندین بار از ایشان بازدید بعمل آوردیم . البته این تشریفات افتخار عظیمی محسوب نمیشود ، زیرا معمولاً تمام رعایا و خدمه آنها نیز بشرف حضور نایل میگرددند و از خوان سلطنتی محظوظ میشوند ، ملکه ایمیریت ، چنانکه گفته ایم ، بانوی بسیار زیبائی است . ولی ادا و اطوارش او را کاملاً زشت جلوه میدهد ، او بسیار آزادمنش و فوق العاده لجام گسیخته است . در حرکات و سبکناش بویی از آزر و استشمام نمیشود و بطور کلی فاقد وقار و بسیار سبك و جلف میباشد . سرا پای گفتار و کردارش وقیح و فضحیت آمیز است ، مع هذا کلیه مردم این عیوب را بر ملکه خرده نمیگیرند ، زیرا بمصداق الناس علی دین ملوکهم ، هرزگی و فحشاء در سر تا سر این کشور يك رسم کلی و شیوه بسیار عادی میباشد . اسقف ملکه ، پیشوای روحانیون مملکت ، او را با چشمان حریص خود میبلعد ، هیچوقت نك و رسوایی اینقدر شیوع نداشته است . نظری به عشاق ملکه ،

وقاحت زایدالوصف و افتضاح خارج از اندازه این دستگاه کثیف سلطنتی را بخوبی می‌رساند. ترتیب سفره و تنسيق خوان سلطنتی ملکه ایمریت کاملاً شبیه دستگاه پرنسس کشور کلشید میباشد، با این فرق که ظروف سیمین غذا خوری بانوی بانوان این مملکت بهتر و باشکوه‌تر و بیشتر است، و خدم و حشمش نیز کمتر رقت آورمینماید.

در هشتم، یکی از رجال دربار پادشاه ایمریت

تاج مرصع بگرو

که برای انجام ماموریتی به تفلیس رفته بود،

گزارده می‌شود

بعمارت ژاناتیل فرود آمد، و برای عرض نتایج

مثبت و مقرون بموفقیت مذاکرات خویش قصد شرفیابی بحضور ملکه را

داشت. این شخصیت ماموریت داشت هشت هزار اکو (۱) در مقابل تاج

سلطنتی که بگرو گزارده میشد، تحصیل نماید. تاج مذکور طلا و

و مرصع بجواهر گرانبها است و چهار هزار پیستول (۲) ممکن است ارزش

داشته باشد.

اما هیچکس حاضر نشده بود که در مقابل تاج

نمونه‌ای از

وجهی تسلیم نماید، ولی پادشاه گرجستان بمحض

معاملات سیاسی

اطلاع از احتیاج شاه و ملکه ایمریت پیول،

هدیه‌ای بحضورشان ارسال داشت که عبارت بود از سه رأس اسب، مقداری

اسلحه و هزارا کوی نقره برای اعلیحضرت شاه، و منسوجات زربفت و نقره

بافت، ساتن و تافته (۳) و پانصد کوی نقد بحضور علیا حضرت ملکه؛ محرک

پادشاه گرجستان در این اقدامات شایان توجه آنست که میخواهد یکی از

(۱) Ecu سکه قدیمی معادل سه تاشش لیره فرانسوی.

(۲) Pistole سکه طلای قدیمی است.

(۳) Taffetas این لغت از پارسی بفرانسه رفته است.

پسرانش از طرف شاه و ملکه ایمیریت بفرزندی قبول شود .

در روز دوازدهم بحضور پادشاه کشور ایمیریت

در حضور پادشاه

شرقیاب گشتم . اعلیحضرت بعلت نقاهتی که به

نایب‌نای ایمیریت

وجودشان عارض شده بود ، از میان سپاهیان

مراجعت کرده بودند . طی مراسم شرقیابی ، شاه ما را مشمول عنایات و

الطاف بی پایان خویش ساخته برایمان در پهلوی تخت خود جای داد ، و بسیار

ملاطفت کرد ، آنگاه خطاب براهب ژوستن ، از رفتن کاپوسنها از کوتائیس

گله اظهار نمود ، او نیز در پاسخ عرض کرد که بعلت جنگهای مداوم که موجب

خسران بی پایان گریده ، باین اقدام مبادرت ورزیده اند . پادشاه اظهار

داشت علی رغم نفرت عظیمی که نسبت بجنک وجدال دارم ، از جلوگیری

منازعات عاجز میباشم ؛ من نایبنا و بیچاره ام ، اطرافیان مرا آلت دست

خویش ساخته اند ، از افشای رازدل و مکنونات خاطر خود ناتوانم و بهمه

کس سوء ظن دارم ، اما با وجود همه اینها خود را تسلیم همگان ساخته ام ،

زیرا از خوف قتل و بیم مرگ بدست آدمکشان نمیتوانم در اجرای منویات

و اعمال نظریات خود پافشاری کنم . این پادشاه بیچاره جوان دارای قد و

قامت رشید و بسیار خوبی است ، و مدام صورت خویش را با پنامی پوشانیده

تا ترشحات کاسه چشمانش را جذب و واردین و حاضرین را از ملاحظه این

هیأت کریه مانع شود . سلطان نایبنا بسیار بذله گو و خوش محضر است ،

و شوخی و مزاح را فوق العاده دوست میدارد ؛ براهب ژوستن تکلیف میکرد

که یکی از مهرویان کشور را بهمسری خویش انتخاب کند ، ولی او در پاسخ

اظهار داشت که مثل اسقفها و کشیشهای ایمیریت تجرد اختیار کرده و از

مزاوجت ممنوع میباشد .

پادشاه باقهقهه بلندی چنین گفت : رهبانان و روحانیون در این کشور
هر يك نه زن دارند ، مضافا بر اینکه زنان همسایگان نیز در اختیار آنها
می باشد .

استخلاص بار امانت

از کلشید

در سپیده صبح روز شانزدهم ، هنگامیکه هنوز
در بستر استراحت غنوده بودم ، رفیق شفیقم بما
ملاطفت خاصی مرا از خواب بیدار ساخت ؛ آنگاه
حکایت کرد که پزشك آنر با همراهان واسبان در نهم ژانویه به سی پیاس (۱)
رسیده اند ؛ هنگام ورود آنها ، اوفوق العاده مهموم و محزون ، و از عدم وصول
اخبار و اطلاعات لازم از طرف من ، و فقدان خدمه و مرکوب برای حرکت
بگر جستان بی نهایت مشوش و سخت نگران بوده است ، اما پس از اطلاع
بر ورود مسعود من به تفلیس و اقامت و انتظار در جوار کوتائیس ، بسیار شاد
و مسرت زاید الوصفی پیدا کرده ، و فی الفور دفینه های تحت الارضی
و امانات زیر سقفی و ودایع میان جنگل را بیرون آورده و بطور کلی فقط
نصف کلیه آنچه را که پنهان ساخته بودیم باخویشتن همراه آورده است ،
و جرئت نکرده که همه چیز را یکباره در معرض حوادث غیر مترقب و
وقایع نامنتظر قرار دهد ، لذا مطمئن ترین فرد نوکران را برای حفاظت
و حراست اشیاء باقیمانده گمارده ، و پس از استراحت مالهاتایازدهم ، در
آنروز از کلشید بطرف کوتائیس حرکت کرده است . پس از حکایت این
داستانها چنین گفت : از موضوعی که میخواهم برایتان نقل نمایم ، بهیچوجه
نگران نباشید ، زیرا با عنایات الهی هیچگونه آسیبی بما نرسیده است .
روز شنبه چهاردهم ژانویه ، در حدود ساعت هشت غروب در کمال

راحت و سلامت به کوتائیس رسیدیم . پزشك آنرا به اقامتگاه ژاناتیل برد . من تازه دیروز بمسئله اخراج نوکر خاین سابق و تهدیداتی که نسبت بشما در اول ژانویه رو داده است اطلاع پیدا کردم . زیرا اگر قبلا از این داستان خبر داشتم بهیچوجه در کوتائیس توقف نمی کردم . پزشك آنرا و آدمهای ما که باین پیشامد توجهی نداشتند ، از من خواهش کردند که روز یکشنبه را تا ظهر استراحت نمایند . من با پیشنهاد آنها موافقت کردم و گفتم که ناهار خوبی تهیه کنند . هنگام ناهار که درس سفره نشسته بودیم ، ناگهان نوکر دزد و دغل مزبور با بیست نفر عسکر مسلح عثمانی وارد منزل گشت و عربده کشان شما را مطالبه نمود و گفت : او خواست مرا بکشد ولی خطا کرد ، اما من در کشتن او خطا نخواهم کرد ! آنگاه در جستجوی شما باطاق دیگر حمله آورد و خیال کرد که در آنجا پنهان گشته اید . اما من نالان و گریان در مقابل او بخضوع و خشوع پرداخته می گفتم : دوستم ، من بتوجه کرده ام . چرا در صد دنا بودی من هستی ؟ اگر رفیقم نسبت بتو توهینی روا داشته و یا حق و حساب ترا تسویه نکرده ، من چه تقصیری دارم ، هر چه دلت می خواهد بگو ، من الان تقدیمت کنم ، فقط خواهش دارم که این ینی چریها (۱) را از اینجا خارج نمایی ! او پاسخ مثبت داده گفت : خیلی خوب من آنها را بیرون می برم و بسراغ شما خواهم آمد .

نوکر غدار پس از این جواب ، وارد سالن غذا خوری گشت و در حالیکه پزشك آنرا را نشان میداد ، خطاب بعساكر ترك چنین گفت : این آدم را بازداشت کنید و برویم بحضور فرماندار نظامی قلعه ! فی -

(۱) janissaires ینی چریها عساكری که عثمانی میباشند ، اینها غلامان تازه مسلمانی بودند که بتدریج بمقامات نظامی در ارتش امپراطوری ترك اشتغال و سلاطین را آلت دست خود ساختند . برای اطلاعات بیشتر بتاریخ تمدن اسلامی مراجعه فرمائید .

المجلس پزشك بیچاره گرفتار و جلب گردید . سر بازان ترکیه (۱) بگوشه و کنار نگریسته نیت نهب و غارت داشتند . سپاس بقیاس خداوند را که جز پوستینه‌های نمدی که ما بجای پالتو بکار میبردیم؛ چیزی بگیرشان نیامد، و صره‌ها و کیسه‌های انباشته از پنجاه هزار اکو طلا و جواهر گرانبها از هر گونه آسیبی مصون ماند . پس از خروج عساكر عثمانی از منزل؛ من نوکری را بدنبال پزشك آنژ فرستادم، و بسورچی‌ها دستور دادم که فی الفور آماده حرکت باشند . در يك چشم بهمزدن اسبها را زین و یراق کردیم و محمولات را بار نموده فرار اختیار نمودیم . از لطف و عنایت الهی صحیح و سالم با تمام چیزهایی که هنگام حرکت از کاشید همراه داشتیم بمقصد رسیده‌ایم . اشیائی که ینی چری‌ها بغارت برده‌اند، بیش از چهار پیستول ارزش ندارد .

راهب ژوستن در همان آن بحضور اسقف ژاناتیل شتافت ، تا او را از تجاوز و هجوم ترکان بخانه پیشوای روحانی مطلع سازد و مراتب شکوه و شکایت خود را بحضور شاهنشاه و ملکه معروض بدارد، و برای استخلاص نجات فوری پزشك آنژ از آنها استعانت جوید . راهب هنگام ظهر مراجعت و اظهار داشت که دو نفر از اعیان دربار را برای ترخیص پزشك مزبور بحضور فرماندار نظامی فرستاده‌اند . من از بیم وحشت ترکان میخواستم در همان آن حرکت اختیار کنم، اگرچه علی الظاهر هیچگونه مزاحمتی مشهود نبود . اما اسبها بایستی استراحتی کنند، بعد از ظهر رفیقم مرکوبی چند اجاره کرد تا بکاشید عزیمت نماید و اشیائی را که در آنجا باقی ماند همراه بیاورد، من نیز آماده گشتم که بصوب تفلیس

(۱) حدیث اترك الترك ولو كان ابوك، درباره ترکان عثمانی كاملا مطابق واقع نازل شده است

حرکت کنم و تمام چیزهایی را که او آورده است بدانجام منتقل سازم .
در هفدهم، رفیق من بهمراهی پنج آدم و چهار اسب بطرف کاشید
حرکت کرد، من نیز در معیت راهب ژوستن با سه نفر آدم و سه رأس اسب
بصوب تفلیس عزیمت نمودم . از همان راهی که آمده بودم، اینک
مراجعت می کردم .

در بیست و دوم، هنگام شب بگوری (۱) رسیدم . دو روز در این
بلده توقف کردم، تا طلا را با پول مبادله نمایم، و راهب ژوستن را برای
معاودت به کوتائیس کمک کنم، و بدین طریق وسائل و مقدمات انتقال نقدینه
برفیقم و هدایت وی بتفلیس فراهم گردد و همچنین در صورت ادامه باز -
داشت پزشک آنر، برای استخلاص و آزادی او فعالیت شود .

در روز بیست و پنجم، سحرگاهان راهب ژوستن بمقصد خود
حرکت، من نیز بطرف تفلیس عزیمت کردم . شکر خداوند را که بعد از ظهر
روز بیست و ششم، بهمراهی یکی از آباء کاپوسن، که رئیس روحانیون
گوری برای تنهانماندن من مأمور کرده بود، بتفلیس رسیدم .

پزشک آنر در اسارت
در ششم فوریه، شامگاهان رفیقم در معیت یکی
از آباء تی آتن و پزشک آنرونو کرانی که من در
عمال ترکیه

کاشید گذاشته بودم، بتفلیس رسید . پس از مصافحه
و معانقه لازم باتازه واردین، پزشک مزبور مرا بکناری کشیده بقیه سرگذشت
خویش را چنین حکایت کرد : البته از کیفیت داستان گرفتاری من بدست
ینی چری هایی که نوکر غدار و خاین شما آورده بود، اطلاع دارید . فرماندار
نظامی قلعه کوتائیس آنها را باوداده بود . آدم دغل فرماندار گفته بود که
گویا شما سیصد اکوهنوز بهوی بدهکار هستید و سمت سفارت دارید،

و اینک برای انتقال ثروت عظیمی که در کاشید دارید مسافرت مینمائید ، و با گرفتاری شما فرماندار قلعه برای همیشه توانگر خواهد شد. نو کرد دزد عساگر عثمانی را تحریک نمود که مرا بازداشت کرده مغلول سازند، و خشونت و شدت عمل روا بدارند؛ اما آنان برخلاف اصرار او با من ملاطفت کردند و احترام ملبوس رسمی و پوشاک روحانی مرا کما هو حقّه رعایت نمودند ، در میان ینی چریها يك ایتالیائی تازه مسلمان بود که بسیار با من ملاطفت کرد من خیلی آهسته حرکت میکردم و بسیار با تانی راه میرفتم ، و حتی المقدور این اراذل و او باش را مشغول میساختم، تا رفیق شما فرصت فرار داشته باشد و بتواند خود را نجات بدهد ، و من یقین داشتم که او چنین تصمیمی اتخاذ خواهد کرد. پس از جلب من بحضور فرماندار نظامی قلعه ، استیضاح شروع شد . ابتدا فرماندار از دزد دغل سؤال کرد که آیا من ارباب وی می باشم، او جواب منفی داده و گفت : اما این فرنگی میدانند که ارباب کجا است، من در پاسخ پرسشهای فرماندار در باره شما ، اظهار داشتم که از محل و مکان «او» من مطلقاً بی اطلاع می باشم و همینقدر میدانم ، هنگامیکه از من جدا شد می خواست بتفلیس برود. آنگاه فرماندار نظامی سؤالات زیادی در باره هویت و شخصیت شما از من بعمل آورد و بالاخره گفت که سیصد اکوی بدهی « او را » ، بایستی من تسلیم نمایم .

در جواب توضیح دادم که، «او» يك راهب بیچاره ایست که گزارش اوضاع رقت بار مبلغین مسیحی سرزمین کاشید را بعهده خویش گرفته بود ، من نیز پس از وقوف بر جریان امر، برای بازدید آنها بدان کشور عزیمت کردم ، و بیش ازین هیچگونه اطلاعاتی در باره «او» ندارم ؛ و بالاخره

من خودم دیناری پول در بساط ندارم ، چنانکه تمام اهالی کوتائیس از
 شاء تا گدا بخوبی میدانند که من در جرگه فقیران و هم ردیف بیچارگان
 می باشم .

حسب الامر فرماندار نظامی مامورین بتجسس و تحقیق پوشاک و
 ملبوس من پرداختند و کمر بندی را که شما بمن سپرده بودید و بیش از
 هفت پیستول چیزی در آن نبود ، پیدا کردند . در حقیقت هم من غیر از
 آن چیز دیگری نداشتم ، و خوشبختانه رفیق شما بر خلاف توصیه و
 دستور شما ، هیچگونه جواهر و یا چیز گرانبهای دیگری بمن نداده بود .
 فرماندار نظامی که دید غیر از نقدینه ناچیز مزبور هیچ چیز دیگری در
 بساط نیست ، از نوکر غدار سؤال کرد که پس این همه ثروت و مکنت
 که برای من تعریف کرده بودی کجاست ؟ آیامیخواستی با جلب این راهب
 بیچاره مرا تمسخر نمایی ؟ تو دزد و دغل و بیشرف هستی ، اینک دستور
 میدهم که با ضربات چوب و چماق ترا معدوم نمایند . نوکر مرعوب و
 لرزان چنین جواب داد : قربان ! اینهمه ثروت سرشار در اختیار رفیق
 ارباب من است ، که اینک در منزل اسقف ژاناتیل فرود آمده است .
 فرماندار با خشم و غضب اظهار داشت : سک پست ! چرا پس او را جلب
 نکردی ؟ آنگاه حسب الامر حاکم ترکیه ، عساکر عثمانی که مرا جلب
 کرده بودند ، بدنبال رفیق شما شتافتند . من از دستگیری همکار شما
 بسیار وحشت داشتم و فکر میکردم که مبادا او را گرفتار سازند ، اما
 در يك طرفه العین خوف و هراس من ، بشادی و مسرت زاید الوصفی مبدل
 گردید ، ینی چریها خبر آوردند که او فرار کرده است ؛ فرماندار نظامی
 از شنیدن این خبر دیوانه شد و با خشم و غضب فراوان نوکر شما را

مورد عتاب و خطاب قرار داد. این جانی بیشرف نیز از شدت هراس و فرط غضب کاملاً از خود بیخود گردیده بود و با کمال تأسف ملاحظه میکرد که چگونه حریف بامهارت تمام آنهمه ثروت سرشار را باخوشتن بدر برده و ازدام فرار اختیار کرده است! آنگاه من برای حاکم ترك توضیح دادم که این دزد رذل چگونه آدم خاین و غدار است و چقدرها اربابش درباره او لطف و مرحمت و نیکی و انسانیت کرده است و تمام مطالباتش را موبموپر داخته و تصفیه نموده است.

شامگاهان من با فرماندار نظامی صرف غذا کردم، و بمحض اینکه دانست من پزشك و طبیب میباشم احساس کسالت و اظهار بیماری نمود، من نیز برای او و چندین تن از نظامیان مداوا و معالجه کردم. فرماندار نظامی ایتالیایی تازه مسلمان را برای مراقبت من مأمور نمود. اما نوکر شما باز اصرار داشت که مرا مغلول و دربند سازند، چه خیلی ممکن است فرار نمایم. این دزد رذل هزاران حيله و هنر برای تعذیب و شکنجه بکار میبرد. علی الصباح اسقف ژاناتیل و علیا حضرت ملکه ایمیریت دو نفر از اعیان کشور را برای استخلاص من بحضور فرماندار نظامی فرستادند و پیغام دادند که پزشك مخصوص دربار اعلیحضرتین میباشم. هنگام نیمروز دو نفر دیگر از وابستهگان یکی از اشراف بزرگ کشور بحضور فرماندار آمدند، گویا بانوی مخدوم آنها سخت بیمار بود و شخصیت عالیمقام مزبور شنیده بود که من پزشك و طبیب میباشم و برای پرداخت مبلغی اینك بازداشت شده‌ام، لهذا توسط فرستادگان خود بحاکم پیغام داده بود که حاضر است دیون مرا ادا نماید تا آزاد شوم و بمعالجه بانوی وی پردازم. البته موضوع از آفتاب روشنتر بود، من دیناری دین نداشتم، مع هذا با پرداخت بیست

اگو مرا از اسارت باز خریدند و آزاد ساختند، اما باز هم نوکر خاین داد و فریاد راه انداخته و مانع آزادی من بود و ادعا داشت که فرماندار نظامی اشتباه میکند، و شما با تأدیه هزار اگو مرا مستخلص خواهید ساخت. من برای مداوا و معالجه باقامتگاه شخصیت مزبور شتافتم و ضمناً کسی را برای کسب اطلاعات و اخباری لازم به شیکاریس فرستادم و دانستم که شما به تفلیس تشریف برده اید و رفیقان نیز بصوب کاشید حرکت کرده است. کمی بعد راهب ژوستن به شیکاریس رسید و بسراغ من آمد، ما پس از پرداخت بیست و پنج اگوی اعطائی از وجوه ارسالی شما، بصوب شیکاریس عزیمت کردیم. در مدت دوروز رفیق شما با تمام چیزهایی که در کاشید باقی گذاشته بود مراجعت کرد و بما ملحق شد. او حکایت کرد که چگونه و چه راهی در مسافرت اخیر اختیار کرده است، تا اینکه از شرارت نوکر خاین و تعدی و تجاوز فرماندار نظامی ترکیه در کوتائیس مصون بماند، بطوریکه میگفت با قایقی در فاصله شش فرسخی شهر مزبور از رودخانه فاز عبور کرده است، و بطوریکه ملوانان برای او حکایت میکرده اند، آدم خاین و غدار و اگو بملاحان پرداخته بوده است، تا حرکت و مسیر مسافرت ویرا باطلاع او برسانند. و بعلاوه چهارمین چری از عساکر عثمانی مدام تحت اختیار و فرمان وی میباشد که فی الفور در توقیف و دستگیری رفیق شما اقدام کنند. فرماندار نظامی ترکیه مواعیدی را که این رذل بی شرف برایش قول داده است، بشدت مطالعه میکند. امام عهدا که چنانکه می بینید، خوشبختانه همه چیز و همه کس صحیح و سالم بدون اینکه جزئی ترین آسیبی بدانها رسد، بمقصد فرارسیده است؛ و مسلم میباشد که فرماندار مزبور بهر صورت او را بکیفر اعمال خود خواهد رساند.

خیلی دیر وقت بود ، با وجود این فقط پس از گفت و شنود کافی ،
و توضیح و تشریح سوانح و حوادث شوم و وحشت انگیزی که در حقیقت
جزیکه قسمت از آنها برای قارئین نقل نشده است ، و بالاخره احساس
مسرت زاید الوصفی از حسن ختام امور و توفیق و کامیابی کامل خودمان
بصرف شام پرداختیم . هنگامیکه مادچار مهلکه های بیشمار و مخمسه های
بیحد و حسابی بودیم ، بهیچوجه منتظر چنین گشایش و رهایش نیکفرجامی
نبودیم ، و هرگز با چنین سهولتی بآزادی و استخلاص خود ، و صیانت و
حراست اموال خویش اطمینان نداشتیم . سپاس بیقیاس خداوند را که ما
را از چنان متاعب و مصائب مستخلص و آزاد ساخت ، و ما توانستیم فقط
با از دست دادن یکصدم آنچه که همراه داشتیم ، در کمال صحت و سلامت ،
موفقیت و سعادت به تفلیس ، پایتخت نایب السلطنه ایران وارد شویم .

گرجستان یعنی کشوری که تابع ایران صفوی

توصیف و تعریف

است ، در این ایام از طرف مشرق محدود است

گرجستان

بچرکستان (۱) و مسکوی (۲) و از جانب

مغرب بارمنستان صغیر (۳) و در قسمت جنوب بارمنستان کبیر (۴) و در

طرف شمال با دریای سیاه و قسمتی از سرزمین کلشید که موسوم بکشور

ایمیریت میباشد ، همسرحد میباشد ؛ و تمام این سرزمین بعقیده من

کشور است که در عهد باستان بنام ایبری (۵) خوانده میشده است . گرجستان

(۱) Circoicssie ، چرکستان فعلایکی از جمهوریهای خودمختار اتحاد شوروی است .

(۲) Moscovie روسیه تزاری قدیم را در عهد سابق مسکوی میخواندند .

(۳ و ۴) راجع بارمنستان صغیر و کبیر اطلاعات بسیار جامع و مفصلی در کتاب جهانگردی

مارکوپولو ، ترجمه و نگارش اینجانب چاپ تهران درج شده است .

(۵) Iberie ، قارئین میدانند که اسپانیا را نیز شبه جزیره ایبری گویند .

درایام سابق از شهر تبریز (۱) و ارضروم تا نهر تانائیس (۲) وسعت داشته و بنام آلبانی خوانده میشده است؛ اما چنانکه امروزه ملاحظه میشود بسیار كوچك گشته است. در این کشور جنگلهای بیشمار و کوههای بسیار وجود دارد، و سرتاسر آن پوشیده از دشتهای سبز و خرم میباشد که درازی آنها بیشتر ولی پهنایشان کمتر است. مرکز گرجستان از نقاط دیگر بیشتر فشرده تر و مسطح تر میباشد. رودخانه کور (۳) که اغلب جغرافیون آنرا سیر (۴) و نیز کورس (۵) میخوانند، از وسط آن میگذرد. سرچشمه این نهر در کوهستان قفقازیه، و چنانکه میگویند، در فاصله يك روزه و نیم آکالزیکامیباشد، و به دریای قزوین (خزر-۶) میریزد. مزیت عظیم رودخانه مزبور نسبت بانهار دیگر ایران قابلیت کشتی رانی آنست، که در بخش بزرگی از سرزمین گرجستان امکان پذیر میباشد؛ در صورتیکه در بقیه آبهای جاری امپراطوری صفویه این موضوع منتفی است و مسئله مزبور در يك قلمرو بدان عظمت بسیار شایان توجه میباشد. بنا بر روایت مورخین باستان، فاتح و جهانگشای معروف ایران، در این نهر انداخته شده و لای از غرق نجات یافته، و نام و عنوان خویش را نیز از آن اخذ کرده است. نکته ای که باید

(۱) تبریز در عهد باستان تارواکیس خوانده میشد، و در قرون وسطی بزرگترین شهر تمام عالم بوده است (رجوع فرمائید بمقاله مفصل اینجانب که دوازده سال پیش در مجلد شفق تبریز چاپ شده، همچنین بکتاب جهانگردی مار کوپولو، و تاریخ امیر تیمور گورکان بقلم هارولد لمب).
(۲) Tanais نام باستانی دون است.

(۳) Corus، Cyre، Kur (۵، ۴، ۳) راجع باشتقاق این کلمه سابقاً شرح کافی در حاشیه درج شده است.

(۶) Caspien، بعقیده اینجانب دریای خزر را اگر بدین نام بخوانیم صحیح تر و مطابق واقع خواهد، یعنی هم از نظر تاریخی هم از جنبه لغوی و هم از لحاظ جغرافیایی؛ و اشتقاق کاسپی (نام قوم معروف) و کاسپین، قزین و قزوین کاملاً روشن است.

باین روایات افزود آنست که در سرتاسر گرجستان این رودخانه را شابهمن - سو یعنی نهر بهمن میخوانند. و مورخین ایرانی کوروش را بدین نام نامیده اند (۱).

کتب جغرافیای مختلف ایرانی گرجستان را در ارمنستان صغیر میدانند، اما در نوشته های جدید کشور مزبور را سرزمینی میدانند که بچهار قسمت تقسیم شده است: ایمیریت (۲) که شرح آن سابقاً بمیان آمده است، گوریل (۳) را با تمام قلمرو آکالزیکا (۴) تطبیق میکنند، کاخیت (۵) که در قسمت اعظم کوهستان قفقازیه گسترده شده است، ویبری (۶) خاص عهد باستان میباشد، کارتویل (۷) که عبارتست از گرجستان شرقی و جغرافیون باستان آنرا آلبانی آسیا (۸) میخوانند. کشور کاخیت و سرزمین کارتویل داخل امپراطوری ایران است و ایرانیان آنها را گرجستان میخوانند، اما خود

(۱) منظور شاردن از مورخین باستان هرودت و کسنفون و کتزیاس است که افسانه های منتشره در دربار پارسی هخامنشی را جمع آوری کرده اند، اما هرودت اضافه کرده است کوروش کبیر در ساحل ارس بامر ملکه تومیریس کشته شد؛ و یکی از نقاشان معروف فرانسوی تابلویی از این داستان ساخته که در موزه لوور پاریس محفوظ است. اما مقصود مصنف از مورخین ایران، روایات حماسی و داستانی میباشد که شاهنامه فردوسی بهترین نمونه آنست، ولی در تطبیق این روایات کیخسرو را کوروش مینامند، نه بهمن را و معلوم نیست ماخذ این اشتباه چه کتابی بوده است (رجوع فرمائید به جلد اول تاریخ ایران باستان تألیف مرحوم مشیر الدوله پیرنیا -

طبع طهران)

(۲) Imirette

(۳) Guriel

(۴) Acalzika

(۵) Caket رسم الخط کاخیت مطابق تلفظ محل است

(۶) Yberie

(۷) Car thuel

(۸) Albanie asiatique

گرجیها خویشتن را کارتویلی (۱) میگویند. این اسم لغت تازه‌ای نمیباشد، و آنرا میتوان باندکی تحریف و تصحیف در آثار نویسندگان قدیم بخصوص ایپفان (۲) مشاهده کرد، که این قوم را کاردین (۳) میخواند. چنانکه میگویند، یونانیان مردم مزبور را گرجی (۴) خوانده‌اند، که در زبان مزبور از کلمه گئورگوس (۵)، و بمعنی زارع و برزگر میباشد. بعضی هم مدعی میباشند مأخذ اشتقاق این کلمه از لغت سن ژورژ (۶) است، که بزرگترین قدیس مسیحی ارتدکس و کلیسای یونان میباشد، اما بعقیده من نظریه اخیر غلط است، زیرا در کتب نویسندگان باستان که زمانشان خیلی مقدم بر عصر سن ژورژ میباشد، لغت ژرژین (۷) دیده میشود، چنانکه در آثار پلین و پومپونیوس میلا (۸) مکرر بنظر میرسد.

شهرهای گرجستان چنانکه در صفحات سابق شرح داده ایم، بسیار کم و خیلی اندک است. در قلمرو کاخیت، در عهد سابق، بلاد آباد و بزرگ بسیار بوده است ولی اینک غیر از شهر کاخیت بلده دیگری در آن دیده نمیشود و همه شان ویرانه و مخروبه میباشد. هنگام اقامت در تفلیس چنان شنیدم که در گذشته بلاد مزبور بسیار بزرگ و باشکوه بوده است و این حقیقت از مشاهده قسمتی از بقایای آثار شهرهای باستانی که هنوز هم از آسیب روزگار مصون مانده اند، بثبوت میرسد.

(۱) Carthueli

(۲) Epiphane اسقف و عالم معروف یونانی (۴۰۳ - ۳۱۰ میلادی).

(۳) Cardien

(۴) Géorgiens

(۵) georgos

(۶) Sain-george

(۷) georgien

(۵) Pomponius Mela عالم جغرافیا دان رومی که در سده اول میلادی میزیسته است.

تعریف و توصیف

مردمان قفقازیه

مردمان قفقازیه شمالی عبارتند از خلقهای آلان (۱)،

هونها (۲)، سو آنها (۳) و دیگر اقوام شجاع و

بزرگ و معروف که شهامت و عظمت آنها شهره

آفاق میباشد، و بالاخره آمازونها (۴) که سرزمین کوچک کاخیت بکرات در عرصه تاخت و تاز آنها واقع شده است.

بطور کلی آمازونها (۵) در جوار کاخیت، و عبارت روشنتر در ماورای

آن، جانب شمال سکونت دارند. علمای معرفت الاقالیم والبلدان باستان و دانشمندان جغرافیای جدید در مورد این مردم اتفاق نظر دارند.

بطلمیوس (۶) معتقد است که کشور آمازونها در ناحیه سارمات (۷)

آسیایی، یعنی همانجائی که تا تارستان (۸) کنونی واقع شده، در مغرب

ولگا (۹)، میان همین نهرو جبال هیپیک (۱۰)، که بطور کلی در حقیقت

ناحیه شمالی سرزمین کاخیت میباشد، واقع گشته است.

(۱) **Alanes** فعلا در حدود تبریز قریه معتبری نیز بنام آلان معروف و موجود است.(۲) **Hunes**(۳) **Suanes**(۴) **Amazones**(۵) **Amazones** هرودت مورخ معروف که ملقب بپدر تاریخ نویسان است در تاریخ

خود، درباره آمازونها چنین آورده است: اینها زنان شجاع و دلاور و بسیار نیرومندی هستند که مدام مشغول صید و شکار و جنگ و جدالند و برای اینکه در تیراندازی دچار اشکال نشوند پستان راست خود را ازین میبرند، نومیریس ملکه معروف ماساژت که کورش کبیر را کشت نیز آمازون بوده است.

(۶) **Ptolémée** دانشمند شهیر یونانی که در سده دوم بعد از میلاد در سرزمین مصر نش

ونما یافته و تصنیفاتی در هیأت و جغرافیا دارد نظریه علم الافلاک المحسطی بطملیوس که بنا بر آن زمین در مرکز عالم فرض شده بود بوسیله کپرنیک لهستانی واژگون گردیدا.

(۷) **Sarmatie asiatique**(۸) **Tartarie**(۹) **Volga** رودخانه معروف اتیل یا عدیل است راجع بملل و اقوام ساکن ساحل این

نهر بزرگ میتوان بکتاب جهانگردی مار کوپولو ترجمه و نگارش اینجانب چاپ تهران مراجعه کرد

(۱۰) **Hippiques** منسوب به **Hippolyte** هیپولیت ملکه شهیر آمازونهاست

که با هر کول قهرمان معروف و تاریخی یونان جنگها کرده است.

کنت کورث نیز بهمین ترتیب میگوید که قلمرو تالتریس (۱) در جوار نهر فاز واقع شده است. استرابن هم هنگامیکه از لشکر کشیهای پمپه و کانیدوس صحبت میدارد، همان مطالب را تائید میکند. در گرجستان من کسی را پیدا نکردم که در سرزمین آمازونها اقامت داشته باشد، اما اخبار زیادی درباره این مردم از اغلب اشخاص استماع کردم، حتی در دربار پادشاه کشور ملبوسی بمن نشان دادند که متعلق بیک بانوی آمازون بود، که در یکی از جنگهای اخیر کاخیت کشته شده بود.

این پوشاک عبارت بود از یک لباس پشمی بزرگ که بیک شکل خاصی تهیه شده بود. در آینده نزدیک ممکن است اخبار و اطلاعات وسیع و دقیقی از اوضاع زندگی و خصوصیات سرزمین آمازونها بدست آید، زیرا بطوری که آباء مبلغین مسیحی کاپوسن میگفتند، بر حسب تصمیم انجمن مذهبی قرار است که در بهار همین سال عدهای بکشور این مردم اعزام شود. من در باره خلق مزبور با پسر پادشاه گرجستان یک جلسه صحبت مفصلی کردم. این شاهزاده در میان صحبتهای گوناگون خویش، چنین گفت که در ناحیه ماورای کاخیت، در جانب شمال آن سرزمین، بفاصله پنج روزه راه، مردم نیرومند و بزرگی زندگی میکنند که مدام با تاتارهایی که کالماک (۲) خوانده می شوند در جنگ وجدالند، کالماکها را اروپائیان کالموک (۳) میخوانند، شاهزاده اضافه کرد که تمام ملل واقوام مختلف و

(۱) تالتریس Thalestris ملکه معروف آمازون که با اسکندر مقدونی ملاقات

کرده است.

(۲) Calmacs

(۳) Calmou ques

متنوعی (۱) که در جبال قفقازیه سکونت دارند مدام با هم در نزاع و جنگ میباشند (۲)، و بهیچوجه طریقه صالح و صفانمی پیمایند. زیرا همه شان مردمان وحشی و فاقد نظام اجتماعی و قانون و آئین میباشند. قبایلی که در جوار کاخیت سکونت دارند، مدام این سرزمین را در معرض تاخت و تاز قرار میدهند. بهمین جهات نایب السلطنه، فرزند ارشد پادشاه گرجستان، مدام مجبور و ناگزیر است که در منطقه مزبور اقامت کنند، تا از حملات این اقوام وحشی ممانعت بعمل آورد.

من روایات و گفته های مورخین یونان و روم باستان را در باره آمازون ها برای شاهزاده جوان گرجستان نقل کردم، و پس از مدتی مذاکره و مباحثه، او چنین گفت که این مردم شاخه ای از خلق های اسکویت (۳) می باشند که صحرا گرد و چادر نشینند و مثل تر کمنها و اعراب زندگی می کنند، و مثل آکینیان (۴) حکومت و سلطنت را بدست زنان و بانوان سپرده اند، و ملکه های آنها در اداره امور از همجنسان خود، که مدام در سفر و حضر در التزام رکاب میباشند استفاده میکنند. بالاخره

(۱) بلاذری در فتوح البلدان خویش جبال قفقازیه را از لحاظ وجود ملل متنوع و مردمان گوناگون و مختلف جبل الالسنه نامیده است.

(۲) خلقهای مذکور بطور کلی اینک بعد از سیصدسال، در جامعه اتحاد جماهیر شوروی نایل بترقیات عظیم و شایان توجهی شده اند، و بمثل اعضای یک خانواده در کمال صلح و صفا با یکدیگر زندگی میکنند. اما نکته شایان توجه آنست که شبه قاره متمدن و بزرگ هندوستان پس از تحمل دو قرن یوغ اسارت اینک بدست دشمنان بدو قسمت مخالف و مختلف (پاکستان و هندوستان) که مدام تشنه خون یکدیگرند تقسیم شده است، بمصادق الاشجار یعرف بالاثمار از نتایج دو دموکراسی شرقی و غربی میتوان بخصوصیات آنها پی برد.

(۳) Scythes، بعضیها بتلفظ فرانسوی سیت میخوانند، ولی باشیوه زبان یونانی بایستی اسکویت خواند.

(۴) Achinois، تحقیق هویت این قوم علی العجاله برای اینجانب میسر نشد، ولی از شکل کلمه مسلم است که بمعنی ماچین (غیرچین) میباشد.

من و او هم عقیده شدیم که آمازونها با کمال سهولت و سرعت مثل مردان اسب سواری میکنند. و این امر نظایر زیادی در مشرق زمین دارد، چنانکه اکثر اوقات زنان، مخصوصاً شاهزاده خانمها سواره شمشیر بکمر راه میروند، و بعضی از آنها با کمال مهارت مرکوب خویش را میرانند. اما داستان قطع پستان و دیگر امور شگفت انگیز آمازونها را در جزء افسانه‌های دروغ و داستانهای نادرستی دانستیم که یونان باستان کتب خویش را مثل آثار یك شاعر (۱) لاتن، از آنها انباشته است.

سرزمین کارتویل (۲) فقط دارای چهار بلده بزرگ

تعریف و توصیف

میباشد: گوری، سورام، علی، تفلیس (۳).

قلعه رستمخان

شرح و تعریف شهر تفلیس جدا گانه خواهد آمد،

اما گوری شهر است کوچک که دریك دشت، واقع در میان دو کوهستان، در کنار رودخانه کور، در پای ارتفاعات يك قلعه که بدست خود ایرانیان پاسبانی میشود، واقع شده است. این دژ طی جنگهای اخیر گرجستان (۴)

(۱) ژوونال Juvenal شاعر شهیر رومی است (۶۰-۱۲۵ میلادی)

(۲) Carthuel

(۳) Gory'Soram'Aly

(۴) ایرانیان برای تصرف گرجستان لاینقطع جنگ کرده و بالاخره عهد نامه اتحادمانندی که بر حسب آن پادشاه گرجیان نایب السلطنه ایران شمرده میشد، فیما بین آنها منعقد گردیده است. مورخین صفوی گرجیان عیسوی را کبر خوانده اند.

در آن سنگلاخ آن ددان کرده، جای وطنگاه کبران مردم ربای

بنا بر قول مصنف احسن التواریخ گرجیانی که قبول دین اسلام میکردند عفو میشدند، و آنانکه خودداری مینمودند عرضه شمشیر میگشتند. جنگهای ایران و گرجستان بیش از یک قرن امتداد داشته و از اواسط قرن دهم هجری تا نیمه سده یازدهم ادامه پیدا کرده است. نکته شایان توجه آنست که شاردن از اسلام آوردن گرجیان صحبت نمیدارد، و این مطلب خواننده را در مقابل ادعای مصنف احسن التواریخ بشك می اندازد.

تقریباً چهل سال پیش ، بدست رستمخان سردار سپاه ایران بنا شده است.
 يك راهب مبلغ او گوستن طرح و نقشه قلعه مزبور را چنین شرح داد :
 این درچندان متین و مستحکم نمیباشد ، و از لحاظ موقعیت سوق-
 الجیشی و اجدا همیت و ارزش خاصی است. نگهبانان قلعه صد نفر است. شهری
 که در پای آن واقع شده كوچك میباشد ، خانه ها و منازل مسكونی و
 همچنین دكان و بازار از گل (۱) بنا شده است . سکنه گوری همه بازرگان
 و بسیار ثروتمند میباشد . همه گونه لوازم زندگی در این بلده فراوان و
 بسیار ارزانست . کلمه گوری را مشتق از لغتی میدانند که بمعنای خوك است ،
 چون این حیوان در شهر مزبور زیاد و بسیار اصیل و خوب میباشد .

حضرت نوح در شماخی
 سورام در حقیقت قصبه ای بیش نیست ، و در
 صورت مقایسه با گوری خواهر کوچکتر آن
 بشمار میرود . اما قلعه مستحکمی که در جوار آنست ، بزرگ و خوب
 میباشد . افراد ساخلوی این در نیز صد نفر سپاهی است . در نزدیکی قصبه
 سورام ، منطقه ایست بنام شماشی (۲) که در زبان گرجی بمعنای سه کاخ
 میباشد . مردم محل میگویند که حضرت نوح بعد از طوفان اینجا را
 برای سکونت اختیار کرد (۳) و هریك از فرزندان (۴) قصری بنا کردند.
 درباره علی (۵) چون در جای دیگر بحث کافی شده ، دیگر در این فصل
 سخنی به میان نمی آورم .

(۱) یعنی ازخشت خام .

(۲) Sémaché شماشی ، شماخی ، شماخی ؟!

(۳) آرامنه نیز مدعی هستند که حضرت نوح بعد از طوفان ابتدا ایروان را دیده در آنجا

سکونت اختیار کرده است ، و کلمه ایروان نیز بمعنای « دیده شده » میشود .

(۴) سه فرزند حضرت نوح عبارتند از : سام ، حام ، یافث .

(۵) Aly

تعریف و توصیف کلی
گرجستان

آب و هوای گرجستان مطبوع میباشد، ولی در زمستان بسیار سرد و خشک و در تابستان بینهایت گرم است. بهترین ماههای سال از آغاز مه تا پایان نوامبر (اردیبهشت الی آبان) میباشد. اراضی این کشور نیازمند آبیاریست، و در غیر اینصورت کاملاً عقیم و سترون است، ولی وقتی که زمین سیراب شد محصولات فراوان، مخصوصاً انواع و اقسام حبوبات و سبزیجات و میوه جات خوب بدست می آید.

گرجستان کشوری است فوق العاده منبت و حاصلخیز بطوریکه زندگی مردم آن قرین رفاهیت و بسیار خوب و ارزان میباشد. نان این کشور در سرتاسر جهان عذیم النظیر است. هر گونه میوه مطبوع و لذیذ در این سرزمین پیدا میشود. گلابیهای معطر و سیبهای خوشبو و خوش طعم گرجستان نظیر عالی ترین نوع میوه های مزبور در فرنگستان است؛ همچنین انارهای عالی این کشور در سراسر آسیا بی رقیب میباشد (۱). اغنام و احشام این سرزمین بسیار فراوان و جنسشان خیلی خوب و عالی است. انواع و اقسام حیوانات شکاری در این سرزمین پیدا میشود، مخصوصاً پرندگان لذیذ و خوشگوشت که بیحد و حساب است، خوکهای وحشی گرجستان از حیث کمیت و کیفیت مثل کشور کلشید بخصوص شایان توجه میباشد. غذا و خوراک تقریباً قاطبۀ اهالی فقط گوشت خوک است. گله های خوک در هر گوشه و کنار مشغول جنبش و گردش میباشد و در حقیقت گوشتی مطبوع تر و بهتر از آن نمیتوان یافت. مردم میگویند با وجود اینکه گوشت خوک خیلی زیاد مصرف میشود، بهیچوجه هیچوقت موجب ناراحتی انسان فراهم

(۱) شراب انار گرجستان نیز شهره آفاق و عذیم النظیر است.

نمی آید و از حیث هضم و گوارش اشکالی تولید نمیشود. من عملاً به حقیقت ادعای آنها پی بردم، زیرا با وجود اینکه در اغلب مجالس و محافل از این گوشت صرف میکردم، هیچگونه اشکالی از حیث تحلیل معدی برایم پیش نیامد. بحر خزر در نزدیک گرجستان واقع شده، و نهر کور نیز که از آن سرزمین عبور میکند، مقادیر معتدله و بسیار فراوانی ماهیهای دریائی و آب شیرین برای این کشور فراهم مینماید و بطور کلی میتوان بجرئت اظهار داشت که انسان هیچوقت در هیچ نقطه جهان نمیتواند عالی تر و بهتر از اغذیه و خوراك این سرزمین، خوردنی تهیه نماید.

شرابهای عالی و مطبوع گرجستان نیز در تمام جهان بی نظیر است و بسیار فراوان و زیاد مصرف میشود. در این کشور نیز مثل کاشید شاخه های

شراب شاهنشاه ایران
از تفلیس می آمد

تاك از درختان بالا رفته است. همواره مقدار زیادی از مشروبات تفلیس بارمنستان و ماد (۱) و اصفهان، برای پادشاه ایران صادر میگردد. عالی ترین شراب در این کشور خرواری هشت فرانك است، در صورتیکه مشروبات معمولی بیش از نصف این قیمت ارزش ندارد. بهای مأكولات و خواربار دیگر را از روی این میزان میتوان بسهولت تعیین کرد. محصول ابریشم گرجستان فراوانست اما از حیث کمیت بنصف آنچه که اغلب جهانگردان سابق نوشته اند، نمیرسد.

مردم محل چنانکه باید و شاید بصنعت ابریشم بافی آشنایی ندارند،

(۱) Mèdie، مقصود آذربایجان است که هنوز در عهد شاردن بدین اسم خوانده میشده است. چنانکه از هرودت و استرابن و پلوتارك بر می آید، آذربایجان طی تاریخ سه هزار ساله خویش سیاست مخصوصی داشته و منشاء و مرکز آئین زردشت بوده است. برای اطلاعات بیشتر به کتاب تاریخ تمدن آذربایجان تالیف نویسنده و مترجم این سطور مراجعه فرمائید.

لذا محصولات نوغان معمولاً بترکیه و ارزرم و دیگر نواحی مجاور، که روابط تجارتی با گرجیان دارند، صادر میشود.

خون و نژاد مردم گرجستان بسیار عالی و زیباترین

نوع مردمان مشرق، و بعقیده من عالیترین تیره

تمام ملل عالم است. در سرتاسر این کشور، من یک

زیباترین نژاد

نوع انسانی

قیافه نامتناسب ندیدم، تمام گوشه و کنار مشحون از مهر و یان پری پیکر و مملو از دلآوران نیک منظر بود. مشاطه طبیعت صورت زنان این سرزمین را چنان آراسته و دلآویز ساخته است که محالست در یک نقطه دیگر عالم با چنان صباحت و وجاهت خارق العاده ای مواجه گشت. بعقیده من محال است که کسی بر این فرشتگان بگذرد، و شیفته و عاشقشان نشود. زیبایی و ظرافت بانوان گرجی در حقیقت یدرک و لایوصف است، و قلم از تحریر حالات و اطوار، شکل و شمایل آسمانی آنان مطلقاً عاجز میباشد، قد و قامت رشید و رعنا، ظریف و زیبای زنان این سرزمین، مخصوصاً میان باریک و موئین آنها در سرتاسر آفاق عظیم النظیر است. فقط بزرگ و توالت زیاد، مع التأسف این حوریان بهشتی را خراب میکند و همه بانوان اعم از اینکه بیشتر زیبا باشند و یا کمتر، بدین عادت منحوس مبتلا میباشند. زنان این کشور هیچگونه جواهر و زینت آلاتی ندارند، و اینهمه بزرگ و آرایش مفرط را در حقیقت بجای زینت آلات و البسه حریر و اطلس بکار میبرند.

گرجیها بالطبع مردان بسیار باهوش و کیاستی

هستند، و اگر در آموزش و پرورش آنان دقت

لازم بعمل آید، دانشمندان بزرگ و استادان

توصیف گرجیان از

لحاظ روانشناسی

عالیقدری در تمام شعب علوم و فنون در گرجستان که پنجاه سال بعرضه وجود خواهند
 نهاد (۱)؛ ولی با کمال تأسف باید امتد کر شویم که در نتیجه تعلیم و تربیت غلط
 و بسیار ناقص، مردم این سرزمین غرق در دریای جهالت و نادانی میباشد. افراد
 کشور محیل و کلاهبردار، خاین و غدار، ناسپاس و متفرعن میباشد؛
 و معمولاً با وقاحت بی نظیری در انکار حقایق مسلم و مشهود، پافشاری
 میکنند و زیر قولشان میزنند و هیچوقت با افعال و اعمال خود اذعان و اعتراف
 ندارند؛ بسیار دغل و پر طمع و متعدی، و مزور و حيله گر هستند. روح کینه
 عجیبی دارند که بهیچوجه من الجوه آشتی پذیر نمی نماید و هرگز با غماض
 و مصالحه نمی گراید. اما باید بگوئیم هیچوقت بی دلیل و بیجهت آتش خشم
 و غضبشان شعله ور نمیشود، و هیچگاه بدون علت و سبب احساسات کینه
 آمیز آشتی ناپذیر گرجیان تکوین و تحریک نمیگردد.

این خلق علاوه بر معایب روحی مذکور، واجد صفات زننده و
 زشت شهوانی نیز میباشند، بطوریکه مدام غرق در لذات نفسانی و مبتلای
 شرب مسکرات هستند. این حرکات عنیف و اعمال قبیح باندازه ای شیوع
 پیدا کرده است که دیگر قبح آنها از انظار ایل و عادی و طبیعی جلوه گر
 مینماید. مقامات، عالیه روحانی و عموم کشیشان کلیساهای نیز مثل عموم مردم
 غرق عیش و عشرت مدام، مخمور و خراب، و دست در گردن معشوقه های طناز
 و کنیزان پر عشو و ناز بوده، بارتکاب زنا مشغول هستند. اما هیچکس باین
 قبل مناهی و معاصی اعتراض نمی کند، زیرا چنانکه گفتیم در نتیجه شیوع ردایل،

(۱) چنانکه این آزمایش بعد از انقلاب اکتبر سال ۱۹۱۷، در سرزمین گرجستان توسط
 دولت شوروی بعمل آمده، وصحت کامل و نظریه شاردن بمنصه ظهور رسیده است، بطوریکه علمای
 بیشمار در انواع و اقسام علوم و فنون قدم بعرضه وجود نهاده اند، مضافاً بر اینکه قاطبه اهالی بترقیات شگرف
 و شایان توجهی در زمینه علم و دانش نایل آمده است.

قبیح منکرات از بین رفته و در حقیقت جزو امور مجاز و مشروع شمرده میشود. رئیس هیأت مبلغین کاپوسن بایمان مغلط چنین روایت کرد که بگوش خود از اسقف اعظم گرجستان یعنی کاتولیکوس، (جاثلیق) چنین شنیده که هر کس در اعیاد بزرگ، فی المثل در جشن میلاد و یا رستاخیز مسیح (ع) کما هو حقّه مست و خراب نشود، بهیچوجه عیسوی کامل بشمار نمی آید، و کفر و الحاد او مسلم میگردد. رباخواری در این سرزمین رواج بسزایی دارد، هیچوقت بدون رهن و گرو پولی بقرض نمیدهند، و حداقل ربح دریافتی، ماهیانه صدی دو میباشد. زنان گرجی نیز در میدان معایب از مردان عقب نیستند و بسیار لین الاریکه و بدکار و دارای سوء نیت و گهنکار میباشند، و در حقیقت ضعف و تسلیم بلا شرط آنان در مقابل مردان چنین افتضاحی بار آورده و سرتاسر کشور را پر از گند و کثافت ساخته است. در خاتمه، بمصداق آنکه، عیب می چونکه بگفتی هنرش نیز بگو، مردم گرجستان واجد خصال عالیّه انسانیت و فوق العاده مهربان و مؤدب هستند، متانت و وقار، اعتدال و نصفت از صفات ممتازّه آنان بشمار میرود. بطور کلی آداب و عادات گرجیان ممزوجی از اخلاق و صفات ملل و اقوام همجوار و حاصل معاشرت و مرابطات با آنانست، فی المثل مناسبات تجارتی و سیعی با کلیه خلقها و طوایف همسایه برقرار کرده اند، و مخصوصاً اینکه افراد کشور آزادی مطلق در مذهب و زندگانی روحانی خویش دارند و در اختیار هر گونه آداب و عاداتی مختار میباشند، بعلاوه در میدان مباحثه و مذاکره چالاک و چیره دست هستند.

درست
و
ساز

ملل واقوام موجود
در گرجستان، و دیگر
خصوصیات گرجیان

در این سرزمین انواع واقسام ملل شرقی و غربی،
ارامنه و یهود، یونانی و ترك، ایرانی و هندی،
تاتار و مسکوی (۱)، فرنگی و اروپائی دیده میشود.
افراد ارمنی (۲) در این کشور باندازه ای زیاد
است که عده آنها بر تعداد گرجیان فزونی دارد. و نیز ارامنه بسیار
ثروتمند هستند و غالباً با کارهای کوچک و محقر سروکار دارند. اما گرجیها
فوق العاده نیرومند و عظیم، با طمطراق و پرمدها میباشند.

اختلاف مشهور در آداب و اخلاق، طرز تفکر و پندار، خلقت و طبیعت
گرجیان و ارامنه، موجبات تفرقه و کینه و نفاق و شقاق شدیدی را بین
این دو قوم پدید آورده است، بطوریکه نسبت بیکدیگر نفرت عمیق و
زیادی دارند و هرگز خیال اتحاد و اتفاق با هم در سرخویش نمی پروراندند.
گرجیان نسبت با ارامنه با نظر حقارت شدیدی می نگرند، و طرز
رفتار آنها در این مورد تقریباً مثل معامله اروپائیان نسبت به یهودیان است.
پوشاک مردم گرجستان تقریباً همانند ملبوس لهستانیان میباشد و کلاه بی-
لبه شان نیز شبیه مال آنهاست. نیم تنه گرجیان تا پایین سینه بازو گشوده،
و با دگمه و قیطان بسته میشود. کفشهایشان شبیه پای افزار ایرانیان است؛
ملبوسات بانوان کاملاً همانند پوشاک نسوان ایرانی میباشد.

عمارات و قصور بزرگان و امکنه عمومی بسبك کاخهای کشور ایران
بنا شده است. ابنیه و عمارات در کشور گرجستان با هزینه کم و مخارج
بسیار اندك بوجود می آید، زیرا مصالح اعم از سنگ و چوب و گچ و آهك

(۱) Moscovites شاردن مثل مورخین قدیم روسها را مسکوی مینامد.

(۲) Arméniens

بسیار ارزان و فراوان میباشد. مردم این سرزمین در شیوه نشست و برخاست، و حتی طرز خواب و خوراك از ایرانیان تقلید میکنند.

اعیان و اشراف گرجستان نسبت بر عایای خود
 شدت عمل و ظلم و جور بی پایانی روا میدارند،
 بطوریکه طرز رفتار آنان بسیار بد تر از رجال و
 بزرگان کشور کاشید میباشد. فی المثل اتباع دهاتی
 جابه‌آنان و فساد رجال و بزرگان و اقدامات

خود را از بام تا شام، ماههای متوالی بدون پرداخت کوچکترین پاداشی و یا جزئی‌ترین خوراکی بکار و امید دارند و بیگاری میکشند. بعلاوه تسلط و اختیار مطلق بر جان و مال و زندگانی و اراده و شخصیت رعایای خویش دارند. چنانکه جگر گوشه‌های دهاتیان را از آغوش پدر و مادرشان بیرون کشیده در معرض فروش قرار میدهند و یا اینکه در دستگاههای خود بنده و برده میکنند.

رجال و بزرگان گرجستان معمولاً از معامله افراد بزرگسال و مخصوصاً زنانیکه بیشتر از بیست سال دارند، خودداری میکنند و بندرت این قبیل افراد را در معرض بیع و شری قرار میدهند.

آئین و مذهب گرجیها تقریباً مشابه دین کلدانیان
 مذهب و آئین گرجیان میباشد. مسیحیت در عصر واحد یعنی سده چهارم

میلادی، توسط يك زن ایبری (۱) که در قسطنطنیه بآئین مسیحی گرویده بود، در این کشور اشاعه پیدا کرده است؛ و بالاخره اینان نیز مثل آنان روح مسیحیت را بطور کلی از دست داده اند. یعنی شرح مشبعی که بطور کلی درباره عدم اعتنای کلدانیها بآداب و رسوم آئین مسیح و رعایت نکردن

(۱) ایبری یعنی گرجی. البته اسپانیا را نیز ایبری مینامند.

قوانین و نظامات این مذهب گفته شده است ، عینا طابق النعل بالنعل در باره گرجیان نیز صدق میکند . با وجود این ، گرجیهادر صوم و صلوة اهتمام بیشتری دارند ؛ هیأت مبلغین مسیحی مأمور گرجستان ، در حین اقامت من در تفلیس ، گزارشی از وضعیت وامور خویش به روم ارسال داشتند ، که آنرا بنظر من نیز رسانیدند . در این گزارش نکته شایان توجه و خنده آوری وجود داشت که چون مربوط بدین فصل است ، نقل آن در این سطور کاملا مناسب مینماید . در گوری زن بدکاره ای وجود داشت که مریض و بیمار گشت و چون خویش را در آستانه مرگ پنداشت ، کسی را بدنبال کشیشی فرستاد تا مراسم اعتراف معاصی را بعمل آورد ، مشارالیها در خاتمه اعترافات خویش پس از شکوه و شکایت مفصل اظهار داشت که منبعث غیر از شوی خویش با مرد دیگری آمیزش نخواهد کرد . اما کشیش در جواب وی چنین گفت : خانم من شما را خوب میشناسم و نمیتوانم بقول وعهدتان باور نمایم ، چون من میدانم که شما تجارت خود را با مشتریان مهربان خویش بهیچوجه قطع نخواهید کرد ، لذا تنها خواهشی که از شما دارم ، آنستکه پس از تحصیل اجازه و قبول شرایط من ، بابتشتر از دوسه نفر آمیزش نداشته باشید .

این زن که از پیشنهادات کشیش مذکور سخت بر آشفته بود ، او را از پیش خویش براند و در همان ساعت يك مبلغ کاپوسن احضار کرد و پس از نقل داستان سابق الذکر ، باعتراف پرداخت ؛ و نیز در همان گزارش آمده است که کشیشان و روحانیون محلی برای معترفین و نادمین توصیه میکنند که اموال و اشیائی را که سرقت کرده اند ، بمقامات روحانی تسلیم نمایند ، و بصاحبانشان مسترد نسازند ، بدین طریق بهیچوجه استرداد اموال

مسروقه بمالك اصلی، صورت عمل بخود نمی پوشد.

در گرجستان اسقف بسیار است؛ چنانکه يك

پادشاه گرجیان

اسقف اعظم و يك بطریق وجود دارد که از طرف

مسلمان است

مردم محل، کاتولیکوس (جاثلیق) خوانده میشود.

پادشاه کشور با وجود اینکه بآئین اسلام گرویده است، مقام اسقفی دارد و

البسه و آذین رسمی روحانیون را نیز استعمال میکند. بطریق گرجستان

هم برادر سلطان است. رجال و اعیان کشور معمولاً چنانکه با خیرات

و مبرات خویش مباحثات میکنند، همینطور هم از اعمال جبر و ستم نسبت

بر روحانیون و کشیشان مثل دیگر رعایا و دهاتیان، و تأدیب مقامات روحانی

مفاخرت مینمایند؛ بعلاوه آنها را بانواع و اقسام اعمال شاقه و بیگاری

واداشته، جگر گوشه های عزیز تر از جانیشان را از آغوششان گرفته در

معرض خرید و فروش قرار میدهند، و بعد از نزع ثمره زندگی، کشیشان

بیچاره را از گرانبها ترین نعمت حیات یعنی آزادی نیز محروم میسازند

و چنانکه من دیده ام، برده وار بر مسلمانان میفروشند.

کلیساهای گرجستان نسبت بمعابد کاشید آبرومند تر و بهتر است.

دیرهایی که در شهرها واقع شده تمیز و خوب، ولی آنهایی که در

دهات است و بسیار کثیف و بد میباشد. گرجیان مثل دیگر ملل و مردمان

مسیحی که در مجاورت سرحدات شمالی و غربی کشور گرجستان سکونت

دارند، در ساختمان محل کلیسا سلیقه خاص و شایان توجی دارند،

چنانکه همیشه برای بنای معابد نقاط بلند و مرتفع و دور افتاده و تقریباً

غیر قابل دسترس را انتخاب مینمایند. مردم محل از فاصله سه چهار

فرسنگی، این دیرها را مشاهده میکنند و مراسم خضوع و خشوع بعمل

می آورند، ولی تقریباً هیچگاه بداخل کلیساها نمیروند، بطوریکه می توان گفت درب بعضی از معابد در ده سال یکبار هم باز نمیشود. بمحض اتمام بنای يك کلیسا، آنرا در معرض گزند باد و باران گذاشته و میگذرند. من هرگز نتوانستم باسرار و علل این عادت مرموز پی ببرم؛ از هر کسی که در این مورد پرسشی میکردم، پاسخ شگفت انگیزی میداد: عادت (۱) مردم اینست! گرجیان ایمان دارند که هر گونه معاصی کبیره ای مرتکب گردند، بابنای يك کلیسای كوچك گناهشان بخشوده میشود. من تصور میکنم که بنای معابد در نقاط بعید و دور دست و غیر قابل دسترس معلول عدم توجه و بی اعتنائی مردم بکلیسا است، که بدین طریق خود را از مواظبت و آرایش معبد راحت میکنند. در میان گرجیان سن ژورژ بزرگترین قدیس مسیحیان شمرده میشود، و او را مارجریس (۲) مینامند و معتقدند که در کاپادوکی (۳) بدنیا آمده است، و فرزند یکی از بطریقان سوریه بوده در عهد دیو کلیسین (۴) شربت شهادت نوشیده است. مسلمانان نیز نسبت باین قدیس احترام شایان توجهی مبذول میدارند. و از وی معجزاتی مشابه داستانهای مسیحیان نقل میکنند، از جمله اینکه معتقدند سن ژورژ هنگامیکه در خانه پیرزنی اقامت داشت، گاو مرده صاحبخانه را زنده ساخته است. این روایت کاملاً شبیه حکایتی است که کلشیدیان در خصوص قدیس مزبور دارند، چنانکه طی یکشب گاوی از فاصله صد فرسخی از نقطه ای بنقطه دیگر توسط وی انتقال داده شده است، و من

(۱) ترك عادت موجب مرض است! اما نظامی می فرماید:

قافله سالار سعادت بود

هرچه خلاف آمد عادت بود

(۲) Mar Gəryis

(۳) Capadoce

(۴) Dioclétien

این سرگذشت را در شرح آئین کلشیدیان ، در مجلد اول آورده ام .
 درباره فتوحات و غلبه ایرانیان بر گرجستان ،
 و تاریخ جنگهای آنان شرحها و تفصیلات زیادی
 برشته تحریر در آورده اند ، که اگر خالی از
 اشتباه و مقرون بصحت و صواب بود ، من از بحث در این مورد مطلقاً
 خودداری میکردم .

اسمعیل کبیر (شاه اسمعیل اول صفوی) که از طرف مورخین مغرب
 زمین ملقب به صوفی است ، پس از تسخیر و تصرف ولایات واقع در مغرب
 دریای قزوین (خزر) و گشودن ماد و بخشی از ارمنستان ، و بعد از راندن
 ترکان از این حدود و مناطق ، علی رغم کمکهای مهم و شایان توجهی که
 سابقاً از گرجیان دریافت داشته بود ، دامنه جنگ را بسرحد کشور گرجستان
 کشانید .

شاهنشاه بزرگ صفوی ، این جنگ را با پیروزی پایان رسانید و
 گرجیان را پرداخت باج و تقدیم گروگان و ادار ساخت .
 گرجستان در عهد سابق علاوه بر مناطق کاخیت و کارتویل شامل
 نواحی کوچک دیگری نیز بود که تحت امر ملوک الطوائف (۲) اداره میشد؛
 و این فرمانروایان محلی مدام با هم در جنگ وجدال بودند ، و همین
 نکته موجبات اضمحلال و زوال استقلال گرجیان را فراهم آورد . مردم
 گرجستان در مدت سلطنت شاه اسمعیل و شاه طهماسب که سلطان فوق العاده
 شجاع و متهور و مظفری بود ، با جنگزار صفویه بشمار میرفت . در این دوره

(۱) سابقاً از کتاب احسن التواریخ بنقل از تاریخ ادبیات ادوارد براون مطالبی در باره
 جنگهای ایران و گرجستان نقل کرده ایم .

لهراسب نامی در کارتویل سلطنت داشت . و چنانکه گفته ایم این استان قسمت شرقی گرجستان و از جانب مشرق همسر حدایران است . این پادشاه دو فرزند داشت و هنگام وفات کشور خویش را بین آن دو تقسیم کرد . پسر ارشد لهراسب سیمون و فرزند دیگرش داود بود ، این دو وارث از تقسیم ماترك پدری درخشم شدند و بایکدیگر بجنك و نزاع برخاستند و هريك برای تأمین پیروزی خویش از شاه طهماسب كمك خواستند . تقاضای پسر کوچکتر زودتر از برادر ارشد بدربار صفویه واصل شد . سلطان بزرگ صفوی به داود اعلام داشت که در صورت قبول اسلام حاضر است نیروی امدادی برای وی اعزام دارد . شاهزاده جوان گرجی این پیشنهاد را پذیرفت و بآئین اسلام گروید و باستقبال سپاه ایران که دارای سی هزار سوار رشید بود ، شتافت . در اینموقع قوای اعزامی شاه طهماسب داخل گرجستان شده بود ، و خود سلطان صفوی در قزوین اقامت داشت .

بعد از اینکه داود تحت نفوذ دولت صفوی قرار گرفت ، شاه طهماسب نامه‌ای بمضمون سابق به سیمون ارسال داشت و شرط ابقا در مقام سلطنت اجدادی را موکول بقبول آئین اسلام و اظهار عبودیت بدربار صفوی دانست . سیمون که از قدرت نظامی ایران هراس داشت ، در مقابل این اتمام حجت تسلیم گشت . ولی از آئین اجدادی و مسیحیت دست برنداشت . شاه طهماسب پس از تسلط بر سلاطین و ممالک گرجستان ، سیمون را در قلعه جنگلیه (۱) واقع در نزدیکی دریای قزوین (خزر) زندانی ساخت و برادر کوچک ویرا که بآئین اسلام گرویده بود ، با لقب و عنوان داودخان

(۱) Genyliè ، جنگلیه ، بمناسبت همجواری با کیلان و مازندران این هیأت

بسلطنت کشور گرجستان گماشت. آنگاه رجال واعیان و اشراف گرجی نسبت به سلطان بزرگ صفوی سوگند وفاداری نمودند، و شاه طهماسب نیز فرزندان داودخان را بعنوان گروگان بدارالسلطنه قزوین آورد.

گرجیها پس از فوت شاه طهماسب، در صدد استخلاص از یوغ استیلای ایرانیان برآمدند و مثل دیگر استانهای تابعه صفوی سر بطغیان برداشتند. در دوره حکومت دوساله اسمعیل دوم، و در دوران چهارساله اولیه سلطنت محمد خدابنده، گرجستان مستقل گشت؛ ولی سلطان محمد صفوی نیروی نظامی عظیمی برای انقیاد گرجیان اعزام داشت، و داودخان نیز بمحض نزدیک شدن سپاه ایران انهمزام اختیار نمود، در اینموقع سیمون برادر ارشد وی که در ایران زندانی بود، موقع را برای استرداد سلطنت پدری مغتنم شمرده بآئین اسلام گروید و از طرف دربار صفوی بعنوان سیمون خان، بمقام خانیت تفلیس نایل گردید.

اسکندر پادشاه استان کاخیت گرجستان در دوره

سلطنت محمد خدابنده صفوی در گذشت و از وی

سه پسر و دو دختر باقیماند. فرزند ارشد اسکندر

یارد بستانی

شاه عباس کبیر

نیز، داود نامداشت که از طرف ایرانیان بدریافت لقب و عنوان تهمورث خان نایل گردید و شجاعت و شهامت وی و مصائب و متاعبی که بسرش آمد، او را شهره آفاق گردانید. هنگام فوت پدر این شاهزاده در دربار صفوی گروگان بود، و در دارالسلطنه قزوین اقامت داشت، و بطوریکه میگویند توسط شاه طهماسب صفوی بآنجا برده شده بود. تهمورث گرجی در ایام صباوت خویش با شاه عباس کبیر صفوی در یکجا بزرگ شد و از آموزش و پرورش عالی و مطمئن دربار صفوی ودقت و مواظبت عظیم النظر این دستگاه

عظیم الشان برخوردار گشت . شاهزاده گرجی در دربار قزوین آداب و عادات ، اخلاق و سیرت ایرانیان را که مسلماً خیلی عالیترا از آن گرجیانست ، کسب کرد .

بمحض فوت اسکندر ، کتایون (۱) مادر تهمورث که در صباحت ووجاهت ، وکیاست و ذکاوت شهره آفاق ، و در کتب تاریخی ایران بعنوان ماریان (۲) از وی یاد شده است ، خطاب به خدا بنده ، سلطان صفوی نامه ای بدین مضمون ارسال داشت : « قربان ، شوهرم زندگی را بدرود گفت ، اینک استدعا دارم فرزندم تهمورث را برای سلطنت بجانشینی پدر ، اعزام بفرمائید ، و من برادر دیگر او را بعنوان گروگان بدربار عالی گسیل میدارم » . تهمورث نیز بعد از اینکه سو کند وفاداری و تبعیت بدربار صفوی یاد کرد ، بصوب گرجستان عزیمت نمود .

پادشاه کارتویل (۳) ، یعنی سیمون که شرح حال وی سابقاً مذکور گشت ، و در آغاز سلطنت شاه عباس کبیر درگذشت ، تاج و تخت وی بفرزند ارشدش لهراسب باقیه ماند؛ ولی چون این شاهزاده هنوز بسن بلوغ نرسیده بود ، صدراعظم مهر و (۴) که ایرانیان ویرا مراد می نامند ، قیمومت او را بعهده خویش داشت . این نخست وزیر مردی مدبر و فرماندار تفلیس بود ، و در سرتاسر کشور با اقتدار زیادی بحکومت اشغال داشت ، یگانه نکته ای

شاه عباس کبیر مفتون
پری گرجی میگردد

(۱) Ketavane ، هیات فارسی کتایون بنظر مترجم و محشی این سطور مطابق و

یا مریم ؟ Mariane (۲)

مناسب مینماید .

Carthuel (۳)

Mehrou (۴)

(موراو) ، کلانتر تفلیس است ، مجلد دوم تاریخ شاه عباس بقلم جناب آقای نصرالله فلسفی

بر این شخصیت بزرگ میگرفتند، پستی تبار و خانواده اش بود. مهر و دختری داشت که دروجاهت و صباحت آیت روزگار و شهره آفاق بود، و لهراسب شیفته و مفتون این ماهروی طناز و عشوه گر گردیده بود. صدراعظم برای جدایی این دو تن بهر تدبیری متوسل شد، ولی بالاخره سعیش باطل ماند. يك روز که مهر و بازعاشق و معشوق را در یکجا مجتمع یافت، خطاب بسطان جوان چنین گفت: قربان دختر خانواده مرا لکه دار نسازید، البته اعلی حضرت در صورت تمایل میتوانند جگر گوشه مرا بعقد ازدواج خویشان در آورند، ولی در غیر این صورت صلاح نیست که شما با هم در یکجا باشید. لهراسب سو کند یاد گرد که هرگز زن دیگر اختیار نکند؛ بهمین جهت از آن ببعد با دختر صدراعظم زندگی میکرد، بدون اینکه رسماً صیغه عقدی جاری شود؛ و بالاخره بهیچوجه مراسم ازدواج برگزار نشد، زیرا اهالی کشور می گفتند، این دختر ك نسب عالی ندارد، و مردم حاضر نیستند، از فرامین و اوامر ملکه ای تبعیت کنند که نژادش پست و نسبش از طبقه سوم است. لهراسب که ظاهراً از این اعتراضات خوشش می آمد، بالاخره در موضوع ازدواج بصدر اعظم جواب رد داد و چنین استدلال کرد که گرچه بسیار کینه جو و لجوج هستند، لذا نمیتواند این مسئله را عملی نماید. در این موقع اطرافیان سلطان بیادشاه جوان توصیه کردند که برای جلوگیری از انتقام مهر و، مصلحت آنست که صدراعظم رهسپار دیار عدم بشود. لهراسب این پیشنهاد را با رضایت خاطر تلقی کرد و دستور تهیه مقدمات و اجرای مقصود را صادر نمود. بهمین مناسبت ضیافت باشکوهی در دربار سلطنتی برگزار گردید و قرار شد که وزیر کشور رامست و خراب، و سپس مقتول و معدوم سازند اما یکی از غلامان مخصوص سلطان

که جاسوس مهر و بود ، از این ماجرا اطلاع پیدا کرد ، لذا هنگامیکه جام شراب را با خضوع و خشوع تقدیم صدر اعظم میکرد ، نجوی نمود که: «قربان ، در صدد کشتن شما هستند ! » ، مهر و بدون اینکه درو جناتش کوچکترین آثار اضطراب و تشویشی مشاهده شود ، جام را برگردانید و بیهانه قضای حاجت ، از نشیمن خود برخاست و بیرون رفت . این کار در سرزمین گرجستان ، که ضیافتها معمولا يك نیمه روز ادامه پیدا میکند ، بهیچوجه امر خلاف نزاکت و ادب شمرده نمیشود . صدر اعظم بسرعت برق خود را با صطبل مخصوص خویش رساند ، و لباس مهتری بتن کرد و کلاه بی لبه ای بسر خود گذاشت و در پشت يك مرکوب تکاورهزیمت اختیار کرد ؛ و با چنان مهارتی اینکار را انجام داد که هیچیک از نوکران و خدم و حشم خویش نیز ملتفت امر نشدند ؛ خلاصه مهر و در فرار خویش کاملاً کامیاب گردید و بخدمت شاه عباس کبیر شتافت . سلطان بزرگ صفوی در اینموقع مظفر و پیروز از شیروان و شماخی ، ممالك همجوار گرجستان و دریای قزوین (خزر) بیایتخت خویش ، اصفهان مراجعت می نمود . مهر و خویشتن را پپای شاه عباس افکند ، و خدمات صادقانه خویش را نسبت به اسکندر و پدر مرحومش متذکر گردیده ، اظهار داشت که چگونه میخواستند اجر و پاداش دهند ، و چطور ییگانه جگر گوشه را بعنوان ازدواج هتک عصمت کرده و خودش را نیز میخواستند بدیار عدم رهسپار سازند . آنگاه مهر و عرض کرد که چون حاکم حقیقی گرجستان اعلیحضرت پادشاه ایران میباشد ، استدعای استرداد اموال و دادرسی دارم .

مهر و نقشه دیگری نیز برای تحریک شاه و اخذ انتقام از لهراسب ، طرح کرد ؛ توضیح آنکه پادشاه گرجی خواهری داشت فوق العاده زیبا

و فتان، و بی نهایت رعنا و دلربا که گل سرسبد مهر و یان گرجستان شمرده می‌شد و شعرای ایران اشعار نغز و شیوایی در توصیف و تعریف این دوشیزه نامدار ساخته و پرداخته بودند. حتی در این ایام شعرهای نمکین و غزلیات شیرین و شیوایی حاکی از رمانازله سلطان بزرگ صفوی و ماهروی گرجی در افواه عوام و وجاهت و صباحت فتنه آن دوران ضرب المثل و زبانزد همگان می‌باشد. مهر و آتش اشتیاق شاه عباس را نسبت به خواهر لهراسب سخت مشتعل و شعله‌ور ساخت. نام تعمیدی این دخترک دارژان است ولی در تعبیرات شاعرانه ایرانیان پری خوانده می‌شود. مهر و در هر مکان و مقام، بمناسبت و بمناسبت از این فرشته گرجی تعریف و توصیف می‌کرد و بالاخره در نقشه خود توفیق حاصل نمود؛ شاه عباس سفیری برای خواستگاری پری اعزام داشت، و بلافاصله ایلچی دیگری نیز بگرجستان گسیل کرد. فرستاده اول بانوید و امید فراوان باصفهان مراجعت نمود، ولی نماینده دوم جواب رد شنیده و بازگشت. لهراسب گفته بود که خواهرش نامزد تهمورث پادشاه کاخیت می‌باشد که زنش در گذشته است. شاه عباس از این جواب سخت بر آشفت و آتش اشتیاقش پیش از پیش شعله‌ور گردید، چنانکه یک سفیر ثالثی بگرجستان اعزام و از خواهر لهراسب تقاضای ازدواج کرد و بایلچی دستور داد که با انواع و اقسام لطایف الحیل و وعده و وعید متوسل شود، و در ضمن نامه‌ای خطاب بتهمورث خان نگاشت و دستور صادر کرد که از عقد ازدواج با پری مطلقاً خودداری نموده خودش را نیز بدربار ایران معرفی کند، لهراسب از این اصرار و تکرار پادشاه ایران فوق العاده بر آشفت و برای اینکه دیگر چنین تقاضا و تمنایی تجدید نشود، فرستاده سلطان صفوی را مورد تخفیف و توهین قرار داد و مطلقاً جواب رد داد. این حادثه در سال هزار و ششصد و ده میلادی اتفاق

افتاد که شاه عباس کبیر با ترکان عثمانی گلاویز شده بود، و فرصت رسیدگی
 بکارهای گرجستان را نداشت. لذا بدون اینکه، موضوع مزبور را بروی
 خویش بیاورد، يك مبلغ مسیحی کرمی (۱) را برای سفارت بارو پافرستاد،
 تا سلاطین عیسوی فرنگستان را بجنک علیه ترکان وادارد. این فرستاده
 مأموریت داشت که هنگام عبور از سرزمین گرجستان، تهمورث خان را
 از الحاق بترکها بر حذر دارد و از هر گونه اقدام وی بر ضد ایرانیان بنفع
 عثمانیان ممانعت کند. تهمورث بسیار ساده لوح و یا فوق العاده ترسو بود،
 باتقاضای سلطان صفوی موافقت کرد، ولی بلافاصله از اقدام خود پشیمان شد،
 زیرا مشاهده نمود که در سال هزار و ششصد و سیزده (۲) پادشاه صفوی بقصد حمله
 بر گرجستان، پایتخت خویش اصفهان را ترك گفته است. سلطان بزرگ صفوی،
 علاوه بر صفات عالیله و خارق العاده خویش، بی نهایت محیل و تودار بود، و این
 جنک را همچون يك افسانه عاشقانه مشحون از روابط محرمانه جلوه گر میساخت.
 شاه عباس ادعا داشت که خواهر لهراسب عاشق و شیفته وی میباشد،
 چنانکه نامه های عاشقانه ای توسط یکی از محارم خویش باصفهان فرستاده
 است؛ همچنین مدعی بود که پری مال او است، و لهراسب غدر و خیانت
 میورزد. با تمام این احوال سلطان صفوی مشغول تهیه مقدمات جنک
 بود. و مقاصد دیگری را تعقیب میکرد و بهیچوجه قصد محاربه با رقیب
 عشق خویش را نداشت، و همگان بخوبی میدانستند که این پادشاه بزرگ
 میخواهد سرزمین گرجستان را زیر پای رعایای خویش لگد مال کند. عده
 زیادی از گرجیان در صفوف سپاه ایران خدمت میکردند، و بسیاری از

(۱) Carme، از پیروان جبل - کرمل.

(۲) در نسخه بی فرانسوی ۱۷۱۳ است، که مسلماً اشتباه چایی و باطغیان قلم میباشد.

بزرگان گرجی وظیفه خوارد دربار اصفهان بودند؛ و مهر و در خریدن رجال گرجستان پیش از بیش مساعدت مینمود. در این موقع دو فرزند تهمورث در حضور شاه عباس گروگان بودند، بعلاوه يك خواهر و يك برادر لهراسب نیز بهمین عنوان در دربار اصفهان میزیستند. پادشاه بزرگ صفوی بسیاری از شاهزادگان اسیل و عالی تبار گرجی را بآئین اسلام آورده بود، تا در موقع لزوم در مهمات امور و تقبل مقامات عالیه از آنها استفاده بکند.

فی الجمله شاهنشاه ایران یقین داشت که با کمال سهولت سرتاسر گرجستان را خواهد پیمود و سرزمین آنها بین شاهزادگان گرجی مسلمان دستپرورده خود، تقسیم خواهد کرد، این نقشه چنانکه باید و شاید بآسانی در بین قبایل و طوایف کینه جوی گرجی عملی خواهد شد. آنگاه طی نامه ای بتهمورث خان چنین نگاشت که لهراسب يك آدم ناسپاس و فرومایه و یاغی و بیشعور است که بهیچوجه لایق حکومت و سلطنت نمیباشد، و در نظر است که او را از سلطنت معزول و از تخت و تاج محروم سازم، لذا در صورتیکه اینك تو او را بکشی و نابود سازی، قلمرو وی بدایره حکومت ملحق خواهد شد. در همین حین شاه عباس نامه دیگری بهمین مضمون خطاب بلهراسب نگاشت و او را نیز علیه تهمورث بحرکت واداشت؛ و پس از صدور این مکاتیب به لؤلؤ بك (۱) سردار سپاه خویش که در حدود ماد (۲) اقامت داشت، دستور داد که با سی هزار سپاهی بگرجستان حمله برد و سرتاسر این کشور را در آتش و خون غرق سازد. اما لهراسب و تهمورث با هم تماس پیدا کرده و از مندرجات مکاتیب

(۱) Lolla-beg

(۲) Méde، شاردن آذربایجان را همیشه ماد مینامد.

متحد المضمون شاه عباس آگاه گشتند ، لذا بجای نفاق و شقاق ، با هم متفق و متحد شدند ؛ و چون هر دو سلطان نقشه نابودی خویش را بدست شاهنشاه (۱) صفوی برأی العین مشاهده میکردند ، لذا در طرح اتحاد و ائتلاف بیس از پیش کوشش کردند و برای استحکام کامل مبانی مودت و رشته یگانگی و محبت ، لهراسب خواهر زیبا و فتان خویش ، دارژان (۲) را فی الواقع بتهمورت داد ، که اخیراً همسرش فوت گشته بود .

شاه عباس پس از شنیدن خبر این داستان بیش از پیش خشمناک گردید ، بطوریکه میخواست سرفرزدان تهمورت و دیگر گروگانهای گرجی مقیم در بار ایران را بدست خویش از تنشان جدا سازد ، و سو کند یاد میکرد که همه آنان را بدیار عدم رهسپار خواهد ساخت . بالاخره شاهنشاه صفوی برای برانداختن و کیفر دادن شاهان فضول و متعدی عزم خود را جزم کرد ، و بمنظور کوبیدن سلاطین گرجی بسرعت تمام اقدام بعمل آورد و فی الفور تصمیم بحرکت گرفت .

تهمورت که نزدیک شدن سپاه ایران را احساس کرد ، در صدد تدارك و تهیه مقدمات دفاع برآمد ؛ ولی ناگهان دریافت که يك قسمت از اعیان و اشراف ، و رجال و بزرگان کشور مایل بتسلیم هستند . لذا مادر خویش را بسمت سفارت فوق العاده بحضور شاه عباس اعزام داشت .

این شاهزاده خانم پس از اینکه در نتیجه تطاول روزگار شوی خویش را از دست داده بود ،
داستان معاشقه شاه عباس
و کتابون
علی الظاهر بزی راهبین و روحانیون درآمده بود

(۱) شاردن سلاطین صفوی را عموماً بعنوان ساده شاه میخواند و بس ، و اختیار کلمه

شاهنشاه از طرف مترجم است . (۲) پری

ما هنگام بحث از مذهب و آئین کاشیدیان، که طریقه گرجیان نیز عیناً مطابق همانست، متذکر گشتیم که لازمه روحانیت و رهبانیت در میان مردم این کشور فقط لباس رسمی ظاهری است و بس، بطوریکه راهروان تجرد و ریاضت بهیچوجه خانه و زندگی عادی خویش را ترک نمیگویند، و هیچگونه نذرو نیاز، وعهد و دعائی با خدای خویش ندارند. ماریان یا کتایون، مادر تهمورث نیز بدانجهت بلباس راهبین درآمده بود تا از زهد و تقوی کاملاً عاری و در امیال و آرزوهای خویش مطلقاً آزاد باشد. خلاصه ملکه راهبه با تجمّل و دبدبه عظیمی با هدایا و تحف بی نظیری بدربار ایران عزیمت کرد و با چنان سرعتی طی طریق نمود که پیش از خروج شاهنشاه صفوی از اصفهان با وی ملاقات بعمل آورد. کتایون خویش را پیای شاه عباس افکند و تقاضای عفو فرزندانش را کرد؛ و برای تسکین غضب شاهنشاه اظهار کمال عبودیت و بندگی نمود و خود را از هر حیث تسلیم فرمان قضا جریانی ساخت.

کتایون با وجود سالخوردگی، هنوز هم زیبا بود و رعنای نمود، بطوریکه شاه عباس مفتوق و عاشق وی گشت، و با چنان وانمود کرد که شیفته او میباشد؛ لذا شاهنشاه صفوی بملکه گرجی پیشنهاد نمود که بآئین اسلام گردد و بعقد ازدواج وی درآید. کتایون با وجود اینکه از حجاب و محیط زندگانی ملکه های ایرانی بدش نمی آمد، معیناً بعفاف و تقوی و تجرد و ریاضت اظهار علاقه بیشتری کرد، و بایک شهامت و شجاعت بی نظیری که از زنان گرجی کاملاً بدور است، پیشنهاد شاهنشاه را رد نمود.

شاه عباس از شنیدن جواب رد، سخت برآشفته، و بدین بهانه دستور داد که کتایون را زندانی کنند، و دونواده ویرا که تهمورث بعنوان گروگان

سابقا باصفهان فرستاده بود ، خواجه سازند .
اما اینکه گفتیم شاهنشاه صفوی پاسخ منفی ملکه گرجی را بهانه
قرارداد ، برای آنستکه روایت میکنند ، پادشاه شیفته مادر تهمورث
بود و نقشه ازدواج با کتایون را بمنظور اخذ انتقام از سلطان گرجی طرح
کرده بود . فی الجمله پس از انجام این اقدامات شاه عباس بصوب گرجستان
عزیمت کرد . کتایون سالیان دراز در زندان باقیماند و پس از مدتی بشیراز
انتقال یافت و در این شهر ، پس از پیروزی شاه عباس در سرتاسر گرجستان
بسال هزار و ششصد و بیست و چهار میلادی يك طرز و حشیانه ای شربت
شهادت نوشید . شاهنشاه بامامقلیخان (۱) فرمانروای شهر دستور داد که
بهر وسیله ای که ممکن باشد کتایون را بقبول آئین اسلام وادارسازد ، و
از اعمال هیچگونه جبر و عنف و زجر و شکنجه ای در اینمورد خودداری
نماید . امامقلیخان فرمان شاه عباس را بکتایون نشانداد ، و پنداشتکه
ملکه گرجی بمحض مشاهده مکتوب شاهنشاه از مذهب خود دست
بر خواهد داشت ، اما این يك خیال خامی بیش نبود . کتایون باشهامت
و شجاعت خارق العاده ای در مقابل هرگونه زجر و شکنجه ، چوب و چماق ،
تازیانه و شلاق ، آتش و آهن داغ مقاومت ورزید ، و هشت سال تمام این
فجایع شنیع را تحمل کرد و بالاخره در روی شعله زغالهای افروخته جان
بجان آفرین سپرد و در راه آئین خویش شربت شهادت نوشید .
جلادان پس از مرگ جسد ویرا بمیان خاک و به و مزبله انداختند ، ولی مبلغین
مسیحی او گستن ، مقیم شیراز شبانه جنازه کتایون را بیرون برده مومیائی
کردند و بتوسط یکی از مبلغین مزبور محرمانه پیش تهمورث فرستادند .

(۱) Ymân-qoùlg-Khân ، یعنی ایمانقلیخان ، بنا بر ضبط شاردن .

شرح جنگهای شاه

عباس در گرجستان

شاهنشاه صفوی با ارتش خود که بدست مهر و هدایت و بالاحاق گرجیان دائماً افزایش مییافت ، وارد گرجستان گشت؛ تذکر این نکته لازمست که سیاست وعد و وعید ایرانیان ، و روحیه کینه جوئی و انتقام طلبی گرجیان بیش از پیش در پیوستن جنگاوران گرجی بصفوف سپاه شاه عباس تأثیر داشت . لهراسب عزم خود را بجنک با ایرانیان جزم کرد و امیدوار بود که مهاجمین را در جنگهای عظیم گرجستان گرفتار ساخته، منهزم گرداند . خود شاهنشاه صفوی نیز دچار بهت و تشویش گردید ، و بخیالش خطور نمود که دچار خیانت شده است، چون هنگامیکه سپاه ایران قریب بیست و پنج فرسنگ در داخله این کشور پیش رفته بود ، لهراسب قوای خویش را بدو قسمت تقسیم کرده راه را باکندههای عظیم درختان بروی ایرانیان مسدود نمود، بطوری که هرگونه راه خروج از این بن بست غیر ممکن و حتی طرق عقب نشینی نیز بسته شده بود. شاه عباس از مشاهده این اوضاع سخت دبهوت و متحیر گشت ، اما مهر و از بیم آنکه مبادا بتهمت خیانت حیات خویش را از دست بدهد ، خطاب بشاهنشاه چنین گفت : «قربان ، در عرض سه روز شمارا در روی سرم از اینجامستخلص خواهم ساخت.» او بقول خویش وفا کرد و دستور داد که پیاده نظام راه عبوری در جنگل بوجود آورند، آنگاه در رأس سواره نظام اردوگاه را که بوسیله گرجیان محاصره شده بود ، بشکافت . اما در اینموقع شاه عباس خودش شخصاً بهدایت و رهبری سپاهیان پرداخت و پس از خروج از جنگل، بسرزمین کاخیت هجوم آورد . و چنان شدت عملی بخرج داد که اینکشور در معرض تطاول و حشتناکی قرار گرفت،

بطوری که حتی درختان توت (۱) که وسیله تغذیه و پرورش کرم ابریشم بشمار میرود، تماماً از ریشه کنده شد، تا بدین طریق اهالی این سرزمین از مهمترین منبع ثروت خویش نیز محروم بماند. امالهراسب بمحض استماع این اخبار وحشتناک، خویشتن رانا بود پنداشت و بکشور کلشید فرار اختیار کرد، ولی شاه عباس که میدانست مادام که سلاطین گرجستان از آزادی برخوردارند، پیروزی برگرجیان استوار نخواهد بود، خطاب به لهراسب چنین نوشت:

«چرا شما فرار میکنید؟ من با تهمورث ناسپاس و خائن و سرکش، سر جنك دارم، اینك اگر شما خودتان را تسلیم نمائید، بسلطنت گرجستان نایل خواهید شد، و گرنه من سرتاسر این سرزمین را ویران و مبدل به صحرا خواهم کرد.»

لهراسب بخاطر مردم و ملت خویش، خود را، تسلیم شاه عباس کرد. شاهنشاه استقبال گرمی از پادشاه گرجی بعمل آورد، و با شکوه و وطنپنه

داستان جیقه
مرصع سلطنتی

تمام او را بتخت سلطنت نشاند؛ اما اینهمه سیاست فی الحقیقه برای اغفال گرجیان و تسلط کامل بر زاد و بوم آنان زد و خورد بود. خلاصه شاه عباس هدایای گرانبهایی نیز بلهراسب عطا کرد که از جمله يك جیقه مرصع و جواهر نشان بود؛ شاهنشاه توصیه کرد که پادشاهی گرجی همیشه هنگام شرفیابی این جیقه گرانبها را در سر خویش داشته باشد، و آن گاه چنین گفت: «این علامت سلطنت است، من مایلم که شما مدام

(۱) شاردن درخت توت ننوشته، و فقط درختانی که غذای کرم ابریشم می باشد، ضبط

آنها بسر خویش داشته باشید ، تمام عالمیان پادشاهی شما را مسلم بدانند . » و همچنین روزی که شاه عباس تفلیس را ترك میگفت ، خطاب به لهراسب چنین اظهار کرد :

« من در شش فرسخی اینجا رحل اقامت خواهم افکند و ببازدید سپاهیان خواهم پرداخت ؛ آیا مایل نیستید که با من همراه بیایید ؟ » . البته این پیشنهاد دسیسه‌ای بود برای بیرون بردن پادشاه بدبخت گرجی از مرکز حکومت خویش ؛ ولی لهراسب با کمال اطمینان خاطر در معیت شاهنشاه ایران حرکت کرد . شاه عباس یکی از محافظین مخصوص خویش که فوق العاده چست و چالاک ، بی نهایت تر دست و طرار بود ، دستور داد که جیقۀ مرصع و جواهر نشان را از سر سلطان گرجی برباید . پس از این حادثه هنگامیکه لهراسب ، بدون علامت سلطنت بحضور شاه عباس شرفیاب گشت ، شاهنشاه خطاب باو چنین گفت : « لهراسب ! جیقۀ مرصع سلطنتی کجاست ؟ مگر نسپرده بودم که همیشه هنگام شرفیابی آنها بسر خویش داشته باشی ؟ » پادشاه گرجی چنین جواب داد که : « قربان ! علامت سلطنت مرا دزدیده اند ؛ از دیروز بتمام نگهبانان خود دستور داده‌ام که در صد جستجوی آنها بر آیند . » شاهنشاه سخت در خشم شد و گفت : چگونه در اردوگاه من پادشاه گرجی دستبرد میزنند ؛ و فی الفور دستور داد که دژبان و فرمانده اردوگاه و رئیس شورای دادگاه حضور یابند . « این ترطئه نیز برای انجام مرحله دوم داستان و گرفتاری بیسر و صدای لهراسب تیره بخت بود ؛ که با کمال مهارت اجرا گردید و پادشاه گرجی گرفتار گشت ؛ اما شاه عباس از بیم انقلاب و شورش در گرجستان ، جرئت کشتن او را نداشت . لذا دستور داد که لهراسب را بماندران که هیرکانی است ، تبعید نمایند ، تا در آنجا در

نتیجه ناسازگاری آب و هوا زندگی را بدرود گوید ، ولی چون سلطان اسیر گرجی هنوز مقاومت میورزید ، لذا امر کرد بشیراز ببرندش و بالاخره بمناسبت حادثه‌ای که ذیلاً شرح داده میشود ، دستور قتل او را صادر کرد .

شده‌ای از مناسبات
شاه عباس بامسکو

سلاطین گرجی هوا خواه لهراسب ، چندین بار از دوك اعظم مسكوى (۱) ، تقاضا کرده بودند که برای استخلاص پادشاه گرجستان در حضور شاه عباس وساطت نماید ؛ و او نیز برای همین منظور يك هیات سفارت به دربار اصفهان گسیل داشت . شاهنشاه صفوی که دارای يك هوش خارق العاده و فعالیت عدیم‌النظیری بود ، بمحض استماع این خبر ، بحاکم شماخی واقع در کنار دریای قزوین (۲) دستور داد که هنگام ورود هیئات فرستادگان سیاسی مسكوى باین شهر سرحدی ، تلاش کند تا از منویات هیات اطلاعاتی بدست آورد و ضمناً معلوم نماید که آیا سفارت مزبور فقط بخاطر لهراسب حرکت کرده است ، و در ثانی آیا دولت مسكوى بسر نوشت این پادشاه گرجی چنان علاقمند میباشد که در صورت امتناع دربار ایران از استخلاص وی ، بیم قطع رابطه بین دو کشور میرود . در اینموقع بشاه عباس خبر رسید که بلی ، فرستادگان مزبور فقط بهمین منظور عازم دربار ایران هستند ، و در رأس آنها یکی از اعیان عالی‌مقام قرار دارد که حامل پیامهای سختی میباشد .

اما شاهنشاه صفوی که نه مایل بود لهراسب آزاد گردد ، و نه

(۱) تزاران روسیه را شاردن چنین میخواند .

(۲) بحر خزر ، کاسپی .

میخواست که بدو ك اعظم مسكوی جواب رد داده شود . پنهانی بحاكم شیراز دستور داد که بطریقی كلك سلطان اسیر گرجی را بکند که سرو صدایی بلند نشود و يك حادثه كاملاً طبیعی جلوه گر شود . این دستور طابق النعل بالنعل اجرا و خبر مرگ لهراسب دو روز پیش از ورود ، هیأت سفارت بدربار ایران رسید . شاه عباس دستور داد موضوع باطلاع عامه برسد و خودش نیز از استماع این خبر غضبناك و سخت آشفته و متعجب گشت . و گفت : « آه ! خدایا ؛ این مرد چرا و چطور مرد ؟ ضایعه عظیمی است ! ... » .

چاپار حاکم شیراز در جواب اظهار داشت : « قربان ، لهراسب بشکار رفته ، و هنگامی که برای صید دامی گسترده بود ، در مردابی افتاد و مدفون گشت » . شاهنشاه دستور داد : « بنابراین فی الفور نگهبانان مخصوص ویرا بکیفر عدم مواظبت از مخدوم خویش هلاك سازند » .

فرستاده مسكوی بحضور شاهنشاه صفوی شرفیاب گشت ، مراسم ضیافت باشکوهی بافتخار هیات سفارت ترتیب داده شده بود و حسب الامر شاه عباس مدام رطلهای گران شراب بسفیر تسلیم میشد ، و بالاخره در پایان ضیافت اعلیحضرت فرستاده دو ك اعظم مسكوی را بنزد يك خویش دعوت نمود و گفت : « خوب ! جناب سفیر ! ، برادرم ، سلطان مسكوی چه منظوری دارند ؟ . آنگاه فرستاده مسكوی منظور و مقصود هیات را شرح داد ، و همینکه رشته سخن با اسم لهراسب رسید ، شاه عباس چنین گفت . تصور میکنم شما از حادثه هایلای که بسر سلطان تیره بخت گرجی رسیده است اطلاع دارید ، و اگر خداوند او را از حیات محروم نساخته بود ، با کمال میل و رغبت و بطیب خاطر تقاضای شما

اجابت مییافت :

برادر لهراسب که سابقاً بآئین اسلام گرویده بود، بسلطنت گرجستان منصوب گردید ! نام و عنوان این پادشاه نیمه ایرانی و نیمه گرجی بود : باگرا - میرزا (۱)، که مقام سلطنت صاحبش را نشان میدهد . شاه عباس برای مقابله با تهمورث سپاهی در گرجستان باقی گذاشت . اما این پادشاه با كمك های اندك ترکان عثمانی و مساعدت سلاطین مسیحی همسایه و سواحل دریای سیاه در صد استرداد قسمتی از قلمرو خود که بمقتضای وقت از آنجا عقب نشینی اختیار کرده بود ، برآمد ، ولی چون در اقدامات خود توفیق نیافت بدر باراستانبول شتافت و از بابعالی ترکیه استمداد کرد و این تقاضا اجابت یافت . امپراطوری عثمانی سپاهی عظیم بقصد گرجستان اعزام و چندین بار قشون ایران را مواجه با شکست ساخت ، و تهمورث را در در قلمرو خویش بسلطنت کاخیت مستقر و مستحکم کرد . اما این دولت بی نهایت مستعجل بود ، بطوریکه پس از مراجعت عساکر ترك ، شاه عباس بگرجستان معاودت کرد و تمام آن دستگاه را واژگون ساخت ، و آنگاه دستور صادر کرد قلاع و استحکاماتی بنا نمودند که خود ایرانیان در آنها اقامت و پیاسداری و حفاظت پرداختند . حسب الامر شاهنشاه صفوی بیش از هشتاد خانوار از گرجیان بنقاط دیگر ایران انتقال یافتند ، اما اکثر آنان درمازندران ، استان ساحلی دریای قزوین (کاسپین - خزر) ، یعنی هیرکانی رحل اقامت افکندند ، وعده ای نیز به ارمنستان و ماد و فارس کوچ داده شدند ، در مقابل تعدادی از ایرانیان و آرامنه بگرجستان نقل مکان پیدا کردند . آنگاه برای اداره امور این سرزمین و ابقای آن کشور در دایره

(۱) بدین طریق معلوم میشود که عنوان میرزا در آن عصر علامت سلطنت بوده است .

امپراطوری ایران بوعدو وعید پرداخت و سیاست نرمش مخصوص متقارن با شدت عمل اتخاذ کرد.

پیدایش مقام نیابت
سلطنت گرجستان
شاه عباس کبیر (۱) موافقتنامه ای با گرجستان منعقد ساخت، و این عهد نامه را با مراسم سو کند موکد و موید کرد، بنا بر این قرارداد «سلطان

صفوی تعهد کرد که خودش و جانشینانش از تحمیل باج و خراج بکشور گرجستان مطلقاً خودداری خواهند کرد، در مذهب رسمی این سرزمین هیچگونه تغییری داده نخواهد شد، و بهیچوجه من الوجوه نه کلیسایی تخریب و نه مسجدی بنا خواهد گشت؛ نایب السلطنه گرجستان از نژاد سلاطین محل و گرجی مع هذا مسلمان خواهد بود، و یکی از فرزندان وی که مایل بتغییر مذهب (بگرویدن بآئین اسلام) باشد، عهده دار مقام فرمانداری و دژبانی کل اصفهان خواهد بود، تا اینکه جانشین پدر گردد (و سمت نیابت سلطنت گرجستان را اشغال کند).

در سال هزار و ششصد و بیست و هشت شاه عباس بزرگ در گذشت، و تهمورث بمحض اطلاع از وفات شاهنشاه صفوی، دوباره بگرجستان آمد و گرجیان را بطغیان و انقلاب علیه ایرانیان وادار کرد، در نتیجه این

(۱) تقریباً چهارصد سال پیش از شاه عباس کبیر و دیگر سلاطین صفویه، ارغون پادشاه وقت ایران نیز در صد تسخیر گرجستان برآمده است، و ما سابقاً بنقل از احسن التواریخ شمه‌ای در خصوص جنگهای ایران و گرجستان در حاشیه نقل کرده ایم و اینک از کتاب مسامرة الاخبار نکته شایان توجه و قابل دقتی راجع بتسلط و تسخیر گرجستان توسط ایرانیان نقل میکنیم: و از جمله شجاعت ارغون فتح گرجستان بود که سیصد هزار لشکر فرستاد پولاد پوشانی، دوماه تمام در در بند گرجستان جنگ کردند و آخر الامر فتح کردند و انهزام بر لشکر کفار افتاد. چنان کردند که مقدار صد و پنجاه هزار نفر مرد و زن اسیر شد غیر از غنیمت دیگر. (صفحه ۱۴۶ مسامرة الاخبار و مسامرة الاخبار، چاپ ترکیه.)

تحریرکات، نایب السلطنه و کلیه ایرانیانی که بمقاومت پرداختند کشته شدند. بدین طریق تهمورث قلاع و استحکامات را اشغال کرد و فقط تیفلیس از حوزه حکومت او خارج ماند؛ این دولت نیز مستعجل بود، زیرا شاه صفی نواده شاه عباس کبیر که بجای وی بتخت سلطنت ایران جلوس کرده بود، در سال هزار و ششصد و سی و یک سپاه عظیمی بفرماندهی رستم خان گرجی، فرزند سیمون خان نایب السلطنه مقتول گرجستان، مأمور سرکوبی تهمورث کرد. رستم خان هنگام وفات شاه عباس، فرماندار کل اصفهان بود و بنام خسرو میرزا خوانده میشد.

شاه صفی با ایمان بشجاعت این شاهزاده جوان و ایقان بخشم و غضب وی علیه انقلابیون، او را بسمت سرداری سپاه اعزامی و نیابت سلطنت گرجستان منصوب داشت. سردار جوان، رستم خان قوای شورشیان گرجی را در نقاط متعدد مواجه با شکست ساخت و تمام کار توپل را اشغال و بیک قسمت از کاخیت نیز تسلط پیدا کرد، و تهمورث فرار اختیار کرده بارتفاعات جبال قفقاز پناهنده گشت.

تهمورث پادشاهی شجاع و با شهامت ولی در عین حال کاملاً تیره بخت بود؛ او سالیان دراز در جبال قفقازیه مدام مشغول دفاع از حیات خویش

اسارت تهمورث
بدست شهنواز خان

و حفاظت زندگانی خود بود، و بهیچوجه در اعاده سلطنت سابق و مراجعت بمقر حکومت خویش توفیق پیدا نکرد، و بالاخره چون نه از طرف امپراطوری ترکیه و نه از جانب سلاطین مسیحی همسایه کمکی برایش نرسید، در صدد استعانت از مسکوی برآمد، ولی چون از دربار روسیه نیز خائب و خاسر گشت، بکشور ایمریت که خواهرش ملکه آنجا بود شتافت و

از استرداد تاج و تخت پدری مأیوس و محروم گشته ، قصد داشت در آنجا بحیات خویش خاتمه دهد. شهنوازخان (۱) پس از گشودن و تسخیر کشور ایمریت ، تهمورث را با سارت گرفت و فرزند خویش را با سلطنت آن سرزمین منصوب ساخت ، و من داستان آنرا سابقا سروده ام .

تهمورث میتوانست بباغالی پناهنده شود ، ولی دو چیز او را از این اقدام باز میداشت ، نخست اینکه او مدام مشتاق مراجعت بتخت سلطنت خویش بود ، و در صورتیکه از قفقازیه دور میماند ، از اغتنام فرصت محروم میگشت ، در ثانی اینکه دیگر پیر شده بود و ترکها کمتر از ایرانیان برایش احترام قائل میشدند . شهنوازخان پس از اینکه تهمورث را گرفتار ساخت ، او را بتفلیس آورد و دربار صفوی را از سارت دشمن شیر شکن طی نامه ای آگاه کرد . شاهنشاه دستور داد ، او را با صفهان بفرستند . تهمورث بسیار سالخورده ، و در اثر ناملایمات و متاعب سخت مریض گشته بود . شاهنشاه صفوی او را در یکی از کاخهای با شکوه خویش سکونت داد ، و احترام و تجلیل بسزایی درباره وی معمول داشت ، و توسط پزشکان سلطنتی بمداوا و معالجه وی پرداخت . تهمورث در سال هزار و ششصد و پنجاه و نه زندگی را بدرود گفت و جنازه اش را بگرجستان انتقال داده با شکوه و جلال تمام بخاک سپردند .

نیابت سلطنت رستم

خان برگرجستان

رستم خان بدین طریق گرجستان را از نو بگشود ،
و آنگاه چنانکه میگویند به بنای قاعه
گوری پرداخت . این پادشاه نظم و امنیت کامل

در سرتاسر کشور برقرار ساخت و با عدالت و نصفت تمام سلطنت راند .

رستم خان با خواهر لیوان - دادیان (۱) پادشاه سرزمین کاشید که مسیحی و متعلقه سلطان گوریل (۲) بود، ازدواج کرد. این شاهزاده خانم ماری نام داشت و زن سلطان کشور گوریل بود، اما برادرش لیوان که از دسایس و توطئه های سلطان مزبور علیه خود سخت درخشم شده بود، کشور پادشاه گوریل را متصرف و خودش را نیز نایبنا ساخت، و زنش را هم از دستش گرفته بعقد ازدواج رستم خان در آورد، و مقامات روحانی کشورهای کاشید و گرجستان بهیچوجه در صدد ممانعت از این وصلت عجیب و غریب بر نیامدند، اگرچه اطلاق این عنوان از طرف من جسارت بشمار میرود. ما در داستان انقلابات اخیر ایمریت از ملکه ماری سخن رانده ایم، و مشارالیه اینک زن شهنواز - خان حاکم گرجستان است.

رستم خان در سال هزار و ششصد و چهل در گذشت
 داستان ملکه ماری
 و جسد وی به قم (۳) انتقال یافت و در آنجا مدفون گشت. شهنواز خان خویشاوند تهمورث در آن هنگام فرماندار کل اصفهان بود؛ رستم خان که فاقد اولاد بود، او را بفرزندی خویش پذیرفته و بدربار صفوی اعزام داشته بود، و از شاهنشاه استدعا کرده که او را چون فرزند وی منظور دارد، و این فرزند خواندگی را تأیید و تصدیق فرماید. اعلیحضرت این انتخاب را پسندیدند و دستور صادر کردند که این شاهزاده جوان را ختنه نمایند، و آنگاه ویرا بفرمانداری اصفهان منصوب داشت.

(۱) Dadian Levan در نزدیک تبریز دهکده بزرگ و آبادی هم بنام لیوان موجود است.

(۲) Guriel

(۳) Com ، ما تحریر فارسی Gum را هم که نان و خمیر مخصوصی است در سواحل دریای سیاه و بجای نان مصرف میشود، نیز بشکل قم نوشتیم البته با تطبیق الفبای لائن این محظور رفع میگردد، اما وجه تسمیه شهر قم، چنانکه از تاریخ این شهر مقدس برمی آید، بعلت جمع شدن آب در محل آنست، و قمقمه نیز بهمین معنی است (تاریخ قم تضیف حسن قمی).

این شخصیت اینک نایب السلطنه گرجستان است و بیش از هشتاد سال از عمرش میگذرد ولی معه‌ذا زورمند و توانا می‌باشد .

پس از فوت رستم خان ، ملکه ماری زن بیوه وی اطلاع پیدا کرد که در نتیجه تعریف و تمجیدی که از وجاهت و صباحتش در حضور شاهنشاه صفوی گرداند ، سلطان دستور صادر کرده است که او را با صفهان اعزام دارند ؛ و بدینجهت برایش توصیه کردند که بکلاشید فرار کند و یا اینکه پنهان و متواری شود . اما او کاملاً بالعکس رفتار کرد ؛ چون ملکه معزی الیها یقین داشت که محال است نقطه‌ای در امپراطوری ایران از تفتیش و تحقیق عمال اصفهان مصون و محفوظ بماند ، بهمین جهت سه روز در قلعه تفلیس انزوا اختیار کرد و این اقدام در حقیقت تسلیم بلا شرط بمشتري خویش بود ؛ آنگاه در طی اینمدت با زنان حاکم ملاقات و مذاکره کرد و خود وی را نیز بکاخ خویش احضار و چنین گفت :

چنانکه زنان تو مرا برای العین دیده و اظهار نظر کرده‌اند ، اینک تو میتوانی بدر بار ایران معروض بداری که اولامن چندان جالب توجه نیستم و شایسته عشق شاه نمیباشم در ثانی سالخورده و پیرو فی الحقیقه فرتوت هستم و اینک از اعلیحضرت شاهنشاه استدعا میکنم که موافقت فرماید آخرین ایام عمر خود را در میهن خویش بسر برم . در اینموقع ماری هدایا و تحف زیادی از روسیم بهمراهی چهار دوشیزه جوان که آیت وجاهت و صباحت بودند بخدمت شاهنشاه ارسال داشت ؛ و پس از تقدیم این هدایا ، ملکه معزی الیها کاملاً انزوا جست و بزهد و تقدس پرداخت و خیرات و مبرات مفصلی برای بینوایان تسلیم داشت و از آنان طلب دعای خیر کرد . پس از سه ماه از اصفهان دستور رسید که شهنواز خان خودش ماری را بعقد ازدواج دریاورد پادشاه گرجی این

فرمان را بجان و دل قبول داشت ، زیرا مشارالیهها فوق العاده ثروتمند بود ، بهمین جهت نایب السلطنه با وجود داشتن یکزن دیگر، اورا نیز معقوده خود ساخت . شهنوازخان از لحاظ ثروت و مکنت فراوان ، این زن را بی نهایت تعزیز و تجلیل میکند . شوی نخستین وی ، پادشاه گوریل هنوز زنده است ، ولی بسیار پیر و شکسته میباشد و اینک روزگار خویش را در گرجستان میگذراند . ملکه ماری یکی از دوشیزگان ندیمه خویش را تسلیم وی کرده و پیرستاریش او گماشته است تا بدین طریق تلافی مافات بشود، ولی معهداروزگار پادشاه محروم بی نهایت سیاه و تیره تار میباشد، ولی باوجود همه اینها ماری گاه و بیگاه در صدد استمالت وی برمی آید و از عشوه و غمزه خویش اورا برخوردار میسازد و چنانکه چند سال پیش هنگامیکه در سرحدات ایمیریت اقامت داشت ، اورا احضار و هشت روز در پهلوی خویش نگه داشت . شهنوازخان که از مشاهده این رفتار ماری رگ حسادتش سخت بجنبش در آمده بود ، با ریشخند ملکه مواجه گشت . ماری چنین گفت : رشك خوردن يك مرد سالخورده و فرتوت نسبت بیک پیر کهنسال و کور ، تیره بخت و مهجور ، واقعاً شگفت انگیز و بسیار بعید مینماید .

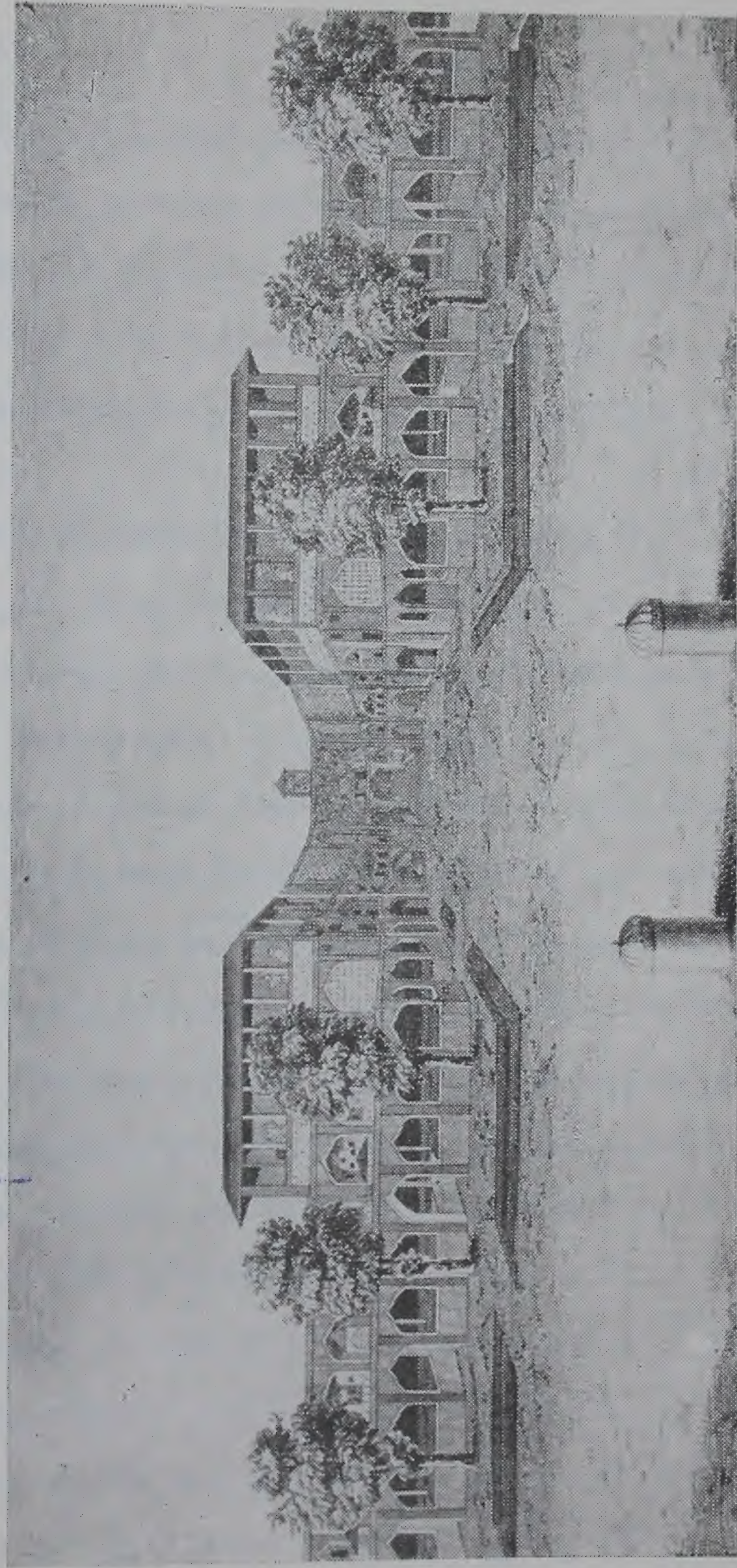
اغلب بزرگان و اعیان گرجستان علی الظاهر بآئین اسلام گرویده از قبول این مذهب دو نظر دارند : چنانکه بعضیها برای اشغال مقامات

اخلاق و عادات اشراف

رجال گرجستان

عالیه و احراز پستهای دولتی داشتن و مستمری اینکار را میکنند و عده ای دیگر نیز برای نیل باین افتخار که دختران آنها بعقد ازدواج سلطان در آید و بدین طریق جگر گوشه های خویش را در جرگه حرم شاهنشاه داخل

نقارخانه شاهی

~~12~~
24/3/70

~~12~~
4/1/73

12 APR 1973

2 MAY 1973

15 MAY 1973

Q26 9/12 ~~max~~

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

J & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. if the book is kept beyond that day.

ن سازند، باین اقدام مبادرت میورزند. حتی اغلب اوقات اشراف پیشرافت گرجی دختران خویش را بدست خود بخدمت شاهنشاه میبرند. پاداش این خوش خدمتیها استقرار يك مستمری و یا احراز يك مقام دولتی است و بس. مستمریها اصولاً بر حسب مقام و منزلت رجال بر قرار می شود، ولی بطور کلی مبلغ كل يك مستمری در طی سال بیشتر از دوهزار اکو نمیباشد.

هنگامی که من در تفلیس اقامت داشتم، يك حادثه بسیار رقت آورى در این باب رخ داد که بنقل آن مبادرت میورزم. یکی از اعیان گرجستان بشاهنشاه ایران اعلام داشته بود که دختر خواهری دارم بسیار رعنا و زیبا که در حقیقت آیتی است از وجاهت و صباحت، و اینك استدعا میکنم که اعلیحضرت در احضار وی دستورات مقتضی صادر فرمایند. این آدم خبیث شخصاً فرمان انتقال فرشته پریروی را دریافت داشت و تسلیم ویرا بعهده خویش گرفت. آنگاه پیش خواهر بیوه خود شتافت و چنین گفت: شاهنشاه دختری را خواسته است و اینك هر چه زودتر بایستی در اعزام وی اقدام شود. اما دوشیزه فرشته صفت که با یکی از اعیان مملکت سری و سری داشت و رشته مودت و انس و محبت آندو در نهایت استحکام بود از شنیدن این خبر وحشت اثر سخت آشفته و پریشان گشت. مادرش که از این داستان اطلاع کامل داشت، تصمیم گرفت در این بدبختی شريك جگر گوشه خویش بشود، لذا شبانه یکی از نوکران را برای استحضار نامزد وی اعزام کرد و اعیانزاده مزبور در دل شب بکاشانه معشوق رسید. در این موقع مادر و دختر که سیل سرشك از رخسار هر دویشان بشدت جاری بود، نامزد را از پیش آمد شوم

آگاه ساختند. جوان خویشان را پیاپی آنها افکنده چنین گفت: در زندگی خود گوهری گرانبها تر از معشوقه خویش ندارم، و هر گونه خشم و غضب شاهنشاه ایران را در مقابل این نعمت نامتناهی کاملاً سهل و ساده میشمارم؛ و بالاخره چاره اینکار آنست که در دل همین شب مراسم وصلت برگزار و عاشق و معشوق بهم برسند، تا در سپیده صبح بدایی خاین جواب داده شود که آن در گرانبها سفته شده است و دخترك دیگر دوشیزه نمیباشد. مادر دختر این پیشنهاد را پذیرفت و از اطاق خارج شد. داماد اشك چشمان عروس را از رخسار گلگونش پاك كرد و كام دل از وی بگرفت. اما خال خاین که از این توطئه آگاه گشت، داستان را بشاهنشاه بنگاشت.

دربار اصفهان از این پیشامد سخت بر آشفت و آتش خشم و غضب پادشاه صفوی شدت مشتعل گردید و دستور لازم برای احضار داماد و عروس

مراسم عروسی در
دوره شیرخوارگی

و مادر صادر گشت.

ولی اینان که مخفی و متواری گشته بودند، جان از مهلکه سلامت بیرون بردند و پس از چند ماه تواری و اختفا بالاخره چون بهیچ وجه راه فرجی برایشان متصور نبود، بسرزمین آکالزیکارفتند و پاشای عثمانی پناهنده گشتند، استاندار ترك نیز آنها را در کنف حمایت خود قرار داد.

در نتیجه تکرار این قبیل حوادث، اولیای دختران خوشگل برای اجتناب از عواقب شوم امثال و نظایر اینداستان، معمولاً فرزندان خویش را زودتر از موقع لزوم و حتی در ایام صغر بازدواج و ادا میکنند. مخصوصاً خانواده‌های فقیر و نادار در این مورد عجله فوق العاده‌ای بخرج میدهند، بطوری که اغلب اوقات برای فرزندان زیبای خویش در قنداق مراسم عروسی

بر گزار مینمایند، و این اقدامات غیر عادی برای آنستکه از گزندان بابان و مخدومین خویش در امان باشند، زیرا همیشه اعیان و اشراف جگر گوشه‌های رعایای خویش را از آغوش خانواده‌هایشان بیرون کشیده در معرض بیع و شری قرار میدهند، و یا اینکه برای کسب مستمری و نیل بجاه و مقام آنها را تسلیم مقامات عالیه میکنند. پوشیده نماند که در این سرزمین نسبت به زنان ازدواج کرده حزم و احتیاط، ملاحظه و رعایت فوق العاده‌ای مبذول می‌دارند، اگرچه این موضوع در سنین کودکی و پیش از بلوغ باشد، بطور کلی انتزاع آنان از آغوش خانواده‌ها خیلی مشکل و سخت و صعب است.

داستان سیستان دارژان
سرزمین کاخیت (۱) چنانکه میگویند، امروزه
تابع فرامین شاهنشاه ایران است. شهنوازخان

کار تسخیر این استان را بپایان رسانید، و اینک آرخیل (۲) فرزند وی
نایب السلطنه کشور مزبور بشمار میرود و بهمین منظور بآئین اسلام گرویده
است. سابقاً در باره این شخصیت، صحبت کرده و گفته ایم که چگونه
عاشق سیستان - دارژان (۳) زن سلطان ایمیریت گشت، و مخصوصاً در
تشریح انقلابات اخیر این سرزمین کوچک، داستان مذکور بتفصیل نگاشته
شده است. سیستان دارژان بحالت بازداشت در آکالزیکا (۴) اقامت
داشت و پاشاهای ترکیه در باره وی کمال اعزاز و احترام را بجامی آوردند.
اما آرخیل که شیفته و فریفته این زن زیبا بود، مدام در باره وی میاندیشید،

(۱) Caket

(۲) Archyle

(۳) Sistan - Darejan، آیا باسیستان - سگستان - سجستان هم‌ریشه است ؟

(۴) Acalziké

و بهمین جهت پدرش شهنوازخان با تقدیم تحف و هدایا و طرح لطایف-
الحیل بالاخره بانوی مشارالیه را بسال هزار و ششصد و شصت از چنگال
پاشا بدر آورد و با جاه و جلال و شکوه تمام وارد تفلیس ساخت. آرخیل
فی الفور سیستان دارژان را بحباله نکاح خویش در آورد و بدین طریق حقوقی
بسرزمین کاخیت که عملاً نایب السلطنه آن بود، پیدا کرد؛ توضیح آنکه
شاهزاده معزی الیه دختر تهمورث خان و خواهر هر قیل (۱)، یگانه فرزند قابل
سلطنت پادشاه تیره بخت مذکور است، که دیگر برادرانش از نعمت بینایی
محروم گشته اند.

هر قیل با مادر خویش به مسکوی رفته است، و از قراریکه میگویند
دوك اعظم (تزار روسیه) برایشان احترام بسزایی قائل میباشد.
آرخیل نایب السلطنه کاخیت داستانی دارد که
من بازن جنك نمیکنم! شایان توجه و قابل ذکر است. او در جوانی با
یکی ازدوشیزگان اشراف عالی مقام گرجستان قرار ازدواج داشته، ولی
دوشیزه مشارالیه با خیال اینکه در این کشور نقض عقد ازدواج غیر ممکن
ویک موضوع محالی بشمار میرود، باطمأنیه و تبختر خاصی در برگزاری مراسم
جشن عروسی تأخیر روا میداشته است، اما هنگامیکه خبر ازدواج سیستان
دارژان با آرخیل بگوشش فرارسید، سخت بر آشت و طی اتمام حجتی
به آرخیل تقاضای جبران خسارت سوء قصدی را کرد که علیه شرافت او
مرتکب شده است؛ و رسم گرجیان چنانست که اگر جوانی نامزد خود را
ترك بگوید و با دیگری ازدواج کند، و بدین طریق او را موهون نماید،
اصطلاح مزبور را استعمال میکنند.

(۱) Héracle هر قیل رب النوع و قهرمان یونانی، این کلمه از فنیقی اخذ شده است.

دوشیزه معزی الیها میخواست که از طریق طرح دعوی در مقامات داد گستری احقاق حق بشود، ولی چون مقام و منزلت حریف چنین چیزی را از دایره امکان خارج ساخته بود، لذا در رأس چهار صد مرد جنگجو هل من مبارز گفته بمیدان نبرد شتافت. اما آرخیل از پیکار احتراز کرد و جواب داد که من با زن جنگ نمیکنم، و بعلاوه اخطار کرد در صورتیکه بیشتر پافشاری کرده داد و فریاد راه بیاندازد، موضوع معاشقه و مغالزه ویرا با سیزی (۱)، یکی از اعیان دربار منتشر خواهد ساخت، چنانکه درباری مزبور مدام این موضوع را مایه مباهات و مفاخرت خویش میشمرد.

دوشیزه از ضربت این تیرهای اتهام که متعاقب اهانت سابق برایش فرارسیده بود، فوق العاده خشمناک گردید و تمام نایره غضب خود را متوجه سیزی ساخت و در صدد جنگ تن بتن با وی برآمد، ولی چون در انجام این امر توفیق نیافت، در کمینگاهی منتظر فرصت گشته بایک حمله ناگهانی سیزی را مجبور بفرار و بیش از بیست نفر از آدمیان ویرا بقتل رسانید. دوشیزه مشارالیهها بر اداری داشت که پس از این واقعه در صدد تعقیب مبارزه علیه سیزی برآمد. پادشاه کشور و تمام درباریان در صدد اصلاح مناسبات فیما بین و آشتی دادن آنان برآمدند، ولی چون از مساعی خود هیچگونه نتیجه ای اخذ نکردند، قرار گذاشتند که موضوع با آهن و آتش حل شود. در کشور گرجستان رسمی است قدیم که معمولاً هنگامیکه مقامات داد گستری از آشتی دادن و اصلاح فیما بین اعیان و اشراف عاجز ماندند، اجازه میدهند که در یک محوطه مسئله با سلاحه حل و فصل شود. همیشه پیش از آغاز پیکار طرفین دعوی مراسم اعتراف و تشریفات مذهبی را بجا می آورند،

و مثل آنست که فی الحقیقه از مرگ استقبال میکنند و سپس وارد عرصه مبارزه میشوند. گرجیان این قبیل محاکمات جنگی را محکمه الهی میخوانند و مدعی هستند که بدین طریق حق بحقدار میرسد و خداوند تعالی مجرم را مجازات و بیگناه را از تهمت معاف میفرماید، لذا راه حل مزبور بسیار خوب و قرین معذات و نصفت میباشد (۱). سیزی و مدعی وی در لحظه موعود، وارد میدان شدند، ولی هنگامیکه جنک تن بتن آغاز مییافت، یک گروهان سرباز آنها را از هم جدا ساخت، اما دوشیزه دلاور از شدت الم و فرط شرم زندگی را بالاخره بدرود گفت، و پس از فوت او پادشاه کشور برادر ویرا بمصالحه با آرخیل و سیزی ناگزیر نمود.

پیش از شرح حوادثی که در تفلیس برای من
توصیف و تعریف
رخ داده است، میخواهم این بلده را تعریف و
شهر تفلیس (۱)
توصیف کنم.

تفلیس زیباترین بلاد امپراطوری ایران است، اگرچه بسیار بزرگ
و وسیع نمیباشد. این بلده در دامن کوهی احداث شده و رودخانه کور (۲)

(۱) مونتسکیو فیلسوف و نویسنده شهر فرانسوی در کتاب روح القوانین خود آورده است که فیصله دعوی با دوئل (جنک تن بتن) در قرون وسطی که بر بریت و توحش برار و پاغلبه داشته، در ممالک فرنگستان معمول و متداول بوده است ولی بعدها با تکامل و ترقی حقوق بشری و تدوین قوانین بتدریج از بین رفته است. و نیز در تاریخ ادبیات روسیه آمده است، دوفراز مشاهیر و نویسندگان آن سرزمین پوشکین و لرماتوف در عین جوانی گرفتار آفت جنک تن بتن گشته زندگی را بدرود گفته اند. در عصر حاضر تقریباً در تمام کشور های روی زمین این شیوه شوم برای فیصله دعوی اکیدا ممنوع و قدغن میباشد.

(۱) Tifflis، بزبان محلی گرجی تبلیسی خوانده میشود، و در امثال سایره آمده است که: اصاب ملک تفلیس او استوی عرش بلقیس و از این عبارت عظمت و ابهت شهر مزبور را قصد کنند، در کتاب جهانگردی مار کوپولو ترجمه و نگارش نویسنده این سطور شرح شایان توجهی درباره تفلیس مذکور است و خوانندگان میتوانند بدانجا نیز مراجعه فرمایند.

(۲) Cyre، kur، سابقاً شرح مشبعی درباره این لغت درج شده است.

از جانب مشرق دریای جبل مزبور در جریانست. این نهر که خود کورویا شعبه‌ای از آنست از کوهستان گرجستان سرچشمه میگیرد و در ناحیه پاینارد (۱) واقع در حدود شهر شماخی (۲)، به رودخانه ارس (۳) می‌پیوندد و با آن بدریا میریزد. اکثر خانه‌هایی که در ساحل نهر ساخته شده بر سطح صخره سنگهای عظیم که هنوز هم هویدا میباشند، بناگشته است. تمام شهر بادیوارهای مرتفع و خوش ساخت، محصور شده است، البته جانب رودخانه از این ساختمان کلی مستثنی میباشد. بطور کلی تفلیس طولاً از جنوب بطرف شمال گسترده شده است، و در بخش جنوبی شهر يك قلعه بزرگی وجود دارد که در نشیب کوهستان بنا گشته، و از طرف خود ایرانیان، اعم از لشگری و کشوری اشغال شده است، میدان مشق و تسلیحات که در مقابل دژ مزبور میباشد، محل اجتماع عموم و بازار همگانی نیز بشمار میرود. این قلعه بست و پناهگاه خوبی است، بطوریکه کلیه جنایتکاران و بدهکاران در آنجا از هر گونه آسیب و گزند مصون میباشند. پادشاه گرجستان حسب المعول برای دریافت مراسلات و هدایای شاهنشاه بخارج شهر باستقبال میرود و همیشه مجبور است که از میان این دژ عبور کند، زیرا معمولاً هنگام ورود از ایران به تفلیس غیر از قلعه مزبور معبری وجود

(۱) Paynard

(۲) Clamaky (?)

(۳) Arax ، ارس ، در زبان آذری ، آراز خوانده میشود ، اما در فارسی ارس است

چنانکه حافظ فرماید :

ای صبا گر بگذری بر ساحل رود ارس بوسه زن برخاک آن وادی و مشکین کن نفس

عموم مورخین قدیم و جدید با کمال وضوح این نهر را باسم و رسم می‌شناسند ، اما علی‌رغم

این حقایق ، مرحوم پیرنیا (مشیرالدوله) در جلد اول ایران باستان ، هنگام بحث از مَرَك کوروش

کبیر در ساحل ارس ، که بقول هرودت بدست ملکه تومیریس ، بقتل رسیده بود ، میگوید که

این نهر درماد نمیباشد ، بلکه در ترکستان و ماورالنهر است ۱۹

ندارد، و بدین طریق مسلم است پادشاهی که از داخل استحکامات میگذرد، مدام گرفتار وحشت و اضطراب خواهد بود، زیرا همیشه بیم آن میرود که فرماندار نظامی دژ مبادا دستور بازداشت او را از دربار شاهنشاهی صفوی دریافت کرده است. ایرانیان در ابداع این رسم موازین عقل سلیم را کاملاً رعایت کرده اند، و بدین طریق همیشه فرمانروایان ایالات و استانها موظف و مجبور میباشند که با استقبال فرامین سلاطین متبوع و معظم خویش بشتابند و مامورین مخصوص شاهنشاه در صورت لزوم آنها را بسهولت و بدون مواجهه با خطرات احتمالی، توقیف و بازداشت کنند. این حصن حصین را در سال هزار و پانصد و هفتاد و شش ترکها بنا کرده اند. در سال مزبور عساکر عثمانی بفرماندهی سردار معروف مصطفی پاشا شهر تفلیس و سرتاسر حوالی آن سامان را تسخیر کردند و سیمون خان پادشاه گرجستان نتوانست در مقابل تهاجمات آن مقاومت ورزد. سردار مذکور به سلطان سلیمان توصیه کرد که برای تسلط کامل باین کشور و حفاظت و حراست آن لازم است، قلاع و استحکاماتی ساخته شود و در غیر این صورت نگهداری آن در دست عثمانی غیر ممکن میباشد؛ و دژ مورد بحث مطابق همین پیشنهاد ساخته گشت؛ و در حقیقت هم اکثر قلاع و استحکامات گرجستان بدست ترکها بنا شده است. مصطفی در استحکامات این دژ بیش از صد دستگاه توپ نصب کرد و فرماندهی آنرا بعهدہ محمد پاشا گذاشت.

تفلیس دارای کلیساهای زیاد و متعددی میباشد، چنانکه تعداد آنها بالغ بر چهارده دستگاه است، و البته این اندازه معبد برای يك سرزمینی که زهد و عبادت در آنجا بمثابه عنقاو کیمیا است، بسیار میباشد. شش عمارت از معابد مزبور در دست گرجیان، ولی بقیه مخصوص ارامنه و در دست

آن است .

کلیسای بزرگ مرکزی موسوم به صیون (۱) در کنار رودخانه بنا شده، و در سراسر ساختمان آن سنگهای خوب و خوش قواره بکار رفته است . سبک و شیوه ساختمان این کلیسا کاملاً شبیه معابد مسیحی قدیمی مشرق زمین میباشد، که بطور کلی دارای چهار صحن بوده و در میان آنها گنبد عظیمی است که بر روی چهار ستون عظیم چهار گوش افراشته شده و دارای يك مناره ناقوس میباشد . محراب بزرگ در وسط صحنی است که روبروی مشرق میباشد . داخله کلیسا مستور از نقاشیهای مسطح و غیر برجسته یونانی است، و این تابلوها اخیراً بدست نقاشان بسیار ناشی تهیه گردیده ، و باندازه ای بد هستند که تشخیص هویت صورت مورد نظر تقریباً محال مینماید . اداره اسقف اعظم ملحق بکلیسای مزبور است ، و تی بی لیل (۲) که لقب اسقفهای تفلیس میباشد ، در آنجا اقامت دارد . گرجیها در قسمت منتهی الیه جنوبی شهر، يك کلیسای زیبائی داشتند که چند سال پیش از طرف پادشاه گرجستان اشغال و برای انبار باروت اختصاص یافت . ولی در حقیقت این منظور مشکل بود که عملی شود ، زیرا خیلی پیش یک قسمت از آن را صاعقه ویران کرده بود ؛ لذا پادشاه دستور تعمیر و اعمار آن را صادر کرد ، ولی این قورخانه باز هم نام سابق کلیسا را هنوز حفظ کرده است و با سم می تیئ (۳) خوانده میشود که بمعنای نقض میباشد . زیرا یکی از سلاطین گرجستان که بیموجبی در صدد نقض صلح برآمده و با یکی از پادشاهان همسایه

(۱) Sion شباهت و عینیت این اسم با معبد معروف یهودیان شایان توجه است ، و علی الظاهر اقتباس این لغت را از کلیمیان میرساند .

(۲) Tibiléle مأخوذ از اسم خود شهر است که در زبان گرجی تی بی لیلی میگویند .

(۳) Metek

بجنگ پرداخته بود ، آنرا برای انابت خویش بنا کرده است .
 یکی از کلیساهای معروف ارمنیان پاشا - وانك (۱) نام دارد که
 بمعنای معبد پاشا است ، واسقف ارمنی تفلیس در این کلیسا اقامت دارد .
 بطوریکه آرامنه در وجه تسمیه معبد مزبور آورده اند ، گویا یکی از پاشایان
 فراری ترکیه عثمانی که بآئین مسیح گرویده ، آنرا بنا کرده است .
 شهر تفلیس با وجود اینکه متعلق بیک امپراطوری اسلامی است و
 سلطنت این سامان بدست نایب السلطنه مسلمان میباشد ، معیناً کله بهیچوجه
 مسجدی ندارد . ایرانیان تمام مقدرات خود را برای بنای معابد اسلامی
 در این سرزمین بکار برده اند ، ولی در اقدام خود توفیق نیافته اند . زیرا
 بمحض آغاز بنای مسجدی ، فی الفور تمام اهالی بشورش مسلح پرداخته
 کارگران را از کار باز میدارند .

پادشاهان گرجستان باطناً با این قبیل عصیانهای مردم همراه میباشند ،
 زیرا چنانکه معلوم است ، آنها فقط بخاطر احراز مقام ونیل به نیابت سلطنت
 کشور ، از مسیحیت عدول کرده و علی الظاهر مسلمان شده اند ، بهمین جهت
 هیچوقت بطیب خاطر در صدد بنای يك معبد اسلامی بر نمی آیند .
 گرجیان چنانکه سابقاً گفته شده ، سرکش و یاغی ، شجاع و شهیم ،
 و بسیار چست و چالاک هستند و علی رغم استیلای ایران هنوز يك قسمت از
 آزادی خود را مصون و محفوظ نگهداشته اند و بطور کلی همجواری
 گرجستان با امپراطوری ترکیه مانع آنستکه ایرانیان درباره این کشور
 چنانکه باید و شاید سختگیری کنند ، و همین نکته برای شهر تفلیس و
 سرتاسر گرجستان در حقیقت کلید نجات و اساس آزادی مذهبی و حراست

آداب و عادات مسیحی بشمار میرود . تمام منارهای ناقوس کلیسا هادارای علامت صلیب و بصوت بلندی طنین انداز میباشند . گوشت خوک مثل گوشت های دیگر آزادانه بفروش میرسد و شراب نیز در گوشه و کنار کوچه ها علناً در معرض بیع و شری است . البته ایرانیان از دیدار لحم خنزیر و مسکرات نجس مشمئز میباشند ولی برای جلوگیری از آن چاره ای در دست ندارند .

داستان بنای نخستین مسجد در تفلیس
در چند سال اخیر ایرانیان مسجد کوچکی در داخل استحکامات ، در جوار دیواری که دژ را از میدان بزرگ تفلیس جدا میکند، بنا کرده اند.

آنها این معبد را در این محل برای آشنایی گرجیان با مساجد اسلامی و انس و الفت آنان با روحانیون مسلمان و مودنینی که در بالای مسجد بمناجات میپردازد ، ساخته اند . مردم گرجستان نتوانستند از بنای مسجد مزبور ممانعت بعمل آورند ، چون دخول بمحوطه استحکامات غیر ممکن بود و هیچکس جرئت نداشت اسلحه بدست وارد آنجا شده ، اما بعد از اتمام بنا ، هنگامیکه برای اولین باریکی از روحانیون مسلمان برای اذان به بالای مسجد صعود کرد ، اهالی وی را سنگباران نمودند و بالاخره مجبورش ساختند که از مناجات خودداری کند ، از این شورش بعد دیگر هیچوقت مودنی نتوانسته است ، ببالای مسجد برود (۱) .

(۱) شاردن باتعصب شدیدی این جملات را مینویسد ، غافل از آنکه بعد ها مساجد و معابد متعدد اسلامی در تفلیس پایتخت گرجستان بوجود آمد که هنوز هم باقی است ولی نویسنده این سطور معتقد است که: جنگ هفتاد و دو ملت همراه عذرنه چون ندیدند حقایق ره افسانه زدند ! ضمناً اضافه میشود که حتی تا این اواخر مقرر شیخ الاسلام قفقاز در شهر مزبور بوده است.

در تفلیس عمارات عالی و زیبا بسیار است ، بازارهای این شهر وسیع بسیار بزرگ و مصالح ساختمانشان تماماً سنگ میباشد؛ همچنین کاروانسراها، که مخصوص اقامت خارجیانست ، مستحکم و معظم و خوب میباشد . گرمابه در این بلده بسیار کم است ، چون معمولاً همه کس برای استحمام از آبهای گرم جاریه در استحکامات استفاده میکنند . این چشمه های معدنی بسیار داغ و گوگردی میباشد . تعداد بیماران و مریضانی که برای شفای دردهای خویش از آبهای گرم معدنی استفاده میکنند ، مثل اشخاص سالم بسیار و بیشمار است . مخازن (۱) شهر که بر روی تپه کوچکی در جوار میدان بزرگ یناشده فوق العاده خوب و بسیار تمیز و پاک نگهداری میشود .

توصیف قصر سلطنتی

گرجستان

کاخ سلطنتی پادشاه گرجستان نیز یکی از ابنیه عالی باشکوهی میباشد که زیبایی شهر تفلیس را تکمیل کرده است . این قصر دارای تالارهای بزرگی میباشد که مشرف بر رودخانه کور و ناظر بر باغهای بسیار وسیع کاخ است . قفسهای بزرگ مشحون از انواع و اقسام پرندگان و یک آشیانه سنگ ، و یک محوطه بسیار عالی مخصوص پرورش مرغان شکاری این دربار را تزئین کرده است . در مقابل کاخ میدانی وجود دارد که چهار گوش است و قریب هزار سواره میتواند در آن جا بگردد . اطراف محوطه میدان مزبور را دکاکین و مغازه ها گرد فرو گرفته است و بالاخره منتهی ببازار بزرگی میشود که درست رو بروی در قصر سلطنتی واقع شده است . منظره عمومی کاخ و میدان از بالای بازار مذکور فوق العاده دیدنی و تماشایی میباشد . نایب السلطنه کاخیت نیز قصری در منتهایلیه شهر برای خود دارد

(۱) Magasin مخازن ریشه کلمه مغازه است که اینک بشکل جدید از مغرب برگشته است .

که شایان توجه و دقت مخصوص میباشد .

اطراف و حوالی شهر تفلیس دارای تفرجگاههای زیبا و باغات بیشمار است . بزرگترین باغ و بوستان شهر متعلق پیداشاه کشور است ، که بطور کلی فاقد درختان میوه دار ، و مملو از اشجار زیبای سایه دار و فرحبخش میباشد و از لحاظ تزئین و آرایش بسیار مناسب و خوب است .

در تفلیس چنانکه سابقاً گفته ام ، عمارت

طبابت آباء مبلغین

مخصوصی برای اقامت مبلغین مسیحی کاپوسن (۱)

کاپوسن در گرجستان

اختصاص دارد که مقرر رئیس کل هیأت های مبلغین

این گروه در گرجستان و کشورهای همسایه آن میباشد . سیزده سالست که آنها را از روم باین سرزمین اعزام داشته اند . اتخاذ عنوان پزشک و شهرت بطبابت موجبات محبوبیت مخصوص مبلغین مزبور را فراهم آورده است ، زیرا فن پزشکی ، مخصوصاً شیمی در مشرق زمین (۲) فوق العاده عزیز و محترم ، مجهول و نادر میباشد . کاپوسنها ابتدا در تفلیس و بلده گوری استقرار یافته اند . حسب الامر شهنوا از خان بهریك از هیأت های مذکور عمارت مخصوصی در این دو شهر تخصیص داده شده ، که آزادانه بتبلیغ و اشاعه آئین خود مشغول باشند . این مبلغین نامه هایی از طرف پاپ اعظم و انجمن تبلیغات مذهبی و ایمان و الهام مسیحی پیداشاه کشور تقدیم داشتند ، و نیز هدایا و تحف شایان توجهی از طرف خود بحضور نایب السلطنه و ملکه کشور ، اسقف اعظم گرجستان و بزرگان دربار تسلیم

(۱) کاپوسنها ، Capucins معتقدین سن - فرانواوند و پیش از انقلاب کبیر ۱۷۸۹

فرانسه ، در این کشور مامور آتش نشانی بودند .

(۲) اکتشافات شیمیایی محمد بن زکریای رازی ، و مخصوصاً الحاوی و قانون تادیروز جزء

برنامه دانشگاه های سرتاسر فرنگستان بوده است . اما در عصر استعمار مشرق زمین در نتیجه خیانت طبقات حاکمه در منجلا بجهالت فرو رفته است ،

کردند و از آنوقت بعد این تشریفات، مدام دو سال بدو سال تجدید و تکرار میگردد. یکی از آباء کاپوسن که پزشك بسیار حاذق و مبرزى است، طبیب مخصوص پادشاه گرجستان بشمار میرود و هیئات مبلغین بدین طریق توانسته اند که از حمایت و عنایت سلطان برخوردار شوند و از آسیب و گزند روحانیون ارمنی و گرجی در امان باشند. معمولاً بمحض مشاهده فعالیت مذهبی و تبلیغات دینی کاپوسنها، گرجیان در صدد اخراج آنان از کشور خود بر می آیند، ولی چون موضوع طبابت و معالجه در میانست، از این اقدام خود داری میکنند، فی الحقیقه آباء کاپوسن از لحاظ پزشکی و جراحی در کشور گرجستان بسیار عزیزالوجود و گرانقدر میباشند، و اغلب آنان در این زمینه پیشرفتهای شایان توجهی نایل شده اند، بنا بر اجازه نامه صادره از مقام پاپ اعظم، کاپوسنهای پزشك از طبابت معالجه پولی نیز میگیرند و این پولها را بسیار عاقلانه بمصرف میرسانند و زندگی خود را نیز اداره میکنند. مزد پزشکان مزبور معمولاً با شراب و آرد و چهارپایان و اسیران جوان پرداخت میشود، بعضی اوقات اسبی نیز برایشان پاداش میدهند، اما آنها فقط چیزهای لازم برای زندگانی را نگه میدارند و مازاد و زاید را بفروش میرسانند. البته بدون دریافت این قبیل حق الزحمه امرار معاش برای راهبین کاپوسن بسیار سخت و صعب میشد، زیرا مستمری سالانه ای که انجمن برای هر يك آنها میپردازد، فقط هیجده اکوی رومی است که معادل هفتاد و دولیور فرانسی میباشد. علاوه بر اجازه نامه مذکور، آباء مزبور در انجام و اجرای انواع و اقسام امور دنیوی و اخروی نیز کاملاً مجاز و آزاد میباشند، فی المثل در قرائت سرود قداس مسیحیان و برگزاری مراسم قربانی آنان پوشیدن

لباس رسمی و روحانی و رعایت زمان و مکان برایشان ضروری شمرده نمیشود، و در تبرئه و مغفرت تمام گناهان و تغییر هیأت و لباس، و استخدام نوکران و داشتن کنیزان، و انجام امور تجارتي و هر گونه خرید و فروش، و دادن و گرفتن بهره، آزادی کامل و اختیارات بسیار وسیعی دارند؛ بدین طریق آباء مبلغین کپوسن در حقیقت از امتیازات شایان توجه عالی-ترین مقامات روحانی مسیحی بر خودار میباشند. اما متذکر شویم که راهبین مذکور با وجود این همه فنون و هنر و داشتن اختیارات بیحد و حصر در نفوذ با عمیق روح و مغز و فکر گرجیان خیلی کم پیشرفت حاصل کرده اند، و این حقیقت بطور کلی معلول جهالت و عناد اهالی این کشور است که اعتقاد دارند صیام اس اساس مسیحیت میباشد، و چون اروپائیان مثل مردم این سامان روزه نمیگیرند، اصلاً در عیسویت کپوسنها تردید دارند. بدین-جهت مبلغین مزبور ایام صیام را مثل گرجیان روزه میگیرند و از حیواناتی که آنها را مکروه و مردود میشمردند، از قبیل خرگوش و سنک پشت و غیره اشمئز از میدارند، بدین طریق روزه های چهارشنبه و جمعه را طبق تقویم قدیمی روزه میگیرند، و بهمین جهت در حقیقت آنها را علی الظاهر می-توان مسیحی گرجی بشمار آورد.

در اوایل کار که آغاز ماموریت کپوسنها بود، مردم بمناسبت اینکه لکل جدید لذة، از آنها استقبال گرمی بعمل آوردند، مخصوصاً که يك دسته كوچك موسیقی نیز با چنك و عود، مجهز بچهار پنج لحن در مراسم و تشریفات مذهبی راهبین مذکور شرکت داشت، اما اینك غیر از پنج یا شش نفر نادار که از عطایای کپوسنها بر خوردار میگردند، کسی در حوزه آنان حضور نمییابد. آباء مبلغین يك مدرسه ای هم دایر

کرده‌اند، ولی جز هفت یا هشت نفر بچه فقیر مسیحی با آنجا نمی‌آیند و آنها هم چنانکه خود این روحانیون نجیب اعتراف دارند، فقط برای ارتزاق در راه مکتب قدم بر میدارند. کاپوسنها اکثر اوقات اظهار می‌داشتند که بهیچوجه بخاطر ثمرات حاصله از این قبیل هیئتهای اعزامی، قبول مأموریت نکرده‌اند، بلکه فقط برای اعتلای نام و افتخار و مقام کلیسای رومی است که متحمل این قبیل زحمات طاقت فرسا میگردند. راهیین مذکور می‌گفتند که آئین کاتولیک اگر در چهار گوشه ربع مسکون مدیران مدبری نداشت، از صفحه روزگار ناپدید گشته بود. بعلاوه چنان که گفته‌ایم، مبلغین مزبور غیر از دو عمارت سابق الذکر مرکز دیگری در گرجستان ندارند، جنگهای ایمیریت و گوریل، و سوانح شوم کشور آنها را مجبور کرده است که تأسیسات سابق خود را در نقاط مختلف این سرزمین تعطیل کنند.

هنگام عزیمت من از تفلیس، کاپوسنها در نظر داشتند که در ماه ژوئن به کاخیت و نقاط و نواحی دیگر جبال قفقاز رهسپار گردند. هیات مبلغین مزبور فعلاً از نیروی دوازده نفر برخوردار میباشد که نه نفر آنها راهب و سه‌شان غیر روحانی است.

شهر تفلیس دارای نفوس کثیری است، در این بلده شماره بیگانگان و ملل متنوع و مختلف با اندازه‌ای زیاد میباشد که در هیچیک از بلاد عالم نظیر آن دیده نمیشود، دایره تجارت و بازرگانی آن بسیار وسیع است، درباریان نایب السلطنه متعدد و مطمئن و در خوریک آستان‌اعلایی هستند، میان آنان اعیان و اشراف عالیه مقامی دیده میشود.

بانوی زردشتی

دستگاه مجازات

قورچی یا قزلباش

از آثار تخت جمشید

~~12~~
24/3/70

~~37~~
12/4/73

12 APR 1973

2 MAY 1973

15 MAY 1973

1926 9/2 mab

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

J & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day, if the book is kept beyond that day.

وجه تسمیه شهر تفلیس در باره ریشه لغت تفلیس و اشتقاق آن چیزی دستگیر من نشد؛ از قراریکه میگویند، این شهر را ایرانیان بدین اسم موسوم کرده اند؛ زیرا بهیچوجه گرجیان آنرا چنین نمیخوانند، بلکه پایتخت خویش را قلعه (۱) مینامند که مقصود از آن بلده یا استحکامات و دژ است، و معمولا هر گونه آبادی بزرگ محصور با سور و بار و را بدین نام میخوانند. بعقیده من چون مردم این سامان شهر سور و بار و دیگری نداشته اند، لذا آنرا با اسم قلعه خوانده اند. بعضی از علمای جغرافی این شهر را تی بی له - قلعه (۲) نامیده اند که بمعنای گرم - شهر است. و این وجه تسمیه ناشی از حمامهای آب گرم آن میباشد، و یا اینکه هوای این بلده مثل دیگر نقاط و واحی گرجستان صولت سرما ندارد. تاریخ بنای تفلیس نیز برای من مجهول باقیماند، بعضی از نویسندگان که ادعایشان کمتر مقرون بحقیقت است، نوشته اند که این باده همان آرتاکسات (۳) قدما میباشد. من عمر تفلیس را خیلی بیشتر از هزار سال میدانم، فی المثل در تاریخ ایران دیده میشود که در حدود هشتصد و سی میلادی یکی از سلاطین تاتار بنام بغای کبیر، پس از نهب و انهدام هیرکانی و ماد آذربایجان (۴) بسرزمین گرجستان هجوم آورد و سرتاسر آن کشور را غرق آهن و آتش ساخت، ولی چون تفلیس از گشودن ابواب خویش بروی مهاجم امتناع ورزید، بدستور سلطان

(۱) Cala

(۲) Tébilé - Cala

(۳) Artaxate

(۴) Médie atropatienne چنانکه معلوم است، کشور ماد در دوره عظمت سلاطین اولیه آن بسیار وسیع و بزرگ بوده، فی المثل اصفهان نیز در حوزه آن شمرده میشده است، و این ماد بزرگ میباشد، اما آن قسمت بخصوص مرکزی که تحت لوای آثروپات استقلال و عظمت خود را در مقابل اسکندر کبیر محفوظ داشت، ماد آذربایجان خوانده میشود.

تاتار شهر را با گلوله‌های مشتعل کاج بمباردمان کردند و بسهولة طعمه حریق ساختند، چون مصالح آن کاملاً قابل احتراق بود؛ بغا بیش از پنجاه هزار نفر از مردم این بلده را نابود ساخت. سیصد و پنجاه سال بعد، یکی دیگر از سلاطین تاتار او زبك (۱)، فرزند سلطان محمد خوارزمشاه (۲) بر تفلیس مسلط شد و مرتکب وحشیگریهای بزرگ گشت. در قرون اخیر (۳) این شهر دوبار تحت اسنیلای ترکان عثمانی قرار گرفته است: نخستین بار در دوره شاه اسمعیل ثانی و دفعه دوم در زمان جانشین وی محمد خدا بنده. سلطان سلیمان ترك تقریباً در همان اوان که تبریز را متصرف شد، تفلیس را نیز تسخیر کرد. طبق جداول نجومی ایران، طول این شهر هشتاد و سه درجه و عرضش چهل و سه درجه و پنج دقیقه است. این بلده را بلقب دارالملک، که مفهوم دارالسلطنه را میرساند، میخوانند، زیرا در حقیقت تفلیس مرکز سلطنت يك کشور است.

در دهم، رئیس هیأت مبلغین کاپوسن ورود مرا بخدمت نایب السلطنه معروض داشت. من خودم خواهش کردم که خبر آمدنم بعرض ایشان برسد، زیرا محال بود که ورود من بتفلیس با همراهان و محمولات مخصوص، وتوقف و اقامتم در دستگاه کاپوسن ها، از نظر پادشاه کشور که جزئی ترین امور و حوادث پایتخت برایشان مکشوف میباشد، پنهان بماند؛ و بطور مسلم تمام سرگذشت من در سرزمین کاشید، توسط اشخاص مختلف بسمع ایشان رسیده بود. بعلاوه در این موقع برای من بسیار خوب و مناسب بود که گذرنامه

(۱) مقصود سلطان جلال الدین خوارزمشاه می باشد که داستان وی بتفصیل در کتاب معروف ومشهور سیره جلال الدین آمده است.

(۲) Careclem (خوارزم).

(۳) چنانکه در حواشی صفحات قبل، از کتاب معروف مسامرة الاخبار نقل کرده ایم، ارغون نیز گرجستان را در معرض نهب و غارت بسیار عظیمی قرار داده است.

فرمان اعطائی شاهنشاه ایرانرا (۱) بنظر نایب السلطنه گرجستان برسانم ،
 زیرا در این فرمان توصیه و سفارش مخصوصی در باره من خطاب به
 استانداران ممالک محروسه شرفصدور یافته بود. لذا برای من کاملاً مسلم بود
 که پادشاه گرجستان به محض رؤیت فرامین صادره از دربار اصفهان، استقبال
 گرمی از من بعمل خواهد آورد ، و در فراهم آوردن عده لازم برای هدایت
 و مشایعت و ادامه مسافرت ، بذل مساعی خواهد کرد . شهنواز خان پس
 از اینکه اطلاع پیدا کرد ، مرا شاهنشاه فقید (۲) برای انجام خدمات
 خویش مأمور اروپا کرده است ، رئیس هیأت مبلغین را مأموریت داد که
 از طرف ایشان بمن خیر مقدم بگوید ، و از ورودم اظهار مسرت کند و
 ابلاغ نماید ، هر چه زودتر مشتاق دیدارم میباشد . اما من آماده شرفیابی
 نبودم و در نظر نداشتم که فی الفور بچنین اقدامی مبادرت ورزم ؛ زیرا مایل
 بودم ، مقدمات حرکت و مسافرت خود را آماده نمایم و حاضر بسفر باشم ،
 تا بدین طریق ناگزیر نشوم که همه روزه بزیارت دربار بروم ، لذا از رفائیل
 دوپارم که از آباء کاپوسن و پزشک مخصوص دربار است ، خواهش کردم ،
 مراتب مباهات و مفاخرت مرا از دریافت پیغام ملوکانه بحضور ایشان
 معروض بدارد و بگوید ، به محض اینکه آماده باشم برای ادای مراسم
 احترام شرفیاب خواهم ، ولی چون فعلاً بهیچوجه چیزی در دسترس خود
 ندارم ، زود تر از ده روز نمیتوانم بیرون بیایم . اما نمیدانم ، یارفائیل راهب
 نتوانسته بود ، مقصود مرا که ماهو حقه بحضور شاه برساند ، و یا اینکه اصلاً

(۱) چنانکه متذکر شده ایم ، شاردن برای سلاطین صفوی و بطور کلی پادشاهان ایران
 عنوان ساده شاه را اختیار و استعمال کرده است ، و استعمال لغت شاهنشاه از طرف مترجم برای تطبیق
 و تشخیص کامل مطلب میباشد .

(۲) مقصود شاه عباس ثانی است .

ایشان عرایض مرا باور نداشتند . بهر صورت در صبحدم روز دوازدهم ، یکی از اعیان دربار از طرف اعلیحضرت برایم چنین ابلاغ کرد که با آغاز هفته عیش و عشرت ، مراسم سور و ضیافت همه روزه در دربار گرجستان برگزار میشود ، و شاه مایل است که من نیز شرفیاب بشوم . ابلاغ این پیام موجب تعجب و تکدر خاطر من شد ؛ لذا از رئیس هیات مبلغین کاپوسن و پزشک دربار تمنی کردم که بحضور اعلیحضرت معروض بدارند که من باین زودی نمیتوانم از خانه خارج گردم ، و ضمناً موافقت ایشانرا جلب کنند که من در یکشنبه آینده شرف حضور پیدا کنم ، آباء کاپوسن برایم قول دادند که این مراتب را معروض بدارند ، ولی از انجام مقصود سرباز زدند . راهین بدر بار رفته و پس از لحظه ای باز گشتند و گفتند که شاه برای کسب اطلاع از اوضاع اروپایی قرار است . ولی من میدانستم که مبلغین کاپوسن خودشان اشتیاق داشتند که در اسرع اوقات مرا بدربار تفلیس ببرند ، و شخصی را که آدم شاهنشاه ، ایران و از افراد ملت ایشانست (۱) بنایب السلطنه معرفی کنند ، تا بدین طریق اهمیت و اعتبار خود را بالاترند ، بهمین جهت از من و رفیقم خواهش کردند که بهترین پوشاک خود را بتن کنیم و بمنظور بالا بردن آبرو و اعتبار ایشان در مبلغ و مقدار هدایای تقدیمی بحضور نایب السلطنه بیافزائیم . من که رهین منت و مدیون زحمات شایان توجه آباء مزبور بودم ، در جلب رضایت خاطر و انجام منویات ایشان از چیزی فرو گذاری نکردم .

در دربار پادشاهان

گرجستان

نزدیک ظهر بود که ما برای شرفیابی بطرف کاخ

سلطنتی رهسپار گشتیم ؛ رئیس هیأت آباء کاپوسن

و پزشک رفائیل نیز همراه ما بودند . پادشاه

گر جستان در تالاری حضور داشت که صدوده گام درازای آن و چهل پهنایش بود، این سالن در کنار رودخانه کور واقع شده و از جانب نهر مزبور دارای حصاری میباشد. آسمانه تالار خاتم کاری و بر روی ستونهای منقش و مطالای متعددی ببلندی سی و پنج تا چهل گام افراشته شده است. سرتاسر سالن با فرشهای نفیس و گرانبهای مزین گشته بود. شاه و اطرافیان عمده اش در مقابل سه بخاری کوچک انباشته از آتش جلوس کرده بودند؛ و تالار خوب گرم گشته بود، بطوری که بهیچوجه احساس سرما نمیشد. مراسم شرفیابی بحضور شهنوازخان عیناً همانند دربار شاهنشاه ایران رعایت میشود. یعنی بفاصله دو یاسه قدم بزانو باید افتاد و متعاقب آن درست سه بار سر را برخاک آستان بایستی سود. برای اروپائیان این قیل ادای احترام در مقابل پادشاهان مشرق زمین بسیار سخت میباشد؛ زیرا چنین تواضع و فروتنی فقط شایسته درگاه خداوند میباشد و بس. بعضی اوقات مردمان فرنگستان را از انجام و اجرای اینگونه خضوع و خشوع معاف و مستثنی میدارند و توجیه میکنند که اینان با آداب و رسوم کشور آشنا نمیباشند. من سه بار کرنش کنان بسلطان سلام کردم، ولی از بزانو افتادن خودداری نمودم. در اینموقع دو نفر از اعیان ملتزم حضور مرا برای جلوس بصدر مجلس هدایت کردند، اما من بهیچوجه نمیخواستم که بالاتر از آباء کاپوسن بنشینم ولی اعیان حضور و خوانسالار سلطنتی که در وسط تالار ایستاده بود، مرا علی رغم میل باطنی به چنین کاری ناگزیر ساختند. من مایل بودم که احترامات لازم را درباره مبلغین مزبور مرعی بدارم، تا مقامات عالیه محلی نیز در تعظیم و تجلیل آنان کوتاهی نورزند؛ رئیس هیأت کاپوسنها که بسیار راضی و خوشنود بنظر میرسید، موافقت کرد که

من بالاتر از همکاروی جلوس کنم .

هنگامیکه من مشغول بجا آوردن مراسم احترام بودم، یکی از اعیان دربار، در مقابل در ورودی، فرمان اعطایی شاهنشاه ایران را که من در دست خویش داشتم، بگرفت و هدایای تقدیمی را در يك سینی بزرگ نقره تنظیم نموده در مقابل قدوم شاه (نایب السلطنه گرجستان) گذاشت، و او نیز فرمان را برداشته و باز کرد، آنگاه برای تجلیل و تعظیم از تخت خویش پیا خاسته آنرا بلب خویش برد و روی پیشانی گذاشت و سپس بدست صدر اعظم داده جویای مندرجات مکتوب گشت؛ و بعد بابشاشت تمام و چشمان کنجکاو بهدایا نگریست. تحف تقدیمی اشیاء مختلفی بود از جمله :

يك ساعت بزرگ قمری در يك جعبه نقره ای قلمزده مذهب يك قرینه بلور سنگی در قاب نقره .

يك جعبه طلای مینا کاری، که برای نهادن حبهای تریاك میباشد (تریا کدان)؛ و اغلب اشراف و اعیان، رجال و بزرگان ایرانی معمولاً هر روز چندین قطعه از این حبها استعمال میکنند .

يك جعبه جراحی که با مهارت شایان توجیهی تمام قطعات آن تجهیز و تهیه گشته بود .

چاقو و کاردهائی که دسته شان بسیار جالب توجه و مزین و آراسته بود. صدر اعظم پس از قرائت متن فرمان، مفاد آنرا کاملاً آهسته به عرض پادشاه رسانید. بعدها شاه و شاهزادگان اظهار میداشتند که، هیچوقت چنان دستورات صریح و موکد و افتخار آمیزی زیارت نکرده اند. تمام بزرگان و اعیان دربار خطوط و حروف طلایی و حواشی مذهب و مزین مخصوص فرمانرا تجلیل و تعریف میکردند. شاه امر کرد که سوادى از

آن بردارند اینست متن فرمان :

توصیف و تعریف فرمان طغرای فرمان عبارتست از يك برك دراز كاغذ بطول دو پا و نیم ، که پهنایش بسیزده یا چهارده شست میرسد ؛ کلمات آن با آب طلا و جوهر لاجوردی و سرخ و مرکب سیاه نگاشته شده است ؛ کلمات زرین را من با حروف درشت نشان داده ام (۱)، و عبارات متن را که با حروف رنگین نوشته شده میان دو قلاب قرار داده ام . باید متوجه بود که در کلیه مکاتیب و فرامین شاهنشاهی که مصدر باسم خداوند میباشد ، چنانکه در اعتبارنامه ها و گذرنامه های سیاسی نیز دیده میشود ، نام خالق را با آب طلا مینویسند ، و اسامی پیغمبر و ائمه را با جوهر لاجوردی مینگارند ، و اسم شاهنشاه را با مرکب سرخ تحریر میکنند . ولی در مراسلاتی که نام خداوند در آنها درج نشده و همچنین اسامی هیچ يك ائمه ذکر نگردیده ، اسم پادشاه را با آب طلا ثبت میکنند ، و همچنین در مکتوباتی که عنوان شاهنشاه بلافاصله بعد از نام الله گذاشته شده باشد ، آب طلا ، بکار میرود . منشیان و مترسلان فرامین شاهنشاهی را با آب طلا بسیار ریز و نازک و خوش نما ، و مثل مرکب برشته نگارش میآورند . برای اینکار ابتدا صفحات زر را در روی قطعات سنك مرمر مدتی مدید میسایند ، آنگاه با يك خامه موئین گرد طلا را جمع می کنند و هنگام نوشتن قلم را مثل دوات در میان آن فرو میبرند . برای تحریر خطوط سرخ و رنگهای دیگر نیز بهمین ترتیب عمل میشود و معمولا چنان مینماید که نامه با كلك موئین نقاشی گردیده ، و هرگز با قلم نگاشته نشده است .

(۱) مقصود تصویر ترجمه فرانسه است .

هو الله سبحانه [۱]

سپاس و ستایش خداوندی را [پادشاهی
مرخدایی را] که برتر از همگان است .

بنام ایزد بخشاینده بخشایگر (بسم الله = ۴)

[... نبوی - ۳]

یا محمد یا علی

مهر : حکم خداوند راست [۲]

اعانت از خداست

بنده سلطان کشور (وجود)

عباس ثانی ۱۰۵۹

حاشیه مهر : در قسمت بالا - خداوند مرا بس است

در اطراف مهر : هر کس محب علی نیست ، ولو هر کی است ، حتی

نفس من ، محبوب من نیست .

هر کس سر بآستان علی نباشد ، ولو فرشته باشد ، سرش زیر

خاک آستان آنحضرت باشد .

در قسمت راست فرمان ، در صدر :

عباس دوم ، پادشاه پیروز ، خداوند جهان ؛ سلطان شجاع ازاعقاب

شیخ صفی و موسی ، و حسن . سئل سوزیمی (من میگویم)

علی . . . . حسن . . . . حسن . . . . علی

محمد . . . . جعفر . . . . موسی . . . . علی

محمد . . . . علی . . . حسن . . . محمد

فرمان علی الاطلاق صدور می یابد :

بیگلر بگیان [استانداران ۵] شیر صولت و دستان صفت (۶) ،
شاهان تهمتن رشادت اردوان (۷) ، صورت نواب فریبرز عظمت ، کشور
گشایان ، پیشکاران حلال (۸) مشکلات ، عطار آستان ، (۹) مستأجرین
ابواب امپراطوری (مدیران کل گمرکات) خاقان (۱۰) ، محصلین مالیات ؛
نگهبانان راههای بزرگ ، و معابر [ایالات] بدانند که الان بصراحت تمام
فرمان داده ایم عمده التجار (۱۱) آقای ریزن و شاردن ، بازرگانان فرانسوی
در انجام وظیفه ای که بعهده خویش گرفته اند ، بر آیند ، و در اجرای
احکام صادره اقدام کنند. از هر نقطه ای از ممالک وسیع و بزرگ امپراطوری ما ،
که ایشان هنگام عزیمت و یا مراجعت عبور کنند ، هیچگونه مالیات و حقوق
و باج راهی ، بهیچ عنوانی و باستناد هیچ نوع حق حکومتی ، نه از طریق ملاطفات
خسته کننده ، و نه بطریق تقاضاهای پرافاده (نه استدعا و نه مطالبه) ، مطلقاً
نباید از آنها خواسته شود . هیچگونه مانعی در راه اجرای طرحهای ایشان
ایجاد نگردد ، و هیچ قسم زحمتی برایشان پدید نیاورند ، ولی همه گونه
احترام و تجلیل مرعی ، و مساعدت مطلوب ، هنگام تقاضا مجرا دارند . و بمحض
اینکه این «فرمان» بفرمان جهان مطاع خداوند جهان (صاحقران ۱۵) بمهر
خورشید فر (۱۴) مزین و منور و مشرف و مشروب (محیی - ۱۳) گردد ،
و بطغرای معبود و مبارک اعلا ییهمتای همایونی آرایش یابد ، دارای اعتبار
کامل ، و مندرجات آن مطاع مطلق و بمثابه یک حکم اعلا یی مافوق کل اشیاء ،
مدام مورد استفاده حاملین فرمان بشمار میرود (۱۶).

تحریراً فی شهر شوال المکرم ، سنه ۱۰۷۷ هجریه مبارکه ، صلح و

سعادت جاویدان نصیب پیروان (۱۲) هجرت مبارک است .

در اشرف (۱۸) شریف ، از استان طبرستان ، خداوند در رفاه و آبادانش بداراد .

(مهر صدر اعظم) : مهدی بن حبیب الله، آل حسین (۱۹) ☆

اول - در اصل آمده است : هو الله سبحانه : این يك جمله عربی ، و از قرآن است. هو در این زبان نام اصلی و اساسی خداوند است ، نه کلمه الله ، که بمعنی اعلی و بسیار بلند میباشد . هو همان یهو و عبرانیان ، و به معنی او ، و مشار الیه میباشد . و نیز « او هست » ، یا « کسیکه هست » را میرساند، و دال بر وجود موجود خود بخود ، (خداوند = خودش آمده) است . در قرآن ، در موارد بیشماری اینکلمه آمده است، و بنظر میرسد خلیفه ای که این کتاب را تدوین کرده (عثمان) ، به آیه سوم از فصل خروج (تورات) اشاره کرده ... « او (کسی که) که موجود است و مرا فرستاده » .

مسلمانان کلمه « هو » را در صدر نامه ها، فرمانها ، احکام و تقریباً تمام نوشته های خویش درج میکنند .

بعضی اوقات « الله تعالی » را نیز بدان می افزایند که عبارت می شود : « کسیکه هست (او) ، خداوند متعال است » . در زیر این کلمه مبلغی فاصله گذاشته ، و مقدار زیادی سفید باقی میماند .

و مدعی هستند که بدین طریق صفات خداوندی، یعنی نعوت و کمالات

* - شاردن ترجمه فرمان (Les Lettres Patentes) را در متن کتاب درج

نکرده است ، و ما آن را از روی تصویر ترجمه (چاپ هلند سال ۱۷۱۱) بفارسی برگردانیدیم .

ذات الهی غیر قابل تقریر و هیچ کس قادر به بیان آن نمی باشد. عبارتیکه در زیر این عنوان آمده و من بدین طریق ترجمه کرده ام. پادشاهی مرخدایر است، از تورات فصل اول، آیه هفدهم، حکم با خداوند است، اخذ شده. دوم - مقصود از این عبارت: «حکم خداوند را است، که ما فوق کل اشیاء است.» (الحکم لله تعالی، ما فوق کل اشیاء.) مقصود آنست که خداوند همچنان ما فوق می باشد؛ و میبایستی اینجمله در ذیل فرمان درج میشد، ولی ایرانیان را رسم بر آنست که هیچوقت نام خداوند را در پای نوشته ای نمی نهند. همیشه در صدر، در کنار، محلی را که آنرا خواهند نوشت، سفید میگذارند؛ و برای این تشریفات اهمیت خاصی قائل میباشند، و عقیده دارند که اگر کسی این ترتیب را نقض کند، بمقام الهی کم اعتنائی کرده است. همین ملاحظات را در نوشته های قضایی و احکام حقوقی، در عرایض، و در قرار دادهای عمومی، دربارد نام شاهنشاه و وزیران عمده رعایت میکنند. هرگز (اسم) آنها را در متن کاغذ نمیآورند بلکه در صدر، در قسمت راست درج میکنند.

سوم - کلمه «نبوی»، بهمان دلایل مذکور در صدر نگاشته شده، و مربوط بذیل اعتبار نامه «هجرت مبارکه» است که برای گاهشماری اختیار شده، و با فرار (هجرت) حضرت محمد از مکه بمدینه آغاز یافته و تاریخ مقدس (اسلامی) می باشد، و از دوره تبلیغ رسالت این شخص که مسلمانان با احترام ویرا «منبی» مینامند شروع شده است (۱).

چهارم - خوانندگانیکه اندکی با مذهب اسلام و آداب مسلمانان

(۱) آئین اسلام دیگر ادیان از جمله مسیحیت را قبول دارد، ولی پیروان مذهب عیسی منکر پیغمبری شارع اسلام میباشند، و حتی آنحضرت را «منبی» میخوانند.

آشنایی دارند، از مفهوم این عبارت توحید (بسمله .) مطلع میباشند ، چون تقریباً کلیه اعمال ، و تمام کارهای مذهبی ایشان با اینجمله آغاز مییابد. استادان مطلع از السنه جرقیه ، میگویند آنرا باید چنین ترجمه کرد : « بنام ایزد بخشاینده بخشایگر ». در حقیقت کلمه « رحمن » عربی، که بخشاینده را می رساند ، یکی از صفات خداوند غیر قابل وصف است، و فقط هنگام صحبت از بخشایش الهی گفته می شود. کلیه مسلمانان معتقد هستند که اینجمله توحید متضمن اسرار بزرگ و رموز عظیم، و محتوی فضایل بیشماری است. (بسمله) مدام بر سر زبان ایشان میباشد. هنگام نشستن، بر خاستن ، کتاب باز کردن ، ابزاری را بکار بردن، کلمه ای نگاشتن آنرا بر زبان میرانند .

فی الجملة مسلمانان عقیده دارند که بدون ابتدا ببسمله در هیچ چیزی توفیق حاصل نمیگردد (من لم یبدا باسمه فهو اقطع) تا کید می کنند که حضرت سلیمان و حضرت آدم علیهما السلام پیش از آغاز هر اقدامی بسمله می گفتند .

ابتدای هر فصلی مصدر ببسم الله است . واضح است ده ای-ن شیوه نیز از آغاز کارهای یهودیان و مسیحیان تقلید شده ؛ آنان (یهود) همیشه ادعیه خود را چنین شروع می کنند. « یار ویاورما باشد ، خداوند آفریننده زمین و آسمان » و دیگران (نصاری) هم بدین طریق ابتدا میکنند : « بنام پدر، پسر ، و روح القدس » .

در موضع دیگر راجع به مهری که باین فرمان شاهانه زده شده و عبارتی که روی آن منقوش میباشد ، صحبت خواهم کرد . علامت

زیرین: نشان (۱)، یعنی علامت، یا اثر نام دارد. کلیه سلاطین اسلامی در فرمانهای صادره چنین علامتی دارند، و آنرا بطور کلی طغرا (۲) میخوانند، که از ریشه عبرانی آمده، و در اصل نیز همین مفهوم موجود است، یعنی نشانی که شامل نام و عناوین يك پادشاه مستبد میباشد، و با حروف درشت مخصوصی نقش میشود، بدین طریق معلوم می گردد که طغرا غیر از علامات و رموزات ماست که فقط معمولاً مشتمل بر نخستین حروف نام، و امضای مختصر (۳) است. طغرا (نگار) همچنین به نگارنده نشان، و نیز بهر کسی که در ساختن آن تبحر دارد، اطلاق میشود، چون طرح آن کار ساده ای نمیباشد (۴) در اینجا (در تصویر) حروف طغرا را مرتب کرده اند، در صورتی که در اصل نشان، دنباله های حروفات (شکسته) بخامه نگارنده چنان ماهرانه و یکسان نگاشته شده، که همچون خطوط جدا و اول نجومی و صفحه قطب نما جلوه میکند. تمام طغرا با حروف رنگین نگاشته شده. فقط کلماتی که خداوند جهان را میسرساند، و عباراتی که من فرمان علی الاطلاق صدور مییابد، ترجمه کرده ام، زیرین میباشد، اصطلاحی که من خداوند جهان ترجمه کرده ام. در اصل صاحبقران است، که کلمه بکلمه مفهوم خداوند قرانات سعد را میسرساند، همچنانکه مامالك تقدیر (۴) گوئیم؛ زیرا قرانات عبارت از متقارن بودن چندین ستاره است در منطقه البروج. برای اقتران برجیس و کیوان در صورت تثلیث که فقط در دو یست و چهل سال یکبار واقع میشود، اهمیت بسزایی قائل میشوند قران عظیم تر، یا نادر را اقتران دو ستاره در برج حمل میدانند، زیرا این هیأت فقط در نهد و پنجاه سال یکبار واقع

(۱) Nichan

(۲) Togra

(۳) Paraphe

(۴) طغرا خود فرمان را نیز گویند.

(۵) La Maitre de la Fortune در نوع بخت و طالع

میشود؛ و نیز بسی عظیمتر، قران کلیه کواکب را در برج مزبور میدانند، که فقط بفاصله هزاران قرون اتفاق میافتد. مدعی هستند که فقط دو بار این اقتران وقوع یافته، نخست در طوفان نوح، دیگری هنگام تسخیر تمام آسیا بوسیله چنگیز خان (۱) مشهور، پادشاه تاتار کبیر (۲)؛ و نیز این قران همیشه علامت وحشتناکی بوده و طلیعه بدبختی های بزرگ بشمار میرود. این کلمات: سئل سوزیمی (۳)، عبارت ترکی قدیم میباشد که هنوز هم در تاتارستان کوچک (۴) متداول است، و معنای حقیقی آن گفتار من یامن می گویم میباشد. ابتدا تیمور لنگ (۵) عبارت مزبور را در اعتبارنامه های صادره از دربار خود، استعمال کرد، و پادشاهان ایران نیز آنرا نگهداشته اند، دوازده نامی که در میان طغراست، عبارت از اسامی ائمه اثناعشر، بر حسب معتقدات ایرانیان جانشینان واقعی و قانونی حضرت محمد ص (۶) بشمار میروند.

۵ -- در ایران حکمرانان بزرگ و کوچک تقسیم می گردند. فی المثل ماد (آذربایجان) و گرجستان از حکومت های بزرگ بشمار میروند، ولی کرمان (۷) و کردستان؟ (۸) کوچک میباشند. بگلربک (۹) یعنی استاندار بحکام بزرگ اطلاق میشود حاکم

(۱) Ganguiscon (۲) Le grande Tartarie (مغولستان)

(۳) Zels Ziuzoumis

(۴) Lapetite Tartarie (ترکستان روس)

(۵) Tamerlon

(۶) Mahomet 'نعت حضرت و غیرها در اسامی انبیا و ائمه از طرف مترجم

اضافه شده است.

(۷) Caramanie

(۸) Gedrosie (?)

(۹) Begler - Beg

کوچک را خان (۱) نامند . همچنین حکام بزرگ را ارکان دولت (۱) خوانند ، که بمعنی اعیان امپراطوری است و از ارکی (۳) عبرانی بمعنی شاه آمده و علی الظاهر یونانیان عنوان آرکونت (۴) را از آن ساخته‌اند ، که مقامات عالیه غیر نظامی را در جمهوریهای خود چنان میخواندند ، و آرشی (۵) در زبان فرانسه در کلمات آریشماندریت و آرشی دیاکر (۶) از آن آمده است .

۶ - دستان ، تهمتن و فریبرز نام های قهرمانان باستانی ایرانیان میباشند ، و یا ممکن است موجودات ماوراء الطبیعه و عظیم (۷) عهد قدیم باشد که بوسیله افسانه و داستان پدید آمده . این قهرمانان آلكید (۸) و تزه (۹) ایرانیانست ، و همچنانکه آلكید یونانیان دارای نام های بسیاری بوده ، قهرمان ایرانیان نیز با سامی بسیار خوانده شده ، مشهور آن ، که همیشه بر سر زبانهاست ، رستم میباشد .

۷ - اردوان نام يك دیو یا قهرمان باستانی است که سر تا سر آسیارا بگشود و پایتخت امپراطوری خویش را در ایران قرار داد . در تواریخ ایرانی هیچ گونه شرحی درباره کارهای وی دیده نمیشود ، ولی در داستانها تعریفات بیشماری از فتوحات و اعمال وی نقل میشود که کاملاً

(۱) Kan

(۲) Arkondoulet (ارکان جمع رکن نیز هست)

(۳) Arki

(۴) Arkontes

(۵) Archi

(۶) Archidiacre (مطران نوعی از دیرهای یونان) Achimandrite

(۷) Geans

(۸) Alcides

(۹) Thegees

افسانه است .

۸ - در اصل « گره گشای هر گونه گره‌ها » است .

۹ - در هیچ جای جهان مردم به قدر ایرانیان ساده لوحانه بموهومات احکام نجومی عقیده ندارند، در موضع دیگر در اینمورد بحث خواهم کرد، و در اینجا بذکر این نکته اکتفا می‌ورزم که ایرانیان اهل قلم و کتاب و تحریرات را به مر کور که عطار نامند، منسوب میدارند و مدعی هستند متولدین دوره این کواکب، دارای فکری باریک و نافذ و روشن و دقیق میباشند .

۱۰ - خاقان نام پادشاه باستانی چین است ؛ در سرتاسر مشرق، هیچ نامی اینقدر بسیار مورد تعظیم و تجلیل قرار نمیباشد . از قراریکه میگویند، بنظر میرسد این پادشاه در صلاح و صفا سخت مشهور و بویژه در عدل و داد تشکیلات دقیقی داشته و کمتر بتجهیزات جنگی و سپاهیان میپرداخته . پادشاهان مشرق زمین عنوان خاقان برای خود اختیار میکنند ، همچنانکه امپراطوران روم خریشتن را سزار (قیصر) میخواندند و نیز این لغت در فارسی همان مفهوم او گوست (همایون) زبان فرانسه را دارد، زیرا هنگامیکه ایرانیان قصد بیان يك چیز بزرگ و شاهانه را دارند، میگویند خاقانی است . اینست پایان طغرا، و تصور میکنم دیگر اشکالی در فهم آن و درك مضمون و معنای خود فرمان موجود نباشد، اگرچه مشحون از مجازات و کنایه و استعارات است .

۱۱ - اصطلاحاتی که من گل سر سبد بازرگانان (عمدةالتجار)

ترجمه کرده ام، مفهوم زبده، عمده و برگزیده، یا اعلی را میرساند . ایرانیان این لغت (عمده) را درباره همه گونه اشخاص، رجال، وزیران

(مختار) خارجی، بازرگانان و حتی اهل صنعت نیز بکار میبرند.

۱۲- در فارسی نه از طریق ملاطفات خسته کننده، و نه از راه تقاضاهای پرافاده است.

۱۳- لغتی را که من جانبخشدن ترجمه کرده ام، در اصل آبیاری کردن است. (مشروب، محیی)

۱۴- عبارت «عنوان اعلی و بموجب» بهیچوجه در اصل فرمان وجود ندارد؛ و من آنرا بجای این جمله از خود آورده ام: «مهر اعلای مهر مانند».

۱۵- این کلمات مربوط به عبارت «فرمان مطلق صادر میشود» است. که در پائین طغرا آمده، بدین شکل: «فرمان خداوند جهان» نخستین بار تیمور لنگ این عنوان پر تکبر و تفرعن آمیز را بکار برده است، بعقیده پادشاهان اسلامی عالی ترین عنوانی که میشود برای يك سلطان مستبد قائل شد، همینست. ایرانیان بجای آن صاحبقران، یا صاحبقرانی مینویسند، که بمعنی خداوند پیروزی است، و بتقلید دو مینوس ساباوت (۱) که متداولترین نام مقام الوهیت در میان عبرانیانست ساخته شده. سلطان عثمانی و پادشاه هندوستان نیز بمانند شاهنشاه ایران آنرا در عناوین خویش استعمال میکنند. هریك از این سلاطین ادعا دارد، که لقب (صاحبقرانی) منحصرأ متعلق باو، و عنوان پرافتخاروی است، ممکن است آنرا به «صاحبقرن» نیز ترجمه کرد، ولی ترجمه دیگر روشن تر و مفهوم تر میباشد، و بیشتر تفرعن مسخره آمیز را مکتشف میسازد. میگویند که عناوین مجلل و مطمئن از تاتارها با ایرانیان آمده، و اینك نیز مورد استعمال میباشد، و پیش از (ایلغار مغول و تاتار)

هر گز چنین القاب و عناوینی در میان سلاطین اسلامی وجود نداشته، ولی همه کسی، بخصوص پادشاهان اسناد و مراسلات خود را، مانند رومیان، «فلانی بفلان» (با عناوین و القاب کذائی) عنوان میکنند.

۱۶- در موضوع دیگر راجع بشیوه گاهشماری ایرانیان بتفصیل بحث خواهد شد، و در اینجا برای فهم تاریخ باین بسنده میشود که، شوال دهمین ماه سال قمری است، و اعراب برای تمام ماهها صفاتی قائل شده اند، فی المثل نخستین را مقدس (محرم الحرام) هفتمین را قابل ستایش (رجب المرجب) ونهمی را مبارک (رمضان المبارک)، و بشوال نیز لقب مکرم داده اند. مقصود از هجرت مبارک، خروج حضرت محمد از مکه معظمه، یا بقول مسلمانان از میان بت پرستانست. هجرت، فرار و خروج میباشد و عین مفهوم خروج و مهاجرت عبرانیان را میرساند، و مسلماً عمر هنگام وضع تاریخ اسلام این نکته را در نظر داشته است؛ مکه از تمام بلاد عربستان بیشتر بت داشته و مرکز آئین بت پرستان بوده است.

۱۷- در اصل «هم هاجر» وجود دارد، که مقصود مهاجرین با آن حضرت است.

۱۸- متذکر شدیم که اعراب برای ماهها صفاتی قائل میباشند. ایرانیان نیز شهرهای عمده خود را نعوتی قائلند: اصفهان و قزوین دارالسلطنه خوانده میشود. کاشان دارالمومنین، قندهار دارالامان، اشرف مشرف نامیده میشود، چون شاه عباس کبیر کاخ معظم و باشکوهی در این شهر بنا کرد، و هنگام توقف در مازندران غالب اوقات در آنجا اقامت داشت. این ایالت را در اسناد عمومی، در اداره کل محاسبات (خزانه داری) و در دیوانخانه طبرستان نامند، ولی در زبان محاوره ای مازندران گویند.

معنی این اسم موضع یا محل تبر است. چون این ایالت مشحون از جنگل است، لذا ایرانیان آنرا چنین خوانده اند؛ زیرا کثرت جنگل مستلزم تبر بسیار برای قطع اشجار است. ضمناً متذکر میشوم که ایرانیان هرگز از امپراطوری خود بدون اضافه کردن عنوان مجللی یاد نمی کنند، فی المثل ممالك مبارکه، ممالك مسعود، ممالك وسیعه، چنانکه در فرمان نیز مشهود میگردد.

۱۹ - اثر مهر، که در ترجمه فرانسه، در زیر تاریخ آمده، (در اصل) در ظهر فرمان، ولی همچنان در پائین منقوش است. این خاتم نخست وزیر میباشد، که محمد مهدی نام داشت. ایرانیان هیچوقت در مهرهای خویش، مقام و عنوان خود را، که هویت آنها را مشخص سازد، بهیچوجه ذکر نمی کنند. من فقط صاحب منصبان اداره کل محاسبات (خزانه داری) را دیده ام که دارای خاتم عنوان و مقام دار میباشند ولی آنرا تنها در کارهای (اسناد) دیوانی خود، بکار میبرند، نه در مواقع دیگر؛ ضمناً بایستی بیاد داشت که مشرق زمینیان خاتم یا مهرهای گوناگونی دارا میباشند. در مهر فقط نام خود، و برسم عبرانیان اسم پدر را، که بمنزله عنوان و شهرت میباشد (ابن سینا، ابن راشد)، و در صورتیکه اولاد حضرت محمد، از طریق حضرت فاطمه باشند، نژاد خویش را نیز مذکور میدارند. مسلمانان را جز انتساب بخانواده ختمی مرتبت، هیچگونه اشرافیتی موجود نیست. علاوه بر فرمان شاهنشاه ایران، من سفارشنامه مخصوصی نیز از خوانسار سلطنتی همراه خویش داشتم، و تصمیم گرفتم که آنرا نیز بنظر نایب السلطنه برسانم، چون برایم مسلم بود که تاثیر این توصیه نامه از خود فرمان بیشتر خواهد بود، و در حقیقت هم اینطور شد، و بعد ها برایم

معلوم گشت که تمام احترامات و تجلیل و تکریمی که در باره من در شهر تفلیس مبذول داشتند ، نتیجه سفارشنامه مزبور بوده است ، اینک ترجمه آنرا نقل مینمایم :

«خدمتگزاران دوایر حکومتی و دولتی ، مقاطعه کاران و مستاجرین شاهنشاهی ، صاحبمنصبان کشوری ، مستوفیان مالیه ، و متصدیان طرق و شوارع ، از اطلاع بر هویت جنابان آقایان شاردن و ریزن ، بازرگانان فرانسوی و گل سرسبد تاجران جهان ، مباحثات کنند و بدانند که ایشان نوادر گرانبھائی مرصع باحجار کریمه ، شایسته گنجینه بندگان درگاه اعلی ، بحضور باھر النور اعلیحضرت همایونی ، ولی النعم زندگی ، عرضه داشته بودند و اینک ماموریت دارند که بازهم امتعه نفیسه دیگری وارد کنند ، و نیز فرمان صریح برایشان صادر شده است که مقاصد و منویات بندگان درگاه اعلی را در کشورهای متعدد خویش (فرنگستان) لباس عمل بپوشانند . بازرگانان مزبور مفتخرند که فرمان همایونی ممهور بمهر اقدس اعلی برای انجام این قبیل امور ، بنامشان صادر شده است . بنابراین دستور اکید صادر میشود که حضرات در هر مقام و منزلی که تشریف داشته باشند ، بایستی مورد نهایت عزت واقع شوند و از هر گونه مساعدت لازم و ضروری بحد وافر منتفع گردند . و همچنین تاکید میشود که از ایراد هر گونه اشکالی و مطالبه و اخذ حقوقاتی بھر عنوانی ، از ایشان مطلقاً امتناع ورزند . زیرا این قبیل اقدامات سوء و ناپسند نسبت بذوات معظم مزبور که مورد توجه و عنایت بندگان اعلیحضرت همایونی ، مالک نفوس بشری ، هستند ثمرات شومی ببار خواهد آورد . تحریراً فی شهر شعبان المعظم سال هزار و هفتاد و شش از هجرت معظم نبوی .

در حاشیه چنین خوانده میشود .

« منظور از این رقیمه معرفی حاملین فرمان قضا جریان همایونی

است . »

سجع مهر چنین میباشد : مقصود بن غالب مقبول خلاق .

۱ - در متن فارسی « به آگاهی از دستور صادره مفتخر میگرددند »

است . بزرگان ایران بصاحب منصبان دون مقام ، بویژه وقتی که این صاحب منصبان وابسته (تحت امر) آنها باشند ، چنین خطاب کنند . مقصود از اینکار آنست که فرق شغل و مقام موجود فیما بین همیشه مراعات گردد ، و هیچوقت در ارسال مراسلات این نکته فراموش نمیشود .

۲ - لغتی را که من « فرانسوی » ترجمه کرده ام ، در اصل فرنگی

Frengui میباشد ، که اسم عامیست که از طرف ایرانیان ، و دیگر مشرق -

زمینیان بمسیحیان اروپا ، متولد در يك قلمرو مسیحی ، بجز مسکوپها که

آنرا اوروس Urous خوانند ، اطلاق میشود ، و این لغت یا از اسم

فرانکوس Francus پادشاه گلها gaulois آمده ، یا از نام ملت فرانسه

مشتق گشته است ، زیرا فرانسویان چنانکه سابقاً متذکر شده ایم نخستین

ملت مسیحی اند که بامسلمانان ارتباط تجارتي یافته اند (۱) . پرواضح است

که اسم فرنگ یا فرانك ، برای مسیحیان اروپا ، از دوره جنگهای مقدس

(محاربات صلیبی) متداول گشته ، و بدین طریق نام اتحادیه ای بوده ، نه

اسم يك ملت . بعضی از نویسندگان فرانك را از ریشه عربی (فارسی)

میدانند ، و مشتق از فرهنگ می شناسند .

(۱) جنوایی ها و ونیزیها در ارتباطات تجارتي با مشرق زمین ، و مخصوصاً ایران و ترکیه

خیلی ، یعنی چندین قرن مقدم بر فرانسویان میباشد . (رجوع فرمائید ، بجهانگردی مارکوپولو

ترجمه و نگارش محمد لوی عباسی طبع طهران)

۳- لغتی را که من (بفرانسه) گنجینه ترجمه کرده‌ام، در اصل سرکار است که معنی درست آن رئیس کارو متصدی مخزن میباشد. شاهنشاه و بزرگان ایران در دولتسراهای خود، کارگاههایی از صنایع - گوناگون دارند، و این موسسات را کارخانه می‌نامند، که بمعنی کارگاه و یا مطلقاً آزمایشگاه (لابراتوار) است. این بنگاهها بمثابه نمایشگاه (صنعتی) دوک فلورانس، یا نمایشگاههای لوور (پاریس) میباشد. در این مؤسسات استادان ماهری که خوراک و منزلشان مادام الحیات تامین شده بکار میپردازند. مصالح و مواد کار را برایشان تهیه و تسلیم میدارند، و بر حسب مصنوعات نفیسی که صناعان مزبور فراهم میآورند، بدریافت عطایا و یا هزد بیشتری نایل می‌گردند.

۴- جمله «شایسته گنجینه بندگان همایونی» برای طمطراق آمده، چنانکه بگویند، گنجینه اعلیحضرت همایون چنان انباشته از گوهرهای کمیاب و گرانبهاست که چیزی شایسته مقبولیت در آن باشد پیدانمیشود. در انشاهای مترسلانه ایرانی در هر موضوعی از این قبیل اصطلاحات بسیار می‌آید، فی‌المثل در مورد سفیری که نسبت بشاهنشاه مراسم تعظیم بجای آورده گویند: مشارالیه پیایبوسی بندگان اعلیحضرت همایونی تشرف یافت. همچنین هنگامی که بخواهند عظمت کار پادشاهی را بیان کنند، مینویسند: «بنندگان اعلیحضرت» همایونی باین کار بزرگ اقدام فرمودند، این طرز بیان روح تفرعن مشرق زمینان را بخوبی نمایان میسازد.

بعقیده من این اسلوب انشاء از قرآن، که بنظر مسلمانان کان فصاحت واقعی بشمار میرود، اخذ شده است. در این کتاب از این قبیل جملات بسیار مشاهده می‌گردد: فی‌المثل هنگامی که از کارهای خداوندی صحبت

میشود، «آثار ملایک» گفته میشود. «ملایک آسمان و زمین را آفریدند»:
 بعقیده مسلمانان این عبارت بهترین گواه قدرت الهی بشمار میرود، زیرا
 وقتی که ملایک صاحب چنان قدرتی باشند که دنیاهایی را خلق کنند پر-
 واضح است که مخدوم آنها، خداوند تعالی چقدرها قادر و توانا خواهد
 بود. بعلاوه اکثر مشرق زمینیان در حقیقت هم بنده میباشند، زیرا اسلاطین
 مشرق نسبت بحیات و ممات، اموال و دارایی، زن و بچه مردمان اختیار
 (مطلق) دارند. اما بجای اینکه از این اسلوب زندگی وحشت کنند،
 بدان افتخار مینمایند. حتی رجال و بزرگان نیز ببنده گی مفاخرت میکنند:
 شاه قلی، یا غلامشاه، در ایران بمانند عنوان مارکی در فرانسه است.

۵ - ولی النعمت را که من بفرانسه بخشنده نعم دنیوی ترجمه
 کرده ام، اسم مرکب است، ولی (والی، استاندار) نایب السلطنه مطلق -
 العنانی را میرساند؛ و در محل حکومت همان اختیارات شاهنشاه را
 دارد. ایرانیان شاهنشاه خود را ولی ایرون (ایران) خوانند، که مقصود
 جانشین واقعی، نایب و ولی حضرت علی علیه السلام میباشد؛ که خداوند
 سلطنت تمام جهان را بعد از فوت حضرت محمد به وی بخشید. نعمت، از
 انعام می آید که هدیه و عطیه، و مرحمت مادی را میرساند. بدین طریق
 کلمه «ولی النعمت» که ایرانیان اکثر اوقات هنگام صحبت از شاهنشاه آنرا
 بر زبان میرانند، این نکته را میرساند که اعلی حضرت جانشین ایزد تعالی
 و بخشنده تمام نعمات بجهانیان و وسیله ایست که آسمان بدست وی
 عطایای خود را بزمین مرحمت میفرماید.

۶ - در اصل فارسی عبارت «مبارک نشان» موجود است.

گفته ایم که در طغرا اسامی ائمه اثنا عشر، جانشینان حضرت پیغمبر نگاشته

شده و آن (نشان مبارک را) طغرای مقدس خوانند .

تعریف تشریفات در بار
طی مراسم تعظیم و سلام ، من کلمه‌ای بحضور
نایب السلطنه عرض نکردم ، و ایشان نیز فرمایشی
نمودند (۱) . لحظه‌ای بعد از انجام تشریفات

لازم ، شاه گرجستان نصف قرص نان بزرگی را که در جلوش بود در
بشقابی طلا توسط خوانسالار خویش برای من فرستاد و بوسیله او خیر
مقدم گفت . کمی بعد از اوضاع جنگهای ترکیه و لهستان استعلام فرمود .
در وهله دوم دستور فرمود از شراب مخصوص خود ، در قدح مشخص
خویش برایم لطف کردند .

شراب شاه در ظرف زرین مینا نشان بزرگی قرار داشت ، قدح مخصوص
وی نیز طلا و مزین بزمرد و یاقوت بود . یکی از اعیان دربار که شراب برای
ما میریخت ، از طرف نایب السلطنه ابلاغ داشت که : « بعد اعلی و او فر
بخوریم و بنوشیم و متلذذ شویم » . در مرحله سوم باز هم شهنواز خان ما
را مشمول لطف و عنایت خویش قرار داد : يك قسمت از کباب مخصوص
خود را که عبارت از قرقاول و كبك و قطعه مرالی بود برایمان ارسال
داشت و ابلاغ کرد که : « شراب با کباب شکار بسیار مطبوع و مناسب است »
با وجود اینکه خودشان قبلاً تأکید فرمودند ، که در شرب مسکرات
ما را در فشار نگذارند .

من در مقابل اینهمه لطف و مرحمت مراتب سپاسگزاری عمیق
خود را بدون اظهار مطلبی ، ابراز میداشتم . کاپوسنها نیز بهمین منوال

(۱) معمولاً سفیران و وزیران مختار در آغاز شرفیابی نطقی ایراد میکنند ، در اینجا

شاردن متذکر می‌شود که چنین تشریفاتی بعمل نیامد .

رفتار میکردند. در میان ایرانیان رسم چنانست که در مقابل این قبیل
مراحم والطاق ملوکانه هیچوقت حرفی بزبان نمی آورند (۱).
دیگر نمیخواهم بیشتر از این در باره نظم و نسق، تجمل و شکوه
این ضیافت شاهانه شرحی بنویسم، فقط همینقدر میگویم که در سفره
مبالغی از انواع و اقسام گوشت، و اغذیه خالی از گوشت دیده میشد که
این اخیر برای بطریق واسقف اعظم تهیه گردیده بود، چون روحانیون
مزبور در تمام عمر خود از اکل خوراکیهای گوشتی مطلقاً امساک میکنند.
بعد از سه ساعت که صرف خوراك طول کشید، از سفره (۲) برخاستیم؛
مدعویین دیگر مدتی قبل کنار رفته بودند، معیناً از صرف کباب سیر
نگشته بودند. ما بهنگام خروج کرنش و تعظیم عمیقی نسبت بمقام نیابت
سلطنت بجای آوردیم، ایشان نیز یکبار دیگر توسط یکی از اعیان
حضور بما خوش آمدید، فرمودند و او را مأمور کردند که ما را تا منزل
مشایعت نماید.

در چهاردهم، دو تنك شراب با دو عدد قرقاول و چهار كبك، برای
من ارسال داشت، یکی از نجبای دربار که تحفه مذکور را آورده بود،
اظهار داشت که از طرف اعلیحضرت مأموریت دارم استعلام کنم که:
«آیا چیری لازم ندارید؟ و آیا کاپوسن ها مواظب حالتان هستند؟ و بعلاوه
اگر از شراب اعطایی خوشتان می آید، دستور داده شود که همه روزه

(۱) مقایسه شود با آداب ایرانیان در عصر ساسانی، که در کتاب تاج باخط مشروحاً

بیان گشته است.

(۲) شاردن نیز نوشته است، مترجم برای تطبیق کامل مطلب با مفهوم فارسی آن

سفره ترجمه کرده است.

از آن تسلیم آبدارخانه شما شود ، من در جواب نجیب درباری عرض کردم که تمنا می کنم بعرض سلطان برسانید ، خاطر مبارکشان از جانب ما کاملاً آسوده باشد . « میزبانان من از هر حیث مواظب حالم میباشند و ما شراب اعطایی اعلیحضرت را با کمال امتنان بسلامتی ایشان خواهیم نوشید . « این شراب باندازه ای عالی و خوب بود که از فرط قوت نمیشد نوشید ؛ ما با مشروب مزبور شام باشکوهی ترتیب دادیم و از یک جراح لهستانی و دو شخصیت سریانی نیز که در دربار گرجستان مشغول خدمت بودند ، دعوت بعمل آوردیم .

تعریف و توصیف	در شانزدهم ، شاه گرجستان مراسم جشن عروسی
مراسم عروسی	خواهر زاده خویش که در دربار برگزار شده بود
دربار گرجستان	دعوت کرد . در ساعت پنج ، من به همراهی رئیس
هیأت مبلغین و راهب	رفائیل بدربار شتافتم . جشن در تالار بزرگ که
روز یکشنبه پیش در آن صرف ناهار شده بود ، برگزار گشته بود . من	
خیلی اشتیاق داشتم که مراسم مزبور را تماشا کنم ، ولی مع التأسف سالن	
از بانوان پر شده بود و فقط شاه و اقربای نزدیک وی ، و کاتولیکوس (۱) و	
اسقفها اجازه داشتند ، وارد تالار شوند .	

باید متذکر شویم که این رسم ، یعنی افتراق زنان از مردان پس از تسلط ایرانیان بر گرجستان ، بوجود آمده است ؛ و البته آداب مذکور فقط در شهرها رعایت میشود ، در صورتیکه در دهات و نقاطیکه مسلمانان اقامت ندارند ، چنین رسمی بهیچوجه رعایت نمی گردد ، و زنان بیحجاب میباشند و مجازند که بدون پوشانیدن صورت با مردان تکلم کنند .

(۱) Catholicos ، اسقف اعظم مسیحیان رادر گرجستان چنین مینامند و همان جاثلیق است .

اما چون آداب و رسوم مسلمانان بیش از پیش با آئین مردم گرجستان توافق و سازش حاصل می کند ، بتدریج مسئله آزادی جنس لطیف در این سرزمین بخاموشی میگراید و زنان گرفتار حبس و بند میگردند . ضیافت عروسی در پشت بام کاخ دربار که دورتادور آن با تختهایی بارتفاع دو گام و بعرض شش قدم محصور گشته بود ، برگزار شده بود . تراس را با چادر عظیمی که روی پنج ستون بیلندی بیست و دو گام و بقطر تقریباً پنج شست افراشته شده بود ، پوشانیده بودند . سطح درونی خیمه را بامنسوجات زروسیم بافت ، و پارچه های ارغوانی و منقش بامهارت و لطافت خاصی چنان آراسته بودند که در پرتو اشعه مشاعل همچون نقاشیها و گچ بری های رنگین جلوه می کرد . در وسط این تالار حوض آب عظیمی دیده میشد . با وجود صولت زمستان ، آثاری از سرما در این دستگاه احساس نمیشد ؛ زیرا اکثرت انبوه مدعوین از یکطرف و مشعلها و چراغهایی از طرف دیگر چنان ایجاد حرارت کرده بودند که من هنگام خروج از فرط حرارت احساس ناراحتی می کردم . سطح پشت بام با فرشهای زیبا مفروش گشته بود ، و در پرتو چهل مشعل عظیم ، سرتاسر تالار کاملاً روشن بود ، چهار شعله از مشعلها که نزدیک شاه بود از طلا و بقیه از نقره درست شده بود . هر يك از این مشاعل معمولاً چهل لیور وزن دارد ، و ضخامت قسمت پائین آن پانزده شست میرسد ، شاخه مشعل بارتفاع يك گام و نیم است ، در منتهای آن روغندانی تعبیه شده که مملو از پیه خالص میباشد و نور از دو فتیله که داخل آن شده است ، تشعشع می کند . این قبیل مشعلها بسیار پر نور و خوب میباشند .

مدعوین بروی تخت های اطراف پشت بام نشسته بودند ، پادشاه

در صدر مجلس، در روی تخت مرتفع مخصوصی که دارای سایبان مدوری بود، جلوس کرده بود. فرزندان و برادران سلطان در جانب راست، و اسقفها در طرف چپ تخت سلطنتی قرار گرفته بودند؛ داماد نیز در میان آنان دیده میشد. بنا بدعوت نایب السلطنه من و کاپوسنها بلافاصله بعد از اسقفها نشستیم. در این ضیافت بیش از صد نفر شرکت داشت. سازندگان در قسمت پائین مجلس بودند. اندکی بعد از نشستن ما، داماد با اسقف اعظم وارد گشت و بعد از جلوس وی، اولیاء و اقربایش به وی تبریک گفته، هدیه ای تقدیم کردند، اکثر حضار و مدعوین نیز بنوبت همین مراتب را را معمول داشتند.

این تشریفات یکنوع مراسم مذهبی بشمار میرود، و تقریباً نیمساعت طول کشید. هدایا و تحف عبارت بود از مسکوکات زر و سیم و فنجانهای نقره. من مخصوصاً توجه داشتم که ببینم مجموع مبلغ این تحف بچه میزانی میرسد، اما چنانکه من توانستم تقویم کنم من حیث المجموع بیشتر از دو یست اکو نبود.

در این موقع صرف شام بدین ترتیب آغاز گشت. ابتدا در مقابل مدعوین سفره ها را گسترده، بعلاوه روی سه دست نیمکت نیز خوان نهادند،

تعریف و توصیف

پلو و چلو

پهنای سفره ها بعرض تختهای تراس بود. آنگاه نان آوردند که سه قسم بود: یکی مانند کاغذ نازک (لواش)، دیگری بضخامت یک انگشت (نان بربری)، سومی قرصهای کوچک شکری بود. قطعات گوشت در ظروف سیمین سر پوشیده ای قرار داشت؛ چنین بشقابهای عمیق بزرگ در فرنگستان

پیدا نمیشود ، وزن هر يك از این ظروف با سرپوش پنجاه الی شصت مارك می باشد (دوازده تا پانزده کیلو گرم) . خدمه ای که بشقابهای بزرگ گوشت را می آوردند ، آنها را روی سفره ای که دم در گسترده شده بود ، میچیدند و آنگاه یکعده دیگر آنها را جلو خوانسالا رها می گذاشتند و آنها هم بشقاب های خورشتخوری را پر کرده تقدیم میهمانان مینمودند ؛ و ابتدا برای شاهزادگان ، سپس برای طبقات دیگر میبردند .

معمولاً نخست یکی از گوشتها را برای همگان تقسیم میکردند و بعد دیگر را عرضه میداشتند ، و الخ . ضیافت در سه مرحله برگزار گشت و در هر يك از مراحل ، خوراك تقريباً شصت دستگاه از ظروف بزرگ سرپوشیده مزبور در میان مدعوین توزیع گردید .

نخست پلو خورش بود که انواع و اقسام گوناگونی از آن تهیه میشود ، فی المثل زعفران پلورا بادارچین و شکر درست میکنند که اصفر مینماید ، انار پلورا با عصاره انار تهیه مینمایند و کاملاً سرخ بنظر میرسید . اما پلو سپید عالی ترین و طبیعی ترین خوراکی است که از برنج تهیه میشود و بسیار مطبوع میباشد ، و بطور کلی خوراك پلو برای غذا فوق العاده مناسب و بغایت لطیف و سالم است .

درو هله دوم خوراکیهای مختلط متنوع مطبوع و تنیدی در میان مدعوین تقسیم گردید . در مرحله نهائی نوبت کباب بود . در هر سه وهله ماهی و تخم مرغ و سبزیجات نیز وجود داشت ، و اینها را برای روحانیون در نظر گرفته بودند . اما برای مآزهر گونه اطعمه عرضه میداشتند . نکته شایان

(۱) Marc ، هرمارکی معادل هشت اونس (Once) است که يك شاتردهم لیور (Livre) میباشد ، و ۳۰۵۹ گرم است ، بنابراین هرمارك دویست و چهل و هشت گرم خواهد بود .

توجه نظام و انتظام ، سکوت و آرامشی بود که مدام در سر سفره برقرار و حکمفرمائی داشت ؛ چنانکه هر يك از نظار و حضار و ظایف و کارهای خود را بدون تکلم با کمال دقت انجام میدادند . ولی سه فرنگی که در سر يك میز نشسته بودند بیشتر از صد و پنجاه نفر مدعو دیگر سر و صدا راه انداخته بودند .

علاوه بر نظم و نسق و آرامش خارق العاده ، در معجزه شاخ کرگدن این مجلس موضوع شایان توجه دیگر دستگاه بوفه (اشکاف ظروف آلات غذاخوری ۱) بود . در این دستگاه در حدود صد و بیست عدد قدح شراب ، فنجان ، جام و شاخ ؛ و شصت تا تنک و دوازده دانه سطل کوچک دیده میشد . سطلها نقره ناب بنظر می آمد ، تنگها و بغلیها طلای صیقلی و یا اینکه مینانشان بود ، جامها و پنگانها بعضیشان طلای صیقلی ، و برخی دیگر زرین نشان ، وعده ای جواهر نشان و تعدادی نیز نقره فام بود . شاخها را هم مثل فنجانهای گرانبها آراسته بودند ، حجم این قییل جامهای طبیعی گوناگونست ، ولی بطور کلی بارتفاع هشت شست و به پهنای دو . در قسمت دهانه است ، و بسیار صیقلی و سیاه و شبیه گون میباشد .

شاخهای شراب معمولاً مال گاو نر و قوچ است ، اما عدهای هم متعلق بجانوران وحشی و مخصوصاً کرگدن میباشد (۲) . استعمال و

(۱) Buffet بوفه را بتلفظ روسی یا آلمانی بوفت نیز میگویند . اشکاف لغتی است روسی

که آن نیز در میان مردم معمول است .

(۲) در حاشیه شاردن آمده است که : بر حسب روایات شرقی ، جامهایی که از شاخ دماغ

کرگدن ساخته میشود ، بطور معجز آسا سموم را نشان میدهد .

تزئین اینگونه جامهای طبیعی در تمام اعصار میان مشرق زمینان معمول و متداول بوده است .

تعیین طول مدت ضیافت برای من مشکل میباشد ، زیرا در نیمه شب ما مرخص شدیم ، در صورتیکه هنوز کباب توزیع نگشته بود . در این مجالس خوراك را با شراب آغاز نمیکند ، بلکه در مرحله سوم غذا است ، که شرب مسکرات بطور حیرت آوری جریان پیدا میکند ، جامهای شراب بسلامتی حضار بشرح زیر خالی و پر میشود : ابتدا هشت فنجان لبریز که همه شان از حیث حجم مساوی میباشد ، تقدیم اطرافیان شاه میشود ، چهار برای سمت راست ، و چهار دیگر برای جانب چپ ؛ آنگاه همه این هشت نفر پیاپی خیزند و تا لحظه ای که جام خود را بسر نکشیده اند ، همچنان سرپا می ایستند ، در اینموقع ابتدا راستیها جرعه خود را در آن واحد خالی میکنند ، سپس نوبه بچپها میرسد ؛ و بعد از انجام این مراسم هر هشت نفر سر جای خود می نشینند . پس از این عده ، نوبه هشت نفر دیگر که بلافاصله در جوار گروه نخست جایدارند ، میرسد و همان فنجانها را لبریز کرده بدسته دوم میدهند الی آخر ، تا اینکه دوباره دوران تجدید واز اول آغاز میشود . اما در دوره تازه با جامهای بزرگتری همین حرکات بترتیب مذکور تسلسل پیدا میکند . رسم کشور چنانست که بسلامتی بزرگان در مراحل بعدی با جامهای بزرگتری بنوشند . این عادت از آنجا پیدا شده است که میزبانان میخواستند مدعوین را بدین ترتیب بالزام با احترام اعظام ، بیش از پیش مست و خراب و کاملاً از خود بیخود کنند . درست دوساعت تمام بود که بشرح مذکور ، تمام حضار مشغول خوردن شراب بودند ، و بعد از رفتن من ، چنانکه اطلاع

پیدا کردم ، همچنان تا سپیده صبحدم جریان داشته است . جامهای اولیه بزرگتر از قدح معمولی نبود ، ولی فنجانهایی که هنگام خروج من از مجلس خالی میکردند سه نیم سیتی^۱ حجم داشت ، اما هنوز اینها جامهای متوسطی بشمار میرفت . کاپوسنها و من از شرب مسکرات معاف و مستثنی بودیم ، و در حقیقت اگر قرار میشد که من نیز با حضار همکاری کنم ، در همانجا جان بجان آفرین تسلیم میکردم (۱) ، ولی پادشاه ما را مشمول عنایات ملوکانه ساخته ، دستور داده بود که از نوشیدن جامهای سلامتی معاف کنند . در جلو ما شراب (۲) و آب خوردن و یک فنجان طلا گذاشته بودند ، و فقط هنگامیکه ما خودمان میل داشتیم و میخواستیم ، پندگان را پرمیکردند . موقعی که ساعت شرب مسکرات بسلامتی حضار فرارسید ، صدای بهم خوردن استکانها و جامها و طنین جرنک و جرنک بلند گشت ؛ این ساز و آواز بی نهایت مدعوین را خوش می آمد ، اما من بهیچوجه لطفی در آن مشاهده نکردم ، و بلکه همچون يك آهنگ خشن و ناسازگاری برایم جلوه مینمود .

پادشاه که کاملاً سرحال و غرق نشاط گشته بود ، بر رئیس هیأت مبلغین مسیحی دستور داد که کسی را بفرستد ، تا پیانو (۳) را بیاورند و بنواختن آن

بطریق بنواختن

پیانو پرداخت

پیش دازد . بطریق و همکارش علی الظاهر تعلل میکردند ، ولی از خوف خشم و غضب نایب السلطنه بالاخره در اجرای دستور کوتاهی نمودند . بطور

(۱) یکی از مؤلفین بمشی این سطور حکایت کرد که چهل سال قبل بچشم خود دیده است

که يك نفر گرجی در تفلیس مشکی پر از شراب را که بر دوش خویش داشت ، در حال حرکت طی يك مسافت قلیل خالی کرد !

(۲) در مجموعه رباعیات منسوب بخاتم آمده است که : خیراب چرا شراب میخوردندش

(۳) شاردن Ddinette نگاشته ، که در حقیقت پیش آهنگ پیانو بوده است ، ولی بعدها این دستگاه اخیر جای آنرا اشغال کرد .
☆ demi-Setier = معادل ربع لیتر است .

کلی محظور عمده حضور من در مجلس بود؛ زیرا رئیس آباء مبلغین
 بیم آنرا داشتند که مبادا این داستان توسط من عیان شود، و موجبات
 افتضاح ایشان فراهم گردد، زیرا ساز زدن چنین شخصیت عالیمقام روحانی
 در حضور يك سلطان مسلمان و در مقابل گروه عظیم زندقه و کفره، و
 بالاخره مقامات دینی و دنیوی، در يك مجلس عیش و عشرت در میان
 عده‌ای مست و خراب کاملاً زننده و زشت می‌باشد. دستگاه موسیقی در
 وسط تالار (تراس) قرار داده شد و سلطان دستور داد که جناب بطریق هم
 بزند و هم بخواند. رئیس هیأت مبلغین ابتدا نغمات مذهبی خواند (۱)
 ولی چون این سرودها مطبوع طبع سلطان نبود لذا يك سلسله الحان و
 آهنگهای درباری بزبانهای ایتالیایی و اسپانیولی ترنم کرد. اصولاً دستگاه
 موسیقی چنانکه باید و شاید كوك نشده بود، مع هذا بطریق پیر و فرتوت
 علی رغم میل و خاطر خود با اکراه و اجبار، با زحمات زیاد بنا بامر
 سلطان قریب دو ساعت تمام با آن ور رفت. در این موقع خوانسالا رنایب-
 السلطنه که مسلمان مادرزاد (۲) بود، بمن نزدیک گشته، سؤال کرد:
 آیا در آئین شما ساز و آواز مشروع و مجاز می‌باشد؟ من پاسخ مثبت دادم،
 ولی او اظهار داشت که در مذهب اسلام این چیزها کاملاً حرام و ممنوع
 است (۳) قریب نیم ساعت من با خوانسالا در این موضوع مشغول بحث
 و مذاکره بودیم و بالاخره معزی‌الیه ناگزیر گردید که قول مرا تأیید و
 تصدیق بفرماید. علی رغم احکام شرع اسلام اینك در سرتاسر ایران مدتی

(۱) Magnificat ' Te Deum Tantum ergo

(۲) مقصود آنست که گرجی و «ینگی مسلمان» نبود.

(۳) مع هذا صوفیه که سلاطین صفوی نیز از میان آن گروه برخاسته‌اند همیشه بسمع و

طرب می‌پرداخته‌اند.

مدید است که سماع و طرب معمول و متداول میباشد. آنگاه شخصیت مزبور این نکته را متذکر شد که با وجود همه اینها، سماع و طرب توسط يك مقام روحانی که موظف بستایش الهی است، از منکرات بشمار میرود. در این حین یکی از کشیشان گرجی نیز در همین مقوله با راهب رفائیل بیبحث و انتقاد پرداخت.

من از مذاکرات و مباحثات آنها چیزی نمیفهمیدم، چون با زبان گرجی آشنا نبودم و راهب مشارالیه نیز از ترجمه و توضیح مطلب خودداری می کرد؛ و بالاخره چنین گفت: کشیس گرجی در این باره مشاخره مینماید که جناب بطریق باهمان آهنگهایی که مربوط به گزاردن نماز و ستایش خداوند در کلیسا است، اهل يك مجلس جشن و ضیافت را نیز بله و لعب و امیدارد. راهب رفائیل در خاتمه بیانات خود اضافه کرد که از سلطه و قدرت سلطان نسبت با آباء مبلغین بی نهایت مشمئز است، چنانکه فی المثل رئیس هیأت را در هر مقام و مکان مناسب و نامناسب بدخواه خود بسماع و طرب و امیدارد؛ اما بالاخره چاره ای در دست نیست زیرا هر گونه فعالیت و امور مربوط بهیأت در سرزمین گرجستان فقط در ظل عنایات و توجهات ایشان انجام می گیرد. پس از تحصیل مرخصی و ادای احترامات عمیق و لازم چنانکه گفته ایم در نصف شب ما از دربار خارج شدیم. پیش از صدور دستور ترخیص ما، شهنوازخان وضع و حال پادشاه اسپانیا، خویشاوند خود را استعلام کرد و بسلامتی ایشان جام جواهر نشان خود را بسر کشید. آنگاه از من و کاپوسنها خواست که ما نیز در همان جام گرانها بسلامتی معزی الیه شراب بنوشیم. من نمیدانم که قصد او از اینکار نمایاندن جاه و جلال خویش بود و یا اینکه تغزیر و اکرام رئیس هیئات مبلغین را در نظر داشت،

که از اتباع سلطان کاتولیک شبه جزیره ایبری (اسپانیا) است .
 در هفدهم، يك موضوع تاریخی را با آباء کاپوسن
 تحقیق خویشاوندی
 در میان نهادم ، و درباره داستان خویشاوندی
 اسپانیاییها با گرجیان
 پادشاه اسپانیا و سلطان گرجستان، بتحقیق پرداختم؛
 چنانکه معلوم است بسیاری از نویسندگان مدعی هستند که اسپانیولیا
 از ایبری (یعنی گرجستان) برخاسته اند (۱). مبلغین مسیحی توضیح دادند
 که کلمان هشتم (۲)، در مکاتبات خود با تهمورت ، موضوع خویشاوندی
 ویرا با فیلیپ دوم و اخوت ایبریها و اسپانیاییها را بمیان آورد و از آن بعد
 تهمورت و جانشینانش در اثبات این قرابت موهوم اصرار و ابرام
 ورزیده اند .

آباء کاپوسن حکایت میکردند که گرجیها و مخصوصاً نایب السلطنه
 بدینموضوع فوق العاده علاقمند میباشند و بدان مفاخرت و مباهات میکنند،
 فی المثل در نامه ای که پادشاه گرجستان بسطان لهستان نگاشته است ،
 این مطلب با غلو خامی بیان شده است .

من ترجمه این مکتوب را که سواد آن توسط مبلغین مزبور بدستم
 رسیده، در این کتاب درج میکنم، زیرا نامه مذکور يك سند شایان توجهی
 بشمار میرود که معرف غرور و نخوت عظیم و تقریباً لایزال گرجیها میباشد؛
 بعلاوه سلسله عناوین و القاب مفصل مندرجه در آن کشف این حقیقت
 است که ملل مشرق زمین در تظاهر و دعاوی باطل خیلی بیشتر از اقوام
 دیگر مبالغه میورزند .

(۱) چنانکه معلوم است ، شبه جزیره اسپانیا را ایبری هم میخوانند و از طرف دیگر
 گرجستان را نیز مورخین باستان و جغرافیون قدیم ایبری نامیده اند .
 (۲) پاپ مسیحیان که از سال ۱۵۹۲ تا ۱۶۰۵ زعامت کاتولیکها را داشته است .

روابط ایران با هندستان

دردوره صفویه

« سپاس و ستایش سرخدای توانای مطلق را که
 لم یلد ولم یولد ، و حافظ کل کائنات و مصون از
 هر گونه عوارض و آفات است ، بخشاینده مهربان
 نسبت بهمگان ، اعم از مردگان و زندگان و حاکم مطلق بر سر نوشت بزرگان
 و کوچکان است . اعلیحضرت قدر قدرت پادشاه گرجیان ، لیک تیمریان ؛
 لیستامریان ، لی ثیان ، می زیکلوثیان ، شیویان ، شی ووراثیان ، سوانیان ،
 اوسیان ، بواثیان ، چرکسیان ، توسیان ، پسی آن ثیان ، فی دیسیان ،
 ژالی بوثیان (۱) ، ملل و مردمان ساکن اطراف و اکناف جبال مرتفع ، و
 تمام ربع مسکون ، آقای (۲) اقوام معظم ثلاثه ، و سلطان ارض اقدس (۳) ،
 ام البلاد جهان ؛ آنکه خداوند سلطنت ایبری ، موکرانی ، سباباثیان ،
 تریالیت ، تاشیر ، سومیت ، شیانشی ، شیانواند (۴) را بمیراث بوی رسانیده
 است ، که با قدرت مطلقه بر سر تاسر آنان حکومت مسلم دارد ، نواده
 یسوع (۵) و داود و سلیمان ، مشمول عنایت یزدان . بهروز و پیروز
 بر پیروزمندان ، شکست ناپذیر ، شاه شاهان ، اعلیحضرت شهنوازخان بشما
 ژان کازیمیر (۶) که غرق افتخارات میباشید و میتوانید مردم را نیز شامل

(۱) Céorgiens' Lictimériens' Listamériens' Litien'
 Mésiulctien' Chéviens' Chévouratines' Suanes' Ossi' Buatiens
 Circassiens' Tusciens' Psianétiens' Fidiciens' Jalibusiiens.

(۲) Eristave که اصطلاح گرجی و مرکب eri یعنی مردم و Tave زعیم و رئیس

است نوشته شده ،

(۳) Saint Siege de Schette

(۴) Ibérie' Mucarnie' Sabatian, Trialet' Taschire' Som-
 ette' Chianchie' Schianvande .

(۵) Jesus فرزند سیراخ Sirach ، مصنف یکی از رسالات عهد عتیق که پیش از

میلاد مسیح میزیسته در اصل شاردن Jesse است .

(۶) Jean Casimir

عنايات خود فرمائيد، آيت صلح و صفا و مشهور بتقوى هستيد، در ظل قدرت و مرحمت الهی با فروشکوه و خوشبخت و مولود ساعت سعد، دارای عظمت و جلال خارق العاده، خیر و کریم ازل و ابد، لایق بحق تخت و تاج و سلطنت، پیر و زبر پیر و زمندان، نابود کننده دشمنان، ماحی عظیم عاصیان، سلطان مسیحی مادرزاد، پرورش یافته در محیط مسیحیت، مبارز و شجاع و جنگجوی، پادشاه وارث لهستان، گوتی، واندالی، لیتوانی، روسیه، پروس، مازووی (مسکوی؟)، لیونی، سامویان، خیوی (کیف؟) کراکوی (۱) و ممالک و کشورهای بسیار دیگر، آقای عالی مقام که شهرت و عظمتش چون اشعه آفتاب جهانتاب باقصای ربع مسکون رسیده، بشما خطاب میکنم پادشاه بزرگ لهستان، سلطان بی همتا، حکیم و متبحر در علوم و فنون، شایسته هر گونه مدح و ستایش، دانای زیباترین زبانها، درود فراوان بر شما باد! با کمال صفای خاطر و از صمیم قلب عاطر خواستاریم که مدام خوشنود و خرم باشید و از نعمت صلح و صفا، رفاهیت و راحت بی پایان برخوردار گردید. سپاس و ستایش بیقیاس مر خداوند را که خالق زمین و آسمان است، و ما را با وصول نامه هایی از جانب جناب اجل اشرف ژان لزینسکی، کنت لزینو، صدر اعظم قلمرو مبارک، نایب السلطنه پلنی علیا، از صحت و سلامت شما مطلع ساخته است. استدعای ما از درگاه کرامت نامتناهی، آنست که ما را گاه و بیگاه از صحت و سلامت مدام و کامل آن جناب آگاه فرماید؛ و ما مطمئن گردیم که شما از نعمات سعادت بخش صلح و صفا بیدریغ بهره مند هستید، و از راحت و رفاهیت کامل برخوردار میباشید.

(۱) Pologne' Gotie' Vandalie' Lithuanie' Russie, Prusse
Mazovie' Livonie' Samots' Chiovie Ciarnacovie (کیارناکوی)

«بوریو گک - دانبك خدمتگزار مهربان شما، که در نجات و وفاداری
 شهره آفاق است، بسمت فرستاده آن اعلیحضرت باینجا رسیده، قصد
 تجدید اساس صلح و صفا، و تاکید مبانی مودت و محبت و تحکیم روابط
 حسنه با اعلیحضرت شاه سلیمان (صفوی) پادشاه عظیم الشان کامران فلك
 آستان و مالك الرقاب جهانیان، قدر قدرت و عالی مرتبت، معبود قاهر دشمنان
 که کف احسانش چون اقیانوس ذخار است و کلك و بیان از تحریر و تقریر
 ستایش شایسته آن ذات ذیعز و جاه عاجز و ناتوان، شاهنشاه پارس، پارت
 ماد و هیرکانی، خلیج فارس و تمام جزایر واقع در آن، کرمان، آراکوسی،
 مارژیان و ممالك و مناطق بیشمار، دارد. سفیر سابق الذکر شما از قلمرو ما
 بدون هیچگونه آسیب و ناراحتی عبور کرده است، و اینک بعون و عنایت
 الهی بحضور عالی مراجعت مینماید. با توجه بمبانی مودت و محبت متقابل
 از خداوند خواستارم که این شخص مهربان که مقرب حضورمان نیز میباشد،
 در دربار عالی کما فی السابق مقضی الامرام باشد. دارالسلطنه تفلیس،
 بتاریخ بیست و ششم مارس سال هزار و ششصد و هفتاد و یک از میلاد مسیح»

دعوت پادشاه گرجستان
 از اروپائیان

دریستم از رئیس هیأت مبلغین و راهب رفائیل
 خواهش کردم که با تشکر از الطاف پادشاه
 گرجستان، که شامل حال من بوده، از حضور همایونی
 تقاضا نمایند، صاحب منصبی برای هدایت من تا ایروان پایتخت ارمنستان
 کبیر مأمور فرمایند. نایب السلطنه بباکمال مهربانی مراتب سپاسگزاری
 و نظر مطلوب مارا، مورد توجه قرار داد و بکاپوسنها دستور فرمود بمن ابلاغ
 کنند که: «اعلیحضرت اروپائیان را خیلی دوست دارد و آرزو مند است

که من مدتی مدید در تفلیس (۱) اقامت نمایم ، تا بدین طریق از نیات ایشان بیش از پیش آگاه شوم ، ولی چون من مأموریت دارم که فرامین شاهنشاه را بانجام رسانم ، لذا جرئت نمیکند که بیشتر از این مرا متوقف سازد ؛ و من میتوانم هر وقت که بخواهم بمسافرت خود ادامه دهم و چون امنیت و اطمینان کاملاً در سرتاسر قلمرو او حکمفرما میباشد ، احتیاج بهیچگونه مشایعی نیست . مع هذا در صورت تمایل یکی از صاحبمنصبان خویش را همراه من خواهد ساخت . «

آنگاه روحانیون مزبور ، توجه مخصوص سلطان گرجیان را در خصوص اقامت فرنگیان در سرزمین گرجستان تذکر داده و گفتند ، اعلیحضرت دستور داده است بشما ابلاغ کنیم که : اگر اروپائیان ، برای تجارت بازرگانی بقلمرو ما بیایند ، آنها را از امتیازات متعدد برخوردار خواهیم ساخت ، و سودهای سرشار و منافع بیشمار عایدشان خواهد شد ؛ حکومت ما تا سواحل بحر سیاه نافذ میباشد ، و چون در ایران احترام و نفوذ تمام و در ترکیه اعتبار مالا کلام داریم ، اروپائیان عازم هندوستان می - توانند بامسافرت از ممالک محروسه ما ، بهترین طرق را اختیار کنند ، و اطمینان میدهیم که پس از یکبار آزمایش بهیچوجه راه دیگری نخواهند پیمود . «

در پاسخ پیغام شاه به راهبین عرض کردم که توجهات و الطاف اعلیحضرت نسبت بمردم مملکت من ، مایه امتنان و موجب سپاسگزاری

(۱) یکی از شعرای آذربایجان ، صافی خلخالی ناظم منظومه ایست در تعریف تفلیس ، نسخه ای از آن در ضمن جنک شماره نود و هشت کتابخانه السنه شرقی لنین گراد موجود است . کتب فهرست فارسی دکتر روزن (ص ۲۱۴) دانشمندان آذربایجان .